

Tiểu sử bằng hình ảnh và
Trình bày hiện đại về lời dạy của Ngài

ﷺ

Giới thiệu về Nabi
Muhammad ﷺ, cùng
những lời dạy cao quý
của Người đã hình
thành nên nền đạo đức,
nền văn minh Islam

Vị Nabi của Islam

ﷺ
MUHAMMAD

Xuất bản lần đầu

*TA (Allah) cử Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để mang
lại hồng phúc cho vũ trụ và muôn loài.*

chương 21 – Al-Ambiya, câu 107)

Vị Nabi của Islam

MUHAMMAD ﷺ

*Cảm năng bỏ túi có minh họa giới thiệu về Nabi ﷺ và lời dạy cao
quý của Người đã hình thành nên các thành phần đạo đức của
nền văn minh Islam (Hồi giáo)*

Xuất bản lần đầu

MUHAMMAD POCKET GUIDE

Cảm năng bỏ túi có minh họa giới thiệu về Nabi ﷺ và lời dạy cao quý của Người đã hình thành nên các thành phần đạo đức của nền văn minh Islam.

Đã đăng ký bản quyền
Trung tâm Osoul Toàn cầu
Copyright © Osoul Center, 2024

Khuyến cáo

Cuốn sách này được biên soạn bởi Trung tâm Osoul Toàn cầu và tất cả hình ảnh được sử dụng trong thiết kế đều thuộc quyền sở hữu, Trung tâm có bản quyền hoặc nguồn mở.

Trung tâm Osoul Toàn cầu cho phép mọi tín đồ Muslim in và phân phát quyển sách này với điều kiện cam kết gửi thông báo chính thức cho Trung tâm về việc này và nêu rõ nguồn.

Không thay đổi, chỉnh sửa văn bản và trong trường hợp in ấn, Trung tâm khuyến nghị tuân thủ các tiêu chuẩn chất lượng trong in ấn theo quy cách được Trung tâm phê duyệt.

Mọi thắc mắc hoặc đóng góp vui lòng liên hệ qua các trang web sau:

osoul@rabwah.com
www.islamhouse.com
www.guidetoislam.com
[muhammadpocketguide@gmail.com](mailto:mohammadpocketguide@gmail.com)

Số xuất bản quốc tế 978-0-9875891-6-3
Xuất bản lần đầu tháng 5/2024

Nabi ﷺ nói:

"Hình ảnh của Ta và hình ảnh của các vị Nabi trước Ta giống hình ảnh một người thợ xây nhà rất đẹp, có điều còn thiếu một viên gạch nữa mới hoàn thiện. Thế là mỗi khi mọi người đi quanh xem ngạc nhiên, miệng lại nói: Tại sao anh không lắp thêm một viên gạch nữa?} Người nói: {Ta chính là viên gạch đó, và Ta là ấn tín của vị Nabi cuối cùng.}"

(Al-Bukhari – Al-Jame' Al-Sahih -3535)

Phân tích

- Cuốn sách “Nabi của Islam, Muhammad,” được biết đến với cái tên “Muhammad Pocket Guide” là một cuốn hướng dẫn bỏ túi có minh họa kết hợp phần giới thiệu về Nabi Muhammad ﷺ, cùng những lời dạy cao quý của Người đã hình thành nên nền đạo đức, nền văn minh Islam trở thành bước ngoặt quan trọng trong lịch sử phát triển nhân loại và sự tiến bộ của khoa học, văn học và nghệ thuật

- Cuốn sách nêu bật các khía cạnh văn hóa trong những lời giảng dạy của Nabi liên quan đến các vấn đề chung của mọi người và nhất là những người đang sinh sống ở phương tây, chẳng hạn như vấn đề nhân quyền, quyền lợi phụ nữ, bảo tồn môi trường và phúc lợi động vật, phát triển xã hội, lãnh đạo cá nhân và phát triển trí tuệ, nghi thức ứng xử và giao tiếp với người khác, các giáo phái, văn hóa, tôn giáo và nền văn minh khác nhau của nó.

- Mục tiêu của cuốn sách không phải là truyền tải những câu chuyện về tiểu sử của Nabi bằng văn bản và từ ngữ mà thay vào đó, cuốn sách nhằm mục đích trình bày chúng theo cách đơn giản và dễ hiểu mà không ảnh hưởng đến chủ đề và ý nghĩa mà nó truyền tải. Chúng tôi tuân thủ theo văn bản của các Hadith Sahih (chính xác) trong việc biên soạn cuốn sách này.

- Cuốn sách này được viết bằng tiếng Ả-rập đơn giản với mục đích hướng tới công chúng ở mọi lứa tuổi, văn hóa và sắc tộc (ngôn ngữ chủ động PLTP và các đoạn có tiêu đề) bằng cách sử dụng một kỹ thuật có nghĩa là trình bày văn bản theo phong cách tích cực, đơn giản và có tiêu đề (mỗi đoạn có một tiêu đề), tạo điều kiện truy cập thông tin và làm cho việc đọc trở nên dễ dàng và thú vị.

- Cuốn sách được đặt tên là “Nabi của Islam Muhammad” bởi vì Muhammad ﷺ, trong mắt những người không theo Islam, là Sứ Giả đã mang đến thông điệp của Islam và là lý

do khiến nó lan rộng trên thế giới. Trong mắt người Muslim, Người là Sứ Giả của Allah (God – Trời) đến với tất cả mọi người để truyền đạt thông điệp của Allah và đưa họ từ bóng tối ra ánh sáng, Người là dấu ấn cuối cùng của giới Nabi đã đến trước Người với thông điệp của Thượng Đế cho người dân của mình.

- Từ “Muhammad” được nhấn mạnh và coi là nét đặc biệt của cuốn sách, đồng thời được hỗ trợ bởi nhiều thiết kế và hình thức nghệ thuật bắt nguồn từ từ “Muhammad” của các nghệ sĩ và nhà thư pháp từ nhiều quốc gia khác nhau trên thế giới.

- Việc đôi khi sử dụng từ “Thiên Sứ, Sứ Giả”, và từ “Nabi” trong số lần khác đều ám chỉ đến Muhammad ﷺ. Tuy nhiên, điểm nhấn sẽ được đặt vào việc sử dụng từ “Muhammad”, trong nội dung của cuốn sách này.

- Cuốn sách nhỏ này bao gồm một chương đặc biệt về thư pháp Ả-rập và kiến trúc Islam trên thế giới cũng như các Masjid và điểm du lịch quan trọng nhất mang tính chất Islam, chẳng hạn như Cung điện Al-Hamra ở Tây Ban Nha và Masjid Sultan Ahmad ở Thổ Nhĩ Kỳ, bên cạnh các Masjid lớn và các dinh thự trên thế giới có nét kiến trúc đặc sắc.

- Cuốn sách được xuất bản bằng tiếng Anh vào năm 2010 và đã được dịch sang hơn 20 thứ tiếng khác nhau trong những năm qua.

ح) جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالربوة ، ١٤٤٦ هـ

مركز اصول

نبي الإسلام محمد صلى الله عليه وسلم باللغة الفيتنامية. / مركز
اصول - ط١. - الرياض ، ١٤٤٦ هـ

٢٨٨ ص .؛ .سم

رقم الإيداع: ١٤٤٦/٩٥٧٧

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٤٣٨-٧٣-٢

(ملاحظة): لا يتم طباعة الجزء الأسفل مع بطاقة الفهرسة

تأمل مكتبة الملك فهد الوطنية تطبيق ما ورد في نظام الإيداع بشكل
معياري موحد ، و من هنا يتطلب تصوير الجزء الأعلى بالأبعاد
المقننة نفسها خلف صفحة العنوان الداخلية للكتاب ، كما يجب طباعة
الرقم الدولي المعياري ردملك مرة أخرى على الجزء السفلي الأيسر
من الغلاف الخلفي الخارجي .

و ضرورة إيداع نسختين من العمل في مكتبة الملك فهد الوطنية فور
الانتهاء من طباعته، بالإضافة إلى إيداع نسخة الكترونية من العمل
مخزنة على قرص مدمج (CD) وشكراً،،،

Lời Mở Đầu

Alhamdulillah, tạ ơn Allah, Chúa Tể của vạn vật, Đấng đã tạo ra con người trong hình hình tốt nhất, ban cho họ thính giác, thị giác và trái tim, đồng thời chỉ định họ làm những người kế vị trên trái đất để sinh sống và thiết lập tôn giáo của Ngài và thờ phượng Ngài như Ngài đã lập luật, đồng thời gửi đến họ những Sứ Giả từ trong họ, những người sẽ hướng dẫn họ đến với Ngài và nói rõ cho họ biết điều gì Ngài muốn họ làm và điều gì Ngài ghét họ phải tránh, và Ngài đã biến cuộc sống của họ trên trái đất này thành một lối đi đến cuộc sống vĩnh cửu của họ ở một ngôi nhà khác; Đó là phúc lạc và hạnh phúc cho những ai đi theo các Sứ Giả của Allah trên cuộc sống này, và là Hoả Ngục và đau khổ cho những ai quay lưng lại với sự hướng dẫn của Allah và không vâng lời các Sứ Giả.

Cầu xin bình an và phước lành sẽ đến với vị Sứ Giả cuối cùng của Allah, Muhammad. Người đã rao truyền về quyển Kinh cuối cùng của Ngài cho loài người trên trái đất, cuộc sống của Người là bài thực hành mẫu thực tế những gì Người kêu gọi vâng lời Allah Toàn Năng và tuân theo mệnh lệnh của Người, và bất cứ ai đi theo con đường của Người và đi theo con đường của Ngài đến Ngày Tận Thế.

Trung tâm Quốc tế Osoul chúng tôi hân hạnh giới thiệu tới tất cả độc giả cuốn sách giới thiệu về vị Nabi Muhammad bin 'Abdullah của chúng tôi ﷺ, trong đó có một chút tiểu sử thơm tho, những mô tả đẹp đẽ và những việc làm cao cả của Người, vào thời điểm nhân loại đã đạt đến một bước ngoặt lịch sử nguy hiểm, các chế độ lớn đã phá sản, các lý thuyết nhân đạo và sự nhìn nhận không thể đưa ra giải pháp cho những tình thế tiến thoái lưỡng nan lớn về mặt đạo đức, con người quay trái quay phải để tìm kiếm lối thoát những cơn khủng hoảng làm lương tâm họ bối rối không lối thoát.

Chúng tôi, những người Muslim tin chắc chắn rằng không có giải pháp nào cho những vấn đề này ngoại trừ việc quay trở

lại với bản chất mà Allah đã tạo ra con người, và bản chất mà các Sứ Giả đã kêu gọi, đó là tôn thờ Allah duy nhất và tuân theo luật pháp của Ngài.

Chúng tôi tin rằng điều này là đủ để giải quyết các vấn đề của nhân loại và truyền bá công lý, lòng thương xót và lòng tốt trên khắp trái đất, và điều

này phù hợp với những gì Đấng Tạo Hóa đã mô tả cho chúng tôi biết về vị Nabi của chúng tôi bằng lời phán: {TA (Allah) cử Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để mang lại hồng phúc cho vũ trụ và muôn loài.}

Chúng tôi trao đến độc giả của tất cả các tôn giáo định nghĩa này về vị Sứ Giả Muhammad ﷺ, và chúng tôi hy vọng rằng họ sẽ đọc nó và chiêm ngưỡng nó bằng cả trái tim và khối óc của họ, và loại bỏ khỏi tâm trí họ những suy nghĩ lệch về nó, những tuyên truyền sai trái do nhiều phương tiện truyền thông phát đi chống lại Người, hoặc ít nhất là so sánh nó với những lời của vị Sứ Giả của chúng tôi. Khi đó họ sẽ biết mức độ bất công đang được thực hiện đối với những lời nói và hành động đó.

Chúng tôi cầu xin Allah Toàn Năng hướng dẫn chúng tôi và tất cả độc giả trên con đường Ngài yêu thích,,,

Xin tạ ơn Allah Chúa Tể vạn vật.

Trung tâm Quốc tế Osoul

www.osoulcenter.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

MAKKAH
GATE
No. 17

MAKKAH
GATE
No. 17

Mục lục

1. Lời chứng nhận của các nhà tư tưởng đối với Muhammad ﷺ. 12

2. Những phẩm chất và đức tính của Nabi ﷺ 24

3. Cuộc đời và tiểu sử của Người ﷺ 30

- Giới thiệu ngắn gọn về Muhammad ﷺ, cũng như cuộc sống gia đình và nghề nghiệp của Người.
- Những sự kiện quan trọng nhất từ đầu sứ mạng cho đến khi Người ﷺ qua đời.
- Một phụ lục minh họa về những địa điểm quan trọng nhất liên quan đến tiểu sử của Nabi ﷺ.

4. Sứ mạng và lời rao giảng 74

- Làm thế nào mà Muhammad ﷺ trở thành Sứ Giả và Người đã nhận được thông điệp như thế nào?
- Thông điệp Islam kêu gọi điều gì? Mối quan hệ của nó với những thông điệp trên trời trước đó là gì?
- Muhammad đã làm gì ﷺ, nói gì về Ibrahim (Abraham, Musa (Mô-i-sê) và Ysa (Giê-su)?

5. Đạo đức và nền văn minh 118

- Làm thế nào mà Muhammad ﷺ thiết lập các nền tảng đạo đức của nền văn minh Islam?
- Muhammad đã làm thế nào ﷺ bổ sung những giá trị tích cực cho cuộc sống của người dân?
- Những lời dạy của ông về giáo dục, lãnh đạo cá nhân và cách xử lý bản thân.
- Những lời dạy và đường lối của Người về các mối quan hệ xã hội, kinh tế và cách đối xử với những người không theo Islam.

6. Phụ nữ **148**

- Phụ nữ và quyền của họ trong Islam
- Liệt Muhammad ﷺ áp dụng khái niệm đa thê, hay Người đã đưa ra luật thiêng thượng để điều chỉnh chế độ đa thê?
- Tại sao Muhammad ﷺ cưới một vợ trong 25 năm và sau đó mới cưới nhiều phụ nữ khác?

7. Nhân quyền **166**

- Tự do, công bằng và bảo vệ các quyền trong Islam.
- Những lời dạy của Muhammad ﷺ liên quan đến việc chiến đấu và đối xử với người khác.

8. Môi trường **178**

- Bảo vệ môi trường và phúc lợi động vật. Khái niệm về thịt Halal.
- Những lời dạy của Nabi liên quan đến việc sinh sống trên trái đất và tăng thêm giá trị tích cực đối với môi trường và việc sử dụng tài nguyên thiên nhiên.

9. Các phép lạ **188**

- Tại sao Kinh Qur'an được coi là phép lạ vĩnh cửu? Sự thật khoa học là gì? Điều gì đã được đề cập trong Kinh Qur'an trước khi khoa học hiện đại phát hiện ra Nó?
- Làm thế nào bạn có thể chắc chắn rằng Kinh Qur'an là lời của Allah và là thông điệp của Ngài gửi đến nhân loại?
- Làm sao thông điệp của Allah gửi đến toàn thể nhân loại có thể bằng tiếng Ả-rập?

10. Hadith của Nabi **194**

- Từ những câu nói của Sứ Giả Muhammad ﷺ và Hadith cao quý của Người.
- Những lời dạy của Người về đồ ăn thức uống và những phép lạ chữa bệnh của chúng.

11. Lời kết **202**

12. Kiến trúc và thư pháp Islam **216**

- Phần bổ sung cho tác phẩm của các chuyên gia về nghệ thuật Islam và thư pháp từ nhiều nước trên thế giới.
- Phần bổ sung có minh họa của các Masjid, di tích và địa danh lịch sử Islam quan trọng nhất ở các nước trên thế giới.

13. Các nguồn tham khảo. **222**

Chương

1

LỜI CHỨNG NHẬN CỦA CÁC NHÀ TƯ TƯỞNG

122

Lời chứng nhận của các nhà tư tưởng

Những nhân vật có ảnh hưởng nhất thế giới

Trong một phân loại độc đáo và khách quan về những nhân vật có ảnh hưởng nhất thế giới, nhà khoa học người Mỹ Michael Hart đã so sánh một trăm nhân vật vĩ đại trong suốt lịch sử, và điều ngạc nhiên là ông đã chọn Muhammad ﷺ đứng đầu trong danh sách những nhân vật vĩ đại nhất trong lịch sử.

Michael Hart cho rằng hầu hết các nhân vật ông nhắc tới trong cuốn sách của mình đều may mắn sinh ra và lớn lên ở những trung tâm văn minh trên thế giới, giữa những dân tộc có nền văn hóa cao và tầm quan trọng lớn. Nhưng Muhammad sinh ra trong một môi trường nông thôn giản dị và ở một khu vực cách xa các trung tâm văn minh, văn hóa và khoa học.

Michael Hart đã nói trong cuốn sách của mình rằng Muhammad ﷺ

mặc dù ông có xuất thân khiêm tốn, nhưng đã mang đến một trong những tôn giáo vĩ đại nhất trên thế giới và là một nhà lãnh đạo chính trị có ảnh hưởng rộng rãi.

Tiến sĩ Michael Hart, người Mỹ gốc Do Thái, sinh năm 1932, là nhà thiên văn học, toán học, giáo sư luật, khoa học máy tính và vật lý. Ông làm nhà nghiên cứu tại NASA trước khi chuyển đến Texas để làm giáo sư tại Đại học Trinity ở San Antonio. Ông thích nghiên cứu lịch sử và đã viết một cuốn sách nổi tiếng có tên "Hàng trăm: Phân loại những nhân vật có ảnh hưởng nhất trên thế giới".

Hơn mười ba thế kỷ sau khi ông qua đời, ảnh hưởng của ông vẫn mạnh mẽ và lan rộng. Michael Hart tin rằng ảnh hưởng của Muhammad ﷺ trong Islam lớn hơn ảnh hưởng tổng hợp của Ysa (Giê-su) và thánh Paul trong Cơ đốc giáo, và cả Muhammad và Masih Ysa đều có một tôn giáo ảnh hưởng tương tự trên toàn thế giới.

Nhà lãnh tụ vĩ đại

Trong số những người nói một cách khách quan và công bằng về Muhammad ﷺ có nhà văn và chính trị gia nổi tiếng người Pháp Alphonse de Lamartine. Sự vượt trội của Muhammad ﷺ so với những người vĩ đại khác được mô tả bằng những từ đơn giản sau đây:

“Nếu mục tiêu cao cả, khả năng đơn giản và kết quả vĩ đại là ba tiêu chí để đo lường sự vĩ đại của con người, thì ai dám so sánh bất kỳ vĩ nhân nào của thời hiện đại với Muhammad?”

Ông chỉ ra rằng Muhammad ﷺ không huy động vũ khí để tạo ra một đế chế hay sức mạnh vật chất, mà ông khơi dậy tinh thần, tư tưởng và niềm tin. Từ nguồn cảm hứng của một cuốn sách trên trời, trong đó mọi lời nói đều trở thành luật, Muhammad ﷺ đã tạo ra một quốc gia tâm linh bao gồm các dân tộc thuộc mọi chủng tộc và ngôn ngữ trên thế giới.

Ông nói thêm rằng Muhammad ﷺ đã thành công trong việc phá bỏ những huyền thoại tồn tại giữa Đấng Tạo Hóa và sinh vật, đồng thời trả lại sự thanh thản và hợp lý cho khái niệm thần thánh trong bầu không khí hỗn loạn của chủ nghĩa duy vật và chủ nghĩa ngoại giáo, đồng thời hoàn thành một cuộc cách mạng trí tuệ và văn minh có tác động đến mọi nơi trên thế giới.

Muhammad... Nabi trong thời đại của chúng ta

Nhà văn người Anh Karen Armstrong đã đề cập trong cuốn sách của mình

“MUHAMMAD A PROPHET FOR OUR TIME”

Chúng ta phải nghiên cứu tiểu sử của Muhammad một cách khách quan và công bằng để “đánh giá cao những thành tựu của ông và rút ra những bài học từ đó” để chúng ta có thể áp dụng trong thời đại của mình.

Muhammad mang thông điệp từ trời xuống và có thể đoàn kết các bộ lạc Ả-rập đã sống qua những cuộc chiến tranh khốc liệt trong một thời gian dài.

Để tránh thảm họa chiến tranh giữa thế giới Islam và thế giới phương Tây, chúng ta phải học cách hiểu và trân trọng lẫn nhau, đồng thời không bỏ qua những khác biệt mà không giải quyết được chúng. Không còn nghi ngờ gì nữa, điểm tốt nhất để bắt đầu là tính cách và tiểu sử của Muhammad ﷺ.

Lời chứng nhận của các nhà tư tưởng về con người Nabi ﷺ

John Adair

Một chuyên gia người Anh về khoa học lãnh đạo và là tác giả cuốn sách “Sự lãnh đạo của Muhammad”. Trưởng Đơn vị Nghiên cứu Lãnh đạo tại Liên Hợp Quốc

“Qua việc đọc những trang này, tôi hy vọng bạn sẽ tự đánh giá xem Muhammad ﷺ gần gũi như thế nào với những phẩm chất của một nhà lãnh đạo lý tưởng, phù hợp với quan niệm hiện đại về bản chất và thực tiễn lãnh đạo cũng như với phẩm chất của những nhà lãnh đạo gương mẫu, tận tâm phục vụ nhân dân, có tầm nhìn xa và đầy tham vọng.”

William Montgomery

Nhà sử học người Scotland và giáo sư nghiên cứu Ả-rập và Islam tại Đại học Edinburgh.(1909 - 2006)

“Chưa từng có một vĩ nhân nào trong lịch sử được phương Tây áp dụng công lý hoặc đánh giá cao như Muhammad ﷺ. Việc ông sẵn sàng hy sinh vì thông điệp, sự chân thành của những người bạn đồng hành, niềm tin của họ vào thông điệp của ông, những phẩm chất cao quý và khả năng đạt được kết quả vĩ đại của họ phản ánh sự tích hợp của các yếu tố ảnh hưởng và khả năng lãnh đạo trong con người của Muhammad ﷺ.”

Mahatma Gandhi

Một trong những nhà lãnh đạo chính trị và tinh thần nổi tiếng nhất trong lịch sử Ấn Độ (1869 - 1948)

Tôi muốn biết những phẩm chất tốt nhất của vị Nabi Islam Muhammad, người chắc chắn đã chiếm được trái tim của hàng triệu người. Tôi càng bị thuyết phục hơn bao giờ hết rằng không phải bằng đao kiếm đã giành được vị trí cho Islam trong cuộc sống của mọi người trong những ngày đó, mà đúng hơn là sự giản dị thực sự của con người Muhammad ﷺ. Sự bình yên, sự từ bỏ hoàn toàn lợi ích cá nhân, sự tôn trọng nghiêm ngặt các giao ước, lòng trung thành hoàn toàn của ông ấy với những người bạn đồng hành và những người theo mình, cũng như sự táo bạo, can đảm và sự tin tưởng tuyệt đối vào Allah và thông điệp của Ngài.

Alphonse de Lamartine

Triết gia và nhà thơ người Pháp - tác giả cuốn sách Lịch sử người Thổ Nhĩ Kỳ (1790-1869), trong đó ông đã nói trong một chương

riêng về Nabi Muhammad ﷺ.

“Một triết gia, nhà hùng biện, nhà cải cách, nhà lập pháp và chiến binh. Ông sửa chữa các ý tưởng và thiết lập niềm tin trí tuệ, một người tôn thờ không ảo tưởng và là người sáng lập một đế chế dựa trên một nền tảng tâm linh duy nhất. Ông ấy là “Muhammad.” Theo tiêu chuẩn về sự vĩ đại của con người, nếu mục tiêu cao cả, sự đơn giản của khả năng và sự vĩ đại của kết quả là tiêu chí để đo lường sự vĩ đại của con người thì ai dám so sánh bất kỳ vĩ nhân nào của thời kỳ hiện đại với Muhammad?”

Willium Durant

Nhà sử học, triết gia và nhà văn. Tác giả cuốn sách “Câu chuyện về các nền văn minh” (1885 - 1981)

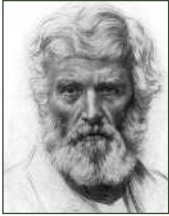
“Tên của ông ấy có nghĩa là “Người được ca ngợi rất nhiều” và ý nghĩa này xuất hiện trong các văn bản Kinh thánh trước sự xuất hiện của ông ấy. Muhammad không được biết là đã viết bất cứ điều gì bằng tay mình, bởi ông vốn là mù chữ ai ai cũng rõ điều này. Tuy nhiên, tình trạng mù chữ của ông không ngăn cản ông truyền đạt lại Kinh Qur’an, quyển Kinh nổi tiếng và hùng hồn nhất bằng tiếng Ả-rập, và việc mù chữ cũng không ngăn cản ông có được khả năng “quản lý” con người... những điều đó rất hiếm khi đạt được (cùng lúc) đối với những người có học thức nhất.”

Yohann Wolfgang Goethe

Một trong những nhà văn, nhà thơ và tác giả nổi tiếng nhất ở Đức (1749-1932)

“Muhammad không phải là một nhà thơ mà là một Nabi, vì vậy, để khách quan, chúng ta phải coi Qur’an như một quyển sách Trời ban chứ không phải một cuốn thơ để giải trí.”

Thomas Carlyle

Nhà sử học, triết gia người Anh và tác giả cuốn sách Anh hùng và chủ nghĩa anh hùng trong lịch sử (1795 – 1881).

“Làm thế nào một người đàn ông có thể hợp nhất các bộ lạc đang tham chiến và những người du mục để tạo ra một quốc gia duy nhất từ họ đã trở thành một trong những quốc gia vĩ đại nhất về quyền lực và nền văn minh trong vòng chưa đầy hai thập kỷ?” miwili?”.

Linh mục R. Bosworth Smith

Trong cuốn sách “Muhammad và những người Muhammad” 1946

“Là người đứng đầu nhà nước và người đứng đầu nhà thờ, giáo hoàng không có yêu cầu gì, và sa hoàng không có quân đoàn, cũng không có quân đội thường trực, không có cận vệ riêng, không có cung điện và không có thu nhập cố định. Nếu ai có quyền nói rằng mình cai trị theo mệnh lệnh Thượng Đế thì đó là Muhammad ﷺ. Ông ấy có quyền lực mà không có phương tiện hoặc đường lối hỗ trợ. Ông ấy không quan tâm đến việc phô trương quyền lực và sự giản dị trong cuộc sống riêng tư của mình phù hợp với cuộc sống công khai của ông.”

Leo Tolstoy

Một nhà văn nổi tiếng người Nga và là tác giả của cuốn sách Chiến tranh và hòa bình (1828 - 1910)

“Không còn nghi ngờ gì nữa, Muhammad là một trong những nhà cải cách vĩ đại, ông đã lãnh đạo đất nước của mình và đưa đất nước của mình thoát khỏi cái ác của xung đột và chia rẽ để đến hòa bình và thống nhất, từ nguyên thủy và đơn giản đến một nền văn minh mở ra cánh cửa của sự tinh tế và thịnh vượng cho các quốc gia và dân tộc, và đây là điều mà người Ả-rập chưa đạt được trước Islam xuất hiện. Đây là một nhiệm vụ to lớn và vĩ đại mà chỉ có một vĩ nhân đáng được tôn trọng và đánh giá cao mới có thể đảm nhận được.”

Maurice Bucaille

Một bác sĩ và bác sĩ phẫu thuật nổi tiếng người Pháp và là tác giả của cuốn sách “Kinh thánh, Kinh Qur’an và Khoa học”. Ông giám sát việc phân tích xác ướp của Pha-ra-ông Ai Cập sau khi xác ướp được chuyển từ Ai Cập sang Pháp dưới thời cố Tổng thống François Mitterrand.

(1920 – 1998)

“Tôi đã nghiên cứu Kinh Qur’an với sự khách quan hoàn toàn và với tinh thần không có bất kỳ định kiến nào, và tôi rất ngạc nhiên về mức độ nhất quán của các văn bản Kinh Qur’an. Trình bày các chủ đề rất đa dạng; Để có dữ liệu chính xác trong khoa học hiện đại. Nếu chúng ta nhìn vào trình độ hiểu biết trong thời đại của Muhammad, thì những sự thật khoa học có trong Qur’an không thể được coi là do con người viết ra. Làm sao một người mù chữ có thể nêu ra những sự thật có tính chất khoa học thuần túy mà phát biểu của ông ta không bộc lộ một sai sót dù là nhỏ nhất?”

صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ

Lời khai

Đây là từ Muhammad ﷺ được thiết kế bởi nhà thư pháp Farid Al-Ali trong bộ sưu tập “Muhammadiyah” của ông, và trong đó chữ “ﷺ” xuất hiện như thể nó là mái vòm của một Masjid được xây dựng từ cụm từ «Muhammad là Sứ Giả của Allah.» Bao quanh cụm từ này là một bức tường hình lục giác cũng có chữ «Muhammad» được thiết kế theo hình học. Phong cách nghệ thuật đẹp và tuyệt vời

Từ “Muhammad” trong tiếng Ả-rập có nghĩa là người được mọi người khen ngợi và khen ngợi hết mực. Người là người được mọi người nhớ đến với nhiều lời khen ngợi vì những việc làm tốt và cuộc sống thơn tho của Người, và Người là người đáng được khen ngợi và được khen ngợi thường xuyên.

NHỮNG PHẨM CHẤT VÀ ĐỨC
TÍNH CỦA NABI ﷺ

Bức tranh này được gọi là Vật trang trí mô tả về Muhammad và một số đặc trưng về Người. Chúng thường được viết bởi các nhà thư pháp chuyên về thư pháp Ả-rập để làm nổi bật khả năng thành thạo thư pháp Ả-rập của họ. Từ tác phẩm của nhà thư pháp Tây Ban Nha Nuria Garcia Masip

Những Phẩm Chất và Đức Tính Của Nabi ﷺ

Người Muslim tin rằng không được phép vẽ hình các vị Nabi và Sứ Giả vì sự tôn trọng đối với họ và tôn vinh vai trò của họ, vốn gắn liền với Đấng Tạo Hóa của vũ trụ. Vì vậy, không có bức tranh hay hình vẽ nào của người Muslim thể hiện những đặc điểm của Muhammad hoặc bất kỳ vị Nabi và Sứ Giả nào đến trước Người. Nhưng lịch sử Islam chứa đầy những lời tường thuật và Hadith đã được xác minh và lặp đi lặp lại truyền tải cho chúng ta những mô tả đạo đức và luân lý về Muhammad một cách chính xác và cần trọng.

Các phẩm chất và đặc điểm của Người ﷺ

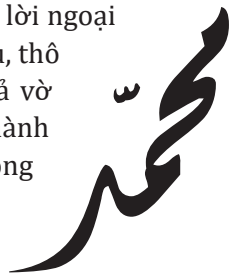
Muhammad ﷺ có làn da trắng hồng và có khuôn mặt đẹp, bất cứ ai nhìn thấy Người đều kính sợ, tôn vinh và tôn trọng Người, và bất cứ ai tiếp xúc với Người đều yêu mến Người. Khuôn mặt của Người giống như mặt trăng, tỏa sáng như những Sahabah (bạn đồng hành) của Người mô tả, Người có vầng trán rộng và đôi mắt to và đen huyền, tóc lăn màu đen trắng, không mượt cũng không xoắn, và râu rậm.

Người không thấp cũng không cao, mà có chiều cao trung bình, không béo phì, cũng không bụng to, đúng hơn là bụng ngang tầm ngực. Người có bộ ngực rộng và thân hình cường tráng, bước đi mạnh mẽ và hăng hái, khi bước đi gơ chân lên và không kéo lê trên mặt đất. Nối quay về phía ai đó phía sau là Người quay toàn bộ cơ thể mình.

Bản chất và tính cách của Người ﷺ

Người có bản tính điềm tĩnh và linh hoạt trong ứng xử, không thô lỗ cũng không gay gắt. Anas bin Malik, người đã phục vụ Người trong mười năm, mô tả Người là một người tốt nhất trong thiên hạ, Người chưa bao giờ nói “uf” (từ thể hiện sự khó chịu) với tôi. Người thường hay mỉm cười nói vui đùa với Sahabah của Người, và Người không mở lời ngoại trừ là nói sự thật. Muhammad không tục tĩu, thô thiển trong lời nói, tức là Người không giả vờ hay cố tình gây xấu hổ dù trong lời nói và hành động của mình. Người không ồn ào, tức không nói lớn tiếng hay la hét, mà là một người đáng yêu và có tính cách ôn hoà.

Đặc điểm lời nói của Người ﷺ

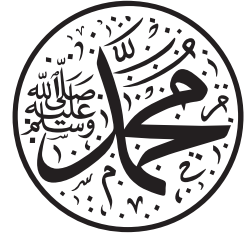
Muhammad không nói nhiều nhưng khi nói thì nói lưu loát, chính xác và hùng hồn. Khi muốn nhấn mạnh điều gì là Người lặp lại nó ba lần. Người thành thật và chỉ nói sự thật. Người ghét tranh luận và không báng bổ cũng không ca tụng một ai. Người không nói ngoại trừ Người hy vọng điều đó sẽ được Allah ban thưởng, và không hy vọng điều gì từ lời nói của mình ngoại trừ mong muốn sự hài lòng của Allah Toàn Năng. Muhammad nói:

{Ta bảo đảm một ngôi nhà ở ngoại ô Thiên đường cho người từ bỏ cãi vã, ngay cả khi anh ta đứng; một ngôi nhà ở trung tâm Thiên đường cho người từ bỏ sự dối trá, ngay cả khi anh ta nói đùa; và một ngôi nhà ở trên cùng Thiên đường dành cho người có nhân cách tốt.}

Abu Dawood (4974/4800) Ot-Tobaroni quyển Al-Kabir (8/98) và An-Nawawi ghi ở Riyadh Solihin.

Tâm trạng và cảm xúc của Người ﷺ

Muhammad ﷺ không nóng nảy, mà thường khuyên những Sahabah hãy kiên nhẫn và tránh xa sự tức giận, ngoại trừ việc vi phạm sự tôn nghiêm của Allah Toàn Năng, vì vậy Người không bao giờ tức giận cho chính mình. 'A-isha, vợ của Sứ Giả, đã đề cập rằng Người không bao giờ dùng tay đánh bất cứ thứ gì trừ khi Người đang đấu tranh trên con đường của Allah, càng không bao giờ đánh người hầu hay phụ nữ, và không lấy ác trả ác, mà Người thường tha thứ và bỏ qua.

Cách ứng xử của Người ﷺ với mọi người

Muhammad thường chào hỏi mọi người và dạy các Sahabah rằng mỉm cười với người khác là lòng bác ái. Người khi có quyền lựa chọn giữa hai vấn đề là Người chọn điều dễ dàng hơn, miễn là vấn đề kia không gây tội lỗi.

Người không can thiệp vào việc không liên quan đến mình. Người thân thiện và trung thực trong cách cư xử với người khác. Khi Người làm nghề buôn bán, mọi người biết đến Người với cái tên Sadiq Al-Amin (người trung thực).

Người chỉ ngồi phía sau người cuối cùng, không chen lấn, Người sẽ dành toàn bộ sự chú ý của mình cho bất cứ ai đang nói chuyện với mình, Người sẽ không ngắt lời bất cứ ai cho đến khi người kia nói xong. Người cực kỳ mắc cỡ và không làm điều gì đáng trách.

Cách sống của Người ﷺ

Muhammad ﷺ không lãng phí hay tiết kiệm, mà luôn ôn hòa và khiêm tốn trong mọi vấn đề của cuộc sống. Người không ăn nhiều và cũng không bao giờ chê đồ ăn. Người đã không có cơ hội ăn bánh mì lúa mạch trong hai ngày liên tiếp cho đến khi qua đời. Người ăn bằng tay phải, liếm ngón tay và cảm ơn Allah sau khi ăn (nói Alhamdulillah).

Giống như bao người khác, Người tự phục vụ, tự vắt sữa cừu và khi ở nhà, Người dành thời gian giúp đỡ gia đình.

Người yêu thích sự sạch sẽ và mặc quần áo đẹp mà không phô trương. Người yêu thích nước hoa (tức dầu thơm) có mùi dễ chịu và sử dụng kẻ mắt.

Sau buổi Salah Fajr, Người thích ở lại nơi hành lễ để đọc Kinh Qur'an và tưởng nhớ Allah Toàn Năng cho đến khi mặt trời mọc cao. Người thường hành lễ Salah hàng đêm, và nếu đêm nào lỡ ngủ quên là Người Salah bù lại vào sáng hôm sau.

Bà 'A-ishah kể: Nabi ﷺ đã đứng Salah trong đêm đến sưng cả hai bàn chân, thấy vậy bà hỏi: Tại sao Thiên Sứ lại làm như thế, trong khi Người được tha thứ tội lỗi dù quá khứ hay tương lai? Người đáp: {Chẳng lẽ như thế mà Ta không trở thành là một nô lệ biết ơn hay sao?} (Al-Bukhari và Muslim).

Muhammad ﷺ rất hào phóng và rộng lượng, Người thường tặng quà cho mọi người như thể Người không sợ nghèo, nhưng Người không cho phép bản thân hoặc gia đình mình lấy tiền từ Zakat, và Người không muốn sử dụng bất kỳ ai trong gia đình mình để thu gom Zakat từ người Muslim.

Ngôi nhà của Người rất đơn giản, xây bằng bùn, mái lợp bằng lá cọ và da lạc đà, Người từng nói:

{Ta với trần gian hay trần gian với Ta không thuộc về nhau... Xin thể bởi Đấng nắm giữ linh hồn Ta, hình ảnh của Ta và hình ảnh trần gian này giống như hình ảnh một người cưỡi ngựa bước đi trong một ngày hè oi bức và ngồi nghỉ dưới bóng mát dưới gốc cây trong một giờ trong ngày, sau đó rời đi và để lại nó.} Ahmad ghi trong Musnad (2/666) số: (2788) từ Hadith của Ibnu'Abbas.

Nhân vật của mình

Chương

3

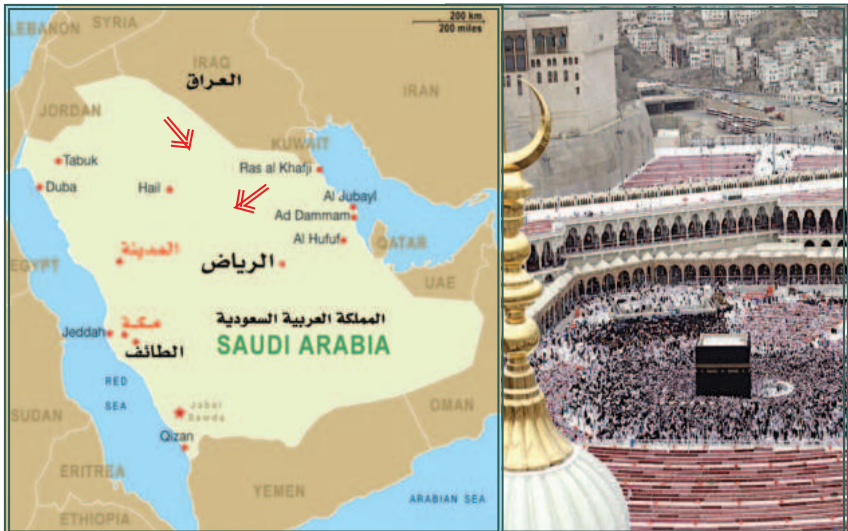
CUỘC ĐỜI VÀ TIỂU SỬ
CỦA NGƯỜI ﷺ

Cuộc đời và tiểu sử của Người ﷺ

Giới thiệu tóm lược về Nabi ﷺ

Tên	Muhammad ﷺ
Tên cha	'Abdullah bin 'Abdul Muttolib (cội nguồn là con cháu của Nabi Isma'el - Ishmael - con trai Nabi Ibrahim - Abraham -)
Dòng họ	Người thuộc con cháu Hashim, một bộ tộc cao cấp ở bán đảo Ả-rập
Ngày sinh	20 hoặc 22 tháng 4 năm 570 A.D (nhằm mồng 9 hoặc ngày 12 tháng Rabe' Awwal - tháng 3 - năm con voi theo lịch mặt trăng)
Nơi sinh	Thành phố Makkah thiêng liêng của bán đảo Ả-rập (thuộc Saudi Arabia ngày nay)
Ngày mất	Tháng 6 năm 632 A.D (nhằm ngày 12 tháng Rabe' Awwal năm 11 A.H)
Nơi mất	Madinah Munawwarah cách khoảng 400 km về phía bắc của Makkah thiêng liêng.

Thời thơ ấu và thời thiếu niên của người ﷺ

Từ khi sinh ra đến 60 tuổi	Cha Người mất trước khi Người được sinh ra. Theo phong tục người A-rập thời đó, mẹ Người đã gửi Người ra ngoài vùng Makkah cho một vú nuôi tên là Halimah As-Sa'diyah.
Từ 2 – 6 tuổi	Người sống cùng mẹ, bà Aminah đến bà qua đời năm 576 A.D
Từ 6 - 8 tuổi	Người sống cùng ông nội, ông 'Abdul Muttalib đến khi ông qua đời
Từ 8 – 25 tuổi	Người sống cùng bác, ông Abu Talib, cho đến khi có 10 người con.

Học vấn của Người ﷺ

Muhammad ﷺ không biết chữ, không thể đọc hay viết, Người không sống bên ngoài Makkah và chưa từng tìm cách tiếp thu kiến thức từ bên ngoài quê hương của mình.

Khi Người được 40 tuổi, Người đã nhận được Kinh Qur'an như một sự mặc khải từ Đấng Chúa Tể của vạn vật, được Đại Thiên Thần Jibril (Gabriel) mang xuống và dạy Người những lời của Allah, vì vậy Muhammad ﷺ đã ghi nhớ chúng và truyền đạt chúng cho mọi người theo đúng từng chữ một, không thêm cũng không bớt.

Những câu nói và lời dạy của Muhammad ﷺ được thu thập cái tên gọi là "sách Sunnah của Nabi cao quý," và chúng khác nhau về lời và cách diễn đạt với Kinh Qur'an.

Giai đoạn hoạt động của Người ﷺ

Từ tuổi thơ đến tuổi hai mươi	Người làm nghề chăn cừu và sau đó buôn bán với bác của mình là Abu Talib. Lúc Người 12 tuổi là lần đầu tiên cùng bác của mình đi buôn đến Sham.
Từ 20 đến 40 tuổi	Người buôn bán thuê cho một phụ nữ giàu có tên là Khadijah bintu Khuwaylid. Và Muhammad ﷺ nổi tiếng trong cộng đồng vì sự trung thực và đáng tin cậy, và Người nhanh chóng được gọi là Sadiq Amin nghĩa là Người trung thực đáng tin cậy.
Từ 40 đến 63 tuổi	Khi người được 40 tuổi (khoảng năm 610 A.D) Thiên Thần Jibril đến truyền đạt thông điệp cho Người. Từ đó, Người đã cống hiến cả cuộc đời mình để rao truyền thông điệp của Allah và Kinh Sách của Ngài (đến dân tộc của mình và tất cả mọi người) để nó trở thành một cấu trúc của cuộc sống qua đó đạt được công bằng xã hội và hòa bình, và sự tốt cho toàn thể nhân loại, Đấng Tối Cao phán: {TA (Allah) cử Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để mang lại hồng phúc cho vũ trụ và muôn loài.}

Cuộc sống gia đình của Người ﷺ

Muhammad ﷺ đã kết hôn và sống chung một vợ một chồng trong thời gian 25 năm.

Vợ Người là Khadijah bintu Khuwaylid, là một góa phụ xuất thân từ một gia đình quý tộc thuộc dòng họ Asad, bà được người dân đánh giá cao và kính trọng. Muhammad ﷺ đã đảm nhận công việc kinh doanh thuê của bà, và khi bà thấy ở Người đạo đức cao, lòng trung thực, sự rõ ràng và thành thật trong cách đối xử với mọi người, bà đã cầu hôn Người (thông qua bên thứ ba) rằng Người hãy cưới cô ấy, và cuộc hôn nhân đã diễn ra.

Hôn nhân của Người viên mãn

Mặc dù Khadijah hơn Muhammad ﷺ 15 tuổi, nhưng theo những lời kể nổi tiếng nhất, họ thuộc các tầng lớp xã hội tương tự nhau.

Sự chênh lệch tuổi tác đã không phải là trở ngại cho việc lập gia đình và sinh con trong một cuộc hôn nhân thành công và ổn định được chi phối bởi tình yêu và lòng chung thủy. Cuộc hôn nhân của Nabi ﷺ với Khadija kéo dài 25 năm cho đến khi bà qua đời vào năm 619 A.D.

Cha của sáu đứa con

Muhammad có bốn cô con gái cùng với Khadijah, gồm: ZayHnab, Ruqayyah, Ummu Kulthum và Fatimah, và hai con trai là Al-Qasim, qua đời khi ông mới ba tuổi và 'Abdullah, qua đời khi ông mới bốn tuổi.

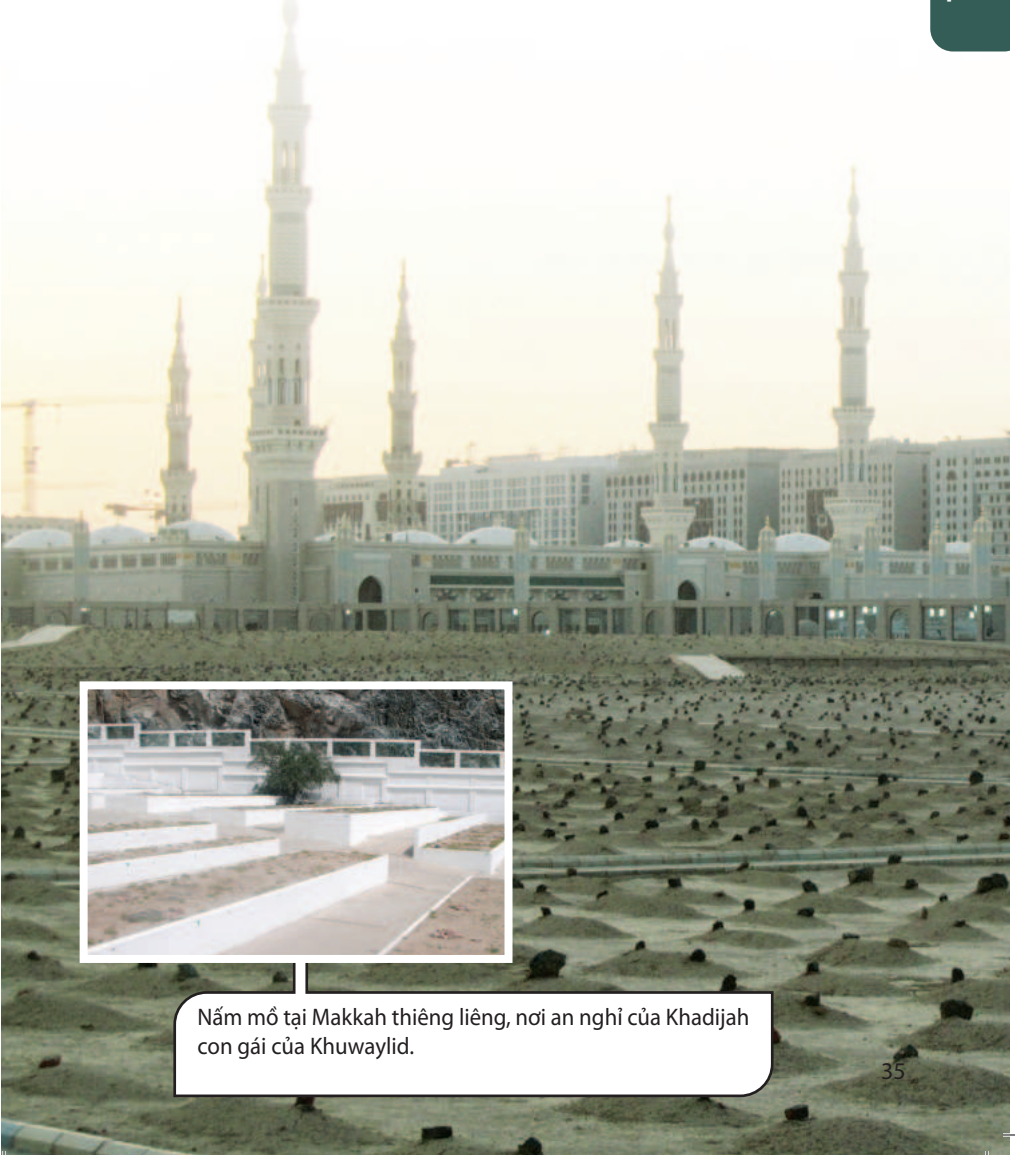
Người chồng yêu thương và chung thủy

Muhammad ﷺ mô tả về Khadijah, bà như một phụ nữ xuất chúng trong thời của mình giống như bà Maryam.

Imam 'Ali bin Abi Talib kể là ông đã nghe được Thiên Sứ ﷺ nói: {Phụ nữ tốt nhất (trong thời đại của) mình là Maryam con gái 'Imran và phụ nữ tốt nhất (trong thời đại của) mình là Khadijah con gái Khuwaylid.} Al-Bukhari (3815)

Muhammad ﷺ yêu vợ Khadijah và hết lòng vì vợ con, Người dành thời gian cho gia đình, chăm sóc con cái và giúp đỡ vợ nhiều công việc gia đình.

Bức ảnh chụp tại nghĩa trang Al-Baqe' ở Madinah Munawwarh, nơi chôn cất một vài người con, một vài người vợ, người nhà và những người Sahabah của Người.

Nấm mồ tại Makkah thiêng liêng, nơi an nghỉ của Khadijah con gái của Khuwaylid.

Muhammad ﷺ rao truyền thông điệp trong suốt 23 năm

Năm 610 A.D

Bắt đầu sứ mạng

Muhammad ﷺ đã nhận được sự mặc khải từ trời xuống khi Người đang sống ẩn dật, thờ phượng Thượng Đế của mình trong hang Hira trên Nur ở Makkah. Vào ngày hôm đó, Đại Thiên Thần Jibril (Gabriel) giáng thể theo mệnh lệnh thiêng liêng để bắt đầu sứ mệnh truyền tải thông điệp của Allah đến nhân loại. Và Allah đã cử Muhammad ﷺ đến, với tư cách là Sứ Giả cho dân tộc của Người và tất cả những người kêu gọi họ tin vào Allah, mà ngoài Ngài không có thần thánh nào xứng đáng, và chấp nhận thông điệp của Người. Đây là một thông điệp đòi hỏi đức tin chân thành, sự chân thành tối đa, sự cam kết mạnh mẽ và sự trung thực hoàn toàn khi được truyền đạt.

Năm 610 – 612 A.D

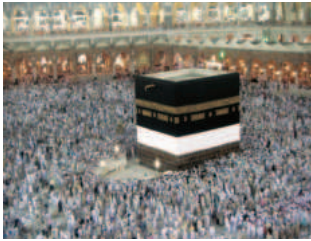
Những người Muslim tiên phong

Muhammad ﷺ kêu gọi gia đình và bạn bè thân thiết của mình tin vào Allah và thông điệp của Ngài. Những người đầu tiên đã tin tưởng gồm vợ của Người là Khadijah bintu Khuwaylid, bạn tri kỷ của Người là Abu Bakar Os-Siddiq, người em họ 'Ali bin Abi Talib, và Zayd bin Harithah (người được trả tự do hoặc người hầu của Muhammad ﷺ). Muhammad ﷺ và những người bạn đồng hành của Người tiếp tục lời kêu gọi từng cá nhân riêng lẻ đến với Allah chưa kêu gọi công khai tận ba năm. Trong thời gian đó một số người nghèo, người giàu và tầng lớp thượng lưu, bao gồm cả đàn ông, phụ nữ và nô lệ,

đã tin tưởng. Trong số những người quan trọng nhất tin tưởng vào ông trong thời kỳ này có 'Usman bin 'Affan, Az-Zubair bin Al-'Awwam, 'Abdur Rahman bin 'Awf, 'Ammar bin Yasir, hai vợ chồng Sa'ed bin Zaid, và Fatimah bintu Al-Khattab (em gái của 'Umar bin Al-Khattab).

Năm 613 – 615 A.D

Các nhà lãnh đạo của Quraish chống lại lời kêu gọi theo Islam.

Sau ba năm truyền giáo đến từng cá nhân và có chọn lọc, Muhammad và những người bạn đồng hành của ông bắt đầu kêu gọi mọi người một cách công khai và mạnh dạn kêu gọi tin vào một Allah duy nhất, chấp

nhận thông điệp của Ngài và từ bỏ việc tôn thờ thần tượng. Tuy nhiên, các thủ lĩnh của Quraish không chấp nhận lời mời của Muhammad nên họ buộc tội Người là một nhà thơ, một pháp sư và một kẻ điên, mặc dù họ biết đến Người là người trung thực, đáng tin cậy và khôn ngoan.

Cấm dỗ và đe dọa

Các nhà lãnh đạo Quraish đã cố gắng ngăn cản việc Muhammad kêu gọi theo Islam, đôi khi bằng sự cấm dỗ và đôi khi bằng những lời đe dọa. Họ cố gắng ngăn cản mọi người lắng nghe Người tuyên truyền, và họ tỏ ra thù địch hơn với những người cải sang Islam, và họ tra tấn những người nghèo, người yếu đuối và nô lệ của họ đã vào Islam, đồng thời giết một số người khác khi ép buộc phải gây hại Muhammad ﷺ nhưng đã từ chối.

Sứ Giả động viên những người bạn đồng hành của mình

Muhammad ﷺ thường động viên những người bạn đồng hành của mình kiên nhẫn và bền trí, và Người thường xuyên gặp họ ở nhà Arqam của Ibnu Abi Al-Arqam Al-Makhzumi, nơi

giống như một ngôi trường để Người dạy những người bạn đồng hành của mình Kinh Qur'an đã thiên khai cho Người, Người dạy họ những giá trị, đạo đức và truyền cho họ ý thức trách nhiệm và cam kết truyền tải thông điệp của Allah Toàn Năng đến với mọi người.

Khi Muhammad ﷺ nhìn thấy sự quấy rối, đe dọa và tra tấn mà những người bạn đồng hành của mình phải chịu, Người đã cho phép một số người trong số họ di cư đến Abyssinia (nay là Ethiopia), nơi được cai trị bởi một vị Vua công bằng được gọi là An-Najashi (Negus).

Trong giai đoạn này, hai trong số những người đàn ông quyền lực nhất ở Makkah, 'Umar bin Al-Khattab và Hamzah bin 'Abdul Muttalib, bác của Sứ Giả đã chuyển sang Islam, đây là dấu ngoặc quan trọng trong việc truyền bá Islam.

Năm 616 – 618 A.D

Tẩy chay Thiên Sứ về mặt kinh tế và xã hội

Các nhà lãnh đạo Quraish đàm phán với Muhammad ﷺ nhưng lập trường của ông rất vững chắc vì Người đã mang thông điệp của Allah đến với tất cả mọi người nên không có chỗ cho việc thương lượng về chân lý. Các nhà lãnh đạo Quraish sau đó quyết định áp đặt một cuộc bao vây kinh tế và xã hội đối với Muhammad và các tín đồ theo Người. Cuộc bao vây cấm vận kéo dài ba năm, trong thời gian đó họ ngăn cản người dân hòa nhập với người Muslim và cam kết trung thành với họ, vì vậy Muhammad và những người đồng hành của ông đã phải chịu đựng rất nhiều đau khổ. Thời kỳ đó thật khó khăn đối với người Muslim nhưng họ vẫn kiên nhẫn và trung thành với tôn giáo của mình.

Năm 619 – 620 A.D

Năm buồn

Vào năm 619 A.D, các nhà lãnh đạo của Makkah đã xoá bỏ cuộc cấm vận người Muslim sau khi điều đó chứng tỏ cho họ biết chỉ là vô ích, nhưng cùng năm đó, bác của Nabi ﷺ Abu Talib qua đời, người bác này đã nuôi nấng, chăm sóc và hỗ trợ Người. Sau đó, vợ của Người tiếp tục qua đời, Khadijah bintu Khuwaylid, người yêu thương nhất của Người, bà đã ủng hộ và toàn tâm nghe lời Người. Muhammad ﷺ đã vô cùng đau buồn và mệt mỏi trước những người lãnh đạo Makkah và sự ngoan cố của họ, nên Người đi đến Ta-if, cách Makkah khoảng 80 km về phía bắc, nhưng người dân ở đó đã đối đầu với Người bằng với thái độ thù địch, làm hại Người và trục xuất Người rời khỏi vùng đất của họ.

Năm 620 – 622 A.D

Một tia hy vọng

Bất chấp hoàn cảnh khó khăn mà Muhammad ﷺ và những người bạn đồng hành của Người đã trải qua, Người vẫn tiếp tục kêu gọi đến với Allah, hết lòng tin tưởng nơi Ngài và thông điệp của mình, cũng như tin tưởng mình sẽ được sự hỗ trợ và cứu trợ từ các bộ lạc Ả-rập, nhưng Người không nhận được sự ủng hộ hay chấp nhận ngoại trừ một số ít cá nhân đã tin tưởng vào Người và cải đạo sang Islam, chẳng hạn như Abu Zdar Al-Ghaffari, Tufail Ad-Dawsi và Dammad Al-Azdi.

Sau đó, chuyện xảy ra là Muhammad ﷺ đã gặp sáu người đến từ thành phố Yathrib trong mùa Hajj. Yathrib là nơi sinh sống của hai bộ lạc Ả-rập lớn là Aws và Khazraj, cùng với một số bộ lạc Do Thái. Muhammad kêu gọi những người này tin vào Đấng duy nhất và nói với họ về thông điệp của Islam. Họ đến từ bộ tộc Khazraj và đã nghe người Do Thái ở Yathrib nói về sứ mệnh của một vị Nabi mới nên tất cả họ đều tin vào Người và thông điệp của Người, họ đồng ý mời người của họ quay trở lại Makkah vào mùa Hajj tiếp theo để gặp Muhammad... vị Nabi và Sứ Giả ﷺ.

Những người Muslim mới từ Yathrib cam kết trung thành với Nabi.

Cuộc giao ước tại 'Aqabah

Nhóm người Yathrib này trở lại vào năm sau (621 A.D) cùng với sáu người khác, một số đến từ bộ tộc Aws. Họ ngồi với Muhammad ﷺ và nói chuyện với Người. Họ tin vào Người và cam kết với Người rằng họ sẽ không thờ phượng ngoại trừ Allah và duy chỉ Ngài, không thờ phượng bất cứ gì với Ngài, cũng không trộm cắp, không ngoại tình, không giết người, không nghịch lại lời của Thiên Sứ. Cuộc hội ngộ này được gọi là Lời cam kết 'Aqabah đầu tiên, vì nó diễn ra ở khu vực Mina gần trụ 'Aqabah (hiện là nơi ném đá Jamarat).

Họ quay trở lại Yathrib và bắt đầu mời các thủ lĩnh của bộ tộc Aws và Khazraj cũng như các thành viên thị tộc của họ theo Islam. Sau đó, họ quay trở lại vào mùa Hajj năm sau (622 A.D), số lượng của họ có hơn 70 người, trong đó có hai phụ nữ.

Mọi người đều cam kết với Nabi Muhammad ﷺ giống như những gì anh em của họ đã cam kết trước đó. Cuộc gặp gỡ này được gọi là Lời cam kết thứ hai của Aqabah, và đó là một bước ngoặt quan trọng trong lịch sử kêu gọi đến với Allah Tối Cao.

Bay'atul
Aqabah

Một cộng đồng Islam ở Yathrib mà người Muslim di cư đến.

Các thủ lĩnh của hai bộ tộc lớn nhất ở Yathrib, bộ tộc Aws và bộ lạc Khazraj, đã chuyển sang Islam, và do đó hầu hết hoặc tất cả các thành viên của hai bộ tộc đều theo Islam sau đó. Lúc này Muhammad ﷺ cho phép những người bạn đồng hành của mình từ Makkah di cư đến Yathrib để sống cùng anh em của họ khỏi sự áp bức của các thủ lĩnh Quraish.

Năm 622 A.D (Năm thứ nhất lịch Islam - A.H -)

Các nhà lãnh đạo Quraish đã âm mưu giết Muhammad ﷺ cũng như việc ông rời đi di cư đến Yathrib.

Các nhà lãnh đạo của Quraish lo sợ sự gia tăng số lượng tín đồ của Muhammad ﷺ và sự truyền bá của tôn giáo Islam ở bán đảo Ả-rập nên họ quyết định loại bỏ Người và họ lên âm mưu tại Dar Nadwa để giết Nabi ﷺ, có điều Nabi và người bạn tri kỷ của Người là Abu Bakar Os-Siddiq đã rời Makkah tạm ẩn mình trong hang núi Thawr và cả hai đã ở đó trong ba ngày, sau đó di cư đến Yathrib. Cuộc di cư của Muhammad ﷺ đại diện cho bước ngoặt lớn nhất trong lịch sử Islam. Ở Yathrib, Islam phát triển mạnh mẽ, hệ thống xã hội mới xuất hiện, hạt nhân của Nhà nước Islam được hình thành.

Năm 623 - 624 A.D

Người Muslim cam kết trung thành với Muhammad ﷺ, luôn nghe và tuân theo mệnh lệnh của người dù muốn hay không. Người dân Yathrib là cuộc sống hỗn hợp giữa người Ả-rập và người Do Thái. Bất chấp sự hiện diện của hai bộ tộc lớn và ba bộ lạc nhỏ người Do Thái, và cộng đồng người Ả-rập ở Yathrib vẫn lớn hơn cộng đồng người Do Thái.

Nabi ﷺ đổi tên Yathrib thành Madinah

Nabi ﷺ đã đặt tên "Madinah" thay cho tên Yathrib. Kể từ đó, tên Yathrib (sau khi Muhammad ﷺ di cư đến đó) không còn là thành phố dành cho người Aws, Khazraj hay người Do Thái nữa, mà nó đã trở thành

Một ngôi nhà cho tất cả những người tin vào Allah, được cai trị bởi Sứ Giả của Allah ﷺ. Nabi ﷺ cầu xin phước lành cho Madinah và biến nó thành nơi được toàn tín đồ Muslim thương yêu. Người nói vào một dịp khác: "Đức tin dẫn đến Madinah giống như con rắn dẫn đến hang của nó." Sahih Al-Bukhari và Muslim.

Nabi ﷺ thành lập cộng đồng mới ở Madinah

Hành động đầu tiên mà Muhammad ﷺ đã làm ở Madinah là xây dựng Masjid để người Muslim có thể tập trung tại đó và hành lễ Salah. Thứ hai là Người kết nối dân di cư từ Makkah (Muhajirin) và dân bản địa Madinah (Ansar) thành anh em kết nghĩa để họ hỗ trợ và giúp đỡ lẫn nhau, Người kêu gọi toàn dân Madinah luôn sống hoà bình, đoàn kết, tương thân, tương ái, an toàn, an ninh, công bằng giữa người Muslim và không phải Muslim,

Người kêu gọi: {Hỡi mọi người, hãy chào hỏi nhau lời Salam, hãy chia sẻ thức ăn và hãy hành lễ Salah trong đêm lúc mọi người say ngủ, được vào Thiên Đàng thật bình an.} (Ibnu Majah 1334, At-Tirmizdi 2485).

Muhammad ﷺ ký hiệp ước đầu tiên với người Do Thái ở Madinah

Nabi ﷺ đã viết văn bản hoặc tờ cam kết đầu tiên đảm bảo sự chung sống hòa bình giữa người Muslim và người Do Thái và tôn trọng quyền lợi của cả hai bên.

Trong nội dung hiệp ước là đảm bảo quyền tự do thực hành tôn giáo và thờ cúng cho cả người Muslim và người Do Thái, đồng thời công nhận rằng người Do Thái có tôn giáo của họ và người Muslim có tôn giáo của họ. Cả hai cam kết sống chung hoà đồng, khuyến bảo, lẽ phải, thiết lập công lý và hỗ trợ những người bị áp bức. Hiệp ước là sự bảo vệ và an ninh cho tất cả cư dân của Madinah và ngăn chặn sự xâm lấn vào tài sản của người khác và kêu gọi mọi người tham gia bảo vệ Madinah trong trường hợp bị tấn công từ bên ngoài. (tham khảo tiểu sử của Ibnu Ishaq).

Năm 623 - 624 A.D (năm thứ 2 A.H)

“Badr” là một trận chiến áp đặt lên người Muslim

Khi người Muslim di cư từ Makkah đến Madinah, nhiều người trong số họ buộc phải từ bỏ nhà cửa và tài sản của mình, những thứ này đã bị các thủ lĩnh Quraish tịch thu, việc kinh doanh mua bán của họ đều bị tước đoạt và ngăn chặn.

Khi người Muslim biết được rằng có một đoàn thương mại của các thủ lĩnh Quraish sẽ đi qua gần Madinah

và Abu Sufyan dẫn đầu đoàn thương buôn nên người Muslim đã ra ngoài để lấy lại tiền, tài sản của họ đã bị Quraish chiếm đoạt trước đây. Khi Abu Sufyan cảm nhận được hành động của người Muslim, ông ta đã thay đổi đường đi của đoàn thương buôn của mình và cử người đi thông báo cho Quraish. Nhận được tin các thủ lĩnh của Quraish liền xuất hiện với đội quân gồm 950 chiến binh, được trang bị đầy đủ trang thiết bị và vũ khí.

Người Muslim không có ﷺ định đánh nhau nên đã không chuẩn bị gì cho trận chiến, và số lượng của họ không nhiều khoảng 313 người, và họ chỉ mang theo hai con ngựa và một số lạc đà, và trong lòng luôn cầu xin Allah.

Hai nhóm gặp nhau ở khu vực Badr, cách Madinah 155 km về phía Tây Nam, vào thứ Sáu ngày 17 tháng Ramadan, năm thứ hai A.H. Thật ngạc nhiên và bất ngờ đối với các thủ lĩnh Quraish rằng họ không nghĩ là người Muslim sẽ đánh bại quân đội của họ trong trận chiến đầu tiên mà họ tham chiến. Sau trận chiến nhiều thủ lĩnh và những người nổi tiếng của Quraish bị giết, chẳng hạn như Abu Jahal, Umayyah bin Khalaf và Al-Walid bin 'Utbah.

Vị trí xảy ra trận chiến Badr

Năm 624 - 625 A.D (năm thứ 3 A.H)

Các thủ lĩnh Quraish tấn công người Muslim trong trận Uhud

Các nhà lãnh đạo Quraish cố gắng trả thù cho thất bại của họ trong Trận Badr, và lo sợ rằng họ sẽ mất vai trò chủ quyền ở bán đảo Ả-rập, họ đã huy động một đội quân gồm 3.000 chiến binh với sự giúp đỡ của các đồng minh và cử họ đi chiến đấu với người Muslim. Trận chiến diễn ra gần Núi Uhud, phía bắc Madinah, vào năm thứ ba A.H. Muhammad ﷺ đã ra lệnh cho một nhóm cung thủ đóng quân trên một ngọn núi nhỏ (Rumah) để bảo vệ đội quân Muslim phía sau họ, nhưng họ đã xuống núi, không tuân theo mệnh lệnh của Sứ Giả ﷺ và tập trung thu thập một số chiến lợi phẩm, đã khiến Khalid bin Al-Walid (người trong quân đội Quraish) bao vây họ cùng với binh lính của ông ta từ phía sau.

Hàng ngũ người Muslim bối rối, và đã thua trận này. Muhammad ﷺ đã bị thương và nhiều đồng đội của Người đã tử vì đạo trong đó, bao gồm Hamzah bin Abdul Muttalib, người bác cao cả mà Người đã yêu thương bằng tình yêu lớn lao.

Năm 626 A.D (năm thứ 5 A.H)

Các thủ lĩnh của Quraish và một số bộ tộc khác bao vây Madinah trong trận chiến chiến hào

Trận chiến này còn được gọi là trận chiến Ahzab. Các thủ lĩnh của Quraish và một số bộ lạc khác nhất trí về sự cần thiết phải phát động một cuộc tấn công toàn diện để tiêu diệt Muhammad ﷺ và loại bỏ người Muslim, bằng cách thực hiện một hành động quân sự thống nhất bao gồm mười nghìn chiến binh từ các bộ tộc khác nhau. Muhammad ﷺ tham khảo ý kiến của những người bạn đồng hành và quyết định nghe theo gợi ý của Salman Al-Farisi để đào một cái rãnh ở phía bắc Madinah, đặc biệt khi Madinah được bao quanh bởi những tảng đá núi

lửa gỗ ghê mà ngựa không thể bước đi. Harra (vùng núi lửa phía đông) và Harra phía Tây để cắt ngang đường Quraish và đồng minh của họ tấn công. Quả thực, người Muslim đã đào một rãnh lớn, dài 5,5 km và rộng 4,6 m. Người Muslim lúc đó đang ở trong thời kỳ khó khăn nhất và họ cố gắng tự vệ bằng tất cả sức lực của mình, kể cả chiến tranh tâm lý. Phe định đã bao vây Madinah trong một tháng và không tiến vào được, sau đó các thủ lĩnh Quraish mất kiên nhẫn và một cơn bão mạnh nổi lên đã đánh sập nhiều lều trại của họ nên quân đội của các bên địch buộc phải rút lui.

Năm 628 A.D (năm thứ 6 A.H)

Hiệp ước Hodaybiyyah... một hiệp định đình chiến kéo dài 10 năm

Khoảng một năm sau Trận chiến chiến hào, mọi chuyện đã lắng xuống. Thấy mọi chuyện khá hơn một chút, Muhammad ﷺ chủ động ôn hòa và quyết định thực hiện cuộc hành hương 'Umrah tại Ngôi đền cổ Ka'bah ở Makkah. Việc đến thăm Makkah với mục đích thờ cúng là một quyền tôn giáo và lịch sử đối với tất cả các bộ lạc Ả-rập, và Quraish cam kết bảo vệ quyền đó.

**Khế ước
hoà bình
năm 10**

Thật là một điều đáng ngạc nhiên khi các thủ lĩnh của Quraish nhìn thấy Muhammad ﷺ tiến về Makkah, cùng với 1.400 người đàn ông không vũ trang, chỉ mang theo các con vật hiến tế (lạc đà và cừu). Sau khi đàm phán với lãnh đạo Quraish, hai bên đã đồng ý một thỏa thuận đình chiến kéo dài 10 năm, trong đó cuộc giao tranh sẽ dừng lại giữa một bên là Quraish và các đồng minh của họ và một bên là Muhammad, và bất kỳ ai tham gia vào giao ước của từng phe. Theo thỏa thuận này, Muhammad ﷺ và những người bạn đồng hành của anh ấy sẽ không vào Makkah trong năm nay mà thay vào đó họ sẽ quay trở lại Madinah, với điều kiện là họ phải quay lại Makkah thực

hiện 'Umrah vào năm sau và chỉ ở lại Makkah trong thời gian ba ngày.

Thỏa thuận mang lại cho các bộ lạc và cá nhân quyền tự do ký kết giao ước với Quraish hoặc theo liên minh Muhammad ﷺ, không có bên nào có quyền can thiệp với bên kia. Nhưng nếu ai đó từ liên minh Quraish gia nhập liên minh với Muhammad thì người đó phải trả lại người đó cho Quraish. Đối với Quraish, họ không có nghĩa vụ phải trả lại bất kỳ ai đến từ liên minh với Muhammad đến với họ. Thỏa thuận quy định các điều khoản khác. Và nhiều người Muslim thấy rằng giao ước đang có lợi cho Quraish chứ không vì lợi ích của họ, nhưng Muhammad ﷺ đã nhìn xa hơn thế.

Năm 628 – 629 A.D (năm thứ 6 – 7 A.H)

Trong thời gian đình chiến, Muhammad ﷺ truyền tải thông điệp cả trong và ngoài bán đảo Ả-rập

Thỏa thuận đình chiến là cơ hội vàng để Muhammad ﷺ truyền tải thông điệp của Allah Tối Cao và nói chuyện với mọi người một cách thoải mái về Islam mà không bị các thủ lĩnh của Quraish cản trở hoặc bị bất kỳ đồng minh nào của họ ngăn cản.

Trong thời gian đình chiến, Muhammad ﷺ đã gửi thư cho các vị vua và lãnh đạo từng vùng kêu gọi họ tin vào Allah duy nhất và thông điệp thiêng liêng của Ngài. Trong số đó có Negus, Vua của Abyssinia (E-thi-ô-pi-a ngày này); vua Muqawqas của Alexandria; vua Chosroes của Peru, vua Ba Tư; vua Caesar La Mã; hoàng tử Al-Harith Al-Ghassani của Damascus, cũng như các vị vua và hoàng tử của Bosra và Al-Yamamah. Trong thời gian đình chiến, nhiều người đã cải sang Islam

Năm 630 A.D (năm thứ 8 A.H)

Giải phóng Makkah trong hoà bình không vũ trang

Chưa đầy hai năm sau khi ký kết Hiệp ước Hudaibiyah và thỏa thuận đình chiến, một trong những đồng minh của Quraish (bộ tộc Bakar) đã vi phạm hiệp định đình chiến. Họ đột kích một trong những đồng minh của Muhammad ﷺ (bộ tộc Khuza'ah), giết chết 20 người của họ sau khi đuổi theo họ cho đến khi tới Makkah. Khi Muhammad ﷺ biết được tội ác này, Người đã huy động mười nghìn chiến binh Muslim và rời Madinah hướng đến Makkah. Có thông tin cho rằng Abu Sufyan đã đến Madinah để biện minh cho hành vi gây hấn của bộ tộc Bakar đối với bộ tộc Khuza'ah và nhờ người đứng ra đảm bảo nhưng không ai ở Madinah đồng ý với ông ta.

Biết người Quraish chưa sẵn sàng chiến đấu, vì vậy Muhammad ﷺ đã ra lệnh cho những người đồng đội và binh lính của mình không được giết hại ai ngoại trừ những ai kháng cự với họ, thế là Người công tiến vào Makkah một cách hòa bình và giết chóc, thậm chí còn đảm bảo an toàn cho tất cả những ai bước vào Ngôi đền Ka'bah thiêng liêng của Allah và cho tất cả những ai bước vào nhà chính mình hoặc nhà của Abu Sufyan, thủ lĩnh nổi bật và cao quý nhất của Quraish.

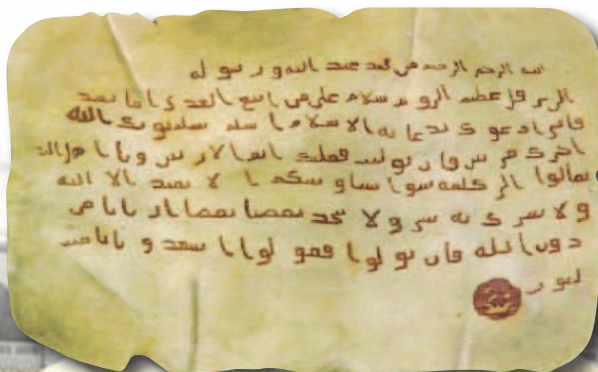
Muhammad đến Ngôi đền Ka'bah của Allah, được bao quanh bởi những người Muslim đang cất tiếng takbir và Talil (tức nói Allahu Akbar và La ilaha ila ila loh, và Người tạ ơn Allah Tối Cao giữa một bầu không khí thương xót vĩ đại khiến trái tim mọi người phải rung động.

Muhammad đi Tawaf quanh Ka'bah, vừa đi Người vừa đập các tượng xung quanh và nói: {Chân lý đã đến thì điều ngụy tạo phải tan biến. Quả thật, mọi điều ngụy tạo đều tiêu tan (vì không đứng vững trước chân lý).} {"Chân lý đã đến thì sự ngụy tạo không thể bắt đầu (bất cứ điều gì) cũng như không thể phục hồi được."}

Sau đó, Người nói với mọi người bằng một bài thuyết giảng hùng hồn, trong đó Người nhấn mạnh đến Tawhid Allah (chỉ

thờ Allah duy nhất), sự thần phục Ngài và từ bỏ các vấn đề của thời tiền Islam, và rằng tất cả mọi người đều đến từ Adam và Adam là từ đất nhào nặn, và rằng Người đáng kính nhất trong mắt Allah là người ngoan đạo nhất. Sau đó, ông nói với người dân Makkah (có rất nhiều người trong số họ đã làm hại Người và tín đồ Muslim, lấy tiền của họ và trục xuất họ khỏi nhà của họ):

Hỡi dân Quraish! Các người muốn Ta đối xử như thế nào với các người (có đường dẫn khác ghi: Các người nói gì và nghĩ gì) mọi người đáp: Tốt đẹp, người anh em rộng lượng, con của người anh em rộng lượng, rồi Muhammad ﷺ nói: Ta muốn nói với các người giống như Yusuf đã nói với anh em của mình {Hôm nay, chẳng còn gì để trách móc các anh nữa, Allah sẽ tha thứ tội lỗi cho các anh, bởi Ngài là Đấng Khoan Dung nhất.} Al-Baihaqi ghi trong Sunan Al-Kubra (9/118) số (18342), (9/118) số (18343).

Năm 630 – 631 A.D (năm thứ 8 – 9 A.H)

Các bộ lạc Ả-rập chuyển sang Islam

Sau cuộc giải phóng Makkah vĩ đại, nhiều người đã cải sang Islam, nhưng một số bộ tộc như Thaqif và Hawazin không thích điều đó nên họ đã chiến đấu với Muhammad ﷺ trong trận Hunain vào năm thứ 8 A.H. Khi trận chiến bắt đầu người Muslim tháo chạy trong hỗn loạn và rồi họ quay trở lại, rồi họ đã giành chiến thắng vào cuối trận chiến. Họ tiếp tục tiến đến Ta-if mà bao vây thành trì của bộ tộc Thaqif. Muhammad ﷺ đã cầu xin Thượng Đế mình hướng dẫn Thaqif và khiến họ trở thành người Muslim. Nhờ ơn Allah, Hawazin và Thaqif đều tin tưởng mà cải đạo sang Islam. Muhammad ﷺ tiếp tục sống ở Madinah, đến năm thứ 9 A.H Người đã tiếp đón các phái đoàn đến tuyên bố Islam, và cũng năm này Người cử đại diện và nhà truyền giáo đi khắp bán đảo Ả-rập để rao truyền cho người dân thông điệp của Allah nên hầu hết các bộ lạc Ả-rập đều chuyển sang Islam.

{Quả thật, TA (Allah) đã giúp các người giành thắng lợi từ rất nhiều trận chiến, (trong đó có trận Hunain). Và vào ngày (chạm trán với địch tại) Hunain, các người đã tự mãn về lực lượng đông mạnh của mình nhưng (sự đông mạnh đó) không giúp ích được gì cho các người. (Lúc đó), đất đai tuy rộng lớn nhưng đã trở nên chật hẹp đối với các người, rồi các người buộc phải tháo lui. Nhưng rồi Allah đã ban xuống từ nơi Ngài sự trầm tĩnh cho Thiên Sứ của Ngài và những người có đức tin, và Ngài cũng đã gửi xuống một đội Thiên Binh mà các người không nhìn thấy (để chi viện cho các người); Ngài đã trừng phạt những kẻ vô đức tin. Đây là phần thưởng của những kẻ vô đức tin.} (chương 9 – At-Tawbah, câu 25, 26)

Năm 632 A.D (năm 10 A.H)

Bài thuyết giảng chia tay

Vào năm 632 A.D, Muhammad ﷺ đã thực hiện nghĩa vụ Hajj ở Makkah, và hơn một trăm ngàn người Muslim đã thực hiện nghĩa vụ này cùng với Người. Tại đây, Muhammad ﷺ đã truyền tải thông điệp của Allah đến mọi người và Người cảm nhận được thời điểm sắp đến cũng như chuyển ra đi trở về trình diện Thượng Đế của mình.

Nabi ﷺ muốn nhấn mạnh nền tảng mà Islam được xây dựng trên như về mặt tín ngưỡng và bộ luật Shari'ah, đồng thời cảnh báo mọi người không đi theo bước chân của Shaytan và rơi vào sự cảm đoán của Allah, vì vậy Người đã nói chuyện với những tín đồ Muslim khi họ tề tụ ở vùng núi 'Arafah, với một bài giảng đầy đủ và toàn diện, sau đó ông nói với họ lần thứ hai vào Ngày 'Eid, sau đó ông thuyết giảng lần thứ ba vào giữa ngày Tashriq. Bài giảng của Nabi ﷺ trong cuộc hành hương Hajj này được gọi là "bài thuyết giảng chia tay".

"Bài thuyết giảng chia tay" không chỉ là một bài giảng bao gồm các nghi thức Hajj mà còn là cuộc gặp gỡ giữa một tín đồ Muslim và người lãnh đạo của họ. Đó là một cuộc gặp gỡ nhấn nhủ và chia tay, dành cho người Muslim trong thời đại của Nabi ﷺ và cho những người Muslim sẽ đến sau họ trong mọi thời đại vì mục tiêu của tôn giáo là phải tuyên truyền rộng rãi tôn giáo này cho toàn bộ loài người. Tất cả những người tề tụ hôm đó đều chăm chú lắng nghe đến lời nói của người không hề nói theo cảm xúc của bản thân.

Người đã yêu cầu mọi người nghe lời mình nói và suy nghĩ, Người nói với họ có lẽ sau năm nay Người sẽ không còn cơ hội gặp lại lần nào nữa. Trong bài giảng của mình, Người nhấn mạnh đến Tawhid Allah (chỉ tôn thờ Allah duy nhất) và việc thành lập tôn giáo của Ngài, cảnh báo đi theo lối mòn của Shaytan, nhấn mạnh việc phải từ bỏ những tệ nạn của thời tiền Islam, cần thiết lập công lý giữa con người, đề cao mạng sống và tài sản, tôn trọng và tuân thủ theo các giao ước, tôn trọng quyền lợi của người khác. Người nhắc nhở việc đối xử tử tế với phụ nữ, từ bỏ những hành vi vô đạo đức và thể hiện đạo đức tốt.

Năm 632 A.D (năm 11 A.H)

Nabi ﷺ qua đời.

Tại 'Arafah, một câu Kinh được thiên khải: {Ngày nay, TA đã hoàn chỉnh tôn giáo cho các người, TA đã hoàn tất ân huệ của TA cho các người, và TA đã hài lòng chọn Islam làm tôn giáo cho các người} (chương 5 – Al-Ma-idah, câu 3)

Sau cuộc hành hương Hajj khoảng hơn 3 tháng và vài ngày, sau khi Muhammad ﷺ đã hoàn thành sứ mạng truyền bá Islam sau hai mươi ba năm kêu gọi mọi người đến với đức tin nơi Allah.

Muhammad đã qua đời tại nhà riêng ở Madinah Munawwarah, và Người đã không để lại tiền bạc hay của cải gì, Người chỉ để lại mỗi Qur'an và Sunnah.

Kinh Sách của Allah "Kinh Qur'an Cao quý" vẫn được đọc ngày đêm và soi sáng trái tim của hàng triệu người ở mọi nơi trên trái đất cho đến ngày nay.

Theo những lời tường thuật chính xác nhất là Nabi Muhammad bin 'Abdullah ﷺ qua đời vào thứ hai, tháng Rabe' Awwal (tháng 3) năm 11 A.H (năm 632 A.D).

Một góc nhìn từ trên không của Makkah, bởi nhiếp ảnh Susan Iskander

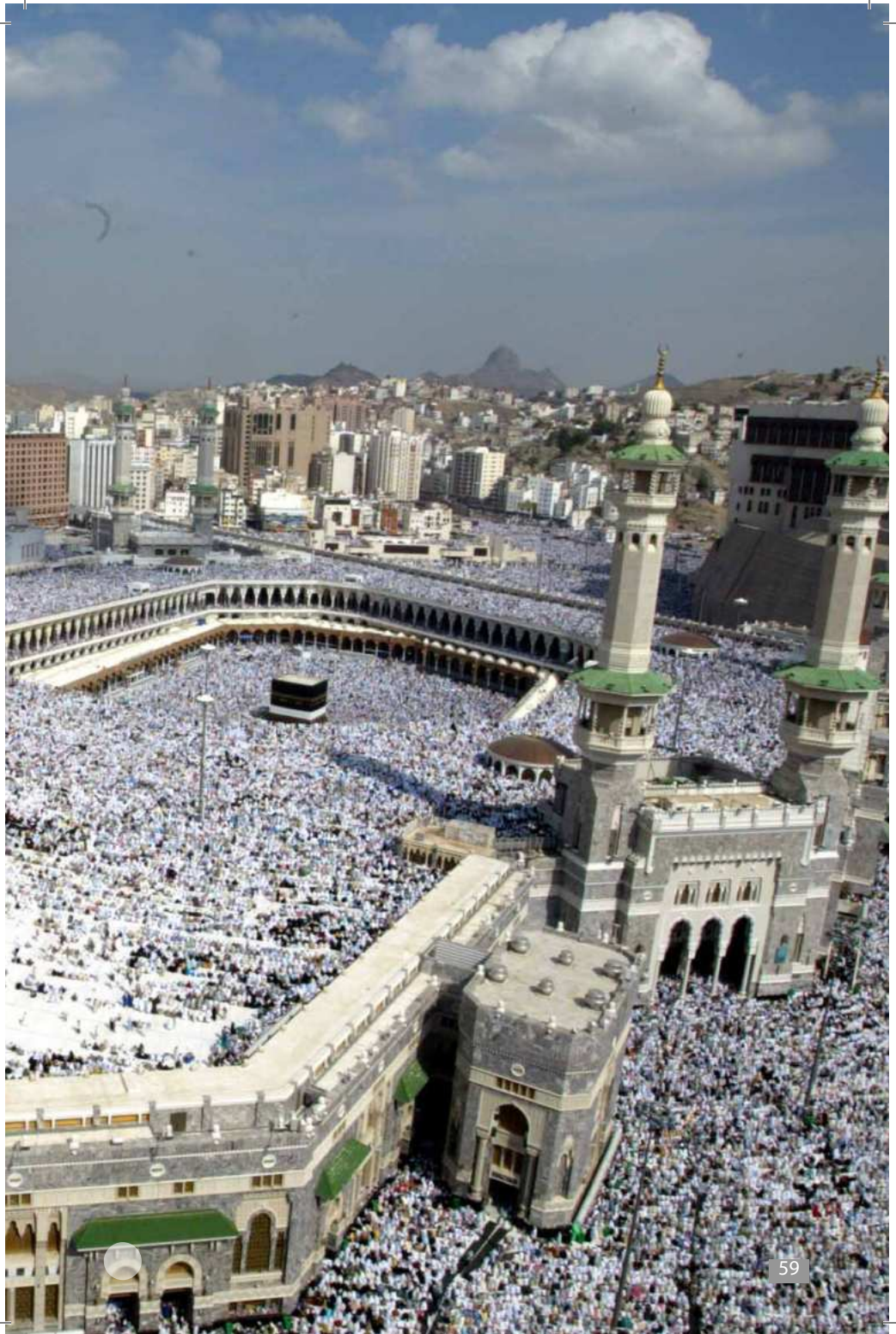

Masjid Haram

Ở giữa là Ngôi đền Ka'bah (màu đen), tại đây Allah đã truyền lệnh cho ông tổ Ibrahim (Abraham) của chúng ta xây dựng nền móng. Ka'bah cũng là Qiblah của người Muslim trong mỗi lần hành lễ Salah của họ dù họ ở đâu và ở bất kỳ nơi nào trên trái đất. Nabi đã nói rằng một lần hành lễ Salah trong Ngôi Nhà này của Allah (Masjid Haram) tương đương với 100.000 lần hành lễ Salah ở nơi khác.

Ảnh chụp từ trên không cho thấy núi An-Nur, trong đó có Hang Hira, nhìn ra tháp đồng hồ tại Masjid Al-Haram - Nhiếp ảnh gia Susan Iskandar

Ảnh chụp từ trên không Masjid Al-Haram – Al-Haram Makki, Makkah thiêng liêng

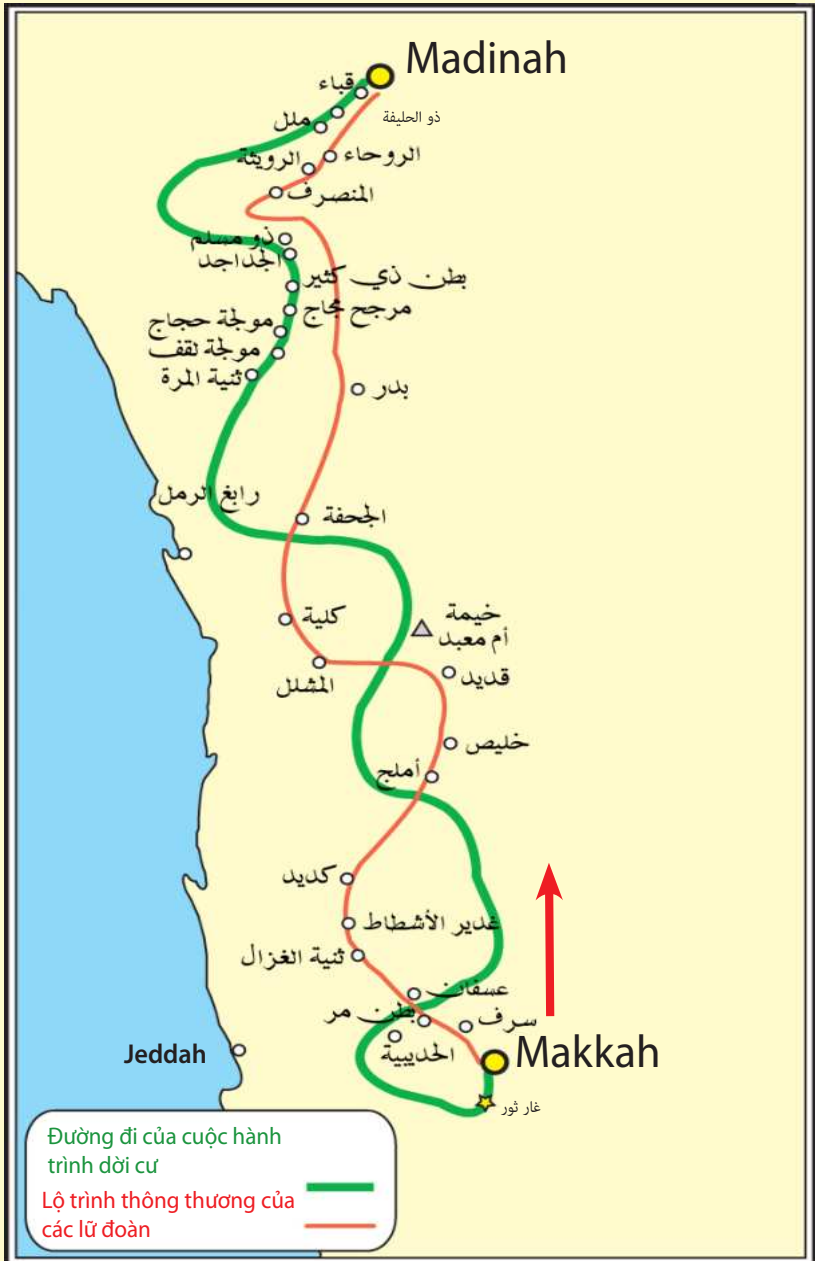

Toàn cảnh núi Al-Nur ở Makkah thiêng liêng, nơi có Hang Hira

Hang Thawr, nơi Nabi ﷺ, và người bạn đồng hành của ông là Abu Bakar đã ở lại ba đêm trong hành trình di cư từ Makkah đến Yathrib (Madinah).

Masjid Quba là Masjid đầu tiên được xây dựng trong Islam. Nó cách Masjid An-Nabawi ở Madinah khoảng 5 km. Theo những lời tường thuật (Masjid bắt đầu khởi công) vào thứ Hai, ngày mồng 8 tháng Rabe' Al-Awwal (tháng 3) năm thứ 14 sau sứ mạng Nabi và là năm đầu tiên của Hijrah của Muhammad ﷺ và bạn đồng hành của Người, Abu Bakar Os-Siddiq hướng đến Quba, cả hai ở lại đây vài ngày rồi hướng vào Madinah.

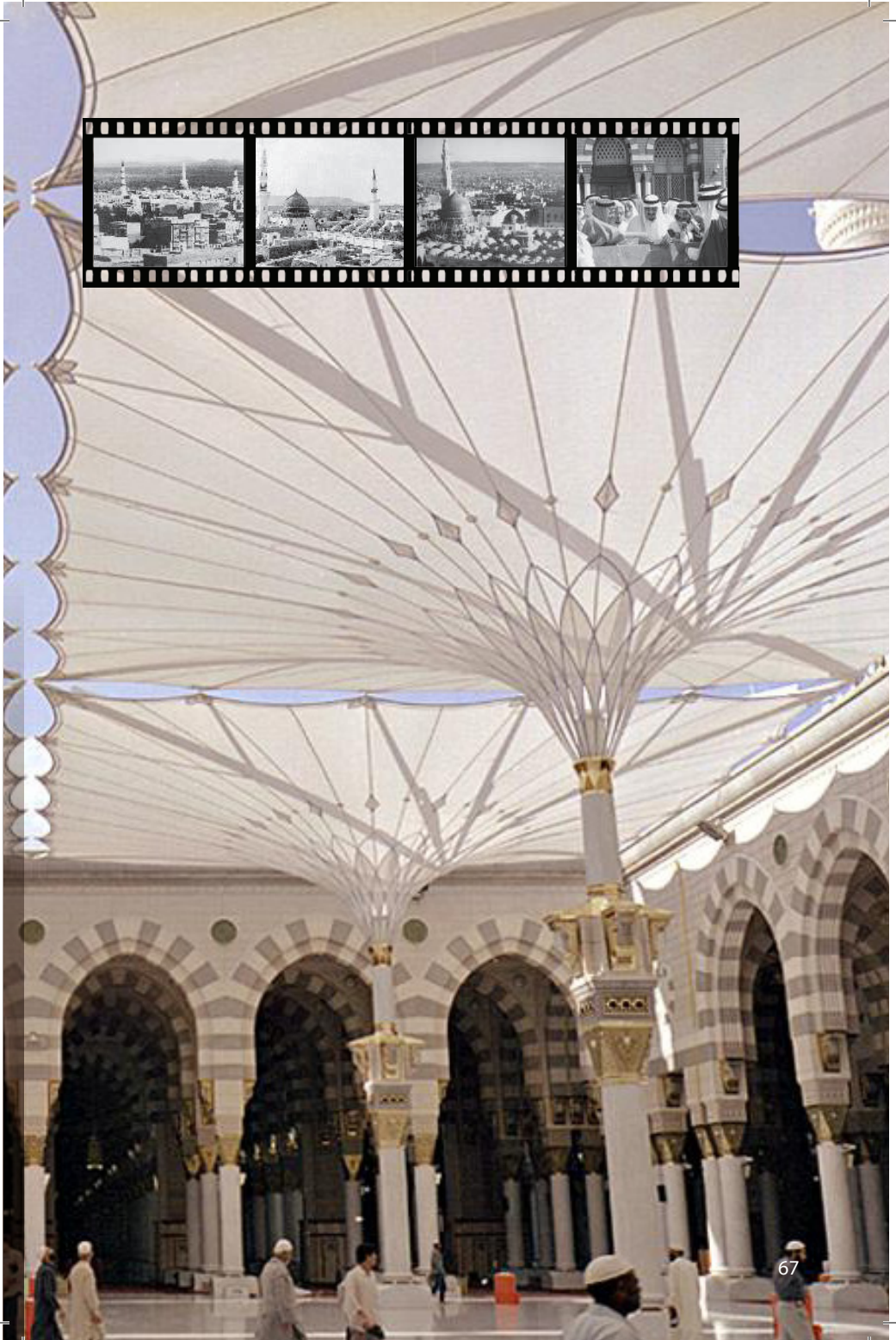
Muhammad ﷺ thường đến Masjid Quba vào mỗi thứ Bảy, đi bộ hoặc cưỡi ngựa và Người hành lễ Salah tại đây hai Rak'ah. Nabi ﷺ đã nói: {Salah tại Masjid này giống như 'Umrah.} At-Tirmizdi ghi.

Một khung cảnh mô phỏng về Masjid của Nabi ﷺ tại thành phố Yathrib (Madinah), được bao quanh bởi những ngôi nhà và cây chà là. (Trung tâm Khảo sát và Nghiên cứu Madinah)

Nabi ﷺ đã mở rộng Masjid An-Nabawi vào năm thứ 7 A.H sau Trận Khaibar, sau đó nó được mở rộng dưới thời trị vì của 'Umar bin Al-Khattab vào năm 17 A.H. Sau đó, Masjid đã được mở rộng nhiều lần trong suốt lịch sử, trong đó lớn nhất là sự mở rộng của Khadim Al-Haramain Ash-Sharifain (Người giám hộ hai Masjid Makkah và Madinah), Vua Fahd bin 'Abdul 'Aziz, và nó rộng khoảng 82.000 m² và Tổng diện tích hơn 400.000 m².

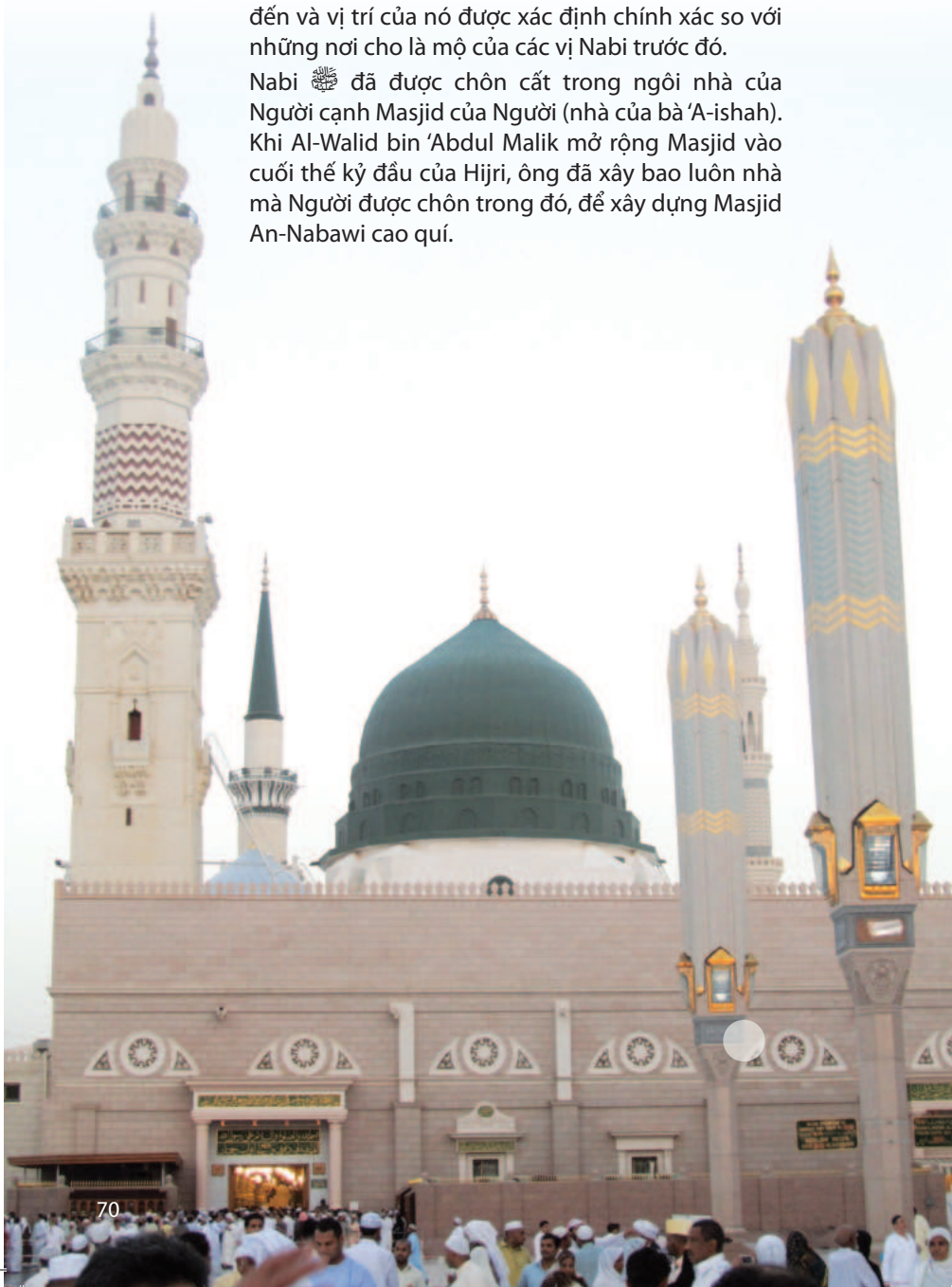

Masjid An-Nabawi sau khi mở rộng. Nhiếp ảnh gia Naushad 'Ali

Vị trí ngôi mộ của Nabi ﷺ là nơi duy nhất được biết đến và vị trí của nó được xác định chính xác so với những nơi cho là mộ của các vị Nabi trước đó.

Nabi ﷺ đã được chôn cất trong ngôi nhà của Người cạnh Masjid của Người (nhà của bà 'A-ishah). Khi Al-Walid bin 'Abdul Malik mở rộng Masjid vào cuối thế kỷ đầu của Hijri, ông đã xây bao lòn nhà mà Người được chôn trong đó, để xây dựng Masjid An-Nabawi cao quý.

Đây là mộ của Nabi ﷺ (sát bì bên trái của hình) và ké bên là mộ của hai vị bạn đạo của Người, Abu Bakar Os-Siddiq và 'Umar bin Al-Khattab.

Các lưu ý:

- 1- Việc Nabi sinh ra năm 571 A.D là đúng với một số đường truyền lại và sự ước tính.
- 2- Masjid Al-'Aqabah hoặc Masjid Al-Bai'ah nằm giữa Makkah và Mina được xây ở triều đại Al-'Abbas, Thủ lĩnh Abu Ja'far Al-Mansur, đúng vị trí mà trước đây Nabi Muhammad ﷺ cùng 70 người đàn ông thuộc hai bộ tộc Al-Aws và Al-Khazraj của dân Yathrib (Al-Madinah Al-Munawwarah) tuyên thệ Islam và cam kết trung thành.
- 3- Sau cuộc di cư của Nabi ﷺ đến Yathrib thì Makkah chỉ còn lại số lượng ít người Muslim ở lại do không đủ phương tiện di cư.
- 4- Lịch sử Hijri bắt đầu từ ngày di cư của Nabi ﷺ đến Yathrib nhằm ngày 13 tháng 9 năm 622 tây lịch. Sau đó, tín đồ Muslim trở lại giải phóng Makkah và bước vào Makkah trong không khí hòa bình, không có chiến tranh vào ngày mồng 8 tháng giêng năm 630 A.D.

Bức tranh là tác phẩm của ông 'Ali Al-Badah, thầy thư pháp Ả-rập tại Đại học Kuwait.

"Nếu bạn cầu xin, hãy cầu xin Allah" là một phần trong Hadith và điều răn của Nabi ﷺ, cho thấy tầm quan trọng của việc hướng về một mình Allah trong mọi hành cảnh dù khó khăn hay hưng thịnh

Khi Thiên Sứ ﷺ đến Ta-if để giới thiệu về Islam với người dân ở đó, thì bị họ đối xử tệ bạc, làm hại Người và buộc Người phải rời khỏi thành phố của họ, vì vậy Muhammad ﷺ rất buồn và Người đã than thở, khẩn cầu Allah bằng một lời khẩn cầu cảm động được đề cập trong một số sách tiểu sử.

Du'a - lời cầu xin

Lạy Allah! Bề tôi xin trình lên Ngài sự yếu đuối của bề tôi cũng như sự nhục mạ khinh miệt của mọi người trút lên bề tôi. Hỡi Đấng vô cùng Thương Xót! Chính Ngài là Chủ Nhân của những người yếu thế và là Chủ Nhân của bề tôi. Bề tôi còn biết trông cậy việc này vào ai? Nhờ đến những kẻ xa lạ thì chúng miệt thị nhạt báng, còn nhờ kẻ thù thì Ngài đã ban sức mạnh cho chúng hơn bề tôi.

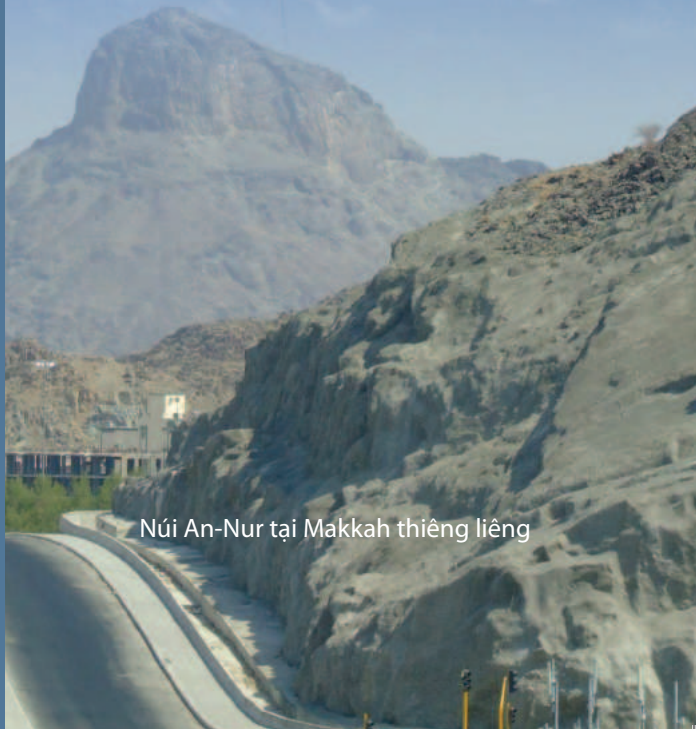
Nếu không sợ sự giận dữ của Ngài trút lên bề tôi thì cho dù có bị ra sao bề tôi sẽ không màng đến nhưng lòng rộng lượng và sự thương xót của Ngài dành cho bề tôi rất dồi dào. Bề tôi cầu xin với sự hào quang của gương mặt Ngài đã tỏa sáng khắp mọi nơi tăm tối và cũng ánh sáng đó mang lại sự tốt đẹp ở trần gian và Đời Sau, xin hãy che chở bề tôi tránh khỏi mọi điều làm Ngài giận dữ và nhục mạ. Bề tôi sẽ thi hành mệnh lệnh của Ngài mãi cho đến khi Ngài hài lòng và không có uy quyền hay thế lực nào phát huy cho đến khi được Ngài ưng thuận.

(Ot-Tobaroni và một số học giả khác, và một số học giả cho là Hadith yếu)

SỨ MẠNG VÀ LỜI RAO GIẢNG

Bố cục nghệ thuật phản ánh nghệ thuật thư pháp Islam, "Thuluth" của câu Kinh cao quý {Và TA (Allah) cử phái Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để làm một Người mang tin mừng và một Người cảnh báo cho toàn bộ nhân loại.} từ tác phẩm của nhà thư pháp Nhật Bản Nobuko Sagawa

Núi An-Nur tại Makkah thiêng liêng

Sứ mạng và lời rao giảng

Muhammad ﷺ không biết được mình trở thành vị Nabi trong tương lai:

Muhammad ﷺ sống một cuộc sống bình thường như bất kỳ thành viên nào trong xã hội, làm nghề chăn cừu và buôn bán, đồng thời nổi tiếng là người uy tín và trung thực. Muhammad ﷺ không bao giờ thờ tượng, mặc dù Người sống trong một xã hội đa thần thờ rất nhiều tượng. Người có niềm tin rằng vũ trụ phải có một Thượng Đế độc lập không có đối tác, và tư tưởng đó khiến Người tìm nơi ẩn náu trong một hang động (hang động nhỏ) để dành thời gian suy ngẫm và thờ cúng.

Hang động này (được gọi là Hang Hira) nằm ở núi An-Nur ở độ cao 634 mét so với mực nước biển, núi An-Nur cách Masjid Al-Haram ở Makkah thiêng liêng khoảng 4 km.

Đó không phải là ảo ảnh hay giấc mơ

Khi Muhammad ﷺ tròn tuổi bốn mươi, Người bắt đầu yêu thích ở riêng lẻ một mình và xa lánh cuộc sống trần gian. Vào tháng Ramadan năm 610 A.D, Người đang suy nghĩ và khẩn vái Thượng Đế của Người trong Hang Hira, bỗng ặ Thiên Thần Jibril (Gabriel) lần đầu tiên hiện ra với Người và bảo Người: {Hãy đọc.} Muhammad cảm thấy rất sợ hãi, và vì mình không biết chữ, không biết đọc biết viết nên đã trả lời rằng: {Tôi không phải là người biết đọc.} Jibril lặp lại yêu cầu của mình ba lần, và Muhammad cũng đưa ra câu trả lời tương tự, sau đó Jibril đọc những câu Kinh này từ Allah, Đấng tạo ra vũ trụ, để bắt đầu sự mặc khải từ trời và là khởi đầu cho một thông điệp từ bề trên cho toàn thể nhân loại.

**Hãy
đọc!**

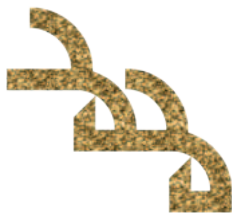
Nhân Danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

{(1) Hãy đọc! Nhân danh Thượng Đế của Người, Đấng đã tạo. (2) Đấng đã tạo ra con người từ một cục máu. (3) Hãy đọc! Quả thật, Thượng Đế của Người là Đấng Quảng Đại. (4) Đấng đã dạy bằng cây viết. (5) Đấng đã dạy con người điều y không biết.} (chương 96 – Al-'Alaq 1 – 5).

Rồi Jibril biến mất, không hề báo cho Muhammad ﷺ biết rằng Người sẽ trở thành Thiên Sứ hay Nabi gì cả.

Muhammad quay về nhà trong hoảng sợ.

Muhammad chạy vội về nhà, run rẩy kể cho vợ Khadijah nghe chuyện đã xảy ra với mình, bà đỡ chân cho Người và trấn an Người, sau đó an ủi Người rằng Allah sẽ không hạ nhục chàng bao giờ, rồi bà nhắc với Người các nghĩa cử cao đẹp của Người như giúp đỡ người nghèo, trả quyền lợi cho người xứng đáng.

Từ “Muhammad” với thiết kế nghệ thuật mô phỏng chuyến đi lên Hang Hira của Thiên Sứ ﷺ, nó cũng gợi ý một chuyến đi lên và lên đến đỉnh. Của tác phẩm Nhà thiết kế người Jordan Abdul Majid An-Nu'airat

Lời mặc khải đến từ Ar-Rahman hay bị ma quỷ nhập

Khadijah đã đi cùng Muhammad ﷺ đến gặp anh họ của bà là Waraqah bin Nawfal. Ông là một ông lão sáng suốt và khôn ngoan, đã cải đạo sang Cơ đốc giáo trong thời kỳ tiền Islam và có kiến thức về Kinh Tawrah và Injil. Khi Waraqah nghe được những gì đã xảy ra với Muhammad ﷺ ông liền nói với Người rằng những gì đã đến với Người là lời mặc khải (thông điệp của bề trên) mà Allah đã gửi xuống cho Musa (Moses – Mô-i-sê), và rằng Người sẽ là một vị Nabi, vị Sứ giả, người sẽ giới thiệu với thiên hạ về Đấng Tạo Hóa của họ và một Thiên Sứ sẽ truyền đạt cho mọi người thông điệp của Allah và đưa họ từ bóng tối ra ánh sáng. Waraqah ước rằng nếu còn trẻ, ông sẽ ủng hộ và sát cánh Muhammad ﷺ. Ông dự đoán rằng người dân Makkah sẽ trục xuất Muhammad ﷺ khỏi đất nước của Người, bởi không ai mang thông điệp như thế này đến báo cho người dân của mình mà lại không bị người dân xem là kẻ thù và trục xuất kẻ đó.

Muhammad Thiên Sứ của Allah

Sau một thời gian, đấng Thiên Thần Jibril (Gabriel) xuống gặp Muhammad ﷺ một lần nữa và đọc cho Người nghe những câu Kinh này trong Lời phán của Allah, giao cho Người nhiệm vụ truyền đạt thông điệp của Thượng Đế của Người.

{(1) Nay hỡi người phủ áo choàng lên mình (Thiên Sứ Muhammad)! (2) Người hãy đứng dậy và đi cảnh báo (dẫn chúng về sự trừng phạt của Allah). (3) Người hãy tôn vinh Thượng Đế của Người. (4) Người hãy làm sạch y phục của Người. (5) Người hãy tránh xa việc thờ phượng các bực tượng. (6) Người đừng mong (Thượng Đế của Người dành cho sự ưu ái) bởi việc Người làm nhiều việc tốt. (7) Người hãy kiên nhẫn, chịu đựng vì Thượng Đế của Người.} (chương 74 – Al-Muddaththir: 1 – 7).

Kể từ đó Jibril liên tục đến gặp Muhammad ﷺ xuyên suốt hai mươi ba năm, mà truyền đạt lời mặc khải của Allah và Kinh Sách của Ngài là “Kinh Qur’an,” để Người truyền đạt lại cho toàn thể loài Người.

Lời kêu gọi của Muhammad ﷺ là gì?

Muhammad ﷺ kêu gọi người trong gia đình và người dân của Người và tất cả mọi người bởi đã nhận ra sự thật chuẩn xác rằng vũ trụ chỉ có một Thượng Đế, Ngài là Allah không có đối tác, và một mình Ngài đã tạo dựng nên trời, đất và loài người, con người không được phép thờ phượng ai khác ngoài Allah, hoặc thờ phượng ai cùng với việc thờ phượng Ngài, hoặc chia sẻ cùng với Allah trong vụ việc tuân theo mệnh lệnh phải làm và cấm làm với bất cứ ai khác.

Thông điệp của bề trên mà Muhammad ﷺ mang đến là gì?

Đó là Islam, nghĩa là phục tùng Allah bằng cách tin vào Ngài và chấp nhận giáo luật của Ngài. Đó là một tín ngưỡng và một bộ luật Shari'ah. Về tín ngưỡng nghĩa là tin vào sự tồn tại của Allah và tin rằng Ngài là Một và không có đối tác, chỉ có Ngài là Chúa của loài người, vị Vua của loài người và là Thượng Đế của loài Người. Luật Shari'ah là luật của Allah và các phán quyết của bộ luật này điều chỉnh cuộc sống, hành động, tập quán của con người và mọi vấn đề của cuộc sống. Luật Shari'ah được chia thành ba nhánh chính, gồm:

1- Thờ phượng: Đó là những giáo luật dạy mọi người cách thờ phượng Allah theo luật của Ngài, và chúng bao gồm việc lời chứng nhận rằng không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và rằng Muhammad là Sứ Giả của Allah, thiết lập lễ nguyện Salah, đóng Zakat, nhịn chay trong tháng Ramadan và thực hiện các nghi lễ Hajj tại Ngõ Đền thiêng liêng ở Makkah đối với bất cứ ai có thể làm như vậy.

2- Giao dịch: Đó bao gồm các quy định và kiểm soát đối với mọi vấn đề trong cuộc sống hàng ngày như: hôn nhân, ly hôn, thừa kế, tư pháp, thương mại, nông nghiệp và nhân quyền.

3- Đạo đức: Đó bao gồm những giá trị và đạo đức cao đẹp mà Allah muốn con người tuân thủ và đối xử với nhau như đạo đức tốt, sự trung thực, uy tín, chân thành, hợp tác, tình yêu thương, công lý, tình anh em, lòng vị tha, sự cho đi và sự rộng lượng.

**Các điều răn về thông điệp của bề trên
là tóm tắt những điều Allah cấm đối với
đám nô lệ của Ngài.**

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung
Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với thiên hạ): “(Này hỡi mọi
người) hãy cùng đến đây, Ta sẽ đọc cho các ngươi những
điều mà Thượng Đế của các ngươi đã cấm các ngươi, đó
là: các ngươi không được tổ hợp với Ngài bất cứ thứ gì; các
ngươi hãy hiếu thảo với cha mẹ; các ngươi không được giết
con cái của các ngươi vì sợ cái nghèo bởi TA (Allah) mới là
Đấng Cung Dưỡng cho các ngươi và bọn chúng; các ngươi
không được đến gần những hành vi ô uế (tình dục ngoài hôn
nhân) dù công khai hay kín đáo; các ngươi không được giết
một sinh mạng mà Allah đã qui định bất khả xâm phạm trừ phi
vì lý do chính đáng.) Đó là những điều cấm mà Ngài đã sắc
lệnh cho các ngươi mong rằng các ngươi hiểu (mà tuân thủ
chấp hành).” (152) “Các ngươi không được đến gần tài sản
của trẻ mồ côi trừ phi các ngươi muốn cải thiện đời sống cho
chúng đến khi chúng lớn khôn (tự quản lý được tài sản riêng);
các ngươi hãy đong, đo và cân cho đúng; TA không bắt bất cứ
linh hồn nào làm quá khả năng của nó; khi các ngươi nói thì
các ngươi hãy nói lời lẽ công bằng cho dù (lời lẽ công bằng đó
có nghịch lại) với bà con ruột thịt (của các ngươi); các ngươi
hãy thực hiện cho đúng giao ước của Allah. Đó là những điều
lệnh mà Ngài đã ban hành cho các ngươi mong rằng các
ngươi ghi nhớ (mà tuân thủ chấp hành).”} chương Al-An’am
Trong hai câu 151 và 152 của chương Al-An’am tóm tắt
những điều cấm và những điều răn dạy mà Allah Toàn Năng
đã quy định để con người tuân theo và từ bỏ những gì có
trước Islam. Chúng là nền tảng của một phương pháp tổng
hợp về mặt đạo đức và thực tiễn

Cần lưu ý rằng Muhammad ﷺ đã dành 13 năm ở Makkah sau khi nhận được lời thông điệp, trong thời gian đó Người tập trung vào việc củng cố Tawhid (chỉ thờ Allah duy nhất) và niềm tin vào một Allah duy nhất không có đối tác. Sau khi di cư đến Madinah, Muhammad ﷺ đã dành khoảng mười năm, trong thời gian đó Người tập trung vào việc giảng dạy mọi người các giáo luật và các qui tắc căn bản của luật Shari’ah.

Một lời giải thích thực tế về thông điệp của Islam... nhưng ở Ethiopia (Abyssinia)

Có lẽ lời giới thiệu hay nhất về thông điệp về Islam là những gì được ông Ja'far bin Abi Talib giới thiệu - khi ông là thuộc một nhóm người Muslim mang theo tôn giáo của họ chạy trốn khỏi sự áp bức của người Quraish ở Makkah đến đất nước Ethiopia hiện tại và cầu xin sự bảo vệ từ người cai trị nước này, Vua An-Najashi (Negus) vào thời điểm đó.

Đây là năm thứ 5 sau khi nhận sứ mạng, và Muhammad ﷺ đã nhìn thấy sự bất công, áp bức và cấm vận kinh tế mà người Muslim đã rơi vào tay những người đa thần Quraish, vì vậy Người đã khuyên một số người di cư đến Abyssinia, nơi mà Người mô tả là có một vị vua công bằng và không áp bức bất cứ ai.

Ja'far bin Abi Talib đã nói gì với vua An-Najashi?

"Hỡi Đức vua, chúng tôi là dân tộc thời tiền Islam. Chúng tôi thờ bực tượng, ăn xác chết (động vật), làm những hành vi vô đạo đức, cắt đứt quan hệ họ hàng, lăng mạ hàng xóm và kẻ mạnh trong chúng tôi ức hiếp kẻ yếu.

Chúng tôi cứ như vậy cho đến khi Allah gửi đến chúng tôi một Sứ Giả, người mà chúng tôi biết rõ dòng dõi, sự trung thực, uy tín và trong sạch, nên Người kêu gọi chúng tôi đến với Allah, độc tôn Ngài duy nhất và thờ phượng riêng Ngài, đồng thời bỏ đi những gì chúng tôi và cha ông chúng tôi đã làm, đã thờ phượng khác ngoài Ngài, chẳng hạn như đá và bực tượng.

Người dạy chúng tôi phải nói thật, giữ chữ tín, giữ mối quan hệ gia đình, làm hàng xóm tốt, kiêng những điều cấm kỵ và đổ máu, cấm chúng tôi làm những hành vi vô đạo đức, nói dối, chiếm đoạt tài sản của trẻ mồ côi và vu khống người phụ nữ đoan trang, Người ra lệnh cho chúng tôi thờ phượng một mình Allah, không tổ hợp bất cứ điều gì với Ngài, Người ra lệnh cho chúng tôi dâng lễ nguyện Salah, đóng Zakah và nhịn chay.

Vì vậy, chúng tôi đã tin Người và tin vào thông điệp Người mang đến, điều đó khiến người dân của chúng tôi đã tấn công chúng tôi, đe dọa đến tôn giáo của chúng tôi và tra tấn chúng tôi để khiến chúng tôi quay lại thờ bực tượng. Khi họ đàn áp chúng tôi, làm khó chúng tôi và ngăn cản chúng tôi theo tôn giáo của mình, chúng tôi đã bỏ quê hương mà đến đất nước của Đức vua đây và chúng tôi đã chọn ở cạnh Đức vua hơn tất cả những người khác, và chúng tôi hy vọng rằng chúng tôi sẽ không bị Đức vua đối xử bất công.

Vua An-Najashi công nhận Islam

Vua An-Najashi là người công chính và kính sợ Allah trong sự phán xét của mình, vì vậy ông ấy đã yêu cầu Ja'far đọc cho mình nghe điều gì đó từ sự mặc khải đã truyền xuống cho Muhammad ﷺ, vì vậy Ja'far đã đọc cho Vua nghe từ chương Maryam. Vua An-Najashi nghe những câu Kinh đó đã tác động đến mức Đức Vua đã khóc ướt đầm cả râu, rồi Vua nói:

“Điều này và điều mà Ysa (Giê-su) mang đến đều xuất phát từ một nguồn duy nhất”

'Amru bin Al-'Ass (trước khi vào Islam) đã đuổi kịp người Muslim tị nạn Ethiopia, bắt chấp, tìm mọi cách để thuyết phục Vua An-Najashi đuổi họ trở lại Makkah. Tuy nhiên, Vua An-Najashi đã đồng ý cấp cho người Muslim quyền tị nạn và cư trú tại Ethiopia.

Islam... là thông điệp cuối cùng được gửi xuống từ trên trời

Islam là gì?

Từ “Islam” có nghĩa là phục tùng Allah duy nhất. Chỉ Allah duy nhất đã sáng tạo ra vũ trụ, tạo hóa ra vạn vật, Ngài không có đối tác trong vương quốc của Ngài và không có thượng đế nào xứng đáng để thờ phượng ngoại trừ Ngài. Tôn giáo Islam là tôn giáo của Tawhid thuần túy (tức chỉ thờ Allah duy nhất). Allah là Đức Vua của vương quyền và là Đấng Tạo Hóa của vạn vật.

Các đại danh tốt đẹp của Allah

Allah có nhiều tên và thuộc tính, bao gồm cả những gì đã được đề cập trong Kinh Qur’an, và bao gồm cả những gì đã được đề cập trong Hadith của Sứ Giả ﷺ và những cái tên được biết đến tính được là 99 tên.

{Allah có các tên gọi tốt đẹp nhất.} (chương 7 – Al-‘Araf: 180)

{Người (Thiên Sứ) hãy bảo họ: “Dẫu cho các người có cầu xin Allah hay cầu xin Đấng Độ Lượng thì tất cả đều là các tên tốt đẹp của Ngài.”} (chương 17 – Al-Isra: 110).

{Ngài là Allah, Đấng mà không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài, Ngài là Đấng biết điều vô hình và hữu hình, Ngài là Đấng Độ Lượng, Đấng Nhân Từ. Ngài là Allah, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài, Ngài là Đức Vua, Đấng Linh Thiêng, Đấng Bằng An, Đấng ban đức tin, Đấng ban sự an ninh, Đấng Quyền Năng, Đấng không cưỡng lại được, Đấng Tự Hào. Allah là Đấng Tối Cao vượt xa những gì (những kẻ đa thần) qui cho Ngài.} (chương 59 – Al-Hashr: 22 – 23)

Ngài là Allah, Đấng Tạo Hóa, Đấng Khởi Sự, Đấng Ban Hình”
Thể, Ngài có những tên gọi tốt đẹp nhất, mọi vật trong các tầng
trời và trái đất đều tán dương tôn cao Ngài. Quả thật, Ngài là
{Đấng Chí Tôn, Đấng Thông Thái
(chương 59 – Al-Hashr: 24)

Muhammad ﷺ và Islam:

Ông Abu ‘Amru Sufyan bin ‘Abdullah Ath-Thaqafi kể: Tôi đã hỏi: Thưa Thiên Sứ của Allah, xin hãy dạy tôi về Islam một lời nói mà tôi không cần phải hỏi ai ngoài Người nữa. Nabi ﷺ nói:

Islam
Đức tin
và ngoan
đạo

{Hãy nói tôi đã tin nơi Allah, rồi đi đúng hướng.} (Muslim ghi số 38)

Chỉ có năm từ (nguyên văn tiếng Ả-rập) mà Nabi ﷺ đã nói thiết lập ngay một lối sống tổng hợp cho các tín đồ Muslim noi theo, vạch ra con đường cho tín đồ đi đến với Thượng Đế của mình và giữ tín đồ tránh xa chủ nghĩa cực đoan trong lời nói và hành động. Islam đòi hỏi tín đồ cần đi đúng hướng trong mọi vấn đề của cuộc sống và niềm tin vào Allah là con đường điều chỉnh hành vi, mục tiêu và nguyện vọng của một cá nhân, đồng thời tạo ra một sự tái sinh mới chuẩn bị cho người đó chấp nhận các quy tắc và giáo luật của Allah để có thể sống trong an toàn và yên tâm, tận hưởng sự thoải mái và hạnh phúc. Allah Toàn Năng đã mô tả và giải thích tình trạng của các tín đồ bằng cách nói:

{Quả thật, những ai đã nói “Thượng Đế của chúng tôi là Allah” và sau đó vẫn đi đúng hướng, các Thiên Thần sẽ xuống động viên họ (lúc hấp hối): “Đừng sợ hãi và đừng đau buồn, các ngươi hãy vui lên với tin mừng về Thiên Đàng mà các ngươi đã được hứa!”} (chương 41 – Fussilat: 30).

Islam và As-Salam:

As-Salam là một trong những danh xưng đẹp đẽ của Allah được nhắc đến trong Kinh Qur'an. Người phục tùng Allah duy nhất phải cảm thấy bình yên, tĩnh lặng trong mình và sống hòa bình với môi trường xung quanh, không làm hại con người cũng như không làm hại động vật, thực vật hoặc bất kỳ thành phần nào của môi trường. Có lẽ một trong những điều đẹp đẽ trong Islam là lời chào của người Muslim là câu "Assalamu 'alaikum wa rahmatullohi wabarakatuh" và đa số chỉ chào nhau bằng câu ngắn gọn "Assalamu 'alaikum". (nghĩa là cầu xin Allah ban cho bạn bình an, lòng thương xót và hồng phúc của Ngài.)

{Ngài là Allah, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài, Ngài là Đức Vua, Đấng Linh Thiêng, Đấng Bằng An, Đấng ban đức tin, Đấng ban sự an ninh, Đấng Quyền Năng, Đấng không cưỡng lại được, Đấng Tự Hào. Allah là Đấng Tối Cao vượt xa những gì (những kẻ đa thần) qui cho Ngài.} (chương 59 – Al-Hashr: 23)

Người Muslim hay Muhammadiyun: Không giống như những người theo các tôn giáo khác, những người Muslim là tín đồ theo Muhammad ﷺ không được gọi là "Muhammadiyun". Người theo Islam như một tôn giáo và lối sống được gọi là "Muslim", nghĩa là người đó tin vào Allah và phục tùng Ngài.

Các nền tảng đức tin và các cấp bậc của Islam là gì:

Đức tin gồm 6 nền tảng: Tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, các Thiên Sứ của Ngài, Ngày Cuối Cùng và tiền định tốt và xấu do Allah an bày.

Còn các cấp bậc của tôn giáo gồm

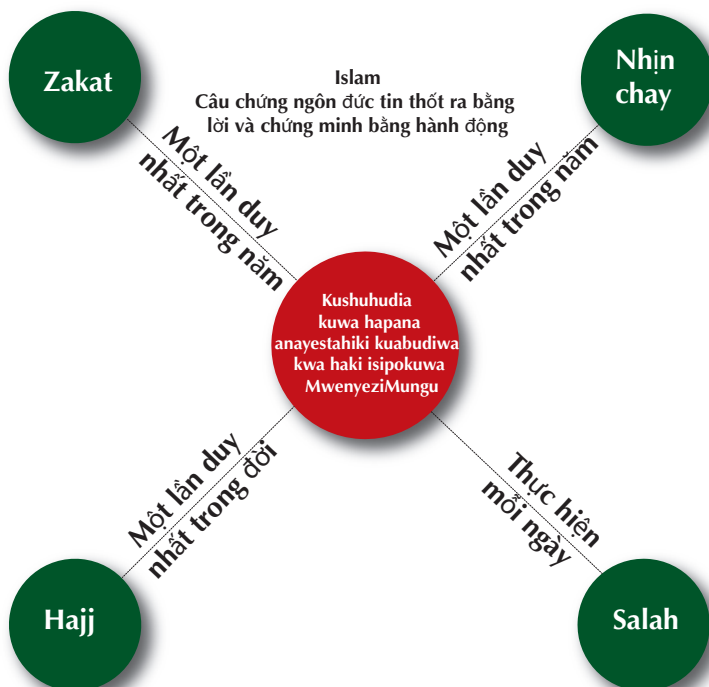

Ehsan: là anh tôn thờ Allah như thể thấy Ngài, nếu không như thế thì chắc chắn Ngài thấy anh. Từ Hadith của ‘Umar bin Al-Khattab – câu hỏi của Jibril dành cho Nabi về Islam, đức tin và Ehsan.

Các nền tảng Islam

Islam được xây dựng trên năm nền tảng chính, tuyệt đối không được phủ nhận bất kỳ nào, và một người không trở thành Muslim ngoại trừ đã tin vào năm nền tảng này của Islam.

1	Chứng ngôn đức tin	Nói câu chứng ngôn đức tin, tin tưởng kiên định về lời chứng ngôn và tuân thủ theo yêu cầu của nó.
2	Salah	Thực hiện các lễ nguyện Salah trong giờ đã qui định.
3	Nhịn chay	Mỗi năm đều nhịn chay trọn tháng Ramadan.
4	Zakah	Xuất Zakah (thuế an sinh) từ tài sản.
5	Hajj	Hành hương đến Nhà của Allah Al-Haram (Ka'bah) đối với ai có khả năng thực hiện.

1. Chứng ngôn đức tin:

Câu chứng ngôn đức tin này là nền tảng, là trụ cột của tôn giáo và là bằng chứng về sự duy nhất của Allah Toàn Năng không có đối tác và không có thần linh nào đáng được tôn thờ ngoại trừ Ngài.

Một người được xem là Muslim khi người đó đã nói câu chứng ngôn đức tin, thật lòng tin vào lời chứng ngôn đó một cách tuyệt đối và chắc chắn, điều đó nó đọng lại trong trái tim người đó, tiếp theo cần thực hành theo yêu cầu của lời chứng ngôn này là hoàn thành các nền tảng của Islam như dâng lễ nguyện Salah, nhịn chay, xuất Zakah và hành hương Hajj đến Nhà của Allah Al-Haram (Ka'ba), hành động luôn tuân thủ theo quy định Halal (được phép) và tránh xa mọi điều Haram (bị cấm).

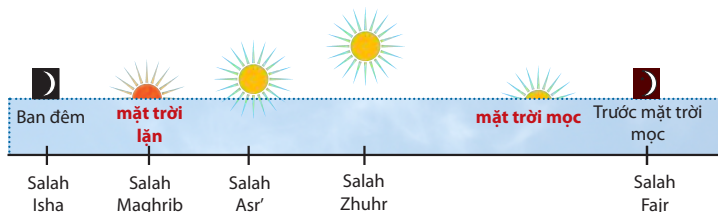

Nguyên văn câu chứng ngôn đức tin là: "Ash ha du al la i la ha il lol loh, wa ash ha du anh na mu ham ma đanh ro su lul loh". Nghĩa là tôi tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và tôi chứng nhận Muhammad là Sứ Giả của Allah. Yêu cầu "việc chứng nhận Muhammad là Sứ Giả của Allah" là niềm tin vào sứ mạng và thông điệp mà Người mang đến từ Allah Toàn Năng, đòi hỏi phải tin tưởng vào tất cả các Nabi và Sứ Giả trước Người.

2. Năm lễ nguyện Salah

Lễ nguyện Salah có một vị trí đặc biệt trong Islam, và Salah là điều đầu tiên một người phải chịu trách nhiệm vào Ngày Phán Xét, đó là dấu hiệu phân biệt giữa một người ngoại đạo và một người Muslim đã tuyên bố câu chứng ngôn đức tin thật lòng. Allah áp đặt cho người Muslim năm lễ nguyện Salah mỗi ngày, qua đó có một cách tổ chức thời gian độc đáo của con người và yêu cầu tín đồ Muslim phải thực hiện

Salah là áp dụng thực tế của đức tin

các lễ nguyện Salah của mình vào thời gian được chỉ định và theo cách mà Muhammad ﷺ đã dạy cho người Muslim.

{Và khi bấy tôi của TA hỏi Người (Muhammad) về TA thì Người hãy bảo họ rằng quả thật TA ở rất gần, TA luôn đáp lại lời cầu xin của ai cầu xin TA. Do đó, họ hãy đáp lại (lời gọi của) TA và hãy tin nơi TA, mong rằng họ được hướng dẫn đúng đường.} (chương 2 – Al-Baqarah: 186).

Từ Salah trong tiếng Ả-rập có nguồn gốc từ từ “kết nối”. Theo đó, Salah là mối quan hệ và kết nối giữa người một nô lệ và Thượng Đế của mình. Vì vậy, một người kết giao với Đấng Tạo Hóa của mình, tạ ơn Ngài, tụng niệm Ngài, than thở về những lo lắng của mình, cầu xin Ngài giúp đỡ, hướng dẫn, che chở và bảo vệ.

**Năng lượng
tinh thần và
hỗ trợ tâm lý**

Lễ Salah trong Islam là cuộc gặp gỡ giữa một người và Đấng Tạo Hóa năm lần một ngày, mang lại cho anh ta năng lượng tinh thần và sự ổn định tâm lý, mang lại cho anh ta sự cân bằng và hạnh phúc trong suốt cuộc đời. Việc thực hiện năm lần Salah hàng ngày không mất quá nửa giờ hoặc bốn mươi phút, phân bổ suốt cả ngày.

Con người gồm một cơ thể và một linh hồn, và cơ thể cần năng lượng thể chất thông qua việc ăn ba hoặc bốn lần mỗi ngày cũng như nghỉ ngơi và ngủ, và điều này tiêu tốn nhiều thời gian hơn thời gian hành lễ Salah, vốn cung cấp cho con người năng lượng tâm linh, tâm lý và sự ổn định tâm hồn.

3. Zakah tiền

Allah qui định Zakat đối với người Muslim, khoản tiền tương đương 2,5% tổng tài sản đạt được mức tối thiểu và vượt quá nhu cầu cơ bản của một người và đã trôi qua một năm (tức là giữ được một năm).

Tiền Zakah được trao cho người nghèo, người khó khăn; người cận nghèo dù họ chỉ có ít tiền nhưng vẫn không đủ trang trải; người làm việc thu gom và phân chia Zakah; người Muslim mới cải đạo để gây thiện cảm với họ; người mắc nợ hoặc gánh nợ cho người khác; người lữ hành là người lỡ đường không còn chi phí để tiếp tục đi về nhà; người nô lệ muốn chuộc thân mình; và phục vụ chính nghĩa của Allah.

Việc xuất Zakat là một hình thức thờ phượng mà Allah qui định cho các bầy tôi của Ngài nhằm thanh lọc bản tính keo kiệt, loại bỏ khỏi những người thiếu thốn lòng đố kỵ, củng cố tình cảm và lòng tôn trọng giữa người giàu và người nghèo, nâng cao tinh thần hợp tác và đoàn kết xã hội, và đạt được sự thăng bằng xã hội thông qua việc chuyển tiền từ người dư giả tiền bạc đến người thiếu thốn.

Vui lòng tham khảo các loại Zakat và hướng chia dùng trong các sách luật học thực hành (Fiqh). Chúng tôi để cập loại Zakat điển hình chứ không giới hạn ở: (các khoáng sản như vàng và bạc, vật nuôi như lạc đà, cừu, bò, chà là, ngũ cốc và hàng hóa thương mại.)

4. Nhịn chay Ramadan

Allah qui định việc nhịn chay đối với tín đồ Muslim, tương tự thế Ngài đã qui định cho các cộng đồng thời trước họ.

Việc nhịn chay diễn ra vào tháng Ramadan, là tháng mà Allah đã thiên khải Kinh Qur'an, và người Muslim phải nhịn ăn, uống và quan hệ vợ chồng từ lúc rạng đông đến lúc mặt trời lặn.

Trong thời gian nhịn chay, một người Muslim có một cuộc sống bình thường kèm theo mức độ suy giảm về cảm xúc, sự thanh thản về tinh thần, tinh thần tự chịu trách nhiệm và thực hiện những việc thiện tốt.

Việc nhịn chay mang lại những lợi ích to lớn cho sức khỏe đã được y học hiện đại chứng minh, và trong thời gian đó, người nhịn chay học được cách kiểm soát ham muốn, dục vọng của mình cũng như cải thiện bản thân về mặt tinh thần.

Người ăn chay cảm thấy yếu đuối và cần đến Allah, cần sự giúp đỡ và bóng lộc của Ngài, biết đồng cảm với những người nghèo và những người phải chịu nạn đói, thiếu nước và lương thực ở đất nước họ.

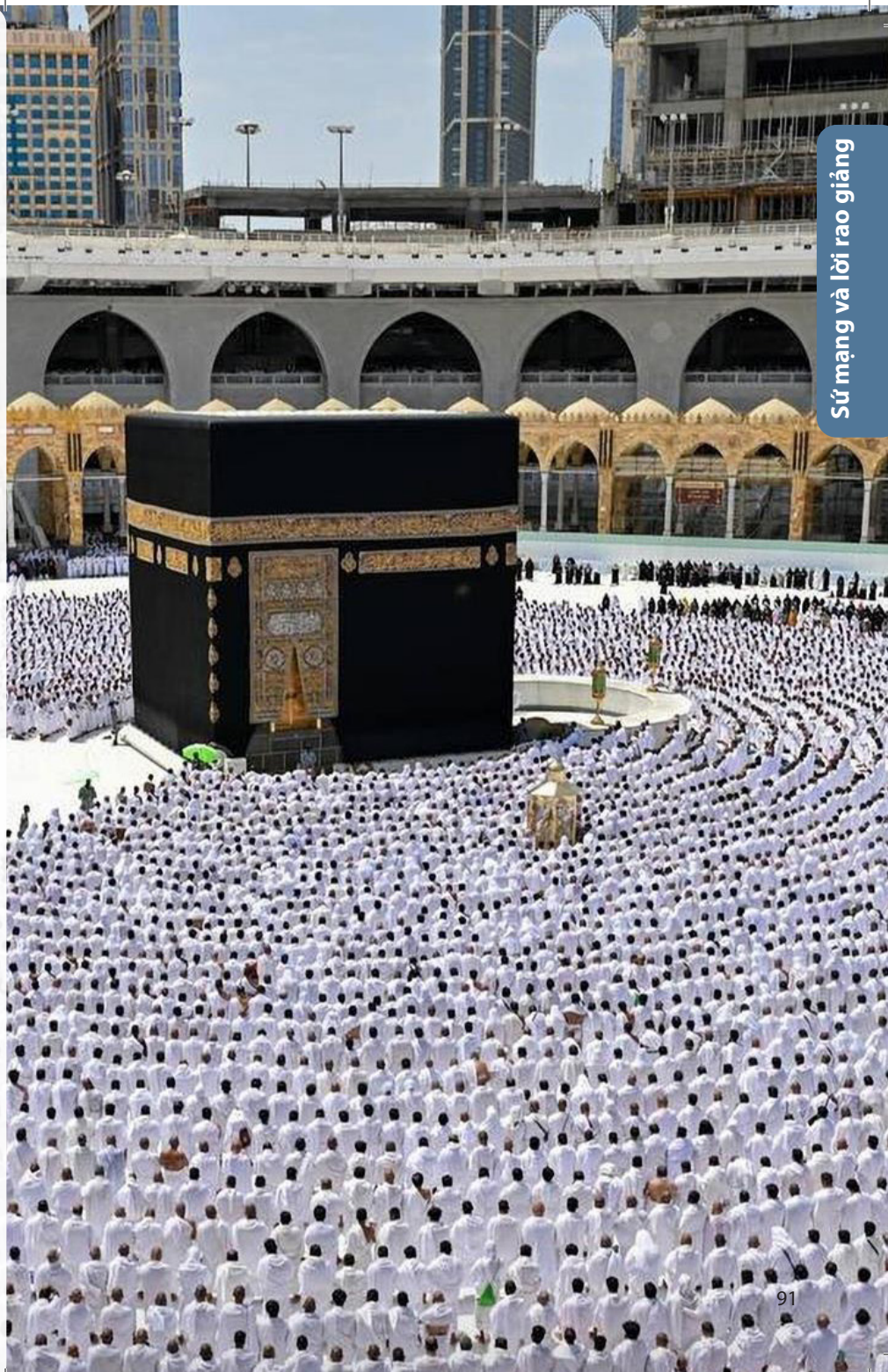
Các tháng Hijri (tính theo trăng)	
1	Muharram
2	Safar
3	Rabe' Awwal
4	Rabe' Akhirah
5	Jumada Ula
6	Jumada Akhirah
7	Rajab
8	Sha'ban
9	Ramadhan
10	Shawwal
11	Zdul Qe'dah
12	Zdul Hijjah

5. Hành hương Hajj

Hajj là trụ cột thứ năm của Islam và là trách nhiệm bắt buộc đối với mọi người Muslim trưởng thành, lành mạnh, tự do và có khả năng. Hajj là bắt buộc một lần trong đời đối với bất kỳ ai có đủ khả năng tài chính và thể chất để thực hiện Hajj. Đây là cuộc hành trình vĩ đại nhất mà một người Muslim sẽ thực hiện trong cuộc đời mình, trong đó anh ta không tìm kiếm sự hài lòng của ai ngoài Allah và Đấng Tạo Hóa của mình, Đấng sẽ trở về bên Ngài.

Hajj là hình thức thờ phượng tập thể lớn nhất với hàng triệu người Muslim từ khắp nơi trên thế giới tụ tập tại Makkah, và tất cả họ tập trung vào ngày mồng 9 của Zdul Hijjah tại 'Arafah và cùng cầu xin Allah mặc dù ngôn ngữ và sắc tộc của họ khác nhau.

Nabi ﷺ nói: {Ai hành hương Hajj vì Allah mà không tình dục (lúc Ehram) và không làm tội lỗi là y được trở về lúc giống như y vừa được sinh ra đời.} (Al-Bukhari ghi 1521, và Muslim ghi 1350).

Thượng Đế duy nhất và một thông điệp

Các vị Nabi và Sứ Giả của Allah: Nabi ﷺ xác nhận sự thật đã được khẳng định rằng Allah là Thượng Đế của toàn thể loài người, Ngài không bỏ rơi con người mà không hướng dẫn hay chỉ đạo, mà Ngài gửi các vị Nabi và Sứ Giả đến với họ trong suốt các thời đại mang theo một thông điệp khẳng định sự tồn tại của Allah và sự duy nhất của Ngài. Thông điệp của Allah nhằm mục đích giới thiệu với con người về Thượng Đế của họ và ý nghĩa của việc tạo hóa ra loài người, bảo vệ họ khỏi sự lạc lối và mất mát, đồng thời hướng dẫn họ đến những đạo đức tốt.

Kinh Qur'an đã đề cập đến 25 vị Nabi và Sứ Giả và tập trung vào những câu chuyện của một số Vị trong số Họ. Ông tổ Adam của chúng ta, cha của các vị Nabi đã được nhắc đến 25 lần, Nuh (Noah) được nhắc đến 43 lần, Ibrahim (Ab ra ham) đã được nhắc đến được nhắc đến 69 lần, Musa (Môi-sê) được nhắc đến 136 lần, và Ysa (Giê-su) được nhắc 25 lần.

Nabi ﷺ nói: {Vai trò của Ta so với các vị Nabi trước Ta giống như hình ảnh một người thợ xây nhà, đã xây nhà rất đẹp và hoàn chỉnh. Tuy nhiên, bức tường còn trống một viên gạch. Mọi người đi quanh nhà tham quan ngạc nhiên bảo: Tại sao không đặt viên gạch vào đó chứ?} Người nói tiếp: {Ta là viên gạch đó, Ta là vị Nabi Ấn Tín cuối cùng.} Al-Bukhari.

Lưu ý: Gạch là đá xây dựng, và ý nghĩa của việc xây dựng tòa nhà còn để trống một lỗ gạch và Muhammad đến lấp viên gạch cuối cùng đó. Tòa nhà hay ngôi nhà đẹp tượng trưng cho những thông điệp của bề trên được gửi xuống từ Allah Toàn Năng từ thời Adam cho đến Muhammad ﷺ.

{Quả thật, TA đã cử các Sứ Giả đến với nhân loại trước Người (hỡi Thiên Sứ). Trong số đó có người TA đã kể cho Người câu chuyện của Họ và có người TA đã không kể cho Người. Bất kỳ Sứ Giả nào mang một dấu hiệu (hay một câu Kinh) đến cũng đều phải có sự cho phép của Allah. Vì vậy, khi mệnh lệnh của Allah đã được ban hành, sự việc sẽ được quyết định đúng với chân lý, và những kẻ đi theo điều ngụy tạo lúc đó sẽ mất (tất cả).}

(chương 40 – Ghafir, câu 40).

{Các người hãy nói với họ (hỡi những người Muslim!): “Chúng tôi tin tưởng vào Allah, tin tưởng vào những gì đã được mặc khải cho chúng tôi, cho Ibrahim, cho Isma’il, cho Is-haq, cho Ya’qub, cho mười hai bộ lạc của Israel; chúng tôi tin vào những gì đã được thiên khải cho Musa, cho Ysa và cho tất cả các vị Nabi được Thượng Đế của Họ cử phái đến, chúng tôi không hề phân biệt bất cứ ai trong số Họ và chúng tôi là những tín đồ Muslim (thần phục Ngài).”}

(chương 2 – Al-Baqarah, câu 136).

Kinh Tawrah (Cựu Ước), Kinh Injil (Tân Ước) và Qur’an là Kinh Sách của Allah ban cho loài người.

Các nền tảng căn bản của đức tin trong Islam là niềm tin vào Allah, vào các Thiên Thần của Ngài, vào các Kinh Sách của Ngài, vào các Sứ Giả của Ngài, vào Ngày Cuối Cùng và định mệnh tốt hay xấu đều do Ngài an bài. Bắt buộc toàn bộ tín đồ Muslim phải tin vào những Kinh Sách mà Allah thiên khải xuống cho nhân loại, chẳng hạn như Suhuf (Cuộn Sách) của Ibrahim (Abraham), Kinh Tawrah mà Allah đã mặc khải cho Musa (Mô-i-sê), Kinh Zabur (Thánh Thi) mà Allah ban cho Dawood (Đa-vít) và Injil (Tân Ước) mà Allah ban cho Ysa (Giê-su) – cầu xin Allah ban bình an cho tất cả Họ -.

Kinh Qur'an không mâu thuẫn với các Kinh Sách được thiên khải trước đó vì nó đến từ một nguồn duy nhất. Kinh Qur'an là bộ luật cuối cùng và là Kinh Sách duy nhất chứa đựng lời phán của Allah bằng cả từ ngữ và ý nghĩa, và không có con người nào can thiệp vào việc hình thành các từ ngữ của nó như đã xảy ra trong các Kinh Sách trước đó. Kinh Qur'an được Allah Toàn Năng bảo vệ nó khỏi bị bóp méo, chỉnh sửa, thay đổi như đã xảy ra trong các Kinh Sách trước đó trong suốt lịch sử. Vì vậy, Qur'an là một phép lạ vĩnh cửu sẽ được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác cho đến Giờ Tận Thế được thiết lập.

{Quả thật, TA đã ban xuống Kinh Tawrah (cho Musa – Môi-sê), trong đó có nguồn chỉ đạo và ánh sáng (cho dân Israel). Các vị Nabi phục tùng mệnh lệnh (của Allah), những người Do Thái, những tu sĩ, những người ngoan đạo mầu mực đã dùng Nó (Tawrah) để phân xử cho những ai là người Do Thái vì họ được ủy thác việc bảo quản Kinh Sách của Allah cũng như được ủy thác làm những nhân chứng cho Nó. Thế nên, các người (những người Do Thái) chớ đừng sợ hãi trước thiên hạ mà hãy kính sợ TA và chớ đừng bán những lời mặc khải của TA với cái giá ít ỏi. Những ai không phân xử theo những gì được Allah ban xuống thì họ là những kẻ vô đức tin.} (chương 5 – Al-Ma-idah, câu 44).

{Cho nên, người dân của Kinh Injil (tức Thiên Chúa) hãy phân xử theo những gì được Allah đã ban xuống trong đó. Người nào không phân xử theo những điều được Allah đã ban xuống thì họ là những kẻ dấy loạn bất tuân.}
(chương 5 – Al-Ma-idah, câu 47).

{TA (Allah) đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ) Kinh (Qur'an) bằng sự thật. Nó chứng thực lại mọi điều có trong Kinh Sách trước đây cũng như bảo tồn (nội dung) trong các Kinh Sách đó. Do đó, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy phân xử (các vụ việc) giữa họ theo những điều mà Allah đã ban xuống, Người chớ chạy theo lòng ham muốn của họ rồi ruồng bỏ chân lý đã đến với Người. TA đã qui định cho mỗi (cộng đồng) trong các người một hệ

thống luật pháp và một lễ lễ riêng biệt. Nếu muốn, Ngài đã làm cho các người thành một cộng đồng duy nhất, nhưng (Ngài đã không làm thế) bởi vì Ngài muốn thử thách các người qua những điều đã ban xuống cho các người. Do đó, các người hãy đua nhau làm điều thiện tốt, (bởi lẽ rồi đây) tất cả các người sẽ phải trở về trình diện Allah, rồi Ngài sẽ cho các người biết rõ về những điều mà các người từng bất đồng nhau.}

(chương 5 – Al-Ma-idah, câu 48).

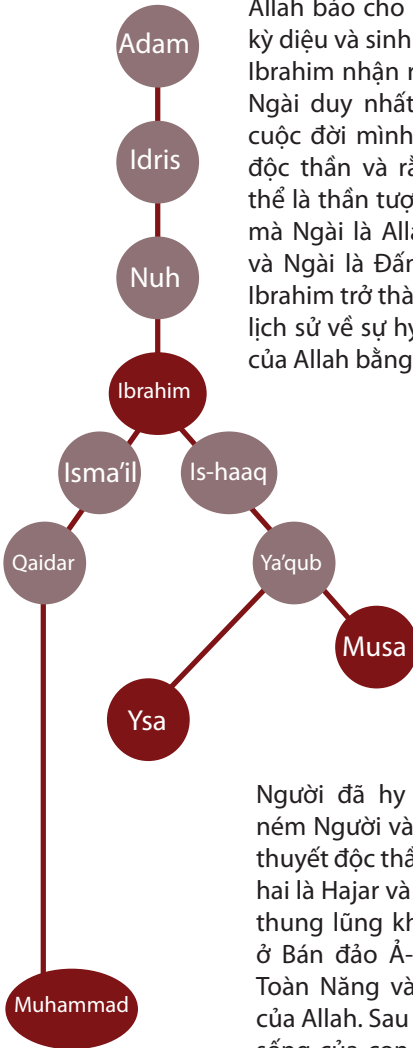
{Những người đó đều là những người đã được Allah ban ân trong số các vị Nabi xuất thân từ con cháu của Adam, từ những người đã được TA chuyên chở trên chiếc tàu cùng với Nuh, từ con cháu của Ibrahim, của Israel, và từ những người đã được TA hướng dẫn và chọn lọc. Khi những lời mặc khải của Đấng Độ Lượng được đọc lên cho họ nghe thì họ phủ phục quỳ lạy và bật khóc.} (chương 19 – Maryam, câu 58)

Nabi hoặc Sứ Giả	Ibrahim (Abraham)	Musa (Mô-i-sê)	Ysa (Giê-su)(1)	Muhammad
Giai đoạn họ sống	Năm 1700 trước CN	Năm 1400 trước CN	Năm 1-33 DL	570-632 DL
Tuổi thọ (ước lượng)	175 tuổi	120 tuổi	33 tuổi	63 tuổi

Muhammad và Ibrahim ﷺ

Ibrahim được coi là cha của các vị Nabi trong người Do Thái, Cơ đốc giáo và Muslim bởi vì tất cả các vị Nabi đến sau Ibrahim đều là con cháu của ông (và cả Nabi Ysa con trai của Maryam, cũng là hậu duệ của Ibrahim được sinh ra từ mẹ mà không có cha). Người Muslim tin rằng Muhammad ﷺ, là hậu duệ của Isma'el, con trai đầu lòng của tổ phụ Ibrahim của chúng ta, Người có liên kết với nhiều bộ lạc Ả-rập. Về phần các vị Nabi của con cháu Israel, chẳng hạn như Yaqub (Jacob), Yusuf, Ayyub (Job), Musa, Zakariya (Zechariah) và Yahya (John), họ là hậu duệ của con trai thứ hai của Ibrahim, Ishaq (I-sắc). Ibrahim cưới Sarah với thời gian rất dài nhưng Allah không ban cho họ con cái. Rồi Ibrahim cưới Hajar (Hagar) (theo lời đề nghị của vợ)

(1) Người được Allah nâng lên nơi Ngài, và Người sẽ trở lại trần gian trước khi tận thế bắt đầu.

và bà sinh cho ông đứa con trai là Isma'íl. Sau khi Sarah lớn tuổi và trở thành một bà lão thì Allah báo cho bà biết sẽ mang thai một cách kỳ diệu và sinh ra Ishaq.

Ibrahim nhận ra sự tồn tại của Allah và chỉ có Ngài duy nhất là Đấng Tạo Hoá và dành cả cuộc đời mình để dạy mọi người học thuyết độc thần và rằng Thượng Đế của họ không thể là thần tượng, lửa, mặt trời hay mặt trăng, mà Ngài là Allah, Đấng Tạo Hóa của vạn vật, và Ngài là Đấng duy nhất không có đối tác. Ibrahim trở thành tấm gương vĩ đại nhất trong lịch sử về sự hy sinh và phục tùng mệnh lệnh của Allah bằng cả lời nói và hành động.

Người đã hy sinh bản thân khi người dân ném Người vào lửa mà không rút lui khỏi học thuyết độc thần, và Người đã đưa người vợ thứ hai là Hajar và cậu con trai nhỏ Ismail đến một thung lũng không có cây trồng, nguồn nước ở Bán đảo Ả-rập theo mệnh lệnh của Allah Toàn Năng và tin chắc chắn vào mệnh lệnh của Allah. Sau đó, Người tiếp tục hy sinh mạng sống của con trai mình là Isma'íl, đứa con đã chờ đợi rất lâu vì Allah và tuân theo mệnh lệnh của Ngài, Ibrahim đã tiếp nhận mệnh lệnh đó qua giấc mơ nhìn thấy được.

Nhưng Allah không phụ lòng Người nên Người đã cứu ông khỏi đám cháy, cứu con trai của Người là Isma'íl, chuộc mạng bằng một con cừu đực (sự giết tế vĩ đại), và biến khu vực cằn cỗi nơi Người để lại vợ mình là Hajar và con trai Isma'íl thành một thành phố sầm uất, với những người đến từ khắp nơi trên thế giới, đã mang đến từ vùng đất sa mạc này dòng nước Zamzam vẫn còn phun chảy cho đến ngày nay.

{Ai tốt hơn người đã dâng trọn (cả thể xác lẫn tâm hồn của mình) cho Allah đồng thời là một người đức hạnh và luôn đi theo tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim?! Quả thật, Allah đã chọn Ibrahim làm vị Khalil() (của Ngài).}

(chương 4 – An-Nisa, câu 125).

{Chỉ người nào (bắt công với chính bản thân mình) bởi sự ngu muội của y mới chối bỏ tôn giáo của Ibrahim, bởi TA đã chọn Y (làm một vị lãnh đạo gương mẫu) ở đời này và ở Đời Sau chắc chắn Y sẽ thuộc hàng ngũ những người đức hạnh.}

(chương 2 – Al-Baqarah, câu 130).

Lòng tin cậy của Ibrahim vào Allah là trên hết, và đức tin của Người vào Allah ngang bằng với đức tin của toàn cộng đồng, vì vậy Allah đã chọn Ibrahim làm Khalil (và điều này được mô tả này đã được xác nhận ở các Kinh Thánh) và phong làm Imam (người dẫn đầu gương mẫu) cho dân chúng và mô tả về Người rất biết vâng lời Thượng Đế của mình và tránh xa điều giả dối.

{Thật vậy, Ibrahim là một tấm gương mẫu mực về (đạo đức) và tín ngưỡng thuần túy trong việc thờ phượng Allah, và Y không phải là kẻ thờ đa thần. Y luôn biết ơn ân huệ của (Allah), Ngài đã chọn Y và hướng dẫn Y đến với con đường ngay chính (Islam). Và TA đã ban cho Y điều tốt đẹp ở trần gian và ở Đời Sau Y sẽ ở trong số những người đức hạnh. Sau đó, TA đã mặc khải cho Người (Thiên Sứ Muhammad): "Hãy đi theo tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim bởi Y không phải là một kẻ thờ đa thần."}

(chương 16 – An-Nahl, câu 120 – 123).

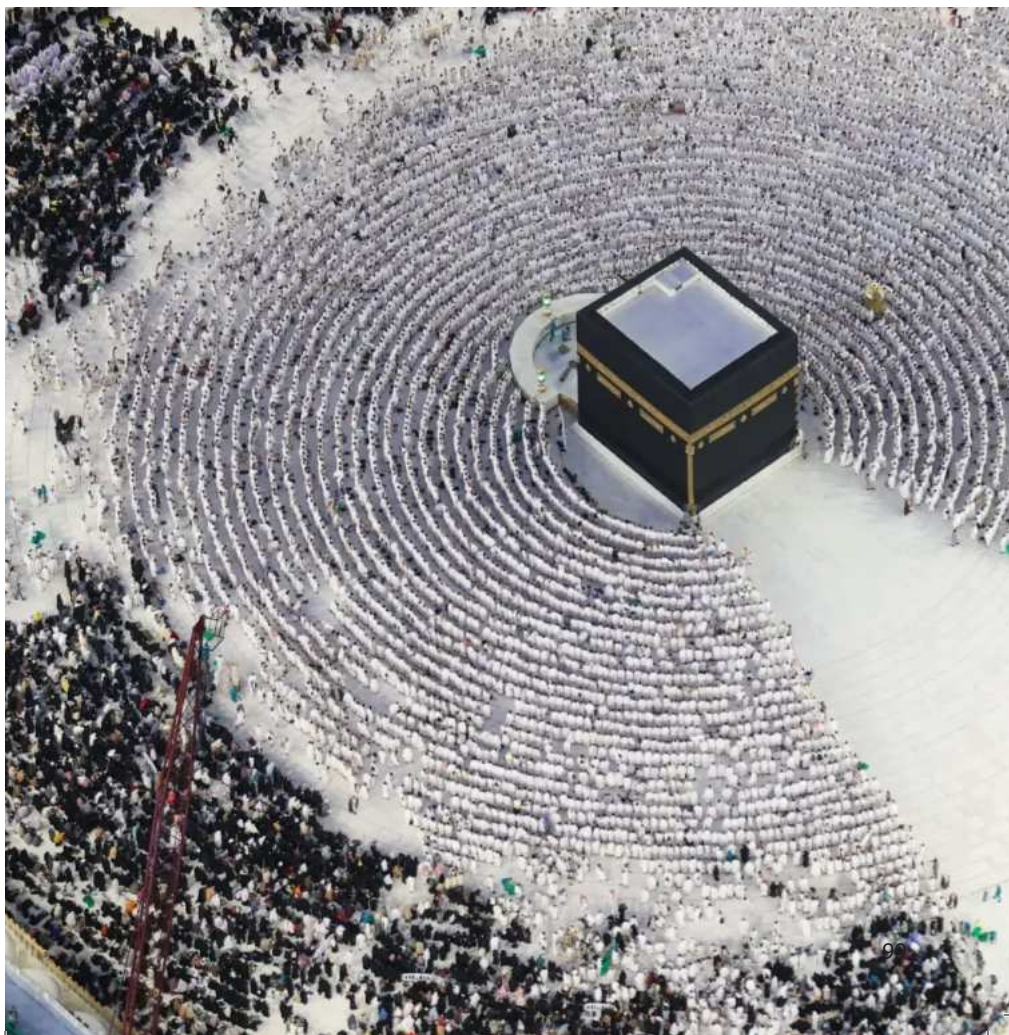
Người Muslim rất tôn kính ông Tổ Ibrahim của chúng ta vì trước đây Ông là người đã đặt cho họ cái tên Muslim (nghĩa là những người phục tùng Allah, tuân theo mệnh lệnh của Ngài và sống cuộc sống và cái chết của họ đều theo đường lối của Allah). {Ibrahim không phải là người Do Thái cũng không phải là người Thiên Chúa mà là một người Muslim thuần túy (tôn thờ một mình Allah). Y thực sự không phải là người thờ đa thần. Trong nhân loại, những người thực sự xứng đáng (cận kề) với Ibrahim nhất là những ai đã noi theo (đường lối của) Y và vị Nabi này (Muhammad) và những người có đức tin. Và Allah là Đấng Bảo Hộ của những người có đức tin.} (chương 3 – Ali ‘Imran, câu 67, 68).

Kinh Qur’an kể rằng Allah đã truyền lệnh cho Ibrahim xây dựng nền móng của Ngôi Đền đầu tiên được xây dựng để con người trên trái đất độc tôn và thờ phượng Allah duy nhất. Ibrahim đã xây dựng với sự giúp đỡ của con trai ông là Isma’il, cả hai đã dựng nên các bức tường của Ngôi Đền (Ka’bah Thiêng Liêng) và xây dựng Nó cho đến khi gần như có hình dạng như hiện nay nằm trong Masjid Al-Haram, Makkah Thiêng Liêng {Người hãy nhớ lại khi TA đã chỉ định Ngôi đền (Ka’bah) linh thiêng làm một nơi an toàn cho thiên hạ tới lui thăm viếng và (TA ra lệnh cho những ai đến viếng): “Các ngươi hãy lấy chỗ đứng của Ibrahim làm chỗ dâng lễ nguyện Salah.” Và TA bắt Ibrahim và Isma’il cam kết giữ Ngôi Đền của TA luôn trong sạch cho những người đến để Tawaf (đi vòng quanh Nó), những người đến để ‘Etikaf (chuyên tu trong Nó) và những người đến để lễ nguyện Salah trong Nó.} (chương 2 – Al-Baqarah, câu 125).

Ibrahim và Isma’il đồng cầu xin rằng: {“Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài khiến hai cha con bầy tôi thành hai người Muslim và cả dòng tộc của bầy tôi thành một cộng đồng Muslim, xin Ngài chỉ dạy cho bầy tôi những nghi thức thờ phượng và xin Ngài lượng thứ cho những lầm lỡ của bầy tôi, quả thật Ngài là Đấng Hằng Chấp Nhận Sám Hối, Đấng Khoan Dung.”} (chương 2 – Al-Baqarah, câu 128).

Hàng năm, khoảng ba triệu người Muslim đến Masjid Al-Haram thiêng liêng để thực hiện Hajj. Họ đến từ mọi nơi trên thế giới. Người Muslim đã thực hiện các nghi lễ này từ Kinh Sách của Allah Toàn Năng và từ Sunnah, các lời dạy của Nabi của họ Muhammad ﷺ. Nói chung, chúng là những nghi lễ của Ibrahim, tức là liên quan đến việc làm của Ibrahim và vợ của Ông, bà Hajar.

Tawaf: Trong lúc hành hương Hajj, Nabi ﷺ đi vòng quanh Ka'bah. Ý nghĩa từ "Tawaf" là đi vòng quanh Ka'bah bảy vòng theo ngược chiều kim đồng hồ bằng tâm trạng thờ phượng Allah, đây được xem là hình thức Salah và thờ phượng, yêu cầu phải có Wudu, tập trung cầu xin, đọc Qur'an, thành tâm và sám hối.

**Nghi
thức Hajj
Ibrahim**

Việc đi vòng quanh này cùng chiều quay chuyển động của Trái đất, Mặt trăng, Mặt trời, các hành tinh và thậm chí với chuyển động của các electron xung quanh hạt nhân nguyên tử, đều quay theo cùng một hướng. Việc Tawaf này thể hiện sự phục tùng các quy luật, luật lệ trong

việc tạo hoá của Allah, {Mặt trời không đuổi kịp mặt trăng và ban đêm không qua mặt ban ngày; tất cả đều bơi trong quỹ đạo (đã được ấn định).} (chương 36 – Yasin, câu 40) {Bảy tầng trời và trái đất cùng tất cả vạn vật giữa trời đất đều tán dương Ngài (Allah), không một vật thể nào lại không tán dương, ca ngợi Ngài, chỉ có điều các người không hiểu được lời tán dương của chúng mà thôi. Quả thật, Ngài hằng chịu đựng, hằng tha thứ.} (chương 17 – Al-Isra, câu 44)
Maqam Ibrahim: Sau khi Tawaf vòng quanh Ka'bah, Muhammad ﷺ hành lễ hai Rak>ah phía sau Maqam Ibrahim, nơi mà Ibrahim đã

đứng lên để xây dựng Ka'bah, và là nơi mà hòn đá mà ông từng đứng trên đó vẫn còn. Sau đó, một cấu trúc kim loại với các mặt bằng kính được xây dựng phía trên Maqam, như trong hình. Người Muslim đứng cầu nguyện phía sau Maqam này, làm theo Sunnah của Sứ Giả, cũng như vị Imam gương mẫu chỉ thờ Allah duy nhất Ibrahim, Người đã xây dựng nền móng của Ka'bah và xây dựng cấu trúc của nó theo mệnh lệnh của Allah Toàn Năng, để nó sẽ trở thành Ngôi Đền dành riêng cho Allah, nơi mà tất cả những tín đồ Muslim từ khắp nơi trên trái đất tề tựu.

Sa-’i: Muhammad ﷺ đi bộ giữa Safa và Marwah, đây là nơi mà bà Hajar đi qua lại tìm nước cho đứa con sơ sinh Isma’iil của mình sau khi Ibrahim rời bỏ bà để đáp lại mệnh lệnh của Allah Toàn năng. Allah muốn nơi đó sau này trở thành nơi cội nguồn và an toàn cho mọi người. Theo mệnh lệnh kỳ diệu của Allah, nước phun ra từ dưới chân con trai Isma’iil của bà Hajar, nguồn nước ngọt trong lành, và nhờ quyền năng của Allah mà nguồn nước này vẫn chảy cho đến ngày nay và người dân Makkah cũng như hàng triệu người hành hương Hajj và ‘Umrah uống khi họ đến thăm viếng Masjid Al-Haram Thiêng Liêng.

Từ “Sa-’i” được gọi cho việc đi bộ giữa Safa và Marwah bảy lần, mỗi lần (từ Safa đến Marwah và ngược lại) được gọi là một vòng. Safa và Marwah là hai ngọn núi cách nhau khoảng 395 mét, do đó tổng khoảng cách của sa-’y là khoảng 2760 mét. Hajar tuân theo mệnh lệnh của Allah và bằng lòng ở lại nơi sa mạc này, Bà đã sống ở đó nhiều năm xa chống cho đến khi mọi người định cư ở đó và nó trở thành xóm làng và toàn bộ cuộc sống và việc Sa-’i của Bà chỉ vì Allah duy nhất. Khi một người Muslim thực hiện nghi lễ này, người đó cần phải nhớ lại nỗ lực của mình trong cuộc sống và ghi nhớ những lời của Allah trong Kinh Sách của Ngài: {Và rằng: Mỗi người chỉ phải lãnh điều mà y đã làm ra. Và công sức của y sẽ được thấy (vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng)}. Rồi y sẽ được đền bù với sự

đền bù đầy đủ nhất. Thật vậy, việc trở lại với Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là điều cuối cùng.} (chương 53 – An-Najm, câu 39 – 42)
 Và Allah phán: {Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “(Hỡi nhân loại), có phải các người muốn chúng tôi cho các người biết ai là những kẻ thất bại nhất trong việc làm và hành động ư?”. “(Đó là) những kẻ đã phí mất công sức nơi cuộc sống trần gian nhưng cứ tưởng rằng họ đang được điều tốt lành trong việc làm và hành động của họ.”} (chương 18 – Al-Kahf, câu: 103 – 104).

Ném đá: Trong số các nghi thức của Hajj có “ném đá”, có nghĩa là ném đá cuội. Muhammad ﷺ trong chuyến hành hương Hajj của mình đến một địa điểm hiện được gọi là “Al-Jamarat”, một địa điểm thuộc thành phố “Mina”, nằm ở phía đông của Masjid Al-Haram. Nghi thức ném đá này bắt chước những gì mà ông tổ Ibrahim của chúng ta đã làm khi ông ném đá vào Iblis nhiều lần khi hắn hiện ra dưới hình dạng một ông già và cố gắng ngăn cản Ibrahim thực hiện theo mệnh lệnh của Allah Toàn Năng việc giết tế con trai mình là Isma’il, một hình thức dâng hiến cho Allah. Khi một người Muslim thực hiện Hajj, anh ta phải thực hiện nghi thức này như ông tổ Ibrahim đã làm, đây là một thách thức đối với Shaytan và là một chiến thắng đối với bản thân trước các tâm nhiệm xấu của nó.

Giết tế: Giống như việc Allah Toàn Năng chuộc mạng Isma'il bằng một con cừu to mập ngay khi cha của ông là Ibrahim có ý định hiến tế ông cho Allah Toàn Năng, việc hiến tế đã trở thành một trong những nghi thức của Hajj (Hajj Tamattu' và Qiron. Ngoài cừu thì con vật giết tế có thể là lạc đà hoặc bò (hoặc dê), và giáo luật về giết tế được ghi chép rõ ràng trong sách Fiqh (Luật học Shari'ah). Muhammad ﷺ đã dạy người Muslim nghi thức giết tế cừu trong ngày đại lễ 'Eid Adhha và phát thịt cho người nghèo.

Trong Qur'an, chương As-Saaffat đã mô tả rõ ràng về cách mà Ibrahim thực hiện mệnh lệnh của Allah {Thế rồi, khi hai cha con cùng nạm mình thân phục mệnh lệnh (của Allah), người cha để đứa con nằm nghiêng (chuẩn bị giết tế). (Ngay lúc đó,) TA (Allah) đã gọi Y: "Này hỡi Ibrahim!". "Người thực sự đã chứng thực điều trong giấc mộng." Quả thật! TA ban thưởng cho những người làm tốt như thế. Quả thật đây quả là một cuộc thử thách công khai cho (Ibrahim). TA đã chuộc mạng (con trai của Ibrahim) bằng một con vật tế vĩ đại. TA đã để lại (Ibrahim) nơi hậu thế (lời chúc phúc). (Đó là) lời chúc phúc Bằng an cho Ibrahim. TA ban thưởng cho những người làm tốt đúng như thế. Quả thật, (Ibrahim) là một trong những bề tôi có đức tin của TA.} (chương 37 - As-Saaffat, câu 103 - 111).

Và Muhammad ﷺ đã dạy tín đồ Muslim cách kết thúc lễ Salah của mình bằng lời Du'a được gọi là Salah Ibrahimiyah bằng lời như sau: {Ol lo hum ma sol li'a la Mu hãm mách wa'a la a li Mu hãm mách, ka ma sol lay ta'a la ib ro h.i.m wa'a la a li ib ro h.i.m, in na ka ha mi đum ma j.i.đ. Ol lo hum ma ba rik'a la Mu hãm mách wa'a la a li Mu hãm mách, ka ma ba rak ta'a la ib ro h.i.m wa'a la a li ib ro h.i.m, in na ka ha mi đum ma j.i.đ}

Có một Hadith ghi là có một vị Sahabah đã gọi Muhammad ﷺ: "Hỡi người tốt nhất nhân loại." Thiên Sứ đã đáp lại bằng lời lẽ khiêm tốn: {Người đó chính là Ibrahim, vị Khalil của Allah.} (Muslim số 2369). Cần lưu ý rằng Muhammad ﷺ đặt tên một trong những người con trai của Người là "Ibrahim" do vợ của Người là bà Mariyah Qibtiyah (người Ai Cập), nhưng cậu ấy đã chết khi còn nhỏ, và Sứ Giả ﷺ đã rất đau buồn trước sự mất mát đứa con đó.

{Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Quả thật, Ta được Thượng Đế của Ta hướng dẫn đến với con đường ngay chính, một tôn giáo đúng đắn, tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim; và (Ibrahim) không phải là kẻ thờ đa thần.” Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Quả thật, lễ nguyện Salah của Ta, việc giết tế của Ta, cuộc sống và cái chết của Ta đều dành trọn cho một mình Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.” (Allah) không có đối tác ngang vai. Đó là điều mà Ta được lệnh và Ta là một tín đồ Muslim đầu tiên.” Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Lẽ nào Ta phải đi tìm một thượng đế nào khác ngoài Allah trong lúc Ngài đích thực là Thượng Đế của vạn vật? Tất cả mỗi linh hồn chỉ phải chịu trách nhiệm cho việc mình đã làm, không ai phải gánh tội cho ai. Rồi đây các người sẽ phải trở về trình diện Thượng Đế của các người để Ngài cho các người biết về những gì mà các người đã từng tranh cãi.”} (chương 6 - Al-An'am, câu 161 – 164)

Masjid Ibrahim tại thành phố Al-Khalil, Palestine

Đền thờ Ibrahim Al-Khalil

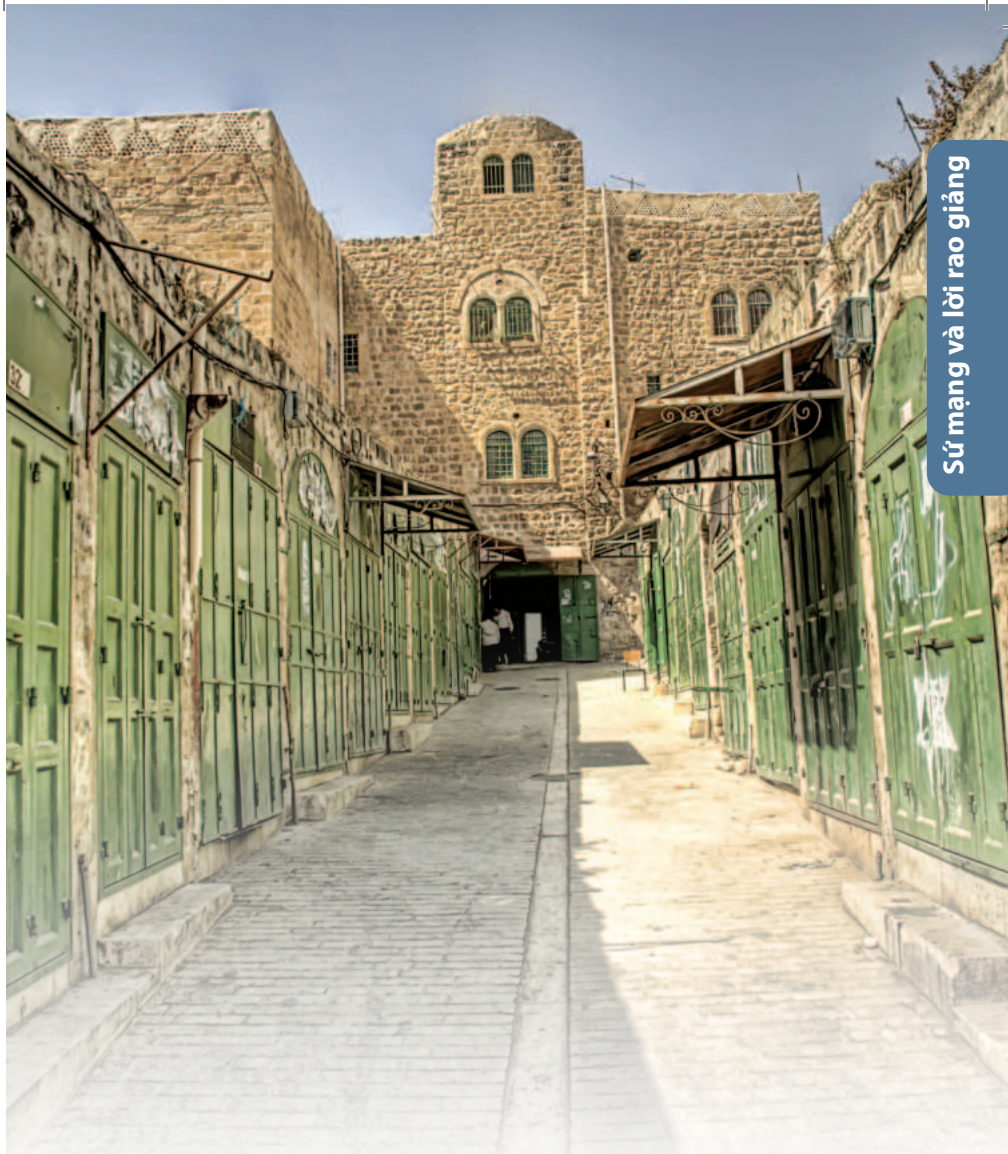

Ibrahim được chôn cất tại thành phố Al-Khalil Palestine. Nhưng vị trí mộ của ông không được xác định chính xác. Vì vậy người ta đã xây dựng một ngôi đền cho ông và hiện nay nó nằm trong khu vực của Masjid Ibrahim. Đây là Masjid được coi là một trong những Masjid lâu đời nhất ở thành phố Al-Khalil và là địa danh nổi tiếng nhất. Tuy nhiên, Masjid đã bị thay đổi thành nhà thờ trong các cuộc Thập tự chinh và sau đó được sửa lại thành Masjid dưới thời trị vì của Salahudin Al-Ayyubi.

Masjid có hình chữ nhật, được bao quanh bởi một bức tường lớn và có hai ngọn tháp hình vuông.

Tại vị trí Masjid Ibrahim gồm có một số phòng chứa mộ của Ibrahim, vợ của Người là Sarah, con trai của Người là Ishaq và vợ của Ishaq là Rafaqah (Rebekah) bint Bethuel (bà là con gái của người chú (hoặc bác) của ông, là Nahur bin Azar), gồm cả phía đông là phần mộ của vị Nabi Jacob của Allah, và vợ của Người, bà Leqa, dựa theo những lời kể của Cơ đốc giáo. Những ngôi mộ này tồn tại trước khi Islam xuất hiện và người Muslim không tới lui với các ngôi mộ này.

Chú ý: Giáo dục cấm tôn kính hoá mồ mã, cũng như việc xây mồ cao hơn mặt đất, hoặc xây nhà mồ, cấm mọi hành vi cầu xin hương về mồ mã bởi đây là hành vi Shirk (tổ hợp) với Allah trong thờ phượng. Quan niệm rằng ngôi đền Ibrahim được xây dựng trước khi Islam gia nhập vào Palestine.

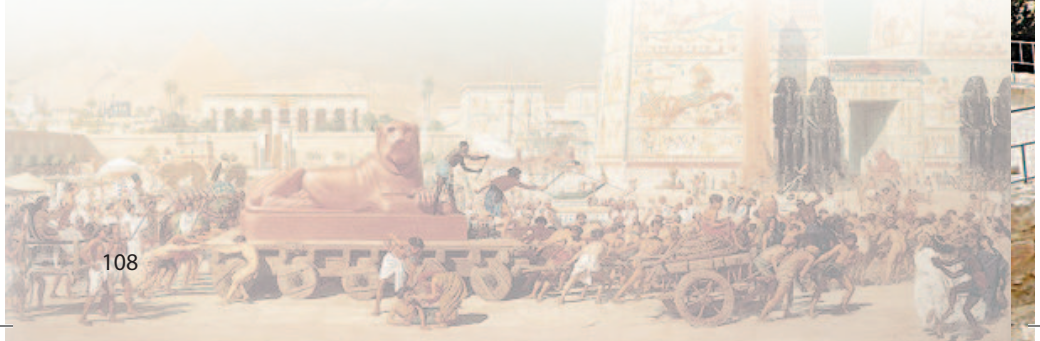
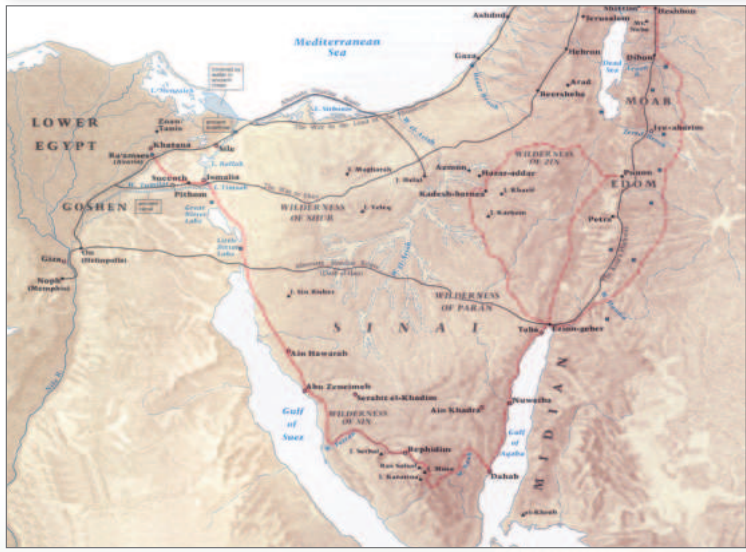
Hình ảnh thành phố Al-Khalil, khu vực xung quanh Masjid Ibrahim

Musa là vị Nabi nói chuyện trực tiếp với Allah

Muhammad và Musa (Môi-sê)

Muhammad đã khen ngợi về vị anh em Nabi của Người, Musa và cho biết rằng Musa đã nắm lấy cạnh của 'Ashr (ngai vương) của Allah trong Ngày Tận Thế. (Al-Bukhari ghi trong bộ Sahih của ông (4/157) số: (3408), (4/159) số: (3414), (4/159) số: (3416) và Muslim trong bộ Sahih của ông (7/100) số: (2773), (7/101) số: (2773).) namba (3414).

Khi Muhammad ﷺ đến Madinah Munawwarah thấy người Do Thái nhịn chay vào mồng 10 tháng Muharram – là tháng đầu tiên theo lịch mặt trăng của người Muslim.

Ngày mồng 10 tháng Muharram là mà Allah đã cứu Musa và tín đồ của Người con cháu Israel thoát khỏi sự truy sát của Pha-ra-ông, khi chạy bỏ Ai Cập băng ngang biển, sau khi Người được Allah chế biển ra làm đôi và lấp vùi Pha-ra-ông và quân lính của hắn.

Để tạ ơn Allah đã phù hộ chân lý phá huỷ giả tạo, và ban chiến thắng cho người yếu thế trước bọn bạo ngược, nên Muslim đã nhịn chay tạ ơn Allah.

Kể từ đó Muhammad ﷺ đã động viên người Muslim nhịn chay vào ngày hỏ đó và qui định là ngày nhịn chay tự nguyện.

Kinh Qur'an đã đề cập chi tiết về câu chuyện của Musa ở rất nhiều vị trí, và lưu ý rằng những câu chuyện về người dân Israel và những bài học từ họ chiếm gần một phần ba Kinh Qur'an.

Musa chết gần và tầm nhìn về Masjid Aqsa, hiện tại ở Jordan.

Lưu ý: Núi Moab Nebo - nơi mà Musa đi qua, được coi là điểm thu hút khách du lịch ở Jordan.

Muhammad ﷺ mô tả nơi chôn cất Musa gần một cồn cát đỏ trên đường đến vùng đất Aqsa.

Nhìn chung, người Muslim nhận thấy có nhiều điểm tương đồng giữa Muhammad và Musa.

Cả hai đều là Nabi và Thiên Sứ được Allah thiên khải cho Kinh Sách từ trời xuống mang theo những giáo luật thiêng liêng, cả hai đã di cư khỏi quê hương của mình và sau đó trở về đó, cả hai là người lãnh đạo của cộng đồng mình ngoài vai trò là Sứ Giả của Allah, và cả hai người đều sống một thời gian dài với người dân, cả hai đều kết hôn và có con.

Muhammad và Ysa (Giê-su) ﷺ

Muhammad ﷺ đã nói về Ysa con trai của Maryam (Maria): {Ta gần gũi nhất với con trai của Maryam hơn thiên hạ, khi mà giữ Ta và Người không có vị Nabi nào, và tất cả Nabi giống như anh em có chung cội nguồn, còn mẹ thì khác nhau và tôn giáo của họ đều là một.} (Muslim).

Qur'an đã mô tả sự ra đời của Masih Ysa con trai của Maryam mà không có cha như một phép lạ trong chương Maryam:

{Và Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhớ lại trong Kinh Sách về Maryam khi Nữ rời gia đình đi lánh mặt tại một nơi về phía Đông. Nữ che một bức màn để họ không nhìn thấy (trong lúc Nữ thờ phượng Thượng Đế của Nữ). Thế là TA cử Đại Thiên Thần Jibril của TA đến gặp Nữ. (Jibril) hiện ra trước mặt Nữ trên hình hài của một người đàn ông phạm tục toàn diện. (Trước sự xuất hiện của người lạ), Nữ (lo sợ) nói: "Tôi cầu xin Đấng Độ Lượng che chở khỏi ông. (Xin ông chớ lại gần tôi) nếu ông thực sự là người ngoan đạo." (Jibril) liền bảo: "Ta thật ra là một vị Sứ Giả của Thượng Đế của Nữ, (Ta đến báo cho Nữ biết rằng Ngài) sẽ ban cho Nữ một đứa con trai thanh khiết." (Maryam không khỏi ngạc nhiên) nói: "Làm sao tôi có thể có được một đứa con trai khi mà chưa từng có một người phạm nào chạm đến người tôi. Hơn nữa, tôi đâu phải là một người phụ nữ hư đốn." (Jibril) bảo: "Thượng Đế của Nữ đã phán đúng như thế: Việc đó rất đơn giản đối với TA. Và chắc chắn TA sẽ làm cho đứa con trai đó thành một dấu hiệu lạ cho nhân loại và là một hồng ân từ nơi TA. Đó là điều đã được định đoạt." Thế rồi Nữ đã thụ thai và tạm lánh mặt ở một nơi xa. Rồi những cơn đau đẻ đã đưa Nữ đến dưới một thân cây chà là. Nữ (rên rỉ): "Phải chi mình chết phứt cho xong trước việc này và bị quên bẵng đi!"} (chương 19 – Maryam, câu 16 – 23).

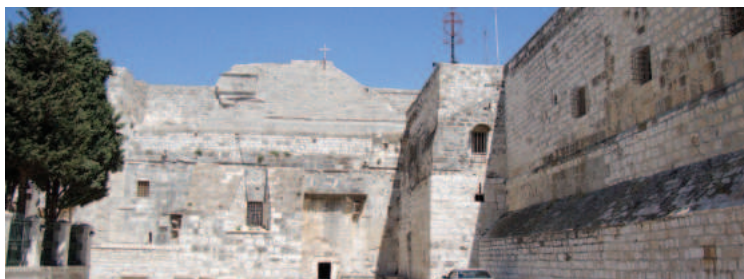
Nazareth là một trong những thành phố lịch sử quan trọng nhất của Palestine. Trong đó có một Nhà thờ Truyền tin Công giáo, còn được gọi là Vương cung thánh đường Truyền tin. Theo tín ngưỡng Kitô giáo, nhà thờ được thành lập tại nơi mà ngôi nhà của Trinh Nữ Maryam cất trước đây.

Theo những gì đã được đề cập về câu chuyện của Maryam trong Kinh Qur'an, là bà đã bế đứa con mới sinh của mình (sau khi chào đời) và đưa Bé về với dân tộc của mình. Người dân đã phủ nhận sự hiện diện của hai mẹ con bà và mở lời xúc phạm bà, tuy nhiên phép lạ của Thượng Đế xuất hiện, khiến đứa trẻ nói chuyện:

{(Ngay lúc đó, đứa bé) lên tiếng: "Quả thật Ta là một người bē tōi của Allah. Ngài ban cho Ta Kinh Sách và chọn Ta làm một vị Nabi." "Ngài ban phúc cho Ta bất cứ nơi nào Ta có mặt và ra lệnh cho Ta phải dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah suốt thời gian Ta sống trên đời." "(Ngài ra lệnh cho Ta) phải hiếu thảo với mẹ của Ta; và Ngài không chỉ định Ta thành kẻ ngạo mạn và vô phúc." "Và sự bình an được ban cho Ta vào ngày Ta sinh ra đời, vào ngày Ta chết đi và vào ngày Ta được phục sinh trở lại!" Đó là Ysa con trai của Maryam, lời nói thật mà (những kẻ lảm lặc) hãy còn hoài nghi.

(Thật không phù hợp với Quyển Năng Siêu Việt) của Allah khi cho rằng Ngài có một đứa con trai. Thật quang vinh và trong sạch thay Ngài! (Đối với Ngài), một khi Ngài định đoạt điều gì, Ngài chỉ cần phán với nó "Hãy thành!" thì nó sẽ lập tức thành (đúng như ý của Ngài).} (chương 19 – Maryam, câu 16 – 23).

Ysa được mô tả nhiều lần trong Kinh Qur'an, rằng Người là lời phán của Allah và là linh hồn từ Ngài, Allah đã hỗ trợ Người bởi Jibril, phong Người làm thân phận Thiên Sứ được phái đến con cháu Israel để hướng dẫn họ đi theo con đường ngay chính.

Nhà thờ Giáng sinh ở Bethlehem - Palestine. Đây là nhà thờ cổ nhất trên thế giới và nhiều người theo đạo Thiên chúa tin rằng Masih Ysa đã được sinh ra tại đây.

Qur'an mô tả rằng Ysa sẽ được vinh danh ở đời này lẫn Đời Sau và sẽ là một trong số những người ở kế cận (Allah), rằng Allah dạy Người khả năng thuận theo muốn của Người chữa lành người mù mắt bẩm sinh, chữa lành cho người bệnh bạch biến, làm cho người chết sống lại, và báo cho mọi người biết loại thực phẩm nào phải ăn (liền) và loại thực phẩm nào được dự trữ (lâu dài) trong nhà.

Masih Ysa giáng trần dưới góc độ Islam

Muhammad đã báo tin vui cho người Muslim về sự trở lại của Masih Ysa con trai của Maryam vào thời kỳ cuối trước tận thế, và khi Người giáng trần được lãnh đạo người Muslim vào thời điểm đó hỗ trợ Người và Người sẽ chiến đấu với Masih Dajjal, Người tiêu diệt hắc, diệt trừ cái ác, thống nhất tất cả người có đức tin vào Allah và đức tin của họ là tôn thờ Allah duy nhất, theo tôn giáo Islam, du trì công lý và thiên

**Masih
có trở lại
không?**

Hình ảnh từ Damascus - Syria: Theo một số Hadith, Nabi chỉ ra rằng Ysa sẽ giáng trần tại khu vực phía đông Damascus.

Uislam ni ujumbe wa Allah Mtukufu kwa binaadamu wote

Thông điệp Islam không chỉ dành cho người Ả-rập, mà Allah Toàn Năng muốn gửi đến với tất cả loài người. Sau Muhammad truyền tải thông điệp của Allah đến người dân của mình, Người đã cử sứ giả của mình ra ngoài Bán đảo Ả-rập để truyền tải thông điệp của Allah Toàn Năng đến tất cả mọi người ở khắp nơi trên trái đất. {Và TA (Allah) cử phái Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để làm một Người mang tin mừng và một Người cảnh báo cho toàn bộ nhân loại nhưng đa số nhân loại không biết.} (chương 34 – Saba, câu 28).

Vua La Mã Heraclius nhận được bức thư của Muhammad ﷺ

Muhammad ﷺ đã gửi thư cho những người cai trị, các vị vua và hoàng đế của các quốc gia lân cận Bán đảo Ả-rập, đại diện cho các cường quốc vào thời điểm đó như Ba Tư, Byzantium và Ai Cập, trong đó Người đã kêu gọi họ tin vào Allah Toàn Năng và vào thông điệp Islam. Khi Heraclius, Vua của người La Mã nhận được lá thư từ

Muhammad ﷺ ông hỏi liệu có ai ở đất nước của ông là người của Muhammad không. Thời điểm đó có mặt Abu Sufyan đang mua bán tại Sham, vì vậy Heraclius đã triệu tập ông ta và hỏi ông ta về Muhammad ﷺ thông qua một người phiên dịch, và vua đã nói với **Abu Sufyan**:

Gia phả của Y như thế nào trong các người?

Abu Sufyan kể lại: Tôi nói: Y là người danh giá trong chúng tôi.

Heraclius hỏi: Ông cha của Y có ai là vua chúa không?

Tôi nói: Không.

Vua hỏi: Các người có từng nghi ngờ Y là kẻ nói dối trước khi Y nói những điều hiện tại không?

Tôi nói: Không.

Vua hỏi: Người quý tộc theo Y hay người yếu thế theo Y?

Tôi nói: Chỉ người yếu thế theo Y.

Vua hỏi: Số lượng của họ càng tăng hay giảm đi.

Tôi nói: Càng tăng lên.

Vua hỏi: Có ai trong số họ bỏ đạo không hay chế nhạo tôn giáo?

Tôi nói: Không.

Vua La Mã điều tra làm rõ sứ mạng Muhammad

Vua hỏi: Cách người đã chiến đấu với Y chưa?

Tôi nói: Có.

Vua hỏi: Kết quả thế nào?

Tôi nói: Có lần thắng và có lần thua.

Vua hỏi: Y có bội ước không?

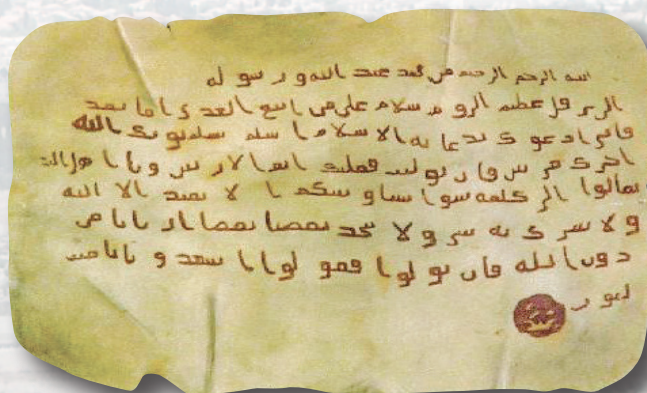
Tôi nói: Không.

Vua hỏi: Việc Y nói (mời gọi đến với đức tin vào Allah) có ai trước Y đã nói không?

Tôi nói: Không.

Vua hỏi: Y ra lệnh các người điều gì? Y ra lệnh chúng tôi phải Salah, Zakat và tiết hạnh.

Vua Heraclius nói: nếu các câu trả lời của người là thật, thì Y chính là Nabi, ta đã biết Y sẽ xuất hiện có điều chưa từng nghĩ là xuất hiện trong các người. Nếu biết trước thế là ta đã quy phục và khao khát được gặp Người, nếu như ta ở cạnh Y là ta đã rửa chân cho Y, vương quyền của Y sẽ bành trướng đến vùng đất ta đang đứng đây.

Thư của Muhammad gửi Heraclius, vua La Mã

Lưu ý: Heraclius cai trị Đế chế La Mã từ năm 610 đến năm 640 DL, trong thời gian đó ông đã phát động ba chiến dịch quân sự, đánh bại Đế quốc Ba Tư và giành lại quyền cai trị ở Syria, Palestine và Ai Cập. Vào năm 636 DL, Islam vào Palestine, Syria, Ai Cập và phần lớn Bắc Phi, và vào năm 642, Islam vào Ba Tư

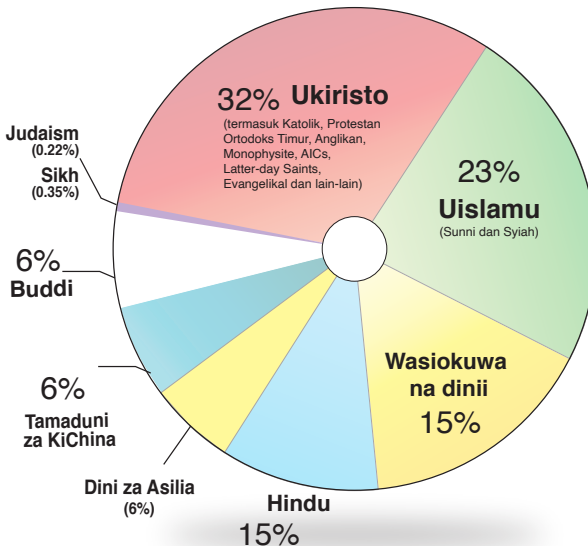
Islam là tôn giáo toàn cầu

Islam hiện là tôn giáo lớn thứ hai sau Kitô giáo. Các nghiên cứu chỉ ra rằng số lượng người Muslim đạt 1,57 tỷ tín đồ vào năm 2010, chiếm 23% dân số thế giới khoảng 6,8 tỷ người. Theo điều tra dân số năm 2015, số người theo Islam trên thế giới tăng lên 1,8 tỷ tín đồ. (Diễn đàn Pew về Tôn giáo & Đời sống Công cộng)

Số người theo đạo Thiên Chúa xấp xỉ 2,1 tỷ người, chiếm khoảng 33% dân số thế giới, trong khi số người theo đạo Do Thái xấp xỉ 16 triệu người, nghĩa là chỉ chiếm 0,22% dân số thế giới.

Có phải tất cả người Muslim đều là người Ả-rập?

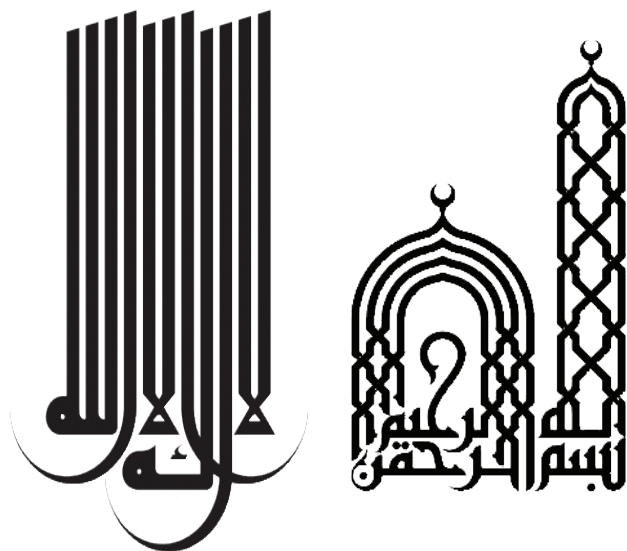
Người Muslim Ả-rập đại diện cho chưa đến một phần tư số người Muslim trên thế giới. Mặc dù tôn giáo Islam có ngôn ngữ Ả-rập mạch lạc, nhưng phần lớn người Muslim không phải là người Ả-rập, và điều này cho thấy rằng người Ả-rập đang bận truyền tải thông điệp ra bên ngoài Bán đảo Ả-rập, họ truyền tải thông điệp đó một cách trung thực và chân thành đến mọi người.

Vài lưu ý:

1. Số người theo Islam, Cơ đốc giáo và Do Thái là khoảng 3,89 - 3,65 tỷ người. Điều này có nghĩa là khoảng một nửa dân số thế giới biết đến sự tồn tại của Chúa, trong khi nửa dân số còn lại là người vô thần hoặc theo các tôn giáo ngoại giáo. Một nghiên cứu được thực hiện bởi Trung tâm Nghiên cứu Pew ở Mỹ dự đoán rằng số lượng người Muslim sẽ tăng nhiều hơn so với các tôn giáo khác trong những năm tới và họ sẽ chiếm 2,8 tỷ tín đồ trong dân số thế giới vào năm 2050.

2. Để biết thêm thông tin, bạn có thể truy cập trang web: www.Guidetoislam.com

hai câu thư pháp

Bis mil la hir roh ma nir ro him và La i la ha il loh

Bằng mẫu chữ Kufi, tác phẩm của nhà thư pháp Ai Cập 'Isom 'Abdul Fattah

Chương

5

ĐẠO ĐỨC VÀ NỀN VĂN MINH

وَأَنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ

{وَأَنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ}

الآية ٤ سورة القلم

{Và quả thật, Ngươi là người có phẩm
chất đạo đức vĩ đại.}

(chương 68 – Al-Qalam, câu 4)

Thứ nhất: Phát triển cá nhân và phát triển bản thân

Cân bằng giữa nhu cầu của tâm hồn và thể xác

Allah tạo ra con người gồm thể xác, tâm trí và tinh thần, đồng thời cung cấp mọi nhu cầu cho con người. Một cuộc sống lành mạnh đòi hỏi sự cân bằng giữa các nhu cầu của cơ thể như ăn, uống, tình dục, nghỉ ngơi và nhu cầu của tâm hồn chẳng hạn như sự yên tĩnh, ổn định và cân bằng tâm lý cũng như những nhu cầu của trí óc như học tập, suy nghĩ và nuôi dưỡng trí tuệ lành mạnh dẫn đến hành vi tốt. Cân bằng tích cực. Tôn giáo Islam không cho phép ở ẩn tu hành, đòi hỏi phải ngăn cản cơ thể khỏi một số nhu cầu bản năng của nó. Như được truyền lại từ Nabi ﷺ đã di huấn: Nếu Salah 'Isha được hô gọi lúc bữa tối được dọn ra, thì hãy bắt đầu ăn tối trước. (Al-Bukhari và Muslim). Sở dĩ thế là để người đó không bận tâm đến cơn đói trong khi hành lễ Salah. Tương tự, Nabi ﷺ ra lệnh mọi người hãy hành lễ Salah Sunnah trong đêm theo khả năng, nếu mệt thì hãy nghỉ ngơi.

{Ta. Ha. (Hỡi Muhammad), TA (Allah) ban Qur'an xuống cho Người không phải để làm Người buồn khổ.} (chương 20 – Taha, câu 1, 2). {Allah muốn điều dễ dàng cho các người chứ không hề muốn gây khó khăn cho các người } (chương 2 – Al-Baqarah, câu 185).

Cảnh báo về thái quá và cực đoan trong Islam

Thái quá và cực đoan là vượt quá giới hạn cho phép dù trong các vấn đề của cuộc sống này hay vấn đề tôn giáo. Muhammad ﷺ thiết lập các quy tắc ứng xử và trí tuệ để chống lại chủ nghĩa cực đoan. Người ghét chủ nghĩa cực đoan trong tôn giáo và thái quá trong đó, cũng như Người ghét việc đắm mình trong những thú vui và xa hoa lãng phí về thức ăn, quần áo và những thứ khác của cuộc sống cũng như những thứ vật chất của cuộc sống.

Không cực đoan, thái quá

{Tương tự như thế, TA (Allah) đã thiết lập các người thành một cộng đồng dung hòa để các người làm nhân chứng cho thiên hạ, còn Thiên Sứ (Muhammad) sẽ là nhân chứng cho các người.} (chương 2 – Al-Baqarah, câu 143).

Có lần ba người đàn ông đến hỏi về hình thức hành đạo của Nabi Muhammad ﷺ, khi được biết rõ thì họ cảm thấy sao ít thế, họ nghĩ có lẽ do Thiên Sứ của Allah được tha thứ tất cả tội lỗi của quá khứ và tương lai. Suy nghĩ đó khiến họ phải đi đến mức cực đoan trong sự thờ phượng để đạt được sự hài lòng của Allah, ngay cả khi điều đó phải trả giá bằng nhu cầu vật chất của bản thân họ. Thế là một người trong số họ nói rằng mình sẽ hành lễ Salah suốt đêm (không ngủ và không nghỉ ngơi), người thứ hai nói rằng mình sẽ nhịn chay mỗi ngày suốt năm không bao giờ xả và người thứ ba nói mình sẽ sống vậy không kết hôn. (Sahih Al-Bukhari số 4776).

Sau khi Muhammad ﷺ biết sự việc ba người đã nói, Người nói với họ: {Các người đã nói thế này, thế này? Còn Ta, xin thể với Allah, rằng Ta sợ Allah hơn các người, tuy nhiên Ta vẫn nhịn chay và xả chay; Ta hành lễ Salah và ngủ; và Ta cưới vợ. Vì vậy, ai ghét bỏ đường lối của Ta thì hẳn không phải tín đồ của Ta.} (Al-Bukhari số 1184, Muslim số 849).

Muhammad ﷺ ghét tạo khó khăn trong tôn giáo Muhammad thường rất thích sự dễ dàng, đơn giản trong mọi vấn đề, cứ mỗi khi cho lựa chọn một trong hai là Người liền chọn cách dễ dàng miễn sao không mang tội. Người chưa hề tạo khó khăn trong ý kiến hay mệnh lệnh, trừ phi vì quyền lợi của Allah giống như việc Người dạy mọi người rằng tôn giáo không chỉ là tín ngưỡng, thờ cúng mà còn là lối sống và cách ứng xử tích cực với tâm hồn, con người, đồ vật vô tri, động vật và thực vật.

Ông ‘Abdullah bin Mas‘ud dẫn lời Muhammad ﷺ nói: {Những kẻ cực đoan bị diệt vong.} Người lặp lại ba lần. (Muslim ghi số 2670)

Những kẻ cực đoan là những kẻ vượt quá giới hạn, những kẻ phóng đại, hoặc những kẻ làm Bid'ah (đổi mới tôn giáo) và những kẻ thêm bớt trong tôn giáo.

Sự sạch sẽ là một phần của sự tinh khiết

Islam nhấn mạnh sự sạch sẽ một cách đáng kể đến mức sự sạch sẽ đã trở thành một nét đặc trưng của xã hội Islam. Sạch sẽ là một phần của đức tin, và đức tin sẽ không trọn vẹn nếu không có sự tinh khiết của thể xác và tâm hồn. Allah Toàn Năng đã phán trong Kinh Sách của Ngài:

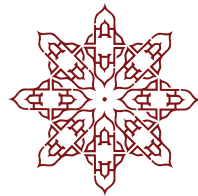
{Quả thật, Allah rất yêu thương những người biết ăn năn sám hối và những người giữ mình sạch sẽ.}
(chương 2 – Al-Baqarah, câu 222).

{Người hãy làm sạch y phục của Người.}
(chương 74 – Al-Muddaththir, câu 4).

Wudu và tắm trong Islam.

Người Muslim được phân biệt với những người khác bằng cách làm Wudu mỗi lần hành lễ Salah, và lễ Salah sẽ không có giá trị nếu không làm Wudu. Cách Wudu gồm việc rửa mặt, rửa hai tay đến cùi chỏ, lau đầu và rửa hai chân cho đến khỏi mắt cá chân. Trong nghi thức Wudu có nhiều Sunnah (khuyến khích) cần làm như súc miệng, mũi bằng tay phải, xì mũi bằng tay trái, chà nước thấm vào các kẽ ngón tay và ngón chân, lau tai và dùng siwak để làm sạch miệng.

Tắm là việc rửa toàn bộ cơ thể, có hai cách thực hiện việc tắm này trong Islam: bắt buộc và khuyến khích. Việc tắm rửa bắt buộc là điều kiện để được trở lại tình trạng tinh khiết, và không được phép hành lễ Salah nếu không có nó. Tương tự, sau khi hành kinh, dứt máu hậu sản, giao hợp và Junub (là tình trạng xuất tinh do ham muốn). Ngoài ra, không được phép chôn cất người chết cho đến khi tắm rửa xong cho thi hài đó, ngoại trừ những người đã chết là Shahid (hi sinh về tôn giáo).

Cách tắm khuyến khích là cách tắm mà Thiên Sứ ﷺ đã tắm. Khuyến khích tắm trong ngày thứ sáu trước khi đến Salah Jum'ah, hai ngày 'Eid, trước khi Eham Hajj và 'Umrah để được sạch sẽ và tinh khiết. Thiên

Sứ ﷺ nói: {Trách nhiệm của người Muslim đối với chính mình là phải tắm tối thiểu 1 lần trong tuần, cần phải gội đầu và xối nước ướt toàn thân.} (Al-Bukhari ghi số 1184 và Muslim ghi 849).

Muhammad ﷺ kêu gọi các Sahabah của mình luôn giữ gìn sự sạch sẽ và kêu gọi họ dọn dẹp nhà cửa và sân nhà mình. Người dạy họ rằng việc loại bỏ những thứ có hại trên đường được xem là làm từ thiện, và một trong những lời dạy của Người là duy trì sự sạch sẽ cá nhân cao:

- Mặc quần áo sạch sẽ và thanh lịch mà không xa hoa hay hoang phí.
- Xịt dầu thơm và nước hoa, đặc biệt là trước khi đến Masjid và gặp gỡ mọi người.
- Cắt móng tay và loại bỏ lông hai nách.
- Rửa tay trước và sau khi ăn, trước khi chạm vào thức ăn sau khi thức dậy.
- Đánh răng hàng ngày và mỗi lần hành lễ Salah.

Hadith của Thiên Sứ ﷺ

Sự tinh khiết là một nửa của đức tin

Câu Al ham du lil lah lấp đầy đĩa cân, hai câu Al ham du lil lah và Sub ha noll oh lấp đầy khoảng trống trời đất, Salah là án sáng, thiện nguyện là bằng chứng, kiên nhẫn là hào quang, Qur'an là nhân chứng biện cho người hoặc chống lại người. Mỗi sáng, tất cả mọi người đều đem bán thân mình, có người thành công và có người thất bại.

(Muslim ghi số 223)

Siwak.. sạch sẽ răng miệng và duy trì hơi thở thơm tho Việc Muhammad ﷺ tập trung vào việc sử dụng Miswak hoặc Siwak để làm sạch răng mang ý nghĩa văn học, sức khỏe và y học mà y học hiện đại sau này đã khám phá. Thiên Sứ ﷺ nói:

{Siwak làm sạch miệng, làm hài lòng Thượng Đế.
(An-Nasa-i' ghi số 301), và Người nói:

{Nếu không gây khó khăn cho cộng đồng của Ta là Ta đã ra lệnh họ dùng Siwak mỗi lần Salah.} (Al-Bukhari ghi số 7241).

Một số người tin rằng làm sạch răng bằng Siwak là một thói quen cổ xưa đã phổ biến trước khi kem đánh răng phát triển. Nhưng khoa học hiện đại đã chứng minh tính hiệu quả của Siwak trong việc bảo vệ răng khỏi sâu răng. Nó là chất khử trùng tự nhiên cho miệng và tạo mùi thơm dễ chịu.

Bảo vệ
răng

Đạo đức và nền văn minh

Muhammad ﷺ kêu gọi mọi người học hỏi kiến thức

Muhammad ﷺ đã đến với một thông điệp vĩnh cửu được thiên khải bắt đầu bằng từ “Hãy đọc” để đưa con người ra khỏi bóng tối của sự dốt để bước vào ánh sáng của tri thức và từ sai lầm đến được hướng dẫn.

Trong vòng vài thập kỷ, Islam đã trở thành vườn ươm của nền văn minh vĩ đại nhất trên thế giới, qua đó mọi loại hình kiến thức đều phát triển mạnh mẽ và thế giới đã chứng kiến những tiến bộ khoa học và văn minh nổi bật mà tác động của nó kéo dài hàng trăm năm.

Bất cứ ai đọc Kinh Qur’an đều nhận thấy sự lặp lại ý nghĩa của các từ đọc, quan sát, suy ngẫm, nghiên cứu, lý luận và ghi nhớ.

Chúng là nền tảng để nghiên cứu, học tập, hiểu biết, nhận thức những sự vật hiện có, biết nguyên nhân của chúng và đi đến sự thật.

Nhờ ân sủng của lý trí, Allah đã ban cho loài người trội hơn tất cả các tạo vật khác và khiến việc nhìn ngẫm và chiêm ngưỡng công trình sáng tạo của Allah cũng như các dấu hiệu vũ trụ của Ngài trở thành lý do cho niềm tin của con người vào sự tồn tại của Đấng Tạo Hóa và sự duy nhất của Ngài.

{Quả thật, việc tạo hóa các tầng trời và trái đất cũng như việc luân chuyển ban đêm và ban ngày là những dấu hiệu dành cho những người hiểu biết. Họ là những người (thường xuyên) tụng niệm Allah lúc đứng, lúc ngồi và ngay cả lúc nằm nghiêng một bên, họ thường suy ngẫm (về quyền năng của Allah) trong việc tạo hóa các tầng trời và trái đất (khiến họ phải thốt lên): “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, Ngài đã không tạo hóa những thứ này một cách vô nghĩa. Quang vinh và trong sạch thay Ngài! Xin Ngài hãy cứu bầy tôi tránh khỏi sự trừng phạt nơi Hỏa Ngục.”} (chương 3 – Ali ‘Imran, câu 190, 191).

Hãy đọc

Hãy suy ngẫm

Hãy học hỏi

Hãy chú tâm

Hãy khám phá

Hãy hiểu

{Trên trái đất có những dấu hiệu (chứng minh quyền năng của Allah) cho những người có đức tin vững chắc. Ngay cả nơi bản thân của các người (cũng có những dấu hiệu cho thấy quyền năng của Allah). Thế các người không nhìn thấy sao? Và trên trời có bằng lục của các người và những gì mà các người được hứa. Vì vậy, thể bởi Thượng Đế của trời đất, quả thật (sự Phục Sinh) là sự thật giống như thực tế của việc các người nói chuyện với nhau.} (chương 51 – Azd-Zdariyat, câu 20 – 23)

Muhammad ﷺ khuyến khích mọi người trao đổi kiến thức và cấm che giấu kiến thức hữu ích. Người kêu gọi các Sahabah của mình học hỏi và dạy lại cho mọi người nhiều loại kiến thức hữu ích, truyền bá chúng và để thu

hưởng lợi từ chúng. Muhammad ﷺ nói: {Ai mở lối cho việc trao đổi kiến thức, được Allah tạo cho một con đường dễ dàng đến với Thiên Đàng.} (Muslim ghi trong bộ Sahih của ông 8/71 số: 2699, từ Hadith của Abu Huroiroh.)

Nhờ sự khuyến khích này, ngôn ngữ Ả-rập (ngôn ngữ của Kinh Qur'an) đã trở thành ngôn ngữ của y học, vật lý, hóa học, toán học và tất cả các ngành khoa học đã được giảng dạy trong các trường đại học lớn nhất thế giới trong nhiều thế kỷ. Nhiều học giả Muslim đã trở thành một trong những học giả nổi tiếng nhất thế giới vì những khám phá khoa học mà họ thực hiện đã tạo nên một bước nhảy vọt về văn hóa và chất lượng, và nếu không có họ, nền văn minh phương Tây sẽ bị trì hoãn hàng trăm năm.

Bảng số (2): Đóng góp của các học giả cho sự phát triển của nền văn minh Islam

Học giả	Tóm tắt sơ lược
Jabir bin Hayyan (cha đẻ ngành hoá học) 721 – 815 DL	Jabir bin Hayyan bin 'Abdullah Al-Azdi, người sáng lập hóa học thực nghiệm. Ông là người đầu tiên thực hành hóa học một cách thực tế, trích xuất thông tin hóa học của mình thông qua các thí nghiệm, quy nạp và suy luận khoa học. Ông có nhiều kết quả và khám phá nổi tiếng về Hóa học gắn liền với tên tuổi của ông nên ông được mệnh danh là "Ông trùm Hóa học" và "Cha đẻ của Hóa học". Ông đã phát triển hóa học và nâng nó lên tầm cao, đồng thời thiết lập các nguyên tắc điều chế và xử lý hóa chất. Ông đã phát hiện ra chất kiềm, Amoniac và rất xuất sắc trong các kỹ thuật luyện kim, luyện thép và nhuộm vải.
Muhammad bin Musa Al-Khawarizmi (cha đẻ Logarit) 780 – 850 DL	Muhammad bin Musa Al-Khawarizmi, một trong những nhà toán học Muslim đầu tiên, người sáng lập Logarit và các dẫn xuất toán học. Các tác phẩm của ông đã góp phần rất lớn vào sự tiến bộ của toán học ở thời đại ông. Thủ lĩnh Al-Ma'mun giao cho ông vẽ bản đồ vùng đất, trên đó có hơn 70 nhà địa lý làm việc. Al-Khawarizmi để lại nhiều cuốn sách về thiên văn học và địa lý, trong đó quan trọng nhất là (Sách Đại số và tương phản), được dịch sang tiếng Latinh vào năm 1135 DL, và sau đó những từ như Đại số và Số 0 đã được đưa vào sử dụng trong các ngôn ngữ Latinh.

bin Sina

Các số La Mã

I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X

Các số Latinh

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10

<p>Abu Bakar Muhammad bin Zakariya Ar-Razi</p> <p>(cha đẻ ngành y học)</p> <p>865 – 929 DL</p>	<p>Ông là Abu Bakar Muhammad bin Zakariya Ar-Razi, một trong những học giả Muslim nổi tiếng trong lĩnh vực y học và hóa học. Lĩnh vực kiến thức của ông rất đa dạng, ông xuất sắc trong toán học và âm nhạc, và ông có thể đạt được sự tích hợp giữa các ngành của ngành khoa học. Ar-Razi đã đóng góp nhiều phát minh và đổi mới trong lĩnh vực y học và hóa học. Ông là người đầu tiên phân biệt bệnh đậu mùa và bệnh sởi và mô tả chính xác từng bệnh. Ar-Razi là người đầu tiên sử dụng hóa học để phục vụ y học. Ông là người đầu tiên điều chế rượu từ dung dịch đường lên men và axit Sulfuric bằng cách chưng cất sắt Sunfat. Ông đã viết cuốn sách về y học của Al-Hawi, cuốn sách này vẫn là tài liệu tham khảo chính cho khoa học y tế ở châu Âu trong 400 năm.</p>
<p>Al-Husain bin Sina</p> <p>(cha đẻ ngành y học hiện đại)</p> <p>980 – 1037 DL</p>	<p>Ông là Al-Husain bin 'Abdullah bin Sina. Ông được biết đến với biệt danh "Sheikh đứng đầu" và người phương Tây gọi ông là vị Lãnh đạo của các bác sĩ và là cha đẻ của y học hiện đại. Ông đã viết khoảng 200 cuốn sách về y học, khoa học tự nhiên, toán học, triết học, âm nhạc và nhiều chủ đề khác. Trong số các tác phẩm nổi tiếng nhất của ông là cuốn sách "Al-Shafa", một cuốn bách khoa toàn thư lớn về khoa học tự nhiên, và cuốn sách "Al-Qanun fi At-Tib - Luật trong y học", được dịch sang nhiều thứ tiếng và được giảng dạy ở nhiều trường đại học châu Âu cho đến khi cuối thế kỷ XIX.</p>
<p>Abu Al-'Iz bin Isma'il Al-Jazari</p> <p>(cha đẻ ngành hoá học)</p> <p>1136 – 1206 DL</p>	<p>Abu Al-'Iz bin Isma'il Ar-Razaza, biệt danh Al-Jazari, một trong những kỹ sư và nhà hóa học vĩ đại nhất trong lịch sử. Ông nhận được sự bảo trợ của những người cai trị Diyarbakir ở miền nam Thổ Nhĩ Kỳ. Ông đã phục vụ các vị vua thời đó trong 25 năm, trở thành kỹ sư cơ khí trưởng của triều đình. Ông đã thiết kế nhiều máy móc có tầm quan trọng lớn. Trong số đó có máy nâng nước, đồng hồ nước có hệ thống tự bảo động, van chuyển hướng, hệ thống tự điều khiển và nhiều hệ thống khác, và ông đã giải thích chúng trong cuốn sách của mình, "sự kết hợp tuyệt vời giữa khoa học và công việc hữu ích trong sản xuất thủ thuật." Có kèm hình ảnh minh họa</p>

Tâm trí hoàn hảo trong cơ thể khỏe mạnh

Muhammad ﷺ thường cầu xin Allah che chở khỏi sự bất lực, lười biếng, lo lắng và buồn bã. Người rất thích hoạt động tích cực và khuyến khích bạn bè dạy con họ nhiều môn thể thao khác nhau, chẳng hạn như chạy, cưỡi ngựa, bắn cung, bơi lội, v.v. Muhammad ﷺ từng chạy đua với vợ mình là 'A-ishah, có lần thì thắng vợ và có lần thì thua.

Muhammad ﷺ đã thành lập một quảng trường thi đua ở phía tây Masjid của Người, nơi này vẫn là một địa điểm nổi tiếng cho đến nay, và Người đã xây dựng một Masjid nhỏ bên cạnh quảng trường (sau này gọi là Masjid As-Sabaq – thi đua).

Muhammad ﷺ nói: {Đối với Allah, người có đức tin mạnh tốt hơn người có đức tin yếu, nhưng cả hai đều tốt đẹp, hãy tập trung vào điều có lợi cho mình, hãy cầu xin Allah che chở và chớ lười biếng.} (Muslim ghi số 4822).

Các môn thể thao tập thể phát triển tinh thần cộng đồng, cạnh tranh lành mạnh và duy trì sức khỏe thể chất, vì chúng là nguồn dinh dưỡng cho cả cơ thể và tinh thần. Các môn thể thao trong Islam có sự kiểm soát dựa trên nền tảng đạo đức và văn hóa, bao gồm cả việc ăn mặc khiêm tốn, không vì thể thao mà sao lãng trách nhiệm Salah và vi phạm quyền lợi của Allah, không vui chơi các môn cá cược như cờ bạc và không khiến mạng sống của con người hoặc động vật gặp nguy hiểm.

Thứ hai: Giá trị xã hội và đạo đức

Muhammad động viên mọi người lan toả tình yêu thương giữa mọi người với nhau

Nabi ﷺ nói: {Các người không đạt được đức tin hoàn chỉnh cho đến khi biết yêu thương người anh em Muslim như thương chính mình} Người còn nói: {Xin thể với Allah rằng các người không vào được Thiên Đàng cho đến khi có đức tin, và sẽ không có đức tin cho đến khi biết yêu thương nhau, lẽ nào các người lại không muốn Ta chỉ cho một điều khi các người làm là các người biết thương yêu nhau? Đó là chào nhau bằng lời Salam.} (Muslim số 54).

Người ﷺ nói về sự hợp tác, biết bao dung giữa mọi người và lan toả tình yêu thương với nhau:

{Ai tạo dễ dàng cho người khó khăn, được Allah tạo dễ dàng cho y ở hiện tại và Đời Sau.} Người ﷺ nói: {Allah luôn phù hộ cho một nỗ lực khi y biết giúp đỡ người anh em của mình.} (Muslim ghi số 2699).

Nabi ﷺ nói: {Việc anh mỉm cười khi gặp mặt người anh em của mình được xem là làm từ thiện.}

(Al-Bukhari ghi trong chương văn hoá cá nhân số (891), từ Hadith Abu Zdar.

Lời chào của Islam là Salam – nghĩa là bình an

Một người đàn ông hỏi Muhammad ﷺ: Islam thế là là tốt? Người ﷺ đáp: {Phát thức ăn và chào Salam cho mọi người dù quen hay lạ (chỉ cần là Muslim).} (Al-Bukhari ghi số 12, Muslim ghi số 39).

Người ﷺ còn nói: {Hỡi mọi người, hãy lan toả lời Salam, phát thức ăn, thắt chặt tình dòng tộc và hành lễ Salah trong đêm lúc mọi người say giấc, bước vào Thiên Đàng được bình an.} (At-Tirmizdi ghi số 2485).

Muhammad ﷺ thường chào Salam trước khi gặp gỡ mọi người, tiếp đón họ bằng tình cảm và hiếu khách

Muhammad ﷺ thường chào Salam trước khi gặp ai đó. Nếu bắt tay với ai đó, Người sẽ không buông tay trước khi người kia rút tay ra, khi gặp gỡ ai đó Người luôn tỏ vẻ mặt cởi mở khiến người nhìn mình cảm thấy thoải mái.

Muhammad ﷺ đùa giỡn với bạn bè và chơi với các con

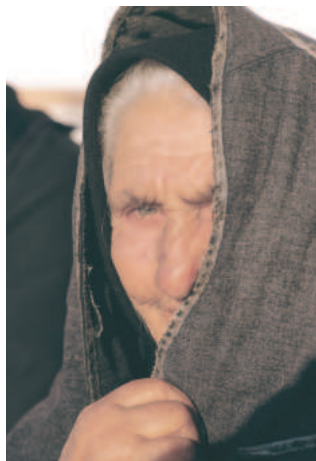
Cách mà Thiên Sứ thường hay cười là mỉm cười, Người không cười lớn tiếng, không cao giọng, Người có một tính cách đáng yêu và đàng hoàng khiến mọi người phải kính trọng.

Muhammad ﷺ thường đùa giỡn với những Sahabah của mình và chơi đùa với con cháu ngoại như Al-Hasan và Al-Hussain, nhưng Người chỉ nói sự thật và không nói khi không cần thiết. Mọi người đã bắt gặp nhiều lần Thiên Sứ ﷺ chạy đua với vợ, một hành động bình thường.

Người ﷺ đùa giỡn với bà lão

Muhammad ﷺ nói đùa với một bà già rằng sẽ không có bà già nào vào được Thiên đường. Bà nói: Họ bị gì? Trong khi bà ta vẫn đọc Kinh Qur'an kia mà. Muhammad ﷺ nói: {Bà đã không đọc câu Kinh (35, 36 chương 56 – Al-Waqi'ah) Thật vậy, (những nàng tiên nữ trong Thiên Đàng), TA đã tạo ra họ bằng một sự tạo hóa (đặc biệt). TA làm cho họ luôn mãi trinh tiết}, nghĩa là người phụ nữ sẽ trẻ và thanh xuân mãi trong Thiên Đàng và sẽ không già đi? Lần khác có người phụ nữ đến tìm chồng mình, Người hỏi: {Chồng cô có phải mất màu trắng không?}

Người phụ nữ sợ mất chồng bị gì nên liền hỏi Muhammad ﷺ: Bị thương hả! Người đã gặp khi nào? Thiên Sứ ﷺ hỏi: {Chẳng phải con mắt nào cũng có tròng trắng đó sao?} (Ot-Tabaroni ghi trong bộ Trung 5/358 số: 5545).

Người ﷺ đùa với các bạn của mình.

Suhaib Ar-Rumi kể lại rằng ông ta đến gặp Thiên Sứ lúc ông ta đang ăn chà là với một bên mắt bị đau. Muhammad ﷺ nói một cách trêu chọc: {Anh ăn chà là với một bên mắt bị đau thế sao?} Suhaib trả lời: Tôi chỉ ăn bên phía mắt khoẻ nhìn thấy. Lời nói của Suhaib làm cho Muhamad ﷺ cười thành tiếng.

(Hakim ghi trong Mustadrik 4/411 số 8357, Ibnu Majah ghi trong Sunan 4/500 số 343, Ahmad ghi trong Musnad 7/3636 số 16859, 10/5503 số 23650).

Ông Anas bin Malik kể: có một người đàn ông (có đường truyền ghi là phụ nữ) đến gặp Thiên Sứ cùng với gia đình, ông ta nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, xin hãy trở chúng tôi trên lạc đà. Muhammad ﷺ nói: {Ta sẽ trở ngươi trên lạc đà con.} người đàn ông đáp: Chúng tôi sẽ làm gì với con lạc đà con đó? Người hỏi lại: {Phải chẵn lạc đà chỉ sinh toàn lạc đà trưởng thành?} At-Tirmizdi và Abu Dawood).

Muhammad dành sự quan tâm đặc biệt đến trẻ em, trò chuyện với chúng, nô đùa với chúng.

Được truyền lại có một đứa trẻ gọi đặt danh là "Abu 'Umair", cậu ta có một con chú chim nhỏ để vui chơi cùng. Rồi chú chim đó chết đi thì cậu ta buồn. Muhammad ﷺ thấy cậu bé buồn nên hỏi thăm nguyên nhân, mọi người nói là do chú chim của cậu ta bị chết nên buồn. Muhammad ﷺ nói chuyện với đứa trẻ nhằm an ủi cho vui đi nỗi buồn: {Này Abu 'Umair, chú chim nhỏ kia đã làm gì?} (Al-Bukhari ghi 8/30 số 6129, 8/45 số 6203, Muslim ghi 6/176 số 2150 từ Hadith của Suhaib.

Hãy tử tế với hàng xóm của bạn

Muhammad ﷺ thường kêu gọi các bậc cha mẹ thể hiện ý nghĩa của tình yêu thương, sự dịu dàng và công bằng đối với con cái họ. Có lần Người hôn các con và cháu ngoại của mình, lần nọ ông Al-Aqra' At-Tamimi thấy Người hôn Al-Husain con trai của 'Ali bin Abi Talib thì ông At-Tamimi nói với Người: "Thật ra tôi có đến mười đứa con, tôi chưa từng hôn ai trong chúng." Muhammad đưa mắt nhìn ông ta mà nói: {Ai không có lòng thương xót không biết thương xót.} (Al-Bukhari).

Nabi ﷺ nói: {Người biết thương xót được Đấng Ar-Rahman thương xót họ, hãy thương xót cư dân của mặt đất các người được Đấng trên trời thương xót.} (At-Tirmizdi ghi số 1924, Abu Dawood ghi số 4941).

Anas bin Malik kể có một đứa trẻ Do Thái từng phụ vụ cho Thiên Sứ ﷺ bị bệnh, Người đến nhà thăm hỏi. (Al-Bukhari ghi 2/94 số 1356) từ Hadith Anas.

Muhammad ﷺ răn dạy về tình làng xóm: Muhammad nói: {Ai đã tin Allah và Ngày Cuối Cùng thì chớ đừng gây hại người hàng xóm.} trong một đường truyền khác: {Hãy đối xử tốt với người hàng xóm.}

Muhammad ﷺ nói trong lần khác: {Jibril không ngừng căn dặn Ta về tình hàng xóm khiến Ta tưởng họ sẽ được thừa kế.} (Al-Bukhari 8/10 số 6015, Muslim ghi 8/37 số 2625).

Muhammad ﷺ nói với Abu Zdar Al-Ghaffari: {Này Abu Zdar, khi anh nấu canh thịt thì anh hãy thêm nước và múc tặng cho hàng xóm của anh.} Theo đường truyền khác: {Hãy xem người hàng xóm nào gần nhà nhất mà đối xử tử tế với họ.} (Muslim ghi 8/37 số 2625) từ Hadith của Abu Zdar.

Thiên Sứ ﷺ nói: {Xin thể với Allah y không có đức tin, xin thể với Allah y không có đức tin, xin thể với Allah y không có đức tin.} Mọi người hỏi: Y là ai thưa Thiên Sứ của Allah? Người nói: {Là kẻ làm cho hàng xóm không an tâm trước hành vi xấu của y.} (Al-Bukhari số 6016 và Muslim ghi 46).

Không chế nhạo hay khinh thường:

Nabi ﷺ cấm chế nhạo, coi thường hoặc gây hại người khác, bất kể hình thức gây hại nào, dù bằng tay hay bằng lưỡi. Ông Abu Musa Al-Ash'ari hỏi Thiên Sứ của Allah: Người Muslim nào tốt nhất? Nabi ﷺ đáp: {Là người giữ an toàn cho người Muslim khỏi lời nói và bàn tay của mình.} (Al-Bukhari và Muslim).

{Hỡi những người có đức tin! Nhóm người này chớ nên cười nhạo nhóm người kia bởi biết đâu nhóm người kia tốt hơn nhóm người này. Và nhóm phụ nữ này chớ nên cười nhạo nhóm phụ nữ kia bởi biết đâu nhóm phụ nữ kia tốt hơn nhóm phụ nữ này. Các người đừng xúc phạm nhau và đừng gọi nhau bằng những biệt danh (mục đích nhạo báng và chế giễu). (Quả thật,) việc bêu tên xấu của một người sau khi y đã có đức tin là một hành động bất tuân (Allah). Và ai không sám hối thì đó là những kẻ làm điều sai quấy.} (chương 49 – Al-Hujurat, câu 11).

Không ý nghĩ xấu, nghi ngờ, do thám hoặc nói xấu

{Hỡi những người có đức tin! Các người hãy tránh nhiều giả định (tiêu cực). Thật vậy, một số giả định là tội lỗi. Các người đừng do thám cũng như đừng nói xấu lẫn nhau. Lẽ nào ai đó trong các người thích ăn thịt của người anh em của mình đã chết? Vì vậy, các người hãy ghét việc làm đó. Các người hãy sợ Allah. Quả thật, Allah là Đấng chấp nhận sự ăn năn sám hối, Đấng Nhân Từ.} (chương 49 – Al-Hujurat, câu 12).

Không đưa tin xấu

{Hỡi những người có đức tin! Nếu có một kẻ gây rối mang đến một tin nào đó cho các người thì các người hãy kiểm tra thật kỹ càng (sự thật về nguồn tin), kéo các người có thể làm hại một nhóm người vì sự thiếu hiểu biết để rồi sau đó các người trở nên hối hận về điều các người đã làm.} (chương 49 – Al-Hujurat, câu 6).

Văn hoá giao tiếp và thị hiếu trong Islam

Muhammad ﷺ rất quan tâm đến cung cách giao tiếp và ứng xử, và Người đã dạy những người bạn đồng hành của mình rằng sự khéo léo và tế nhị trong cách đối xử với mọi người là một phần của Sunnah cao quý của Người. Trong Kinh Qur'an có nhiều câu Kinh đã khuyến khích việc giao tiếp tốt và cách cư xử tế nhị, chẳng hạn như hạ giọng, xin phép, bước đi khiêm tốn, v.v. Nền giáo dục Islam có rất nhiều tài liệu về cách ứng xử với người khác và đây là những đoạn trích từ đó:

- ◆ Đặt tay lên miệng nếu bạn ngáp và cầu xin cho người khác khi họ hắt hơi (cầu xin lòng thương xót cho họ).
- ◆ Đừng cao giọng khi nói, đừng dùng những lời lẽ tục tĩu, đừng thô lỗ, đừng chửi bới, đừng đi đứng qua lại một cách kiêu ngạo như những kẻ kiêu căng.
- ◆ Nếu có an hem Muslim của bạn bị bệnh, bạn cần phải đến thăm anh ấy. Nếu bạn đến thăm anh ấy, đừng kéo dài thời gian thăm hỏi để không tạo gánh nặng cho anh ấy và cho anh ấy cơ hội nghỉ ngơi.
- ◆ Đừng đến Masjid nếu bạn đã ăn hành hoặc tỏi (sống), vì mùi của nó gây khó chịu cho những người hành lễ cùng, điều này chẳng những gây tổn hại đến con người mà còn cả với Thiên Thần. Khi đến Masjid, bạn hãy mặc quần áo sạch sẽ, xức nước hoa hoặc nước hoa, đừng bước qua vai người đang ngồi và hãy chia sẻ chỗ ngồi cho mọi người, đặc biệt nếu nơi đó đông người.
- ◆ Hãy nói chuyện với người khác bằng những gì họ thích, vì một lời nói tử tế là làm từ thiện và gọi người khác bằng cái tên nào họ thích. Nếu bạn gặp anh em Muslim của mình, hãy chào Salam họ trước và mỉm cười, vì mỉm cười trước mặt người khác là làm từ thiện. Nếu bạn đang ở trong một nhóm và muốn nói chuyện riêng với ai đó (tức là nói chuyện bí mật với anh ta), thì bạn không được phép làm điều đó nếu có ba người để người thứ ba không đứng

một mình. Nếu không, bạn phải đợi cho đến khi có người thứ tư trở lên mới có thể nói chuyện một mình với người bạn muốn.

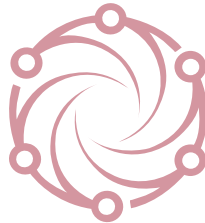
◆ Đối với cha mẹ, hãy ân cần, đừng cao giọng trước mặt họ và đừng tỏ thái độ bực bội như nói: “uf.” Đối với trẻ em và con cái, chúng phải xin phép trước khi vào phòng cha mẹ tại ba thời điểm trong ngày {lúc trước cuộc lễ nguyện Salah Fajr, lúc các người cời trần để (nằm nghỉ) buổi trưa, và lúc sau cuộc lễ nguyện Salah ‘l-sha’}

◆ Nếu bạn mời nước người khác, theo phép lịch sự là bạn nên là người uống cuối cùng. Nếu uống thì nên uống ba ngụm và không được thổi hơi vào li.

◆ Nếu được mời dùng bữa thì phải nhận lời, khi ăn phải nói Bismillah trước khi ăn và ăn thức ăn trước mặt, ở gần nhất, không được làm phiền người khác, bằng cách lấy thức ăn trước mặt người khác.

Nghi thức ứng xử với phụ nữ

Muhammad ﷺ căn dặn luôn lịch sự khi đối xử với phụ nữ và mô tả phụ nữ như những chai thủy tinh, nghĩa là họ mỏng manh như thủy tinh. Người ra lệnh hạ tầm nhìn trước phụ nữ và cấm nhìn trộm trộm vào phụ nữ. Một lần, người ta thấy Người đã quỳ gối làm thang để vợ của Người, bà Safiyah, có thể trèo lên lạc đà.

Muhammad ﷺ đặt ra những nền tảng văn minh để ứng xử với người khác:

Muhammad đã sống với những người bạn đồng hành của mình trong 23 năm kể từ khi làm sứ mệnh, trong thời gian đó Người củng cố các giá trị và đạo đức cao quý, đồng thời đặt nền móng văn minh để đối xử với người khác (người Muslim và không phải Muslim) thông qua ứng dụng thực tế mà mọi người chứng kiến và tương tác.

Bạn có dễ dàng ứng xử với người khác không?

Anas bin Malik kể: “Tôi đã phục vụ cho Thiên Sứ của Allah ﷺ tận 10 năm, Người chưa từng thể hiện khó chịu với tôi, chưa từng khiển trách về điều gì tôi đã làm: tại sao làm vậy? cũng chưa từng quát mắng khi tôi không làm: tại sao không làm? Và Thiên Sứ của Allah là người đạo đức toàn mỹ nhất...” cho đến hết Hadith. (At-Tirmizdi ghi 3351).

Thực tiễn và sáng suốt trong cách đối xử với mọi người:

Nabi ﷺ có cái nhìn thực tế và trí tuệ tuyệt vời đã khiến Người trở thành một nhà lãnh đạo được dân chúng yêu mến và hài lòng với sự khôn ngoan của Người. Có lần Muhammad ra lệnh tin đồ Muslim tấn công dân tộc Quraizdoh, bằng hiệu lệnh: {Không ai được phép hành lễ Salah 'Asr trừ phi tại vùng đất bộ tộc Quraizdoh.} (Al-Bukhari ghi 2/15 số 946, 5/112 số 4119 và Muslim ghi 5/162 số 1770 từ Hadith của Ibnu 'Umar. Theo lệnh, một số người trong số họ đến được bộ lạc Quraizdoh trước khi mặt trời lặn và hành lễ Salah 'Asr tại đó, và có người đã hành lễ Salah 'Asr trên đường đi do sợ hết giờ Salah khi đến nơi. Thiên Sứ của Allah ﷺ đã chấp nhận cách hành xử của cả hai nhóm, không quở trách bất cứ nhóm nào.

Trong Trận chiến Zdatús Salasil, khi thời tiết rất lạnh, Chỉ huy 'Amru bin Al-'Aas đã phải hứng chịu sự chỉ trích từ những các vị Sahabah lớn tuổi, vì ông đã không tắm Junub mà chỉ Tayammum, rồi làm Imam Salah bởi ông là lãnh đạo. Sau khi trở về, mọi người trình sự việc lên Thiên Sứ thì Người cho gọi 'Amru để hỏi nguyên nhân và Người nghe được ông trình báo là do thời tiết quá lạnh và sợ mình bị bệnh, quan trọng hơn nữa là không có người thay ông chỉ huy quân đội, ông đã dẫn chứng bằng câu Kinh: {Và các người chớ

đừng tự giết hại bản thân các người bởi quả thật Allah luôn nhân từ với các người.) Muhammad ﷺ bật cười trước lời nói và nỗ lực của ông ta và không trách móc hay chê trách về hành vi của ông ta. (Al-Hakim ghi trong Mustadrik 1/177 số 634, Abu Dawood ghi trong Sunan 1/132 số 334 và Ahmad ghi trong Musnad 7/4007 số 18091 từ Hadith 'Amru bin Al-'Aas.

Muhammad khuyến khích bàn bạc công việc và Người đã áp dụng điều đó cùng với Sahabah.

Mặc dù Muhammad ﷺ là một vị Nabi nhận được sự mặc khải từ trời, nhưng Người luôn tham khảo ý kiến của những người bạn đồng hành và thậm chí cả vợ của mình về nhiều vấn đề cuộc sống. Người luôn khuyên những người bạn đồng hành của mình đi theo con đường chân lý và đừng cuồng tín, đồng thời Người củng cố lập trường của họ để họ đưa ra quyết định phù hợp.

Ví dụ, khi các thủ lĩnh của Makkah và một số bộ lạc Ả-rập lên kế hoạch tấn công Madinah, Salman Al-Farisi đề xuất đào một rãnh dọc theo biên giới phía bắc của thành phố giữa hai khu vực núi lửa xung quanh thành phố. Mặc dù ý tưởng này thật kỳ lạ và chưa bao giờ được áp dụng trước đây ở Bán đảo Ả-rập, nhưng Muhammad ﷺ đã nghiêm túc chấp nhận và thảo luận với những người bạn đồng hành của mình. Họ đã chấp thuận và đào một cái rãnh dài 5,5 km và ngang 4,6 mét. Đó là lý do chính để tránh khỏi sự nguy hiểm của kẻ thù.

Trong trận Badr, người Muslim đóng quân ở một nơi mà một người lính cho là không phù hợp nên người lính này đã đến gặp Thiên Sứ, Người chỉ huy quân đội và đặt câu hỏi về việc chọn nơi này là do quyết định riêng của Muhammad ﷺ hay đó là sự mặc khải từ Allah? Muhammad ﷺ đã khiêm tốn trả lời rằng việc chọn nơi này là quyết định cá nhân của mình. Người lính này đưa ra đề nghị chuyển đến một nơi mà anh ta cho là tốt hơn và đưa ra lý do cũng như lời biện minh của mình. Sau nhiều lần tham khảo ý kiến, Muhammad ﷺ hoan nghênh lời đề nghị này, cũng như hầu hết người Muslim và họ chuyển đến một địa điểm khác.

**Thảo luận
trong Islam**

Muhammad ﷺ nhấn mạnh việc cần đối xử tốt với những người theo các tôn giáo khác

Muhammad ﷺ kêu gọi những người bạn đồng hành của mình đối xử thân tình và tử tế với những người theo các tôn giáo khác, đồng thời tuân thủ sự hiểu biết đúng đắn về bản chất của đức tin Muslim và hòa nhập với mọi người theo đạo đức và các giá trị cao quý của Islam. Được truyền lại là Muhammad đã đứng dậy vì đám tang của người Do Thái trong Madinah Munawwarah, điều này khiến các Sabaha ngạc nhiên. Người nói với họ: {Chẳng phải đây là một mạng người sao?} (Al-Bukhari ghi trong Sahih 2/85 số 1312, Muslim ghi trong Sahih 3/58 số 961. Nghĩa là y là một con người bất kể chủng tộc, tôn giáo hay tầng lớp xã hội và cái chết là sự thật trước tất cả mọi người.

Cư xử tốt với hàng xóm không phải Muslim

Trong thời đại của Nabi ﷺ, người Muslim cùng tồn tại với người Do Thái ở Madinah và trao đổi lợi ích cho nhau, bao gồm cả mua bán, đến mức Muhammad ﷺ chết với bộ áo giáp của mình được thế chấp cho một người Do Thái ở Madinah.

Lịch sử Islam đầy những ví dụ về tình láng giềng tốt đẹp trong nhiều thập kỷ giữa người Muslim, Cơ đốc giáo và những người theo các tôn giáo khác. Điều này bắt nguồn từ những lời dạy của Islam, vốn bảo ban công lý và ngăn cấm sự bất công.

Islam vào Indonesia với sự xuất hiện của các thương gia Muslim đến đảo Sumatra vào thế kỷ 13 và cách đối xử tử tế và công bằng của họ với người dân Indonesia, những người thuộc các chủng tộc và tôn giáo khác nhau, chẳng hạn như Phật giáo và Ấn Độ giáo. (Số lượng người Muslim ở Indonesia hiện vượt hơn 200 triệu người.)

Nabi ﷺ đã đón tiếp phái đoàn Công Giáo trong Masjid của Người.

Gần mười năm sau khi Nabi ﷺ di cư đến Madinah, Muhammad ﷺ đã tiếp nhận nhiều phái đoàn, trong đó có một phái đoàn Cơ đốc giáo Najran đến từ Yemen, Người đã tiếp đón họ trong Masjid của mình, cho phép họ cầu nguyện và nói chuyện với họ một cách tử tế. Người giải thích Islam cho họ nghe và trả lời các câu hỏi của họ.

{(Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người hãy mời gọi đến với con đường Thượng Đế của Người bằng sự khôn ngoan, và lời khuyên tốt đẹp; và Người hãy tranh luận với họ theo cách tốt nhất có thể. Quả thật, Thượng Đế của Người biết rõ nhất ai là kẻ lệch xa khỏi con đường của Ngài và Ngài biết rõ nhất ai là người được hướng dẫn (đúng đường).} (chương 16 – An-Nahl, câu 125).

{Các người (hỡi những người có đức tin) chớ dùng tranh luận với người dân Kinh Sách ngoại trừ bằng thái độ nhã nhặn (và lời lẽ tử tế) và chỉ đối với những ai làm điều sai quấy bất công trong số họ. Các người hãy nói với (người dân Kinh Sách):

“Chúng tôi đã có đức tin nơi những điều đã được mặc khải cho chúng tôi và những điều đã được mặc khải cho các người, và Thượng Đế của chúng tôi lẫn Thượng Đế của các người chỉ là Một Đấng duy nhất, tất cả chúng tôi đều thần phục Ngài.”} (chương 29 – Al-Ankabut, câu 46).

**Đối thoại
tích cực**

Đạo đức và nền văn minh

Masjid ‘Umar và Nhà thờ Qiyamah ở Jerusalem

Thành cổ Jerusalem là nơi lưu giữ tấm gương vĩ đại nhất về lòng khoan dung tôn giáo, và tấm gương này đã tồn tại hơn mười bốn thế kỷ. Khi Thủ lĩnh Islam ‘Umar bin Al-Khattab, tiến vào thành phố Jerusalem một cách hòa bình vào năm 638 A.D và không đổ một giọt máu nào, Thủ lĩnh đã nhận lời mời từ Giám mục Jerusalem, Sophronius, đến thăm Nhà thờ Qiyamah , nhà thờ lớn nhất ở Jerusalem.

Khi đến giờ Salah, vị giám mục mời Thủ lĩnh ‘Umar hành lễ Salah trong nhà thờ, nhưng ‘Umar sợ rằng nếu hành lễ trong nhà thờ khiến người Muslim và Cơ đốc giáo sẽ tranh chấp quyền sở hữu nhà thờ nên Thủ lĩnh đã thực hiện buổi Salah cách xa nhà thờ vài mét. Trong thời gian sau đó, một Masjid đã

Lòng bao dung của tôn giáo

được xây cất tại địa điểm đó để kỷ niệm sự kiện lịch sử này và Masjid này được đặt tên là “Masjid ‘Umar”.

Nhà thờ Qiyamah được coi là một trong những nhà thờ cổ nhất trên thế giới vì nó được xây dựng trên tảng đá mà những người theo đạo Cơ đốc ngày nay tin rằng Masih Ysa đã bị đóng đinh ở Jerusalem cổ, và là mồ của Ysa. (tức là nơi mà những người theo Cơ Đốc giáo khẳng định là Masih Ysa đã được chôn cất). Đối với Nhà thờ Al-Mahdi ở Bethlehem là nhà thờ mà những người theo đạo Thiên chúa tin rằng Masih Ysa đã được sinh ra, và nó được coi là một trong những nhà thờ lâu đời nhất trên thế giới.

Khi Thủ lĩnh ‘Umar bin Al-Khattab nhận được chìa khóa của Jerusalem, ông đã giao quyền

tư pháp cho vị Sahabah cáo quý 'Ubadah bin Al-Samit, một người Khazraj đến từ Medina. Ông trở thành thẩm phán Muslim đầu tiên ở Jerusalem và được giao nhiệm vụ bảo vệ các nhà thờ Thiên chúa giáo.

'Ubadah qua đời ở Jerusalem và được chôn cất tại nghĩa trang Bab Ar-Rahmah ở góc phía nam của bức tường bao gồm Mái vòm Đá và Masjid Al-Aqsa.

Giáo ước 'Umar. . . một ví dụ về lòng khoan dung tôn giáo

'Umar bin Al-Khattab nhấn mạnh đến công lý của Islam và sự chung sống hòa bình giữa người Muslim và những người khác. Ông đã ban cho người dân Jerusalem một giao ước đảm bảo cho họ quyền tự do thờ phượng và bảo vệ an ninh, nhà thờ và tài sản của họ. Giao ước hoặc tờ đảm bảo này vẫn được treo trên tường của Masjid trong nhiều thế kỷ. Ở thời đại chúng ta, du khách nhìn thấy một mảnh đá cẩm thạch trắng treo trên

tường của Masjid 'Umar, trên đó có khắc giao ước của 'Umar bin Al-Khattab với người dân Iliya (Jerusalem). Điều đáng chú ý là Giao ước 'Umar là một phần của thỏa thuận bao gồm các điều kiện đảm bảo quyền lợi của người Muslim.

Trích từ bản Giao ước 'Umar

“Đây là điều mà một Nô Lệ của Allah, Thủ lĩnh của những người có đức tin ('Umar bin Al-Khattab) cam kết cho người dân Iliya (Jerusalem) sự an toàn. Đảm bảo cho họ an toàn về sinh mạng, tiền bạc và nhà thờ của họ, cả những gì chúng tôi đã niêm phong, gồm cả người bệnh tật, người mạnh khỏe, và tất cả dân tộc của họ. Nhà thờ không trưng dụng làm nơi ở, không phá hủy, không bị giảm hay tăng lên về giá trị của nó, cả về của cải của họ, không bị buộc thay đổi tôn giáo của họ, không gây tổn hại bất cứ ai, cũng như không có người Do Thái nào sống cùng với họ ở Iliya.”

Thứ ba: Đạo đức kinh doanh và thương mại

Muhammad ﷺ khuyến khích thu nhập hợp pháp và cạnh tranh công bằng

Nabi ﷺ tri kêu gọi hoạt động kinh doanh phù hợp với các giá trị Islam cao quý, không chấp nhận gian lận, giao dịch phi đạo đức, lừa dối, giả mạo, độc quyền và bóc lột. Người kêu gọi mọi người tạo điều kiện trao đổi thương mại giữa họ trên cơ sở trung thực, uy tín, cạnh tranh công bằng và mong muốn kiếm được lợi nhuận Halal (hợp pháp).

Nabi ﷺ nói: {Cầu xin Allah thương xót người nô lệ dễ dàng khi bán, dễ dàng khi mua và dễ dàng khi đòi quyền lợi.} (Al-Bukhari 1970).

Hãy trung thực và đừng lừa gạt thiên hạ: Có lần Muhammad đi vào chợ nhìn thấy một người bán thức ăn thì Người đưa tay vào trong thì cảm nhận thấy bên trong bị ướt, Người hỏi: {Đây là gì, hỡi ông chủ?} Ông chủ giải thích: Do bị trúng mưa. Muhammad ﷺ nói: {Tại sao anh không đặt phần ướt ở phía trên để mọi người nhìn thấy?} rồi Người nói tiếp: {Ai lừa dối Ta là không phải tín đồ của Ta.} (Muslim ghi 150).

Hãy cảnh giác với giả tạo đức tin... và bạn biết giả tạo đức tin là gì?

Nabi ﷺ nói: {Có bốn phẩm chất, ai có tất cả thì hẳn đích thực là một kẻ giả tạo đức tin, và ai có một trong số chúng thì hẳn đã có phẩm chất giả tạo đức tin cho đến khi bỏ điều đó:

- Khi được tín nhiệm thì lọc lừa.
- Khi nói chuyện là dối trá.
- Khi hứa hẹn là nuốt lời.

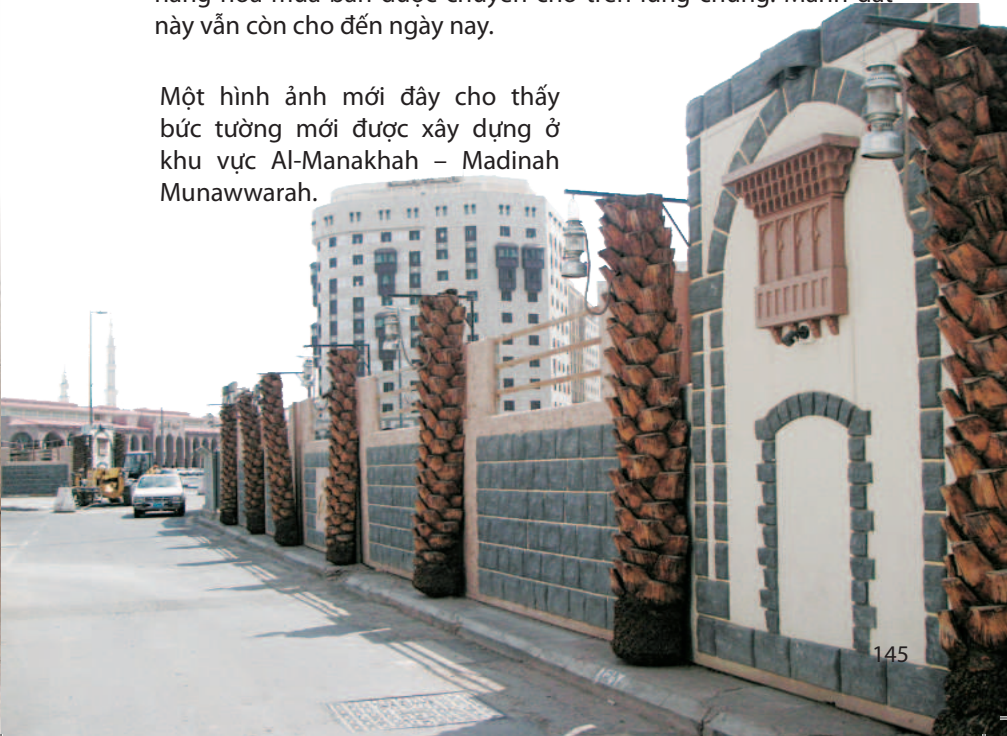
Khi cãi nhau là tục tĩu.} (Al-Bukhari ghi 34 và Muslim ghi 58).

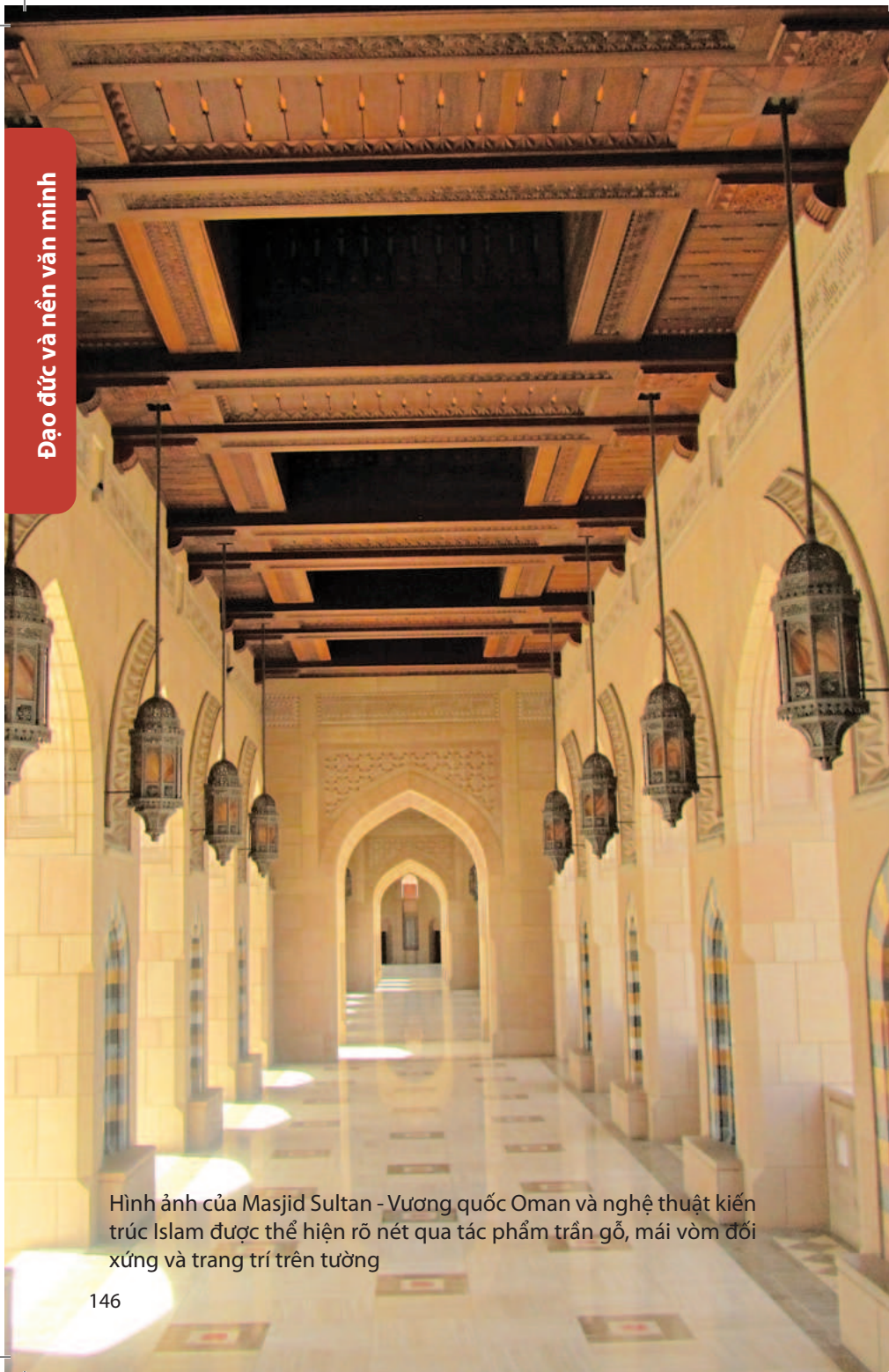
Thương mại tự do: Người ta kể rằng sau khi Thiên Sứ ﷺ đến Medina, Người thấy người Do Thái đang thu phí (thuế) khi mua bán ở chợ của họ nên Người đã ra lệnh mua một mảnh đất để thành lập chợ và tất cả hoạt động thương mại tự do. Vùng đất này được gọi là Al-Manakhah, nơi mọi người có thể mua bán mà không phải trả phí.

Từ (Al-Manakhah) có nghĩa là nơi lạc đà nằm xuống đất để xuống hàng hoá mua bán được chuyên chở trên lưng chúng. Mảnh đất này vẫn còn cho đến ngày nay.

Một hình ảnh mới đây cho thấy bức tường mới được xây dựng ở khu vực Al-Manakhah – Madinah Munawwarah.

Hình ảnh của Masjid Sultan - Vương quốc Oman và nghệ thuật kiến trúc Islam được thể hiện rõ nét qua tác phẩm trần gỗ, mái vòm đối xứng và trang trí trên tường

Chữ Muhammad được thiết kế một cách nghệ thuật dưới dạng mái vòm và cửa theo văn hoá Islam, tác phẩm của nhà thư pháp người Kuwait Farid Al-'Ali

{Người tốt nhất là người giúp ích được thiên hạ}
Thuộc thư pháp của Hasan Shalbi

Masjid Mái vòm Đá - Jerusalem - Được chụp bởi nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp Peter Sander

Chương

6

PHỤ NỮ

Quyền của phụ nữ

Vào thời cổ đại, trước thông điệp Islam, quyền của phụ nữ rất hạn chế và cái nhìn chung về họ là tiêu cực, đến mức ở một số xã hội, phụ nữ bị chôn sống cùng chồng nếu anh ta chết trước vợ, hoặc phụ nữ trở thành tài sản của gia đình bên chồng sau khi chồng chết.

Không có sự khác biệt giữa sinh con trai và con gái

Trước Islam, người Ả-rập thích sinh con trai hơn con gái và một số người thời bấy giờ đã từng giết bé gái (tức là chôn sống chúng), nhưng Islam kiên quyết bác bỏ hành vi vô nhân đạo này. Muhammad ﷺ nhấn mạnh tình yêu dành cho trẻ em, sự công bằng giữa chúng và không phân biệt đối xử giữa chúng. Thay vào đó, Người khuyến khích sự quan tâm đến những đứa trẻ sơ sinh là nữ và việc nuôi dạy chúng đúng cách cho đến khi chúng lớn lên và kết hôn.

Nabi ﷺ nói rất nhiều lần: {Ta căn dặn các người cư xử tốt với phụ nữ.} (Al-Bukhari và Muslim). Người nói khi liên quan về giáo luật: {Thật ra, phụ nữ là người thân ruột thịt với nam giới.} (Abu Dawood ghi trong Sunan 1/95 số 236, At-Tirmizdi ghi trong Al-Jame' 1/154 số 113, Ahmad ghi trong Musnad 12/6314 số 26836 từ Hadith Um Salim.

Islam trao cho phụ nữ quyền thừa kế

Muhammad ﷺ đã mang đến một hệ thống thừa kế do Thượng Đế ban mà không con người nào can thiệp vào. Người trao cho phụ nữ quyền thừa kế, đó là một sự thay đổi văn hóa và một sự thay đổi căn bản trong hệ thống xã hội của những xã hội không trao cho phụ nữ quyền thừa kế và coi phụ nữ là một phần của tài sản của một người chồng và một phần tài sản thừa kế nếu chồng chết. Sau này, luật thừa kế của Islam đã trở thành tài liệu tham khảo cho nhiều nhà lập pháp ở các nước trên thế giới.

Từ Muhammad này trong tiếng Ả-rập đã được thiết kế một cách nghệ thuật và đối xứng sao cho nửa đầu của từ này giống với nửa sau của nó. Từ các tác phẩm của Giáo sư Farid Al-Ali

Islam mang lại cho phụ nữ con người độc lập

Islam xem phụ nữ là người có nhân cách tự do, có thực thể và tính cách độc lập của riêng mình, biết rõ dòng dõi và gia đình của mình và không thay đổi họ sau khi kết hôn, như trường hợp ở nhiều xã hội phương Tây. Phụ nữ chịu trách nhiệm trước pháp luật, có các quyền, nghĩa vụ và không khác nam giới ngoại trừ hình thức phân công, trách nhiệm.

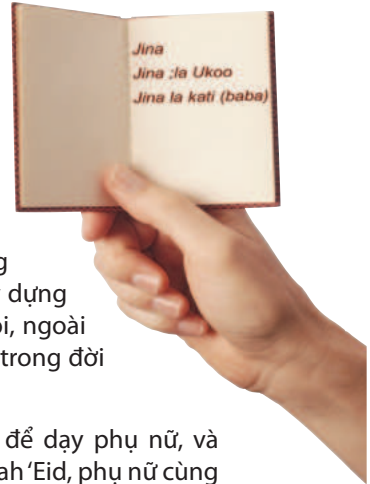
Phụ nữ có một vị trí quan trọng trong xã hội Islam.

Islam đã nắm lấy tay phụ nữ và củng cố vai trò của cô ấy trong việc xây dựng xã hội mà vai trò của cô ấy không vượt quá hoặc mâu thuẫn với vai trò của nam giới, đúng hơn là sự tương trợ bổ sung cho nhau. Mặc dù nhiệm vụ của phụ nữ chủ yếu là nuôi dạy con cái và giáo dục chúng đàng hoàng để chúng trở thành người thợ xây dựng xã hội chứ không phải công cụ phá hoại xã hội, ngoài ra phụ nữ Islam vẫn có một vai trò quan trọng trong đời sống chính trị và xã hội.

Muhammad ﷺ sắp xếp các ngày trong tuần để dạy phụ nữ, và Người kêu gọi phụ nữ ra ngoài cùng hành lễ Salah 'Eid, phụ nữ cùng tham gia cuộc giao ước trung thành và bày tỏ ý kiến của họ, Thiên Sứ ﷺ thường hỏi ý kiến của các bà vợ của mình về vấn đề cuộc sống, cũng như tham khảo ý kiến của các Sahabah. Tương tự, phụ nữ cũng thường để tham khảo ý kiến của Nabi và yêu cầu Người giúp đỡ họ, ngay cả một nữ nô lệ hay người hầu cũng không ngại đến gặp Thiên Sứ ﷺ để trình bày vấn đề của mình với Người.

Islam khuyến khích phụ nữ làm việc trong các lĩnh vực phục vụ xã hội và nuôi dạy trẻ, như giáo dục, điều dưỡng và y học.

Bức tranh là tác phẩm của nhà thư pháp Wissam Shawkat. Lời Dư: {Lạy Allah, lạy Đấng hoán trở trái tim, xin giữ vững trái tim của bề tôi trên tôn giáo của Ngài và luôn thần phục Ngài.}

Muhammad ﷺ khuyến khích đối xử tốt với phụ nữ

Trong một số trường hợp, Nabi kêu gọi đối xử tốt với phụ nữ, và mô tả người phụ nữ như một cái cốc thủy tinh dễ vỡ nghĩa là cô ấy cần được đối xử nhẹ nhàng.

Trong một Hadith cao quý có ghi rằng Nabi ﷺ đã nhấn mạnh tầm quan trọng của việc nuôi dạy con gái một cách tốt đẹp cho đến khi chúng lớn lên, và rằng một người đàn ông sẽ vào Thiên Đàng bằng cách nuôi dạy tốt con gái của mình và nuôi dạy chúng trong sự giáo dục cho đến khi chúng lớn lên.

Giống như việc Người khuyến khích kiên nhẫn trước thử thách về con gái, Người ﷺ nói:

{Ai bị thử thách bất cứ điều gì từ các con gái, rồi đối xử tốt với chúng, chúng sẽ là vách chắn che chở cho y khỏi Ngục Lửa.}
(Al-Bukhari ghi 1418 và Muslim ghi 2632).

Phụ nữ không phải là công cụ để thỏa mãn

Phụ nữ là một nửa của xã hội, Allah đã chuẩn bị cho họ trách nhiệm nuôi dưỡng và tạo ra thế hệ tương lai. Vậy làm sao vai trò của họ có thể bị giới hạn trong việc trở thành một công cụ tình dục, như đã và đang xảy ra ở một số xã hội nơi mại dâm đã trở thành một nghề thương mại? Buôn bán tình dục là một nguồn kinh tế và du lịch lớn. Islam đã nghiêm cấm tất cả mối quan hệ như thế này, cũng như nghiêm cấm tình dục ngoài hôn nhân. Những câu Kinh Qur'an cấm ép phụ nữ bán dâm để kiếm tiền và cảnh báo thậm chí không nên tiếp cận các phương tiện dẫn đến tình dục ngoài hôn nhân.

{Các người chớ đến gần Zina (tình dục ngoài hôn nhân), bởi quả thật đó là hành vi ô uế và là một con đường xấu xa.} (chương 17 – Al-Isra, câu 32).

Sự đánh giá cao đặc biệt và địa vị cao cả dành cho người mẹ trong IslamUisilamu

{Và Thượng Đế cử a Người (Thiên Sứ) sắc lệnh cho các người phải thờ phượng duy nhất một mình Ngài và phải đối xử tử tế với cha mẹ. Nếu một trong hai người họ hoặc cả hai sống chung với các người đến tuổi già thì các người chớ buông tiếng 'uf' (âm thanh biểu hiện

sự bất kính) với hai người họ, và chớ xua đuổi hai người họ, mà các người phải ăn nói với hai người họ bằng lời lẽ đầy tôn kính. Các người hãy đối xử khiêm nhường bằng lòng nhân từ đối với họ, và các người hãy cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài rủ lòng thương xót cha mẹ của bề tôi giống như hai người họ đã thương yêu, nuôi nấng và chăm sóc bề tôi lúc hãy còn bé.”}

(chương 17 – Al-Isra, câu 23, 24).

Một người đàn ông hỏi Nabi ﷺ: Ai xứng đáng để tôi cư xử tốt? Nabi ﷺ trả lời: {Mẹ của cậu.} Người đàn ông hỏi tiếp: Kế đến là ai? Nabi ﷺ trả lời: {Mẹ của cậu.} Người đàn ông lặp lại câu hỏi lần ba thì Nabi ﷺ vẫn trả lời: {Mẹ của cậu.} Người đàn ông lặp lại câu hỏi lần tư thì Nabi mới nói: {Cha của cậu.} Nabi ﷺ muốn nhấn mạnh điều này để đề cao vị thế của người mẹ trong xã hội Islam và rất cần đến sự quan tâm chăm sóc từ các con của cô ấy. (Al-Bukhari ghi trong Sahih 8/2 số 5971, Muslim ghi trong Sahih 2/8 số 2548 từ Hadith Abu Huroiroh).

Một số học giả giải thích sở dĩ Hadith nhấn mạnh vai trò của người mẹ là bởi người mẹ phải trải qua ba lần khó khăn, đau khổ, đó là (1) mang thai, (2) chuyển dạ và sinh con, và (3) cho con bú và cai sữa.

Muhammad ﷺ khuyến khích việc đối xử tốt với người vợ

Nabi ﷺ đã căn dặn đối xử tốt với phụ nữ, điều này là tuân theo mệnh lệnh của Allah Tối Cao: {các người phải đối xử tử tế với họ (phụ nữ).} (chương 4 – An-Nisa, câu 19). Muhammad ﷺ nhấn mạnh đến việc đối xử tốt với vợ mình trong nhiều lần nói chuyện, ngay cả trong bài giảng cuối cùng của Người với người Muslim, “Bài giảng Wida” Người khẳng định việc đối xử tốt với phụ nữ mới được xem là đức tin hoàn hảo và nhân cách tốt.

Nabi ﷺ nói: {Người có đức tin hoàn hảo nhất là người có đạo đức nhất trong họ, và người tốt nhất trong các người là người đối xử tốt với các phụ nữ của họ.} (Al-Hakim ghi trong Mustadrir 1/3 số 1, Abu Dawood ghi trong Sunan 4/354 số 4682).

Bảo vệ phụ nữ

Hijab (khăn trùm đầu) trong Islam

Khăn trùm đầu trong Islam là bắt buộc đối với tất cả phụ nữ trưởng thành. Đây là trang phục bắt buộc trong ăn mặc của phụ nữ thể hiện sự khiêm tốn và che đi sự quyến rũ trên cơ thể, từ đó bảo vệ phụ nữ khỏi sự quấy rối của những kẻ bệnh hoạn. Việc quy định trang phục thế này thể hiện ăn mặc lịch sự và bảo vệ đàn ông khỏi bị khuấy động bản năng tình dục của anh ta. Do đó, Islam cấm phụ nữ phơi bày cơ thể hoặc lợi dụng sự quyến rũ của cô ấy để hoạt động thương mại trong bất kỳ lĩnh vực nào bao gồm cả nhiếp ảnh, phim ảnh và quảng cáo thương mại dựa vào việc thể hiện sự quyến rũ và đường cong cơ thể của phụ nữ nhằm mục đích xúc tiến thương mại.

Islam đã đóng cửa đối với mọi hành vi vô đạo đức, chẳng hạn như khỏa thân, phim khiêu dâm, đồng tính luyến ái, quan hệ bất chính, hãm hiếp và liên quan đến trẻ em ngoài giá thú, phá thai và các bệnh tình dục chết người.

Không có mối quan hệ ngoài ranh giới hôn nhân Muhammad ﷺ kêu gọi kết hôn, thiết lập tế bào tốt đẹp của xã hội, đồng thời dạy cho người Muslim những giá trị cao quý và những nguyên tắc vĩ đại điều chỉnh mối quan hệ giữa nam và nữ và ngăn chặn tình dục ngoài giáo luật Islam cho phép.

Tình dục ngoài hôn nhân

Nabi ﷺ nói: {Hỡi thanh niên, ai đủ năng lực thì hãy kết hôn, bởi điều đó giúp bảo vệ ánh nhìn, bảo vệ được tình dục.} và Người nói: {Người Zina không còn là người có đức tin ngay lúc Zina, người trộm cắp không còn là người có đức tin ngay lúc trộm cắp và người uống rượu không còn là người có đức tin ngay lúc uống rượu.} (Al-Bukhari ghi 3/26 số 1905.

Một thanh niên đến Muhammad ﷺ để yêu cầu Người cho phép y Zina (tình dục ngoài hôn nhân). Muhammad ﷺ hỏi y: {Cậu có thích điều đó cho mẹ mình không?} Thanh niên đáp: Không, xin thể với Allah, tôi hi sinh thay cho điều đó. Muhammad ﷺ nói: {Không ai trong thiên hạ thích điều đó cho mẹ của họ.} Rồi Muhammad ﷺ hỏi tiếp thanh niên: {Cậu có thích điều đó cho con gái của cậu không?} Thanh niên đáp: Không. Muhammad ﷺ nói: {Không ai trong thiên hạ thích điều đó cho con gái của họ.} Muhammad ﷺ lại hỏi: {Cậu có thích điều đó cho chị em gái của cậu không?} Thanh niên đáp: Không. Muhammad ﷺ nói: {Không ai trong thiên hạ thích điều đó cho chị em gái của họ.} Muhammad ﷺ lại hỏi: {Cậu có thích điều đó cho cô của cậu không?} Thanh niên đáp: Không. Muhammad ﷺ nói: {Không ai trong thiên hạ thích điều đó cho cô của họ.} Muhammad ﷺ lại hỏi: {Cậu có thích điều đó cho dì của cậu không?} Thanh niên đáp: Không. Muhammad ﷺ nói: {Không ai trong thiên hạ thích điều đó cho dì của họ.} Rồi Muhammad ﷺ đặt bàn tay mình lên ngực của thanh niên mà cầu xin: {Lạy Allah, hãy tha thứ cho y, hãy thanh lọc con tim của y và hãy bảo vệ y khỏi Zina.} (Ahmad ghi trong Musnad 10/5220 số 22641, 10/5221 số 22642 từ Hadith Abu Umamah.

Không có mối quan hệ ngoài ranh giới hôn nhân

Hôn nhân là sợi dây thiêng liêng kết chặt đôi nam nữ theo luật của Allah trên nền tảng vững chắc của tình yêu, sự thân mật và sự hy sinh. Các cặp vợ chồng cùng nhau tạo dựng cho cuộc hôn nhân thành công và bền vững, và một trong những mục tiêu của hôn nhân là đạt được sự an lạc về tâm lý và ổn định tinh thần cho người phụ nữ và người đàn ông cũng như sinh ra những đứa con ngoan hiền.

{Và trong các dấu hiệu của (Allah) là Ngài đã tạo cho các người từ bản thân các người những người vợ để các người chung sống yên bình với họ và Ngài đã đặt giữa các người tình yêu thương và lòng bao dung. Trong sự việc đó quả thật là những dấu hiệu dành cho đám người biết suy ngẫm.} (chương 30 – Ar-Rum, câu 21).

Ly hôn trong Islam

Mặt khác, Islam cho phép ly hôn nếu cuộc sống hôn nhân xấu đi và không thể tiếp tục, và Kinh Qur'an quy định các điều kiện cho việc ly hôn cũng như luật pháp để bảo vệ quyền của phụ nữ và dòng dõi, quyền của trẻ sơ sinh hoặc trẻ em cũng như việc chăm sóc chúng sau ly hôn. Allah Tối Cao phán:

{Việc li dị chỉ được phép hai lần. (Sau mỗi lần li dị), hoặc là người chồng giữ vợ lại một cách tử tế hoặc là trả tự do cho vợ một cách tốt đẹp.} (chương 2 – Al-Baqarah, câu 229).

Ly hôn là một vấn đề ghê tởm vì nó phá hủy một giao ước nghiêm ngặt chỉ được lập bởi luật pháp và tôn giáo của Allah, và vợ chồng không được dùng đến biện pháp này trừ khi đã hết sức thành thật cố gắng giải quyết mọi bất đồng giữa họ trước khi nó trở thành một vấn đề kinh niên ngày càng gia tăng cùng với thời gian và khiến việc ly hôn là điều không thể tránh khỏi.

Đây là từ "Muhammad" trong tiếng Ả Rập, do nghệ sĩ Farid Al-'Ali thiết kế có hình dạng một bông hồng. Đầu bông hồng là chữ "Mim" đầu tiên của chữ Muhammad. Chữ "Mim" thứ hai có hình chiếc lá

Muhammad ﷺ là một người chồng đáng yêu và chung thủy

Nabi ﷺ là hình mẫu cho những người bạn đồng hành của mình về tình yêu và lòng trung thủy với mình. Người đã sống 25 năm với Khadijah cho đến khi bà qua đời, và Người luôn nhắc đến những đức tính của bà và tôn vinh những người bạn của bà sau khi bà qua đời. Khi Nabi ﷺ kết hôn với 'A-ishah, trong tiểu sử của Nabi ghi rằng Người thường chơi với bà, chạy đua với bà và nói chuyện với bà về những gì bà thích.

Muhammad ﷺ khẳng định tình yêu của mình dành cho vợ

'A-ishah kể cho Thiên Sứ ﷺ nghe về câu chuyện về tình cảm và tình yêu của một người tên là "Abu Zar'a" dành cho vợ mình. Sau khi kể xong câu chuyện, Thiên Sứ ﷺ nói với bà ấy: Anh đối với em như Abu Zar'a đối với Ummu của Zar'a vậy.

Có một Sahabah hỏi Nabi ﷺ ai là người được Người thương yêu nhất, Người ﷺ đáp: {Là 'A-ishah.} Người đó hỏi tiếp rồi đến ai? Người đáp: {Là cha của nàng, Abu Bakar.}

Ly hôn có các điều kiện

(Al-Bukhari ghi trong bộ Sahih 5/5 số 3662, 5/165 số 4358, và Muslim ghi trong bộ Sahih 7/109 số 2384).

Khi bà Safiyah bintu Huyai trở thành vợ của Nabi ﷺ thì bị mọi người dị nghị bà là con gái của người Do Thái, nghe vậy Nabi nói với bằng tình yêu và quý trọng: {Quả thật, nàng là con gái thuộc dòng dõi Nabi Musa, chú của nàng là Nabi Harun và nàng đang là vợ của một Nabi (nghĩa là vợ của Muhammad là Thiên Sứ và là Nabi của Allah).} (At-Tirmizdi ghi trong Jame' 6/188 số 3894, Ahmad ghi trong Musnad 5/2609 số 12587).

Khi Thiên Sứ ﷺ qua đời, bà Safiyah nhắc đến tình cảm, tình yêu và sự đối xử tốt của Thiên Sứ dành cho bà.

Đa thê trong Islam

Chế độ đa thê đã phổ biến trước Islam

Chế độ đa thê đã rất phổ biến và được chấp nhận trước Islam xuất hiện, và không có gì rõ ràng hơn điều đó, rằng Ibrahim (Abraham) có hai người vợ, Sarah và Hajar, và theo những đường dẫn trong Kinh thánh, rằng Ya'qub (Jacob) có hai người vợ và hai nữ nô lệ.

**Công bằng
trước khi
đa thê**

Chế độ đa thê đã phổ biến rộng rãi trong nhiều xã hội tiền Islam mà không có giới hạn, và việc một người đàn ông có nhiều hơn một phụ nữ, dù là vợ, thê thiếp hay nô lệ là điều phổ biến trong các xã hội ở Bán đảo Ả-rập.

Islam không ra lệnh đa thê mà chỉ đưa ra những qui định từ Thượng Đế để điều chỉnh và xác định chế độ đa thê vì lợi ích của hai giới nam, nữ và xã hội. Islam giới hạn chế độ đa thê chỉ được bốn người vợ và đặt ra các điều kiện cho chế độ đa thê dựa trên sự công bằng giữa họ trong việc qua đêm, chi tiêu, v.v. Tuy nhiên, Islam khuyến nghị người đàn ông nên cưới một vợ nếu anh ta không thể công bằng giữa người vợ đầu tiên và những người vợ khác.

{Tuy nhiên, nếu các người lo sợ không thể (đối xử) công bằng (với các bà vợ) thì các người hãy nên cưới một (vợ)} (chương 4 – An-Nisa, câu 3)

{Các người (những người chồng) sẽ chẳng thể nào công bằng (tuyệt đối trong việc đối xử) với các người vợ (của các người) cho dù các người có cố gắng ra sao.} (chương 4 – An-Nisa, câu 129)

Có giá trị nhân văn sâu sắc trong việc cho phép và điều chỉnh chế độ đa thê, một người đàn ông có thể phát hiện ra rằng vợ mình vô sinh và không thể sinh con, hoặc người vợ có thể gặp tai nạn hoặc bệnh tật khiến cô ấy không thể thực hiện nghĩa vụ người vợ của mình, vì vậy cưới một người vợ thứ hai cho chồng còn hơn là ly hôn. Mặt khác, người phụ nữ có thể trở thành một góa phụ không chồng và vì vậy rất cần cho chồng cưới thêm vợ, thay vì sống một mình sau khi chồng ly hôn.

Như vậy, chế độ đa thê mang lại lợi ích cho cả hai bên và đảm bảo sự đoàn kết và hội nhập trong xã hội thông qua các luật hợp pháp nhằm ngăn chặn sự lây lan của thói xấu hoặc sự không chung thủy trong hôn nhân.

Sau thế chiến thứ hai, một số lượng lớn nam giới bị giết trong xã hội Đức Quốc xã và số lượng nữ giới ngày càng tăng. Trong trường hợp đó, chế độ đa thê trở thành một giải pháp hàn gắn cho xã hội, đảm bảo duy trì dòng dõi, bảo vệ trẻ sơ sinh khỏi mất mát và ngăn chặn sự lây lan ngoại tình và các hành vi đồi bại.

Muhammad ﷺ có tuân theo nguyên tắc đa thê không?

Mặc dù chế độ đa thê và thê thiếp rất phổ biến ở Quraish, nhưng

Muhammad ﷺ đã kết hôn với

một người vợ và chung sống

suốt 25 năm cho đến khi bà qua

đời, và Người là cha của bốn cô con gái và hai con trai. Sau cái chết của vợ là Khadijah,

Muhammad ﷺ kết hôn khi Người năm mươi

tuổi, với bà Sawdah bin Zum'ah, bà là một góa phụ lớn tuổi có chồng qua đời sau khi hai vợ chồng trở về từ Ê-ti-ô-bi-a. Cả hai vợ chồng bà đã ở đó một thời gian dài vì mục đích tôn giáo và tuân theo mệnh lệnh của Thiên Sứ ﷺ.

Cuộc hôn nhân của Muhammad ﷺ với bà Sawdah là chỗ dựa tinh thần cho bà, và cuộc hôn nhân còn lại của Người là điều cần thiết cho các vấn đề tôn giáo, bởi vì phụ nữ Muslim cần hỏi về các vấn đề tôn giáo, và cần phải có vợ của Nabi ﷺ hỗ trợ.

Muhammad ﷺ kết hôn với con gái của người bạn là Abu Bakar Os-Siddiq

Vài năm sau cái chết của bà Khadijah, Muhammad ﷺ di cư từ Makkah đến Madinah và kết hôn với bà 'A-ishah, con gái của người bạn và người bạn đồng hành đầu tiên của Người, Abu Bakar Os-Siddiq, người đàn ông đầu tiên cải đạo sang Islam và cùng mang thông điệp Islam với Nabi ﷺ. Cuộc hôn nhân này là sự tôn vinh và danh dự đối với Abu Bakar và con gái của ông.

Chỉ một
vợ đến 25
năm

Muhammad ﷺ kết hôn với con gái của người bạn là 'Umar bin Al-Khattab

Khoảng hai năm sau khi di cư đến Madinah, Trận chiến Uhud diễn ra, trong đó chồng của Hafsa, con gái của 'Umar bin Al-Khattab qua đời, ông Ibnu Al-Khattab đã giới thiệu con gái của mình với Abu Bakar Os-Siddiq và 'Uthman bin 'Affan, và bị cả hai từ chối. Rồi Nabi đã cưới con gái của Ông để tạo vinh danh cho bà và cha của bà.

Muhammad ﷺ cưới Ummu Masakin

Thiên Sứ kết hôn với Zainab bintu Khuzaymah, người có chồng bị giết trong Trận chiến Badr hoặc Uhud (tuỳ theo một số đường truyền). Tuy nhiên, bà được gọi là Ummu Masakim - Mẹ của Người nghèo - vì bà yêu thích hoạt động từ thiện, cho người nghèo ăn và làm những việc tốt. Tuy nhiên, bà qua đời chỉ sau vài tháng kết hôn với Thiên Sứ ﷺ.

Muhammad ﷺ cưới Ummu Salamah, bà trong số những người đầu tiên di cư đi Ê-ti-ô-bi-a và là con gái của một thiện nhân Ả-rập

Thiên Sứ kết hôn với Hind bintu Abi Umayyah (Ummu Salamah) và chăm sóc các con của bà sau khi chồng bà qua đời (ông là anh em trai cùng bầu vú với Thiên Sứ ﷺ, đồng thời là con trai của dì ruột của Người, bà Burah) ông để lại cho Ummu Salamah bốn đứa con trai. Ummu Salamah là một trong những phụ nữ đầu tiên di cư đến Ê-ti-ô-bi-a. Ummu Salamah được biết đến là người khôn ngoan và sáng suốt, và Nabi ﷺ đã hỏi ý kiến của bà về nhiều vấn đề khác nhau.

Muhammad ﷺ kết hôn với con gái của người cô ruột nhằm thực hiện mệnh lệnh của Allah và để vô hiệu hóa việc nhận con nuôi trong Islam

Muhammad ﷺ kết hôn với Zainab bintu Jahsh (con gái của dì cô Umamah) theo mệnh lệnh của Thượng Đế để vô hiệu hóa phong tục nhận con nuôi. Zainab trước đây đã kết hôn với Zaid bin Harithah, từng được gọi là Zaid con trai của Muhammad ﷺ, bởi vì Zaid được Thiên Sứ nuôi dưỡng. Tuy nhiên, Zaid không sống hoà hợp với Zainab nên đã ly hôn với cô ấy và cô ấy được Muhammad

cưới sau khi một câu trong Kinh Qur'an được thiên khải cho phép Người kết hôn như vậy, để không phải xấu hổ đối với người Muslim hoặc đối với Muhammad khi Người lại kết hôn với vợ của một người có cùng địa vị là con trai mình (tuy nhiên không có quan hệ huyết thống nào giữa Nabi ﷺ và Zaid.)

Muhammad ﷺ cưới Juwairiyah bintu Al-Harith

Muhammad ﷺ kết hôn với Juwayriyah con gái của Al-Harith, một thủ lĩnh của dòng tộc Al-Mustaliq, sau trận đánh với dòng tộc Al-Mustaliq, Juwayriyah trong số tù binh bị bắt, vì vậy Thiên Sứ ﷺ đã giải thoát bà để tôn vinh bà và cưới bà sau đó. Theo đó, người Muslim đã thả một số lượng lớn tù nhân của người dân của bà để vinh danh Thiên Sứ và Juwayriyah, bà đã trở thành Mẹ của các tín đồ có đức tin.

Muhammad ﷺ kết hôn với phụ nữ Do Thái, có tên là Safiyah

Cuộc hôn nhân này có một câu chuyện quay trở lại bộ tộc Do Thái Al-Nudhair, sống ở Madinah và họ cam kết với Muhammad ﷺ sẽ cùng bảo vệ Madinah và sát cánh cùng thủ lĩnh Muhammad ﷺ chống lại bất kỳ sự xâm lược nào, nhưng họ đã phá bỏ cam kết và âm mưu chống lại Nabi ﷺ và kế hoạch ám sát Người. Vì vậy Nabi ﷺ đã ra lệnh bao vây họ vào năm thứ tư của Hijr. Cuối cùng họ đã đầu hàng và bị bắt làm tù binh, trong số đó có con gái của thủ lĩnh của họ.

Muhammad thả Safiyah ra, sau đó cầu hôn bà và bà chấp nhận kết hôn với Người. Người rất công bằng với người dân của Safiyah, khiến bà mô tả Muhammad ﷺ ngay cả sau khi Người qua đời, là một người chồng yêu thương, trung thực và chung thủy.

Cuộc hôn nhân của Muhammad ﷺ với Ummu Habibah, một góa

phụ và con gái của kẻ thù Bà Ramlah được biết đến

với cái tên Ummu Habibah, là con gái của Abu Sufyan, nhà cai trị vĩ đại của Makkah, người đã thù địch với Muhammad ﷺ trong 20 năm. Tuy nhiên, con gái ông là Ramlah đã chuyển sang Islam và là một trong những phụ nữ đầu tiên di cư đến Ê-ti-ô-bi-a với chồng và cư trú ở đó. Chuyện xảy ra là chồng cô qua đời ở Ê-ti-ô-bi-a nên bà bị bỏ lại một mình theo Islam nên Muhammad ﷺ đã cầu hôn bà và bà chấp nhận kết hôn. Sau đó, Allah đã phù hộ cha của bà, Abu Sufyan chuyển sang Islam.

Muhammad ﷺ cưới Maymunah bintu Al-Harith

Muhammad ﷺ kết hôn với Maymunah con gái ông Al-Harith (người đã hiến thân cho Nabi, theo các tài liệu tiểu sử). bà là em gái của vợ 'Abbas – người bác của Nabi - và là dì của Ibnu 'Abbas. Cuộc hôn nhân sau 'Umarah Qadha, Thiên Sứ ﷺ đã tổ chức một bữa tiệc cho bà gần Makkah cho đến khi người dân Quraish nói: «Muhammad là con rể của chúng tôi.» (Nghĩa là, tính theo quan hệ bên vợ là trở thành con rể của chúng tôi) điều làm cho trái tim họ dịu lại.

Mariyah người Qibtiyah

Sau khi hiệp ước hòa bình Hodaybiyah được ký kết giữa Muhammad ﷺ và những người theo đạo đa thần, Thiên Sứ ﷺ bắt đầu viết thư cho các vị vua của các nước lớn kêu gọi họ chuyển sang Islam, và trong số đó có Al-Muqawqis, Vua của Ai Cập. Tuy nhiên, Al-Muqawqis đã xin lỗi vì từ chối chấp nhận Islam, và là một người theo đạo Thiên chúa nên đã gửi một câu trả lời lịch sự tới Thiên Sứ ﷺ đồng thời gửi cho Người những món quà và một nữ nô lệ tên là Mariyah.

Muhammad ﷺ đã nhận quà của Al-Muqawqis, và Nabi đã nhận Mariyah làm nô lệ cho mình, vì vậy bà đã chuyển sang Islam, trở thành một người Muslim Ngoan đạo, Người đã trả tự do cho bà và kết hôn với bà sau đó, rồi bà sinh cho Nabi ﷺ một cậu bé được Người đặt tên là Ibrahim, nhưng cậu bé đã qua đời khi còn là một đứa trẻ, và Nabi đã rất đau buồn trước sự chia ly với con trai.

Sự mặc khải từ bề trên về quy định và giới hạn chế độ đa thê

Tiền Islam, người Ả-rập thường kết hôn với nhiều phụ nữ mà không giới hạn số lượng và không có luật nào đảm bảo quyền của người vợ. Đến khi Islam đến, mệnh lệnh của Thượng Đế ban xuống là số lượng vợ không được vượt quá bốn vợ và chế độ đa thê không được phép ngoại trừ với điều kiện là phải công bằng giữa các vợ và đảm bảo mọi quyền lợi của vợ.

Trước mệnh lệnh giới hạn số lượng vợ, Muhammad ﷺ đã cưới hơn bốn người vợ và vấn đề này cần có giáo luật đặc biệt, và vì Người là Sứ giả của Allah trực tiếp nhận lời mặc khải của thông điệp từ Thượng Đế nên các bà vợ của Người rất vinh dự được kết hôn với Sứ giả của Allah nên họ đã trở thành mẹ của những người có đức tin, có trách nhiệm dạy phụ nữ Muslim những vấn đề tôn giáo của họ, vì vậy Allah đã áp đặt những hạn chế đối với Nabi và những điều phù hợp với họ. Đây là một vinh dự vĩ đại.

Những điều khoản đặc biệt dành cho vợ của Nabi ﷺ

Allah cho phép Nabi giữ lại những người vợ của mình và áp đặt những hạn chế đối với những người vợ của Người là không được kết hôn với bất kỳ ai sau Nabi qua đời, thể hiện sự tôn trọng cho Nabi và vợ của Người khi mà các bà đã trở thành vị trí mẹ của tín đồ có đức tin.

Kinh Qur'an mô tả những người vợ của Muhammad ﷺ không giống những người phụ nữ khác vì họ phải là hình mẫu cho tất cả phụ nữ. Do đó, Kinh Qur'an tuyên bố rằng nếu một trong số họ phạm tội, hình phạt của cô ấy sẽ tăng gấp đôi và nếu cô ấy làm tốt, phần thưởng của cô ấy sẽ được nhân đôi.

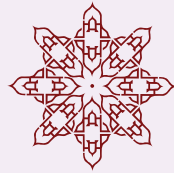
{(28) Hỡi Nabi (Muhammad)! Người hãy bảo các bà vợ của Người: "Nếu các nàng muốn cuộc sống trần tục này và vẻ hào nhoáng của nó thì các nàng hãy đến đây, Ta sẽ để các nàng hưởng thụ và Ta sẽ trả tự do cho các nàng một cách tốt đẹp." (29) "Còn nếu các nàng muốn Allah, muốn Thiên Sứ của Ngài và ngôi nhà ở Đời Sau thì quả thật Allah đã chuẩn bị cho những phụ nữ làm tốt trong các nàng một phần thưởng vĩ đại." (30) Hỡi các bà vợ của Nabi (Muhammad)! Ai trong các nữ là người đã công khai phạm điều ô uế thì sẽ bị phạt gấp đôi; và điều đó đối với Allah vô cùng đơn giản. (31) Và

ai trong các người (hỡi những người vợ của Thiên Sứ) là người cung kính Allah và Thiên Sứ của Ngài đồng thời hành thiện thì TA sẽ thưởng cho người đó gấp đôi và TA chuẩn bị cho người đó bổng lộc dồi dào (nơi Thiên Đàng). (32) Hỡi các bà vợ của Nabi (Muhammad)! Các người không giống như những người phụ nữ khác. Nếu các người sợ Allah thì các người chớ đừng nói năng láo lỵ, bởi người mang trong lòng một chứng bệnh (dâm dục) sẽ dễ phạm vào (hành vi tình dục Haram); các người hãy nói năng đoan trang đúng đắn. (33) Các người hãy ở trong nhà của mình và chớ đừng phô trương vẻ đẹp theo lối chung diện (của những phụ nữ) Jahiliyah (thời ngu muội) tiền Islam; các người hãy chu đáo duy trì lễ nguyện Salah, hãy xuất Zakah, hãy vâng lệnh Allah và Thiên Sứ của Ngài. Hỡi người nhà của (Thiên Sứ), Allah thật ra chỉ muốn xóa những thứ ô uế khỏi các người cũng như Ngài chỉ muốn tẩy sạch các người thành những người hoàn toàn thanh khiết. (34) Các người (hỡi các bà vợ của Thiên Sứ) hãy ghi nhớ những điều nằm trong các lời mặc khải đã được đọc ra trong nhà của các người cũng như điều khôn ngoan (Sunnah của Thiên Sứ). Quả thật, Allah là Đấng Tinh Tế, Đấng Thông Toàn.}

(chương 33 – Al-Ahzab, câu 28 – 34).

Sự lựa chọn của Allah dành cho những người vợ của Nabi ﷺ

Các phán quyết của Thượng Đế không cho phép những người vợ của Nabi ﷺ kết hôn với bất kỳ ai sau khi Người qua đời để tôn trọng Nabi và chính họ. Vì vậy, sau khi mệnh lệnh này của Allah được thiên khải, Người, Allah hỏi Nabi Muhammad của Ngài quyền lựa chọn xem các bà vợ có muốn ly hôn và thoát khỏi trách nhiệm mà Allah áp đặt lên mẹ của các tín đồ có đức tin hay tiếp tục ở lại dưới sự chăm sóc của Muhammad và cống hiến cuộc đời họ cho tôn giáo Islam. Sự lựa chọn của tất cả các bà vợ của Người là giữ lại vinh dự được ở bên Sứ giả, và không ai trong số họ đã tái hôn sau khi Người qua đời.

Các chú ý

1- Về đường truyền trong Kinh thánh về cuộc hôn nhân của Ya'qub (Gia-cốp) với nhiều phụ nữ, xem Sáng thế ký, chương 22 - 32.

(Đêm đó Ông thức dậy, dẫn theo hai người vợ, hai người hầu gái và mười một đứa con đi qua rạch Gia-bốc.)

2- Luật Shari'ah cho phép "khula", đó là vụ ly hôn theo mong muốn và cương quyết của người vợ, kèm theo khoản bồi thường tài chính cho người chồng {Và các người (hỏi những người chồng) không được phép lấy lại bất cứ gì từ tiền cưới đã trao tặng vợ, ngoại trừ trường hợp cả hai sợ bản thân không duy trì được giới luật của Allah thì cả hai không mắc tội khi (người vợ) dùng tiền cưới chuộc sự tự do cho bản thân.} (chương 2 - Al-Baqarah, câu 229).

3- Allah quy định "'Iddah" cho người phụ nữ sau khi tách rời chồng do ly hôn hoặc do chết. Đây là sự tôn vinh mối quan hệ hôn nhân mà Allah đã quy định giữa một người nam và một người nữ, và để xác định thai nghén trong tử cung và xác định huyết thống trong trường hợp việc ly thân diễn ra, có không việc người phụ nữ đang mang thai hoặc được cho là có thai. Thời gian chờ đợi là khoảng thời gian người phụ nữ trải qua trước khi lấy chồng khác .

Các giáo luật 'Iddah (thời gian chờ đợi)	Người phụ nữ ly thân với chồng vì ly hôn	Góa phụ do chồng chết
Nếu sự chia ly xảy ra trước khi động phòng và vợ chồng gặp gỡ riêng	Không có 'Iddah	Thời gian 'Iddah 4 tháng 10 ngày theo mệnh lệnh của Allah (câu 234, chương 2 - Al-Baqarah)
Nếu việc ly thân xảy ra khi người phụ nữ đang mang thai	Thời gian 'Iddah là khoảng thời gian còn lại của chu kỳ thay và sinh con	Thời gian 'Iddah là khoảng thời gian còn lại của chu kỳ thay và sinh con
Nếu việc ly thân xảy ra và người phụ nữ không có thai	Thời gian 'Iddah là ba tháng hoặc ba kỳ kinh	Thời gian 'Iddah 4 tháng 10 ngày

Đáng chú ý là phong tục thời tiền Islam yêu cầu phụ nữ Ả-rập phải tự giam mình cả năm nếu chồng chết và phải mặc đồ đen trong thời gian đó. Đối với Ấn Độ, theo truyền thống tang lễ "sati" trong tín ngưỡng Hindu, một người phụ nữ bị thiêu sống trở thành tro sau cái chết của chồng mình, và Islam đã khẳng định sự thiêng liêng của mối quan hệ hôn nhân, nhưng không cường điệu hay cực đoan.

Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền - Liên Hiệp Quốc

Quyền con người là những quyền vốn có của một người, nếu không có quyền đó thì con người không thể sống như một con người. Không có sự khác biệt nào về quyền này giữa nam và nữ, vì cả hai đều bình đẳng trước pháp luật và trước Allah. Các quyền cơ bản của con người bao gồm quyền sống, quyền an ninh, quyền tự do, quyền nhân phẩm và quyền được xét xử công bằng.

Tự do, công lý

và bảo vệ các quyền trong Islam

{Hỡi nhân loại! TA (Allah) đã tạo hóa các người từ một người nam và một người nữ và làm cho các người thành các dân tộc và những bộ lạc để các người nhận biết lẫn nhau. Quả thật, người vinh dự và cao quý nhất ở nơi Allah là người có Taqwa (sự ngay chính, ngoan đạo và sợ Allah) nhất trong các người. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Thông Toàn.} (chương 49 – Al-Hujurat, câu 13)

Tự do và phẩm giá con người

Hệ thống nô lệ đã phổ biến trước Islam, không chỉ ở Bán đảo Ả-rập, mà ở nhiều khu vực trên thế giới. Nó là một phần của hệ thống kinh tế và xã hội của nhiều xã hội, và nô lệ đại diện cho một phần tài sản và sự giàu có của một số người.

Islam đặt ra nhiều quy định đáng khích lệ cho việc giải phóng nô lệ, nghĩa là trả nô lệ được tự do, bao gồm việc mua nô lệ nam hoặc nữ và thả họ như một hành động để được gần gũi với Allah, chuộc tội và một số vi phạm giáo luật, hoặc chuộc tội cho việc làm hại một nam nô lệ hoặc nữ nô lệ mà không có lý do. Điều này tiếp tục diễn ra trong Islam cho đến khi hệ thống nô lệ dần dần biến mất.

Chuyện xảy ra là khi Nabi ﷺ nhìn thấy một người đàn ông tên là Abu Mas'ud Al-Badri đánh đập người hầu nam của mình và dùng roi đánh y, vì vậy Muhammad nói với Abu Mas'ud: {Hãy biết, hỡi Abu Mas'ud, rằng Allah có năng lực hơn đối với việc người thể hiện quyền lực trước đứa trẻ này.} Abu Mas'ud bình tĩnh lại và nói một cách biết lỗi: Tôi sẽ không bao giờ đánh nô lệ nữa, và tôi sẽ thả hẳn tự do vì Allah. Muhammad ﷺ nói: {Nếu người không làm như vậy là Lửa Hoả Ngục sẽ tấp vào mặt người.} (Muslim ghi trong bộ Sahih 5/19 số 9561).

“Không có sự ép buộc trong tôn giáo”: Muhammad ﷺ truyền tải thông điệp của Thượng Đế mình và kêu gọi niềm tin vào một Allah duy nhất và tuân thủ các mệnh lệnh và điều cấm của Ngài, mà không cần dùng vũ lực hay ép buộc. Kinh Qur’an nhấn mạnh rằng mọi người đều không bị ép buộc thay đổi tôn giáo của họ, vì sự thật là rõ ràng và sự giả dối là rõ ràng và hiển nhiên. Qur’an kêu gọi con người suy ngẫm về những câu Kinh tạo hoá chỉ ra sự tồn tại của Allah và chấp nhận sự hướng dẫn từ Ngài xuất phát từ sự suy ngẫm và bị thuyết phục.

{(Và thực sự) nếu như Thượng Đế của Người (Muhammad) muốn, chắc chắn tất cả loài người trên trái đất này đều có đức tin. Lẽ nào Người muốn ép buộc nhân loại trở thành những người có đức tin ư?!} (chương 10 – Yunus, câu 99).

{Không có sự cưỡng bức (đức tin) trong tôn giáo. Quả thật, chân lý, lẽ đúng luôn khác biệt với điều ngụy tạo và sai trái. Cho nên, ai phủ nhận Taghut (mọi thứ được thờ phượng ngoài Allah) và có đức tin nơi Allah thì y đã nắm chắc sợi dây cứu rỗi không bao giờ đứt, bởi Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.}

(chương 2 – Al-Baqarah, câu 256).

Bình đẳng và sự bảo vệ quyền lợi trong Islam

Vào năm 632 DL, Sứ giả của Allah hành hương Hajj và cảm thấy rằng mình đang từ biệt mọi người và gần đến thời khắc trở về trình diện Thượng Đế của mình, vì vậy Người đã nói chuyện với họ trong một bài giảng gọi là Khutbah Wida’ (bài giảng chia tay). Bài giảng bao gồm nhiều nguyên tắc mà Muhammad ﷺ chỉ rõ là những quy tắc sống tách biệt những gì phổ biến trong thời kỳ tiền Islam và những gì một người Muslim phải tuân theo trước Allah và trước những người anh em Muslim của mình. Trong bài thuyết giảng có đoạn

{Hỡi mọi người, Thượng Đế của các ngươi là một và cha của các cũng chỉ một. Tất cả các ngươi đều từ Adam, và Adam được tạo từ đất. Người đáng kính trọng nhất trong mắt Allah là người ngoan đạo nhất, và không phải người Ả-rập tốt hơn người khác ngoại trừ Taqwa - lòng mộ đạo -. Ta đã công bố chưa vậy?} Mọi người đáp: Dạ có. Người nói tiếp: {Người có mặt truyền lại người vắng mặt.} (Ahmad ghi trong Musnad 10/5586 số 23972).

{Hỡi mọi người, những người có đức tin là anh em, và một người không được phép lấy của cải của anh em mình nếu không có sự đồng ý của anh ta. Ta đã công bố chưa vậy? Lạy Allah, xin chứng giám. Vì vậy, các ngươi đừng quay lại làm kẻ ngoại đạo sau khi Ta chết đi bằng giết chóc lẫn nhau. Chắc chắn Ta đã để lại cho các ngươi những gì nếu các ngươi tuân thủ theo, các ngươi sẽ không bao giờ lạc lối bao giờ, đó là Kinh Sách của Allah (Qur'an) và Sunnah của Nabi của Ngài (Hadith). Ta đã công bố chưa vậy? Lạy Allah, xin chứng giám.} (Al-Hakim ghi trong Mustadrak 1/93 số 317, Al-Baihaqi ghi trong Sunan Al-Kubra 6/96 số 11640, Ahmad ghi trong Musnad 9/4795 số 21026)

Nhấn mạnh quyền của phụ nữ

Trong bài giảng chia tay của mình, Muhammad ﷺ một lần nữa nhấn mạnh đến quyền của phụ nữ, Người nói:

{... Ta căn dặn các ngươi phải đối xử tốt với phụ nữ, bởi lẽ họ sống phụ thuộc vào các ngươi, các nàng không có gì cho riêng mình, và các ngươi đã nhận lấy các nàng bằng sự uỷ thác của Allah và các

ngươi được phép ân ái với các nàng bằng lời giao ước trịnh trọng của Allah, vì vậy các ngươi hãy kính sợ Allah trong việc cư xử với phụ nữ, hãy đối xử tốt với họ. Ta đã công bố chưa vậy? Lạy Allah, xin chứng giám.} (Al-Bukhari ghi trong Sahih 7/26 số 5185, và Muslim ghi trong Sahih 4/178 số 1468).

Bảo vệ quyền lợi trẻ mồ côi

Islam nhấn mạnh rõ ràng việc chăm sóc trẻ mồ côi và bảo vệ các quyền của trẻ cho đến khi trẻ lớn lên và trở thành một người trưởng thành có khả năng tự lo liệu công việc của mình. Những câu Kinh trong Qur'an đi kèm với mệnh lệnh thiêng liêng là phải bảo vệ tài sản của trẻ mồ côi và cảnh báo không làm tổn hại đến nó một cách bất công và thù hằn.

{Những kẻ ăn tài sản của trẻ mồ côi một cách bất công, thật ra là họ đang nuốt lửa vào bụng của mình; rồi đây họ sẽ sớm bị thiêu đốt trong Hỏa Ngục.} (chương 4 – An-Nisa, câu 10).

Muhammad ﷺ khuyến khích người Muslim chăm sóc đứa trẻ mồ côi, bảo trợ và nuôi nấng cho đến khi chúng lớn lên, Người nói:

{Ta và người bảo hộ trẻ mồ côi như hai ngón tay này trong Thiên Đàng.} rồi Người đưa ngón trỏ và ngón giữa lên. (Al-Bukhari ghi trong Sahih 7/53 số 5304, 8/9 số 6005).

Bảo vệ quyền lợi người thừa kế... 1/3 và 1/3 là nhiều!

Islam bảo vệ quyền của những người thừa kế và Allah đã quy định cho mỗi người thừa kế nam riêng và nữ riêng, một tỷ lệ phần trăm trên tổng tài sản thừa kế cụ thể tùy theo địa vị của người đó trong gia đình. Hệ thống thừa kế trong Islam được coi là một tài liệu tham khảo cơ bản toàn cầu cho nhiều hệ thống do con người tạo ra. Không có hệ thống nào liệt kê chi tiết pháp lý chính xác về quyền thừa kế như những chi tiết được đề cập trong Kinh Qur'an.

Theo ông Sa'd bin Abi Waqqas là một người giàu có. Muhammad đến thăm lúc ông bị bệnh, Sa'd nói với Thiên Sứ ﷺ: Tôi có rất nhiều tài sản, mà người thừa kế chỉ có mỗi một đứa con gái, tôi muốn xuất từ thiện 1/3 tài sản của tôi được không? Người nói: {Không.} Sa'd nói: Vậy một nửa được không? Người nói: {Không.} Vậy 1/3 thì sao? Sa'd hỏi. Người nói: {1/3 và 1/3 là nhiều. Thà anh để người thừa kế của anh giàu có tốt hơn là để cho chúng đi xin thiên hạ.} (Al-Bukhari ghi trong Sahih 2742, và Muslim ghi 1628 mặc dù có nhiều đường truyền Hadith khác nhau về câu từ nhưng nội dung đều như nhau).

Bảo vệ quyền lợi vật chất, không có sự bóc lột, độc quyền

Muhammad ﷺ kêu gọi cái mà ngày nay được gọi là “sự lưu thông của cải tư nhân” không giữ hoặc tích trữ nó trong tay một nhóm nhỏ người Muslim. Người khuyến khích buôn bán và kinh doanh cũng như cấm cho vay lấy lãi, thuận theo những gì đã nêu trong Qur’an. Nếu một người vay mượn của người khác, chủ nợ không được thu lại gì ngoài đúng số tiền cho mượn, điều này không bị bắt công và không gây bất công. Nabi ﷺ nói trong bài thuyết giảng chia tay:

{Việc cho vay lấy lãi thời tiền Islam bị nghiêm cấm, nhưng các người được thu lại vốn, như thế không bị bắt công và không gây bất công, và Allah đã ra lệnh cấm hành vi cho vay lấy lãi. Vụ cho vay lấy lãi đầu tiên bắt đầu là của bác của Ta Al-'Abbas bin Abdul Muttalib.}

{Tuy nhiên, Allah cho phép kinh doanh mua bán và cấm hình thức cho vay lấy lãi.}

{Allah không ban phúc cho hình thức vay lãi nhưng Ngài làm phát đạt các hình thức Sadaqah (bố thí, trợ giúp).}
(chương 2 – Al-Baqarah, câu 275, 276)

Cam kết trả nợ và thực hiện ủy thác

Muhammad ﷺ nói trong bài thuyết giảng chia tay: {Hỡi mọi người, sinh mạng và danh dự của các người là thiêng liêng đối với các người cho đến ngày các người trở về trình diện Thượng Đế của mình, thiêng liêng như ngày này, trong tháng này, trên vùng đất này của các người. Ta đã công bố chưa vậy, lạy Allah, xin làm chứng. Ai là người uy tín được ủy thác, hãy trả lại cho người đã giao phó.} (Muslim ghi trong Sahih 4/38 số 1218).

{Quả thật, Allah đã ra lệnh cho các người phải giao trả đầy đủ tín vật về lại cho chủ, và khi các người phân xử (các vụ việc) giữa thiên hạ thì các người phải phân xử công bằng. Allah thực sự đã rất nhân từ khi Ngài răn dạy các người điều này. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.} (chương 4 – An-Nisa, câu 58).

Theo Salamah bin Al-Akwa' kể: Lúc chúng tôi đang ngồi cùng Nabi ﷺ thì có một thi hài được khiêng đến và yêu cầu Thiên Sứ hãy dâng lễ Salah cho thi hài. Người hỏi: {Y có thiếu nợ không?} Mọi người đáp: Không. Người hỏi tiếp: {Y có để lại tài sản gì không?} Mọi người đáp: Không. Thế là Thiên Sứ hành lễ Salah cho thi hài đó. Sau đó, một thi hài khác được khiêng đến và yêu cầu Thiên Sứ hãy dâng lễ Salah cho thi hài. Người hỏi: {Y có để lại tài sản gì không?} Mọi người đáp: Không. Người hỏi tiếp: {Y có thiếu nợ không?} Mọi người đáp: Y thiếu 3 Dinar. Muhammad ﷺ bảo: {Mọi người hãy hành lễ Salah cho y đi.} Abu Qatadah yêu cầu: Thưa Thiên Sứ của Allah, hãy hành lễ Salah cho y đi, còn nợ của y tôi trả. Có thế Thiên Sứ mới hành lễ Salah cho thi hài. (Al-Bukhari và An-Nasa-i ghi.)

Mọi người đều bình đẳng trước pháp luật và cơ quan tư pháp

Muhammad ﷺ nhấn mạnh rằng tất cả mọi người đều bình đẳng trước giáo luật của Allah và người làm sai sẽ bị trừng phạt bất kể dòng dõi, gia phả hay tầng lớp xã hội, bởi vì việc thực thi giáo luật đảm bảo công lý giữa mọi người và sự ổn định về an ninh. Nabi ﷺ nhấn mạnh rằng không ai đứng trên giáo luật, ngay cả khi người đó xuất thân từ gia đình mình.

Chuyện xảy ra là Quraish quan tâm đến vấn đề của một người phụ nữ thuộc dòng tộc Makhzum đã ăn trộm, và họ phát hiện ra rằng không ai dám cầu xin thay cho cô ấy với Muhammad ﷺ ngoại trừ một người hầu trước đây của người, Usamah bin Zaid. Thế nên Usamah đã nói chuyện với Nabi. Nabi ﷺ hỏi không đồng tình: {Người dám cầu xin thay cho kẻ vi phạm giới luật của Allah ư?}

Rồi Người đứng dậy và nói:

{Hỡi mọi người, nguyên nhân khiến các cộng đồng thời trước các ngươi bị tiêu diệt, là do khi có người thương lưu trong họ phạm tội ăn trộm là họ bỏ qua, còn khi tên trộm là người yếu thế là họ liền thi hành án. Xin thể trước Allah, nếu như Fatimah con gái của

Muhammad phạm tội ăn trộm là Ta chặt tay của nó.
(Muslim ghi số 1688)

"Không ai phải gánh tội cho ai" Từ
tác phẩm của nhà thư pháp 'Isom
Abdul Fattah

"ولا تزر وازرة وزر أخرى" من أعمال الخطاط عصام عبدالفتاح

Tính liêm chính và công bằng trong phán quyết

Câu chuyện về Ta'mah và người đàn ông Do Thái

Chuyện xảy ra là một người đàn ông tên Tu'mah bin Abiraq đã lấy trộm một chiếc khiên. Khi chủ nhân của nó phát hiện ra nó đã bị đánh cắp, Tu'mah đã nhanh chóng giấu nó tại nơi người bạn Do Thái của mình và thề rằng anh ta không hề đánh cắp nó nên mọi người đã tìm kiếm, và mọi người tìm thấy chiếc khiên cùng với người Do Thái nên họ buộc tội anh ta ăn trộm nó, nhưng người Do Thái đã tự bào chữa và nói với họ rằng Tu'mah bin Abiraq đã đưa cho anh ta chiếc khiên. Thế là dòng tộc của Tu'mah (dòng tộc Zafar cũng là người Ả-rập) yêu cầu Muhammad ﷺ tha bổng cho Tu'mah vì chiếc khiên được tìm thấy trong nhà của người Do Thái. Thế là sự mặc khải từ trên trời xuống nhằm thực thi công lý và tiết lộ sự thật, và để đây là một tấm gương, một bài học cho mọi người, Allah đã minh oan cho người Do Thái và buộc tội Tu'mah là tên trộm. (Al-Hakim ghi trong Mustadrik 4/385 số 8256, At-Tirmizdi ghi trong Jame' 5/128 số 3036).

{TA thực sự đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ) Thiên Kinh (Qur'an) bằng sự thật để Người dùng Nó phân xử thiên hạ đúng theo điều Allah muốn; và Người chớ dừng a tông với đám người gian dối, phản bội.} (chương 4 – An-Nisa, câu 105).

Thiên liêng và bất khả xâm phạm đến sự sống con người

Chỉ có Allah mới ban sự sống cho mọi tạo vật và tạo dựng nên chúng vì những mục đích cao cả. Allah không tạo ra một sinh vật nào một cách vô ích. Mọi sinh vật trong vũ trụ đều hoàn thành vai trò mà Allah đã tạo ra chúng. Và Allah đã tạo dựng con người làm chủ quản l các tạo vật, sinh vật và là người kế thừa trên trái đất để con người có thể sinh sống trên trái đất theo đường lối của Allah. Bảo tồn sự sống con người như một tạo vật và sự sáng tạo thiêng liêng. Đúng hơn, nó thể hiện tiêu chuẩn về lòng đạo đức và sự tôn kính trước sự vĩ đại của Đấng Tạo Hóa. Vì vậy, việc tước đoạt mạng sống của con người một cách vô tội là một tội ác lớn vì điều đó đã xâm phạm đến chủ nhân của các tạo vật mà Allah đã tạo dựng trên

trái đất. Allah Toàn Năng đã nhắc đến trong Kinh Sách Cao quý của Ngài về tội ác đầu tiên xảy ra trên trái đất khi Qabil (cain) giết em trai mình là Habil (Abel), và cả hai là con trai của ông tổ Adam của chúng ta. Allah Tối Cao phán:

{Vi lẽ đó, TA (Allah) đã qui định cho con cháu Israel rằng ai giết chết một sinh mạng không phải để đền mạng (theo luật Qisas) hoặc không phải là kẻ phá hoại trái đất thì giống như y đã giết toàn bộ nhân loại; và ai cứu một mạng người thì giống như y đã cứu toàn bộ nhân loại. Quả thật, các Thiên Sứ của TA đã mang đến cho họ những bằng chứng rõ rệt nhưng rồi sau đó đa số họ vẫn là những kẻ phá hoại trên trái đất.} (chương 5 – Ma-idah, câu 32).

Không một sinh vật nào có quyền lấy đi sự sống của sinh vật khác trừ khi có sự cho phép và giáo luật của Allah, Đấng Tạo Hóa

Giết người và giết người để trả thù bị nghiêm cấm trong Islam
Islam nghiêm cấm giết người và giết để trả thù, và Muhammad ﷺ đã nói rõ điều này trong bài giảng chia tay của mình, Người ﷺ nói: {Quả thật, nợ máu thời tiền Islam trở nên vô giá trị, quả thật kẻ đầu tiên gây án giết người, đó là 'Amir bin Rabi'ah bin Al-Harith bin 'Abdul Muttalib.} (At-Tirmizdi ghi trong Jame' 5/167 số 3087, Ibnu Majah ghi trong Sunan 4/243 số 3055). Thấy rõ, 'Amir bin Rabi'ah là người dòng họ với Muhammad ﷺ bin 'Abdullah bin 'Abdul Muttalib.

Cố ý giết người và ngộ sát

Hình phạt cho tội giết người có chủ ý trong Islam là mạng đền mạng, tức tử hình kẻ sát nhân.

Nếu giết người do vô tình hoặc ngộ sát thì kẻ giết người phải bồi thường (tiền bạc) cho gia đình người chết.

Vào thời của Muhammad ﷺ, mức lượng của tiền bồi thường là 100 con lạc đà, và Muhammad mô tả mọi yêu cầu nhiều hơn thế là sự quay trở lại thời tiền Islam.

Trong những lời giảng dạy cho quân đội của mình, Muhammad ﷺ đã đặt ra những quy tắc đạo đức và nhân đạo để đối phó với kẻ thù và đối xử với tù nhân, đồng thời Người luôn nhắc nhở quân lính Theo Abu Dawood ghi Hadith Sahih (xác thực) từ Anas bin

Malik rằng khi Muhammad ﷺ gửi một đội quân là Người căn dặn: {Hãy nhân danh Allah mà xuất binh, chớ dùng giết người già, trẻ nhỏ, phụ nữ, và chớ dùng cục đơan (tức là lừa gạt), hãy thu thập chiến lợi phẩm của các người, cải thiện và làm điều tốt, quả thật, Allah yêu mến những người làm điều tốt.

Không được giết

**Người đầu hàng,
người không phải
chiến binh,**

không giết phụ nữ

người già và trẻ con

{Các người hãy vì chính nghĩa của Allah mà chiến đấu chống lại những kẻ khai chiến với các người nhưng các người chớ dùng quá mức giới hạn (sát hại phụ nữ, người già và trẻ con) bởi Allah không ưa thích những kẻ vượt quá giới hạn.} (chương 2 – Al-Baqarah, câu 190)

Tự sát là một tội ác lớn

Muhammad ﷺ giải thích rằng tự sát là một tội ác lớn và Allah trừng phạt kẻ tự sát bằng hình phạt nghiêm khắc, Người nói:

**Không
với tự sát**

{Ai tự sát bằng sắt, thì hắn sẽ cầm sắt đâm vào bụng mình trong Lửa Hoả Ngục, y ở trong đó mãi mãi. Ai uống thuốc độc tự sát, hắn sẽ uống nó trong Lửa Hoả Ngục, y ở lại đó mãi mãi. Còn Ai nhảy từ trên núi xuống tự sát thì y sẽ nhảy vào Lửa Hoả Ngục, y ở trong đó mãi mãi.} (Al-Bukhari và Muslim)

Sự khôn khéo và lời khuyên tốt

Muhammad ﷺ nổi bật bởi sự nhẹ nhàng trong cách ăn nói và tốt bụng trong cách đối xử với mọi người, và không có hai vấn đề nào được đưa ra cho Người lựa chọn ngoại trừ Người chọn điều dễ dàng nhất trong hai.

Muhammad ﷺ không kêu gọi sử dụng bạo lực để truyền bá tôn giáo mà tuân theo mệnh lệnh của Allah: {Chân lý thực sự đến từ nơi Thượng Đế của các người. Bởi thế, ai muốn tin thì hãy tin còn ai muốn vô đức tin thì cứ phủ nhận.} (chương 18 – Al-Kahf, câu 29) và câu của Đấng Tối Cao: {Người hãy mời gọi đến với con đường Thượng Đế của Người bằng sự khôn ngoan, và lời khuyên tốt đẹp.} (chương 16 – An-Nahl, câu 125).

Nabi ﷺ nói: {Sự dịu dàng không được thêm vào bất cứ thứ gì ngoại trừ làm nó thêm đẹp, và khi bị lấy đi khỏi bất cứ thứ gì ngoại trừ nó trở nên tồi tệ.} Một lần khác, ông nói: {Allah nhân từ và yêu mến sự dịu dàng, Ngài ban cho sự dịu dàng những gì Ngài không ban cho bạo lực, và Ngài không ban cho bất cứ điều gì khác.} (Muslim).

Chương

8

MÔI TRƯỜNG

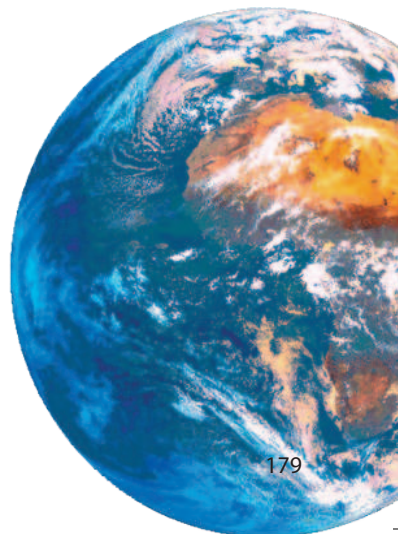
Lời dạy của Nabi để bảo vệ môi trường

Muhammad ﷺ thắc chặt đức tin vào Allah và bảo vệ môi trường. Allah là chủ sở hữu vương quyền đã tạo ra toàn bộ vũ trụ, và trái đất là một phần của vương quyền của Ngài, mọi thứ sống trên đó sẽ chết và diệt vong, và Allah là Đấng còn lại thừa kế trái đất và những người trên đó.

Con người là người đại diện trên trái đất và chịu trách nhiệm về nó, vậy làm sao anh ta có thể gây ra sự tội tệ trên đó? Nó gây tổn hại cho bất kỳ yếu tố nào trong môi trường mà Allah đã tạo ra (chẳng hạn như đất, thực vật, động vật, không khí và nước) hoặc bất kỳ nguồn tự nhiên nào của nó?

Muhammad ﷺ đã thiết lập các quy tắc chung để bảo vệ môi trường (những quy tắc này sẽ được giải thích trong chương này.) Và bất cứ ai tuân theo những lời dạy tiên tri trong lĩnh vực này, sẽ nhận thấy nó bao gồm những cơ sở khoa học về bảo vệ môi trường, gồm:

- (1) Không làm tổn hại đến môi trường hoặc làm hỏng tài nguyên của môi trường.
- (2) Tránh tiêu thụ quá mức hoặc cạn kiệt tài nguyên thiên nhiên.
- (3) Tránh gây ô nhiễm môi trường và khuyến khích duy trì sự sạch sẽ của môi trường.
- (4) Sử dụng hợp lý tài nguyên thiên nhiên theo cách làm tăng hiệu quả sử dụng và tăng kết quả mong muốn.
- (5) Chủ động tạo thêm giá trị tích cực cho môi trường, bao gồm xây dựng lại, trồng trọt, làm đẹp và lan tỏa những điều tốt đẹp để mọi người sống trong đó đều được hưởng lợi từ nó.

Nabi ﷺ nói: {Không một người Muslim nào trồng cây hoặc gieo hạt và sau đó bị chim, hoặc con người hoặc một con vật nào đó ăn cây đó, ngoại trừ việc đó được coi là từ thiện đối với anh ta.} (Al-Bukhari 2320 và Muslim 1188).

Thiên nhiên luôn cân bằng

Allah đã tạo dựng nên các yếu tố của thiên nhiên và đặt chúng trong sự cân bằng và thống nhất vĩnh viễn. Ngài cung cấp chất dinh dưỡng và nguồn sống cho trái đất, và Ngài là Đấng kiểm soát sự chuyển động của gió, mưa rơi, sự phân bố của nó và từ đó phát triển cây trồng, vườn tược {Công trình tạo hóa của Allah, Đấng đã hoàn chỉnh mọi vật.} (chương 27 – An-Naml, câu 88).

Trong Qur'an có câu phán của Đấng Tối Cao: {Quả thật, tất cả mọi thứ TA tạo ra đều có tiền định.} (chương 54 – Al-Qamar, câu 49).

{Allah biết rõ về bào thai mà mỗi cá thể cái (từ con người và động vật) đang mang và biết rõ tình trạng thiếu và dư (ngày tháng của các bào thai) trong các dạ con.} (chương 13 – Ar-Ra'd, câu 8).

Con người cùng chia sẻ tự nhiên

Tài nguyên thiên nhiên là món quà Allah ban cho con người và không ai có thể độc chiếm chúng trừ khi chúng là một phần tài sản riêng. Muhammad ﷺ nhấn mạnh rằng mọi người không nên tước đoạt nước, đồng cỏ và lửa của nhau. {(68) Các người có thấy nước mà các người uống không? (69) Có phải các người đã ban nó xuống từ những đám mây hay chính TA là Đấng đã ban nó xuống? (70) Nếu TA muốn, TA có thể làm cho nó trở nên mặn. Vậy sao các người không biết ơn (TA)? (71) Các người có thấy lửa mà các người đốt lên không? (72) Có phải các người đã tạo ra cây cối để đốt lửa hay chính TA mới là Đấng đã tạo ra?} (chương 56 – Al-Waq'ah, câu 68 – 72).

{Thế ai đã tạo các tầng trời, trái đất và cho mưa từ trên trời xuống cho các người? Chính TA dùng nó làm mọc ra những mảnh vườn xanh tươi đẹp đẽ, thứ mà các người không thể làm mọc ra bất cứ loại cây nào của chúng cả. Lẽ nào lại có thần linh khác cùng với Allah? Không, họ là một đám người thường dựng lên những thần linh ngụy tạo (không có thực).} (chương 27 – An-Naml, câu 60)

{Bởi thế, thật phúc thay Allah, Đấng Tạo Hóa Ưu Việt!} (chương 23 – Al-Muminun, câu 14)

Không để bị hại và không gây hại

Nabi ﷺ đã thiết lập một luật chung về việc không làm hại người khác, dù là vô tri, thực vật hay động vật, và sự cần thiết phải loại bỏ sự tổn hại đó, cho dù đó là cố ý hay vô ý. Bởi vì luật Shari'ah dựa trên việc mang lại lợi ích và đẩy lùi tác hại. Không được phép một người làm hại người khác và cũng không được phép để bị người khác gây hại.

Nabi ﷺ nói: {Không để bị hại và không gây hại} đường truyền khác ghi: {Không để bị hại và không gây hại, ai gây hại Allah hại lại y và ai tạo khó khăn Allah khó khăn lại với y.} (Hadith Sahih đủ chuẩn của Muslim do Malik, Al-Hakim, Ot-Tobarani và các học giả khác ghi).

**Không phá
hoại môi
trường**

Nabi ﷺ nói: {Đức tin gồm hơn bảy mươi nhánh, nhánh tốt nhất là câu la i la ha il lol loh và nhánh thấp nhất là loại bỏ thứ có hại ra khỏi con đường.} (Al-Bukhari ghi trong Sahih 1/11 số 9, và Muslim ghi trong Sahih 1/46 số 35.

Từ "Muhammad" này đã được thiết kế một cách nghệ thuật để trông giống như một chiếc lá. Từ các tác phẩm của Giáo sư Farid Al-Ali

Không lãng phí và không xa hoa

Islam cấm lãng phí và xa hoa nói chung, và yêu cầu sự trong sáng và sạch sẽ. Nabi ﷺ đã nhấn mạnh điều này trong nhiều Hadith, như cấm phung phí nước dù trong trường hợp nào. Ngay cả khi một người thực hiện Wudu để Salah trên một dòng sông đang chảy, người đó cũng cấm làm ô nhiễm nước hoặc đi tiểu vào đó, đặc biệt là nước tù đọng. Nước là nền tảng của sự sống và độ tinh khiết của nó là nền tảng cho sự sạch sẽ và bảo vệ khỏi bệnh tật, Allah Hùng Mạnh phán:

{Và TA đã tạo mọi sinh vật từ nước }
(chương 21 – Al-Ambiya, câu 30)

{Và TA ban từ trên trời xuống nguồn nước tinh khiết.}
(chương 25 – Al-Furqan, câu 48)

{và các ngươi hãy ăn, uống thỏa thích nhưng không được phung phí} (chương 7 – Al-'Araf, câu 31)

{Quả thật, những kẻ hoang phí là anh em của Shaytan và Shaytan đối với Thượng Đế của hần luôn là kẻ vong ơn.}
(chương 17 – Al-Isra, câu 27)

Tác động tích cực đến môi trường

Khái niệm thờ phượng trong Islam không chỉ giới hạn ở việc cầu nguyện và thờ cúng tâm linh mà còn bao gồm công việc, sinh sống trên trái đất và những cách ứng xử tích cực với các động vật và sinh vật theo đường lối và giáo luật của Allah.

Muhammad ﷺ khuyến khích người Muslim tương tác tích cực với môi trường xung quanh và môi trường của họ đang sinh sống. Mọi sáng kiến tích cực đều được tính là “từ thiện”. Loại bỏ tác hại từ đường sá được tính là từ thiện, trồng trọt và xây dựng lại đất đai cũng là từ thiện.

Chú ý đến sự trong sạch của môi trường, việc trồng trọt và bảo tồn tài nguyên có tác động tích cực to lớn mang lại lợi ích cho con người, động vật và chim. Allah ban thưởng cho những ai cải thiện việc tái thiết trái đất và bảo tồn tài nguyên của nó. Muhammad ﷺ đề cập đến khái niệm “tiếp tục” tương tác tích cực và tiếp tục nó vĩnh viễn, khiến sự hài lòng và phần thưởng của Allah trở thành động lực để tiếp tục thực hiện những tương tác tốt và tích cực giữa cá nhân và môi trường của anh ta cũng như giữa anh ta và mọi người, như được ghi trong Hadith Sahih rằng Nabi ﷺ nói:

Thêm giá trị cho môi trường

{Nếu Giờ tận thế bắt đầu và một ai trong các người có một cây giống trong tay, nếu anh ta không thể đứng dậy cho đến khi trồng nó, thì hãy trồng đi.} (Ahmad ghi trong Musnad 5/2727 số13100, 5/2744 số 13181.

{“Người hãy dùng của cải mà Allah đã ban cho người để tìm kiếm một ngôi nhà ở Đời Sau và chớ quên mất phần (cho nhu cầu cuộc sống) của mình ở đời này, người hãy đối xử tốt (với người khác) giống như việc Allah đối xử tốt với người và người chớ tìm cách làm điều thối nát trong xứ. Quả thật, Allah không yêu thương những kẻ làm điều thối nát.”} (chương 28 – Al-Qasas, câu 77).

Địu dàng với động vật và cách đối xử văn minh với chúng

Động vật, bò sát và chim là những cộng đồng như chúng ta

Một cộng đồng được định nghĩa là một nhóm gồm các thành viên đồng thống nhất với nhau về ngôn ngữ, phong tục, truyền thống và có những mẫu số hành vi chung. Khoa học hiện đại đã khám phá tổ chức phi thường và các quy luật phức tạp ở nhiều loài sinh vật như kiến, ong và các loài khác. Allah Toàn Năng đã mô tả

mọi loại sinh vật là một “cộng đồng” giống như chúng ta, có luật lệ và ngôn ngữ riêng mà Allah đã tạo ra cho chúng.

{Bất cứ loài động vật nào sống trên trái đất và (bất cứ) loài chim nào bay bằng đôi cánh của chúng cũng đều (sống thành) những cộng đồng giống như các người (hỡi con người). TA đã không bỏ sót bất cứ điều gì trong quyển Kinh (Mẹ - Lawhu Al-Mahfuzh). Rồi đây, tất cả đều được triệu tập trình diện Thượng Đế của họ (để Ngài xét xử và thưởng phạt).} (chương 6 – Al-An'am, câu 38)

Khái niệm thịt Halal trong Islam

Islam cấm giết hại động vật trừ những gì Allah cho phép. Với sự cho phép của Allah và nhân danh Allah, được phép giết mổ những động vật mà Allah cho phép con người ăn, chẳng hạn như cừu, bò và lạc đà, cũng như gà, chim và động vật không ăn thịt. Vì vậy, chúng ta thấy rằng người Muslim không giết mổ động vật ngoại trừ động vật ăn cỏ, ngoại trừ lợn. Ví dụ: chim bồ câu có thể ăn được, diều hâu không thể ăn được, cừu có thể ăn được, nhưng mèo không thể ăn được.

**Thịt
Halal**

Khái niệm văn hóa trong giết mổ Halal

Việc giết mổ Halal trong Islam chỉ được thực hiện với khái niệm “giết mổ”, đòi hỏi phải nhắc đến tên của Allah đối với con vật được phép ăn thịt và việc đó được thực hiện bằng một lưỡi dao hoặc dụng cụ sắc nhọn để cắt cổ (đứt hai tĩnh mạch bao quanh cổ họng) và cắt cổ họng và thực quản một cách nhanh chóng để con vật chết nhẹ nhàng và không hành hạ nó, đồng thời giúp máu chảy ra.

Một trong những nghi thức giết mổ Halal là không được giết mổ động vật bên cạnh hoặc trong tầm nhìn của động vật khác. Muhammad ﷺ đã nói trong một tình huống mang tính nhân đạo sâu sắc, với một người đàn ông đang chuẩn bị giết một con cừu cùng với một con khác bên cạnh, {Có phải anh muốn giết nó đến chết đến nhiều lần đúng không?}

(ý nghĩa giết con vật nhiều lần bởi khi nói nhìn thấy con vật khác bị giết chết ngay trước mặt?) Muhammad ﷺ nói: {Allah đã quy định điều tốt cho mọi thứ. Vì vậy, nếu người có giết, hãy giết cách tốt nhất, và nếu người có cắt tiết, hãy cắt cách tốt nhất. Và hãy mài lưỡi dao của mình thật sắc bén và để vật sau cắt tiết giẫy giụa tự do.} (Al-Hakim ghi trong Muqtadrik 4/231 số 7658, 4/233 số 7665).

Đối với cá, người Muslim được phép ăn chúng bằng cách đánh bắt chứ không phải bằng cách giết mổ. Muhammad ﷺ nói về biển và những gì có trong đó: {Nước của nó rất tinh khiết và xác chết của nó được phép ăn.} (Al-Bukhari và Muslim).

Đỗ xử tốt với động vật là một hành vi văn minh

Lời dạy của Thiên Sứ ﷺ về lòng tốt đối với động vật

Allah đã tạo ra các loài động vật và khiến nhiều loài trong chúng phục tùng, phục vụ chúng ta, chẳng hạn như ngựa, lạc đà, bò và cừu. Muhammad ﷺ cấm làm hại động vật, giam cầm hoặc trói chúng mà không có lý do. Người cũng cấm đánh vào mặt một con vật, làm nó tổn sức, kiệt sức, không chịu nổi, tra tấn, chặt một phần cơ thể khi nó còn sống hoặc giết nó một cách oan uổng (như trường hợp thời tiền Islam).

Muhammad ﷺ nhìn thấy một con lạc đà chở rất nặng và nó đang rên rỉ bằng âm thanh. Muhammad ﷺ muốn dạy cho chủ nhân của mình một bài học về cách đối xử tốt với con vật và có lòng thương xót nó, vì vậy Người nói với ông ta: {Con lạc đà của anh đang phàn nàn với Ta rằng anh ép nó chuyên chở hơn mức chịu đựng của nó.} (Abu Dawood ghi trong Sunan 2/328 số 2549 và Ahmad ghi trong Musnad 1/446 số 1779.

Muhammad ﷺ đưa ra những bài học thực tế về lòng thương xót đối với động vật, như 'Abdullah bin Mas'ud kể lại rằng ông và một số người bạn đồng hành đã cùng Sứ giả của Allah trong một cuộc hành trình. Khi họ đi ngang qua một cái cây, một trong số họ bắt được hai chú chim con giống chim bồ câu được gọi là "chim sơn ca". Chim mẹ bắt đầu la hét (như thể đang đòi hai con của mình lại), vì vậy Muhammad ﷺ ra lệnh cho người lấy hai chim con khỏi tổ hãy trả chúng lại tổ chúng.

(Abu Dawood ghi trong Sunan 3/8 số 2675, 4/539 số 2568).

Đối xử tử tế với động vật là hành vi văn minh mang lại phần thưởng từ Allah

Muhammad ﷺ kể: {Có một người đàn ông đang đi trên đường, anh ta vô cùng khát nước. Anh ta tìm thấy một cái giếng nên đi xuống giếng và uống nước. Sau đó anh ta trở lên thì thấy một con chó đang thở hổn hển vì khát. Người đàn ông nói: Con chó cũng khát nước như tôi vậy. Thế là anh ta đi xuống giếng lấy nước cho con chó, hành động đó được Allah ghi công và tha thứ tội lỗi cho anh ta.} (Al-Bukhari ghi số 2365 và Muslim ghi số 2242).

Nabi ﷺ đề cập đến câu chuyện về một người phụ nữ phải vào Hoả Ngục vì cô ấy giam một con mèo cho đến khi nó chết. Cô ấy không cho nó ăn cũng như không cho nó uống nước khi giam nó, cũng như không cho nó ăn thức ăn sâu bọ trên trái đất.

(Muhammad là Sứ giả của Allah - dưới dạng chiếc lá) Bức tranh là tác phẩm của họa sĩ Mahmud Al-Hajj Yunus

CÁC PHÉP LẠ

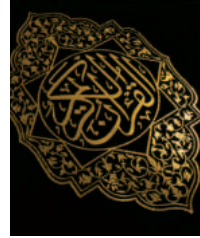
{Qur'an này không thể nào do ai khác ngoài Allah làm ra. Nó xác nhận lại những gì trước Nó và giải thích chi tiết về Kinh Thánh trước đây (như Tawrah, Injil, Zabur...), không có gì phải hoài nghi rằng Nó đến từ Đấng Chúa Tể của vũ trụ và vạn vật. Hoặc có phải (những kẻ đa thần) bảo Y (Muhammad) đã bịa đặt ra (Qur'an)? Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: "Vậy các ngươi hãy mang đến một chương Kinh giống như thế và hãy gọi bất cứ ai ngoài Allah đến giúp đỡ, nếu các ngươi nói thật!"}

(chương 10 – Yunus, câu 37, 38)

Kinh Qur'an, một phép lạ mà Allah đã hỗ trợ Muhammad

Muhammad đến với một thông điệp thiêng liêng từ Thượng Đế của nhân loại gửi đến tất cả mọi người. Thông điệp đó là những câu Kinh bằng tiếng Ả-rập rõ ràng và hùng hồn được Allah mặc khải cho Muhammad qua Đại Thiên Thần Jibril (Gabriel), để trở thành quyển Sách vĩnh cửu từ trên trời ban xuống, đó là Kinh Qur'an Cao Quý.

Lời kêu gọi của Muhammad có tính toàn cầu, vì vậy Người đã gửi thư và sứ giả đến các vị vua và hoàng tử của các quốc gia và vương quốc bên ngoài Bán đảo Ả-rập, như Ai Cập, Abyssinia (Ê-ti-ô-bi-a), Ba Tư và La Mã, kêu gọi họ tin vào Allah và thông điệp của Người gửi tới nhân loại. Nhân loại đó bao gồm các dân tộc và bộ lạc nói các ngôn ngữ khác nhau và thuộc về các chủng tộc, nền văn hóa và nền văn minh đa dạng.

Có dễ dàng đối với Muhammad ﷺ không việc thuyết phục những người không phải người Ả-rập về một thông điệp được thiên khải từ trời bằng một ngôn ngữ Ả-rập mạnh mẽ?

{ Tại sao họ không chịu nghiền ngẫm về Qur'an? Nếu như Nó đến từ một ai khác ngoài Allah thì chắc chắn họ đã tìm thấy trong đó rất nhiều điều mâu thuẫn, đối lập nhau.}

(chương 4 – An-Nisa, câu 82)

Tại sao Kinh Qur'an được coi là phép lạ vĩnh cửu?

Kinh Qur'an là phép lạ vĩnh cửu bởi vì đây là cuốn sách được ban xuống từ trời duy nhất kết hợp lời của Allah với cách diễn đạt của Ngài mà không có từ ngữ hay cách diễn đạt của con người. Nó không bị pha lẫn với lời nói của con người và không bị bóp méo, viết rút gọn hoặc thêm vào bởi bất cứ ai trong nhân loại.

Kinh Qur'an là một quyển sách mà mọi người có thể đọc, chạm vào và truyền lại từ thế hệ này sang thế hệ khác, trong đó chứa đựng lời của Allah và sự hướng dẫn của Ngài dành cho tất cả mọi người.

Không có tác giả là con người nào viết Kinh Qur'an, bởi vì đó là sự mặc khải từ Allah mà người Muslim nhận được trực tiếp từ miệng của Muhammad, Sứ giả của Allah, trong khoảng thời gian hai mươi ba năm. Họ đã bảo tồn Nó và viết Nó lại giống như Nó được thiên khải, không thêm và không bớt.

{Người hãy nói với họ: "Dẫu cho loài người lẫn loài Jinn (ma quỷ) có hợp sức với nhau để sáng tác ra một kinh sách giống như kinh Qur'an này đây thì chắc chắn họ cũng không thể mang đến một quyển giống như nó ngay cả họ có nỗ lực và cố gắng đến mấy đi chăng nữa."}

(chương 17 – Al-Isra, câu 88)

Phép lạ của việc bảo tồn Qur'an

Mặc dù Muhammad ﷺ đã chọn lấy vài người biết viết để ghi chép lại lời mặc khải như 'Ali bin Abi Talib, Ubay bin Ka'b và Zaid bin Thabit, nhưng Kinh Qur'an đã không được thu thập trong một quyển cho đến sau cái chết của Sứ giả ﷺ và dưới thời trị vì của Abu Bakar Os-Siddiq vì sợ bị mai một khi mà nhiều người thuộc lòng Qur'an đã hi sinh trong Trận chiến Al-Yamamah.

Sau sự bành trướng của Vương quốc Islam và sự gia nhập Islam của nhiều người ngoại tộc và không phải người Ả-rập, Vị Thủ lĩnh Ar-Rashid thứ ba, 'Uthman bin 'Affan đã quyết định sao chép một số lượng Kinh Qur'an để phân phát chúng cho các khu vực, và cử người đọc thuộc lòng Qur'an đến những vùng đó để giảng dạy Qur'an cho người dân.

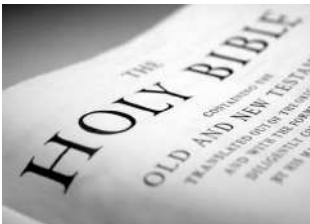
Đây là nguyên văn của câu Kinh 60, chương 40 - Ghafir {Thượng Đế của các người phán: "Các người hãy cầu nguyện TA, TA sẽ đáp lại các người. Riêng những kẻ tự cao tự đại không chịu thờ phượng TA, họ chắc chắn sẽ vào Hỏa Ngục một cách đáng khinh."}

Văn bản Qur'an trong tay người Muslim giống hệt với những gì đã được thiên khải cho Muhammad hơn 14 thế kỷ trước mà không có chút nghi ngờ nào. Sở dĩ được thế này là do Qur'an được truyền tải thường xuyên từ một tập thể đông những người thuộc lòng Qur'an các sang những người khác và từ thế hệ này sang thế hệ khác mà không bị gián đoạn trong lời truyền đạt hoặc sự bất đồng hoặc xung đột giữa những người truyền đạt. Điều này có nghĩa là không thể thay đổi, không lẫn lộn hoặc bỏ qua bất kỳ từ hoặc câu nào trong Kinh Qur'an (hiện đang nằm trong tay chúng ta) chính là lời phán mà Allah đã thiên khải cho Thiên Sứ của Ngài.

Phân biệt Qur'an với Hadith của Muhammad ﷺ và sự khác biệt giữa Qur'an và Sunnah

Những câu nói và lời dạy của Muhammad ﷺ không trùng lặp với Kinh Qur'an, mặc dù những lời phán của Allah Toàn Năng không có bất kỳ sự bổ sung, giải thích hay phân tích nào của con người. Những câu nói của Muhammad ﷺ và những lời dạy của Người đã được thu gom lại dưới cái tên là "Hadith Nabi" hay "Sunnah về lời nói". Thêm vào đó, những hành động của Nabi được các Sahabah truyền lại cho chúng tôi, chẳng hạn như hình thức Salah của Người, những nghi thức Hajj, đều được thu gom dưới cái tên là "Sunnah về hành động". Ngoài ra, sự im lặng của Thiên Sứ ﷺ trước hành động của người khác hoặc sự tán thành của Người đối với hành động của người khác được các học giả gọi đó là "Sunnah về sự chấp thuận".

Những lời nói, hành động và sự chấp thuận của Nabi được gọi là "Sunnah", và quyển sách chứa đựng lời phán của Allah (không có lời nào của con người) được gọi là "Kinh Qur'an".

So sánh sách Hadith của Nabi với sách của các tôn giáo khác

Có những nhà nghiên cứu tin rằng những cuốn sách về Hadith của Nabi cũng giống như những cuốn sách được tôn sùng của các tôn giáo khác vì chúng đều là lời nói của con người về cơ bản dựa trên bài viết của các tác giả đã xây dựng các văn bản tôn giáo bằng những từ ngữ, cụm từ riêng của họ và sự phân tích của họ.

Ví dụ, bốn cuốn Phúc âm của nhà thờ được gọi là Tàn Ước được gán cho các tác giả của chúng là Matthew, Mark, Luke và John. Đối với Cựu Ước, nó được viết trong khoảng thời gian kéo dài từ 1400 đến 1800 năm và do khoảng 40 người viết.

Muhammad ﷺ phân biệt rõ ràng giữa những lời phán của Allah được thiên khải cho Người và những lời của chính Người. Xin lưu ý rằng Đấng phán trong Qur'an là Allah, vì vậy ngôn ngữ của Qur'an được đặc trưng bởi việc sử dụng thường xuyên đại từ «Chúng tôi» hoặc «TA» cũng như động từ «hãy nói», có nghĩa là: Hãy nói với họ đi, hỡi Muhammad.

Phép lạ bảo tồn qua phong cách xướng đọc Kinh Qur'an

Việc đọc Kinh Qur'an có liên quan đến từ "Tajwid – ngữ điệu", là môn khoa học nghiên cứu cách đọc Kinh Qur'an và cải thiện cách phát âm và từ ngữ một cách chính xác và hoàn hảo. Mặc dù người Muslim rất cố gắng duy trì đọc Kinh Qur'an như thể họ học Nó

từ Muhammad ﷺ vậy, có điều việc viết về môn học Tajwid này chỉ bắt đầu vào năm 154 A.H và sau đó tiếp tục cho đến khi nó trở thành một môn học độc lập vào thế kỷ thứ tư A.H. Như vậy, môn học về Tajwid - ngữ điệu - có trước hơn 1.000 năm so với môn học về ngữ âm và ngôn ngữ học của sáu ngôn ngữ châu Âu có nguồn gốc từ tiếng Latinh hoặc chịu ảnh hưởng của nó.

Môn học Tajwid được phân biệt bởi tính liên tục, liền mạch của đường truyền xuyên bao thời đại đến tận Jibril, Đại Thiên Thần đã mang Kinh Qur'an xuống cho Muhammad ﷺ, và từ Đại Thiên Thần truyền cho những Sahabah (người bạn đồng hành) của Nabi, rồi đến những người truyền tải uy tín trung thực, họ là những người bắt đầu dạy mọi người về Kinh Qur'an ở mọi nơi trên trái đất. Điều này đã tiếp tục từ thế hệ này sang thế hệ khác cho đến ngày nay, và bạn sẽ thấy trong số người thuộc lòng Qur'an ở thời đại chúng ta hiện tại có "đường truyền" mà anh ấy đã nhận được từ các học giả đi trước mình. Chuỗi truyền tải hay "giấy chứng nhận" rằng học viên này đã đọc thành thạo Kinh Qur'an theo một lời tường thuật đáng tin cậy, và anh ấy đã được phép đọc và dạy nó cho mọi người.

Tần suất liên tục đọc Kinh Qur'an từ miệng giáo viên đến tai học viên, từ thế hệ này sang thế hệ khác mà không bị gián đoạn hay khác biệt, là một điều tuyệt vời và kỳ diệu giúp Qur'an được phân biệt với các quyển sách thiên khải khác. Qua đó, cho thấy rõ ràng là các học giả Muslim rất quan tâm đến các tài liệu bằng lời nói, và âm thanh ở mức độ cao nhất, bởi vì họ nhận ra rằng họ mang trong mình một sự uỷ thác vĩ đại, đó là lời phán của Allah dành cho toàn thể nhân loại.

Tajweed là kiến thức đọc đạo, với nó Qur'an trở nên khác biệt và vượt trội.

"Tiếng Ả-rập" là ngôn ngữ của Qur'an, giàu từ vựng và ý nghĩa

Kinh Qur'an cao quý đã được thiên khải bằng ngôn ngữ Ả-rập chuẩn xác và người Muslim thuộc mọi chủng tộc, sắc tộc và ngôn ngữ vẫn không ngừng học và đọc Qur'an bằng ngôn ngữ Ả-rập hùng hồn, chính ngôn ngữ mà Nó được thiên khải cho đến ngày nay, cho đến khi Allah thừa hưởng toàn bộ trái đất và tất cả những gì có trên đó. Nhiều nhà ngôn ngữ học tin rằng ngôn ngữ Ả-rập vượt trội hơn các ngôn ngữ khác bởi sự phong phú về từ vựng, chiều sâu ý nghĩa, bề rộng của các quy tắc ngôn ngữ, về đẹp trong cách diễn đạt và âm sắc âm nhạc của nó.

Trong tiếng Ả-rập có rất nhiều từ vựng mà nguồn gốc của chúng chỉ là một từ duy nhất, đôi khi có cả trăm từ vựng có cùng chung một nguồn. Cứ mỗi lần thêm chữ cái vào từ hoặc điều tương tự là lại gia tăng về ý nghĩa. Các nhà ngôn ngữ học ước tính rằng từ vựng của tiếng Ả-rập cùng với các từ có chung nguồn lên đến sáu triệu từ. Con số này lớn hơn nhiều so với số lượng từ vựng của những ngôn ngữ được sử dụng rộng rãi và phổ biến nhất thế giới.

Ngôn ngữ Ả-rập bao gồm các chữ cái không được tìm thấy trong bất kỳ ngôn ngữ nào khác, chẳng hạn như chữ “ذ” – Dhod” chẳng hạn. Các chữ cái trong tiếng Ả-rập và nghệ thuật viết chúng vẫn là nguồn cảm hứng cho nhiều học giả về thư pháp, nghệ thuật và trang trí, những người đã trình bày những bức tranh đẹp nhất.

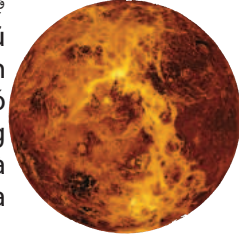

9020

Sự thật khoa học trong Kinh Qur'an

Lý thuyết về vụ nổ lớn và sự hình thành vũ trụ

Trong thời đại của Nabi Muhammad ﷺ không ai biết gì về sự hình thành của vũ trụ, sự chuyển động của các hành tinh hay Trái đất là hình cầu hay phẳng. Có điều người Muslim hoàn toàn tin rằng Allah Toàn Năng là Đấng tạo ra vũ trụ và chỉ có Ngài mới biết Trái đất được tạo ra như thế nào.

Khoa học hiện đại giải thích sự hình thành vũ trụ là kết quả của một vụ nổ lớn. Toàn bộ vũ trụ là một khối và một vụ nổ lớn đã xảy ra trong đó, dẫn đến sự hình thành các ngôi sao, hành tinh và thiên hà của vũ trụ chứa các đám mây núi lửa có tính chất khí.

Sự mở rộng của vũ trụ

Năm 1925, nhà thiên văn học người Mỹ Edwin Hubble đã cung cấp bằng chứng khoa học cho thấy các ngôi sao đang di chuyển ra xa nhau, cho thấy các thiên hà và toàn bộ vũ trụ đang không ngừng giãn nở. Ông cũng cung cấp bằng chứng khoa học cho thấy các hành tinh chuyển động theo hình elip quanh mặt trời và chúng quay quanh trục của mình cùng một lúc. Các nhà khoa học tự nhiên xác nhận lý thuyết của họ thông qua quan sát và kết quả nghiên cứu được thực hiện trong nhiều thập kỷ.

Một người có thể ngạc nhiên trước sự giống nhau giữa những khám phá khoa học hiện đại và những gì đã được nêu trong Kinh Qur'an, được Muhammad ﷺ xướng đọc hơn mười bốn thế kỷ trước và vẫn được bảo tồn cho đến ngày nay. Kinh Qur'an đã đề cập một cách đáng kinh ngạc đến câu chuyện về sự hình thành của vũ trụ, sự chuyển động của mặt trời và mặt trăng, sự quay của trái đất và sự hình thành ngày và đêm. (xem các câu Kinh ở trang kế tiếp)

{Lẽ nào những kẻ vô đức tin không nhận thấy rằng các tầng trời và trái đất quyện lại với nhau trước khi TA chế chúng ra làm đôi hay sao? Và TA đã tạo mọi sinh vật từ nước, lẽ nào chúng không tin ư?}

(chương 21 – Al-Ambiya, câu 30)

{Sau đó, Ngài hướng về bầu trời (lúc đó) chỉ là một lớp khí, Ngài phán bảo nó và trái đất: “Hai người hãy đến (thành theo lệnh), thuận hay không thuận?” Cả hai cùng thưa: “Bây tôi xin thuận đến (thành theo lệnh Ngài).”}

(chương 41 – Fussilat, câu 11)

{TA đã làm bầu trời như một cái lọng che được canh giữ kỹ càng. Nhưng họ (những kẻ thờ đa thần) ngoảnh mặt làm ngơ trước những dấu hiệu của nó.}

(chương 21 – Al-Ambiya, câu 32)

{{(47) Và bầu trời, TA đã dựng nó bằng sức mạnh và làm cho nó bao la. (48) Và trái đất, TA đã trải nó ra (như một tấm thảm); và thật ưu việt cho Đấng đã trải nó ra như thế.}

(chương 51 – Azd-Zdariyat, câu 47, 48)

Sự hình thành của con người và sự phát triển phôi thai

Kinh Qur'an đã đề cập đến những sự thật đáng kinh ngạc và những chi tiết chính xác về sự hình thành của con người và sự phát triển phôi thai. Không cần phải nói rằng những chi tiết này đã không được biết đến cách đây hơn 1.400 năm và phôi học chưa tồn tại vào thời điểm đó. Ví dụ, phần câu 6 này của chương Az-Zumar nói về sự hiện diện của ba bóng tối trong bụng mẹ:

{Ngài tạo các người trong dạ con của các bà mẹ của các người theo từng giai đoạn, cái này tiếp nối theo sau cái kia, trong ba lớp màng tối. Đó là Allah, Thượng Đế của các người. Mọi quyền thống trị đều thuộc về Ngài. Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Vậy sao các người lại lánh xa Ngài (không thờ phượng Ngài mà thờ phượng các tạo vật của Ngài)?}

(chương 39 - Az-Zumar, câu 6)

Điều đáng kinh ngạc là khoa học hiện đại đã phát hiện ra sự tồn tại của 3 lớp tạo thành những tấm màn tối màu bao quanh thai nhi trong bụng mẹ và tạo thành một túi thai vững chắc để bảo vệ thai nhi. Ba lớp này là thành bụng, thành tử cung và màng nhau thai.

Kinh Qur'an chứa đựng một mô tả kỳ diệu về sự hình thành của con người và sự phát triển phôi thai. Đấng Tối Cao phán:

{(12) Quả thật, TA (Allah) đã tạo con người (Adam) từ một loại hỗn hợp đất sét. (13) Sau đó, TA tạo ra con người (con cháu của Adam) từ tinh dịch được lưu trữ tại một nơi an toàn (dạ con của người mẹ). (14) Rồi TA tạo tinh dịch thành một hòn máu đặc, kể đến TA tạo hòn máu đặc thành một miếng thịt, rồi từ miếng thịt TA tạo hóa thành xương, sau đó TA lại bao xương bằng thịt rồi làm cho nó thành một tạo vật khác (có linh hồn và được ra đời).
Bởi thế, thật phúc thay Allah, Đấng Tạo Hóa Ưu Việt!}

(chương 23 – Al-Muminun, câu 12 - 14)

Điều đáng ngạc nhiên là những khám phá khoa học hiện đại lại hoàn toàn phù hợp với sự phát triển của bào thai được đề cập trong câu này, và điều này cho thấy một cách thuyết phục rằng Đấng đã mô tả chính xác như vậy, chỉ có hai giả định hoặc là Đấng đã tạo ra bào thai và lập trình sự phát triển của nó, hoặc là người tận mắt đã nhìn thấy sự hình thành và phát triển của bào thai và mô tả điều đó lại cho chúng ta. Tuy nhiên, giả định thứ hai là không thể có về mặt khoa học vào thời Muhammad ﷺ, nên câu này chỉ ra rằng chính những lời kỳ diệu của Allah đã tạo ra bào thai và mô tả sự phát triển của nó, và không một con người nào có thể biết được những chi tiết chính xác này ngoại trừ nhờ công nghệ hiện đại cho phép các nhà khoa học quan sát sự hình thành và phát triển của thai nhi.

Trong số những sự thật đáng kinh ngạc được đề cập trong Qur'an có mô tả về xương được hình thành trước thịt và đề cập đến thính giác

Tinh
dịch

Hòn
máu
đặc

Miếng
thịt

xương

Thịt

trước thị giác. Đây là điều mà khoa học hiện đại đã phát hiện ra rằng xương bào thai được hình thành trước thịt của nó, và thính giác được hình thành trước thị giác. (xem các câu Kinh)

{... Bởi thế, thật phúc thay Allah, Đấng Tạo Hóa Ưu Việt!}
(chương 23 – Al-Muminun, câu 12 - 14)

{Ngài đã tạo ra cho các người (hỡi con người) thính giác, thị giác và trái tim.} (chương 32 – As-Sajdah, câu 9)

{và TA đã làm cho y nghe và thấy.} (chương 76 – Al-Insan, câu 2)

{Ngài (Allah) là Đấng đã tạo cho các người thính giác, thị giác và trái tim nhưng các người lại rất ít tri ân Ngài.}
(chương 23 – Al-Muminun, câu 78)

Ý nghĩa khoa học của một số con số trong Kinh Qur'an

309

Kinh Qur'an đề cập đến câu chuyện về nhóm người trong hang động, họ là một nhóm thanh niên hoặc các chàng trai trẻ đã tin vào Allah, họ đã chạy trốn theo tôn giáo của họ và ẩn náu trong một hang động và ngủ trong đó, thế là Allah cho họ tạm chết gần ba hàng thế kỷ và sau đó hồi sinh họ sống lại. Điều kỳ diệu khi kể câu chuyện này là câu 25 của chương Al-Kahf đã đề cập chính xác thời gian các thanh niên ở trong hang động, nhưng theo phong cách Qur'an kỳ diệu:

{Và họ (nhóm thanh niên ẩn náu trong hang núi) đã lưu lại trong cái hang của họ ba trăm lẻ chín năm.}
(chương 18 – Al-Kahf, câu 25)

Khi Kinh Qur'an thiên khai, người Ả-rập không biết đến lịch dương (tính theo mặt trời), và lịch phổ biến là lịch âm (tính theo mặt trăng), theo đó năm âm lịch ít hơn năm dương lịch khoảng 11 ngày, do đó 300 năm dương lịch tương đương với 309 năm âm lịch. Có lẽ đây chính là điều mà câu Kinh cao quý ám chỉ một cách kỳ diệu: {ba trăm lẻ chín năm.}

Các sự kiện tương lai và tài liệu tham khảo khoa học trong Kinh Qur'an

{(2) Người La Mã đã bị đánh bại, (3) Tại một lãnh thổ lân cận(). Tuy nhiên, sau cuộc chiến bại đó, họ sẽ giành lại chiến thắng, (4) Trong vài năm sau. Mọi việc xảy ra trước và sau đều là lệnh của Allah. Và vào ngày đó (ngày mà người La Mã giành chiến thắng trở lại) những người có đức tin sẽ vui mừng, (5) Về sự phù hộ của Allah. Quả thật, Ngài ban chiến thắng cho người nào Ngài muốn bởi Ngài là Đấng Quyền Năng, Đấng Nhân Từ.} (chương 30 – Ar-Rum, câu 2 - 5)

Kinh Qur'an chứa đựng những câu Kinh một cách kỳ diệu về những điều sẽ xảy ra trong tương lai. Những câu Kinh đầu tiên của chương Ar-Rum nói về sự thất bại của Đế chế La Mã trong cuộc chiến chống lại Đế quốc Ba Tư vào thời điểm mà người Ả-rập vốn là những bộ lạc đơn giản, khó có thể dự đoán diễn biến của cuộc xung đột giữa hai siêu cường.

Sự thật lịch sử nói rằng Đế quốc Ba Tư đã đánh bại Đế quốc La Mã - người Byzantine - trong một trận chiến diễn ra ở vùng Palestine và chiếm được Jerusalem, và người Byzantine đã giành lại chiến thắng trước người Ba Tư trong vòng vài năm sau trong trận chiến gần Nineveh (Ninawa) ở Iraq.

Từ trong tiếng Ả-rập có nghĩa là gần nhất, và nó cũng có nghĩa là thấp nhất. Trận chiến diễn ra ở khu vực gần Bán đảo Ả-rập nhất tính từ vùng đất Sham, và bao gồm Biển Chết, nhìn ra Palestine là khu vực thấp nhất trên thế giới (khoảng 422 mét dưới mực nước biển).

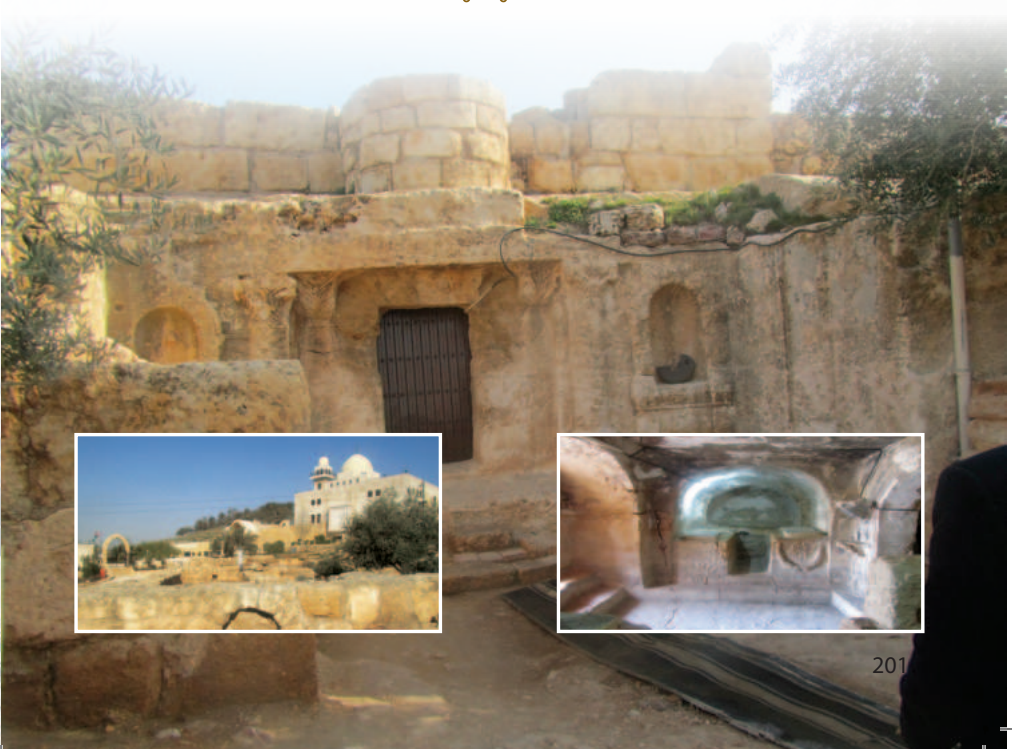
Để biết thêm thông tin về phép lạ khoa học trong Kinh Qur'an, vui lòng xem trang web của Ủy ban Quốc tế về Phép lạ Khoa học trong Kinh Qur'an và Sunnah www.eajaz.org

Các lưu ý:

- Số trang của Qur'an là 604 trang trong hầu hết các phiên bản tiêu chuẩn. Số chương trong Qur'an là 114 chương. Số câu trong Kinh Qur'an là 6348 câu. Chương dài nhất trong Qur'an là chương Al-Baqarah với số câu Kinh là 286 câu. Chương ngắn nhất trong Qur'an là chương Al-Kawthar với số câu Kinh là 3 câu.

{Quả thật Người (hỡi Thiên Sứ) đã tiếp thu Qur'an từ
Đấng Anh Minh, Toàn Tri.}
(chương 27 – An-Naml, câu 6)

- Bức ảnh này được chụp từ địa điểm của nhóm người trong Hang động, được phát hiện tại Abu Alanda, một thị trấn (thuộc chính quyền Amman) ở phía bắc Jordan. Nó được cho là hang động đã được đề cập trong Kinh Qur'an ở chương Al-Kahf, cho thấy lối vào hang động (sau khi một cánh cửa được lắp vào hang) và bên trong nó là mộ của những chàng trai trẻ mà Kinh Qur'an đề cập đã ngủ trong đó thời gian là ba trăm lẻ chín năm.

HADITH CỦA NABI

{Người có đức tin đối với người có đức tin giống như một tòa nhà trợ lẫn nhau.} và Người đan xen các ngón tay lại với nhau.

(Al-Bukhari 481 và Muslim 2585)

Ông Anas bin Malik kể: Thiên Sứ của Allah ﷺ đã kẻ vạch và nói: {Đây là con người.} Người kế tiếp một vạch kể bên vạch kia mà nói: {Đây là cái chết} và Người kẻ tiếp một vạch khác xa hơn vạch đầu tiên rồi nói: {Đây là ước mơ} trong lúc y vẫn đang như thế thì điều gần nhất đến với y (nghĩa là cái chết).

(Al-Bukhari 6417 và Muslim 1671)

Hadith của Nabi

Kinh Qur'an mô tả về Nabi rằng Người nhận được mặc khải, vì vậy người không nói bất cứ điều gì sai trái hoặc mâu thuẫn với lời phán của Allah.

{(1) Thế bởi vì sao khi nó rơi. (2) Người Bạn (Muhammad) của các người đã không đi lạc và cũng không sai lầm. (3) Y không nói theo sở thích (của bản thân). (4) Mà đó là sự mặc khải được mặc khải (cho Y).}

(chương 53 – An-Najm, câu 21 - 4)

Các học giả Hadith đã thu thập những câu nói của Nabi Muhammad ﷺ và những lời dạy của Người, ghi chúng lại, xác minh những người kể Hadith (chuỗi truyền tải) và lời Hadith (văn bản), sau đó phân loại chúng thành các chương bao gồm các vấn đề tôn giáo, chẳng hạn như đức tin, sự thuần khiết, Salah, cũng như các vấn đề trần thế, chẳng hạn như các giao dịch xã hội và thương mại, v.v.

Ông 'Abdulah bin 'Abbas kể: Thiên Sứ của Allah ﷺ nói với một người đàn ông, Người cho ông ấy lời khuyên: {Hãy tận dụng năm điều trước năm điều: Tuổi trẻ trước tuổi già. Sức khỏe trước bệnh tật, sự giàu có trước sự nghèo khó, thời gian rảnh rỗi trước khi bận rộn và cuộc sống trước khi chết.}

(Al-Hakim ghi trong Mustadrik số 7846 4/341, và nói: Đây là Hadith Sahih trên điều kiện của hai Sheikh chuyên Hadith Al-Bukhari và Muslim nhưng đã không ghi lại, được Al-Albani xác thực là Sahih trong Sahih Al-Jame' số 1077, và trong Sahih At-Targhib wa At-Tarhib số 3355)

Ông Anas dẫn lời của Nabi ﷺ:

{Không ai trong các người là người có đức tin hoàn thiện cho đến khi y yêu thương người anh em của mình như thể thương chính y.} (Al-Bukhari 13 và Muslim 45)

Ông 'Abdullah bin 'Amru bin Al-'Aas kể:

Thiên Sứ của Allah ﷺ chưa từng tục tĩu, thô thiển, trơ trên mà người nói: {Quả thật người tốt nhất trong các người là người có đạo đức tốt nhất.}

(Al-Bukhari ghi trong Sahih 4/189 số 3559, 5/28 số 3759, 8/12 số 6029, 8/13 số 6035 và Muslim ghi trong Sahih 7/78 số 2321)

Ông 'Abdullah bin 'Abbas dẫn lời Nabi ﷺ:

{Có hai hồng phúc mà có rất nhiều người đã bỏ lỡ: Sức khoẻ và thời gian.}

(Al-Bukhari 6049)

Ông 'Abdullah bin Mas'ud rằng Thiên Sứ của Allah ﷺ đã nói: {Đừng có sự ghen tị ngoại trừ trong hai trường hợp: Một người được Allah ban cho sự khôn ngoan thì người đó tận dụng và dạy lại người khác. Và một người được Allah ban cho tiền, và người đó đã tiêu hao tất cả tiền bạc đó vì chân lý.}

(Al-Bukhari 4737 và Muslim 815)

Ông Anas bin Malik dẫn lời Thiên Sứ của Allah ﷺ:

{Hãy làm dễ dàng chứ đừng tạo khó khăn, hãy báo tin vui chứ đừng làm cho hoảng sợ}

(Al-Bukhari 4737 và Muslim 815)

Ông Hakim bin Hizam dẫn lời Thiên Sứ của Allah ﷺ:
 {Hai bên mua bán có quyền lựa chọn trước khi cả hai rời đi} hoặc
 Người nói: {Cho đến khi cả hai rẽ mỗi hướng, nếu cả hai mua bán
 trung thực và rõ ràng thì họ sẽ được ban Barakah (phúc, sự may
 mắn) trong cuộc giao dịch của họ, nhưng nếu cả hai che giấu và
 nói dối, thì có lẽ họ sẽ thu được một số lợi nhuận, nhưng bị xoá
 mất đi Barakah trong cuộc giao dịch của họ. Lời thề vô đạo đức: là
 giả dối để bán hàng, bị tước đoạt lợi nhuận.}
 (Al-Bukhari 2079)

Ông Abu Musa Al-Ash'ari rằng Nabi ﷺ đã nói:
 {Tất cả người Muslim phải từ thiện.} Có người hỏi: Nếu không có thì
 sao? Người bảo: {Hãy tự lao động mang lại nguồn lợi cho bản thân
 và làm từ thiện.} Có người hỏi: Nếu như không có khả năng thì sao?
 Người bảo: {Hãy giúp đỡ người cần sự giúp đỡ} Có người hỏi: Nếu
 như vẫn không có khả năng nữa thì sao? Người bảo: {Hãy bảo ban
 điều đúng đắn hoặc điều tốt đẹp} Có lời hỏi: Nếu như vẫn không
 làm điều đó thì sao? Người bảo: {Chớ làm điều xấu, điều đó vẫn
 được xem là làm từ thiện.}
 (Al-Bukhari 4562 và Muslim 1008)

Ông Abu Huroiroh dẫn lời Thiên Sứ của Allah ﷺ:
 {Khi một người qua đời thì mọi việc mang đến công đức cho y bị
 chấm dứt, ngoại trừ ba việc: việc từ thiện vẫn còn, kiến thức hữu
 ích, hoặc một đứa con ngoan đạo cầu nguyện cho người đó.}
 (Muslim 1635)

Ông Abu Zdar Al-Ghaffari dẫn lời Thiên Sứ của Allah ﷺ:

{Hãy sợ Allah dù anh đang ở đâu, hãy là thiện tốt ngay sau điều xấu là xoá sạch được nó, và hãy giao du với mọi người bằng đạo đức tốt.}

(At-Tirmizdi ghi 1187)

Ông An-Nawwas bin Sam'an rằng ông đã hỏi Nabi ﷺ về điều đúng đắn và điều sai trái, Người giải thích nói: {Điều đúng đắn là đạo đức tốt và điều sai trái là điều khiến anh lo lắng trong lòng và sợ bị mọi người phát hiện ra.}

(Muslim 4760)

Ông Abu Huroiroh dẫn lời Nabi ﷺ:

{Mạnh mẽ không phải là quật ngã mà mạnh mẽ là biết kiểm chế bản thân khi tức giận.}

(Al-Bukhari ghi 5785, và Muslim ghi 4853)

Ông Abu Huroiroh dẫn lời Thiên Sứ của Allah ﷺ:

{Ai đã tin tưởng Allah và Ngày Cuối Cùng thì chớ đừng gây phiền người láng giềng; ai đã tin tưởng Allah và Ngày Cuối Cùng thì hãy chiêu đãi khách; và ai đã tin tưởng Allah và Ngày Cuối Cùng thì hãy nói lời tốt hoặc hãy im lặng}

(Al-Bukhari ghi 6018, và Muslim ghi 660)

Sự thật về y học và dinh dưỡng Trong Hadith của Nabi ﷺ

Phòng bệnh hơn chữa bệnh

Mặc dù Nabi ﷺ không phải là bác sĩ, nhưng các Hadith của Người bao gồm nhiều điều liên quan đến thực phẩm, sức khỏe và thói quen dinh dưỡng, cũng như những gì ngày nay được gọi là thuốc thảo dược và thuốc thay thế. Những Hadith này hình thành nên cái mà người Muslim gọi là “At-Tib An-Nabawi – Y học Nabi”.

Muhammad ﷺ kêu gọi những người bạn đồng hành của mình ăn uống điều độ, tránh béo phì và duy trì hoạt động (tuân thủ lối sống lành mạnh theo quan niệm hiện đại).

Muhammad ﷺ đã nhiều lần chỉ ra rằng dạ dày là ngôi nhà của bệnh tật. Muhammad ﷺ ghét việc lấp đầy dạ dày bằng thức ăn và yêu thích một người ăn nhiều bữa nhỏ trong ngày để cung cấp năng lượng và sức khỏe cho anh ta. Muhammad ﷺ đã nói: {Con trai Adam (tức con người) không lấp đầy cái túi chứa nào xấu hơn dạ dày của mình. Con trai Adam cần tính toán thức ăn giúp tăng cường sức mạnh và năng lượng cho cơ thể của mình. Nếu cần thiết phải ăn thì hãy chia một phần ba cho thức ăn, một phần ba cho nước uống và một phần ba khoảng trống không khí.}

(Al-Hakim ghi trong Mustadrik 4/121 số 7232, 4/331 số 8040, At-Tirmizdi ghi trong Jame' 4/188 số 2380, Ibnu Majah ghi trong Sunan 4/448 và Ahmad ghi trong Musnad 7/3819 số 17459).

Bụng của bạn
là túi chứa xấu
nhất cho bạn
nhét đầy

$\frac{1}{3}$ thức ăn

+

$\frac{1}{3}$ nước

+

$\frac{1}{3}$ khoảng
trống

không khí

Muhammad ﷺ ăn lúa mạch và khuyến khích ăn thực phẩm này

Các nghiên cứu gần đây chỉ ra rằng lúa mạch mang lại những lợi ích sức khỏe đáng kể, được coi là một loại thực phẩm hoàn chỉnh do hàm lượng của nó. Chứa các enzyme, axit amin, vitamin và khoáng chất như sắt, photpho, canxi, Kali và crom.

Lúa mạch giúp giảm lượng cholesterol trong máu một cách hiệu quả, điều chỉnh lượng đường và ngăn ngừa sự hình thành cục máu đông vì nó có chứa chất xơ hòa tan trong nước. Nó cũng chứa các chất xơ không hòa tan khác (có trong cám lúa mạch) có tác dụng đáng kể trong việc kích thích nhu động ruột và làm giảm nguy cơ xuất hiện khối u cũng như sự tồn tại của các chất gây ung thư trong đó.

Lúa mạch làm giảm nguy cơ phát triển chứng run và rối loạn giấc ngủ vì nó có chứa melatonin, một loại hormone được tiết ra từ tuyến tùng trong não và khả năng tiết ra nó giảm dần theo tuổi tác. Lúa mạch còn chứa vitamin A và E, là những chất chống oxy hóa bảo vệ cơ thể khỏi các gốc tự do phá hủy màng tế bào và gây ung thư.

Muhammad ﷺ ăn bánh mì làm từ bột lúa mạch và cám lúa mạch thường xuyên hơn là ăn bánh mì làm từ bột mì. Theo Al-Bukhari ghi từ Salamah bin Dinar rằng Thiên Sứ ﷺ thường ăn lúa mạch lúc, và chỉ giã lúa mạch và thổi vỏ đi.

Món Talbinah là một món ăn mà Nabi khuyên dùng cho người buồn

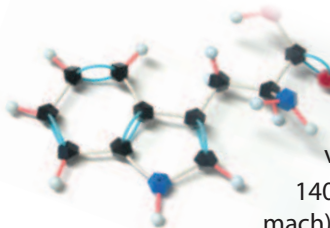
Một trong những điều kỳ diệu về mặt khoa học trong Hadith của Nabi là Người khuyên dùng "Talbinah" để giảm bớt nỗi buồn và trầm cảm cho người bệnh hoặc gia đình có tang lễ. Talbinah là món

cháo làm từ bột lúa mạch với cám lúa mạch. Thiên Sứ ﷺ nói: {Talbinah là niềm an ủi cho trái tim người bệnh và xoa dịu nỗi buồn.} (Al-Bukhari ghi 5365).

Các nghiên cứu y học gần đây đã tiết lộ rằng sự giảm nồng độ của một số chất dẫn truyền thần kinh trong não chịu trách nhiệm về tâm trạng của một người sẽ gây ra trầm cảm và thuốc chống trầm cảm có tác dụng làm tăng mức độ của các chất dẫn truyền thần kinh này hoặc đưa chúng trở lại nồng độ bình thường để loại bỏ chúng. trầm cảm.

Các chất dẫn truyền thần kinh quan trọng nhất ảnh hưởng đến tâm trạng là serotonin, norepinephrine và dopamine. Các nhà khoa học đã phát hiện ra rằng lúa mạch có tác dụng hiệu quả đối với serotonin, làm giảm chúng trầm cảm.

Lúa mạch chứa axit amin tryptophan, góp phần vào quá trình sinh tổng hợp serotonin. Nó cũng chứa kali và vitamin B, sự thiếu hụt chúng gây ra cảm giác khó chịu và trầm cảm. Hadith này Nabi ﷺ nói cách đây 1400 năm về Talbinah (chủ yếu được làm từ lúa mạch) rằng nó làm giảm phần nào nỗi buồn (nhưng không phải tất cả nỗi buồn) chứa đựng một tiền lệ y học và một tiết lộ khoa học chính xác.

Hadith Nabi ﷺ về nước Zamzam

Zamzam là tên của một loại nước khoáng có nguồn gốc gần Đền Ka'bah tại Masjid Al-Haram ở Makkah. Người Muslim tin rằng dòng nước này vẫn chảy một cách kỳ diệu suốt hàng nghìn năm qua.

Câu chuyện về Zamzam quay trở lại với ông tổ Ibrahim (Abraham) của chúng ta, khi ông bỏ vợ là Hajar và con chung của hai người là Isma'il ở Makkah theo lệnh của Allah. Khi Isma'il khát nước, bà Hajar bắt đầu đi tìm nước, đi đi lại lại và sau một hồi tìm kiếm, con trai bà dùng chân đạp xuống đất khiến nước từ dưới chân trào ra. Bà Hajar bắt đầu bao quanh cát và chất thành đống để bảo toàn nước phun trào, và bà thường vừa đẩy cát vừa nói: "Zam Zam, Zam Zam," có nghĩa là "hãy tụ lại theo tiếng Syriac".

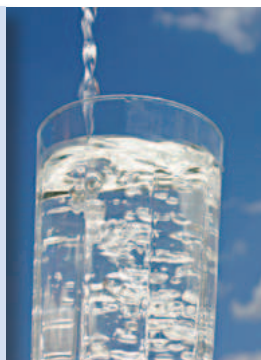
Nabi ﷺ mô tả nước Zamzam là loại nước hồng phúc, Người nói về nước này:

{Zamzam là một loại thực phẩm giúp no và thuốc chữa bệnh.} (Ot-Tobari ghi và những người đàn ông truyền Hadith toàn đáng tin.) Nghĩa là uống nước Zamzam như một bữa ăn no, đồng thời nó còn chữa được bệnh tật. Nước được coi là khoáng chất nếu tỷ lệ khoáng chất trong đó bằng hoặc lớn hơn 250 mg/L. Theo các phân tích trong phòng thí nghiệm được thực hiện trên nước Zamzam, người ta thấy rằng tỷ lệ khoáng chất trong đó dao động từ 800 đến 1000 miligam mỗi lít, vì vậy đây là một bữa ăn đầy đủ và bão hòa với các khoáng chất mà cơ thể cần.

Người ta cũng chứng minh rằng nước Zamzam phù hợp các tiêu chuẩn của Tổ chức Y tế Thế giới về nước uống và rất giàu các nguyên tố và khoáng chất quan trọng như canxi mà cơ thể cần để hình thành xương và răng cũng như cho các chức năng quan trọng liên quan đến cơ thể như tim, cơ bắp và dây thần kinh. Ngoài ra còn có bicarbonate giúp tiêu hóa và fluoride mà cơ thể cần để duy trì hàm răng khỏe mạnh.

Được biết, nước khoáng có nhiều tác dụng chữa bệnh, giúp giảm đau và điều trị các chứng viêm cơ, khớp.

Nước Zamzam được coi là một trong những loại nước khoáng giàu canxi nhất vì nó chứa 190 - 200 mg/L canxi so với nước khoáng Evian chứa khoảng 80-78 mg/L và nước Perrier chứa khoảng 147 - 150 mg/L

Trẻ em từ 4 - 8 tuổi cần 800 mg/L canxi mỗi ngày, phụ nữ mang thai và cho con bú cần khoảng 1300 mg/L canxi mỗi ngày, có thể được cung cấp từ nhiều nguồn thực phẩm khác nhau, trong đó quan trọng nhất là sữa. Chỉ riêng nước Zamzam có thể cung cấp từ 10% đến 25% nhu cầu canxi hàng ngày của cơ thể.

Dòng chữ "Thiên Sứ của Allah" này được thiết kế dưới dạng một giọt nước. Từ các tác phẩm của Giáo sư Farid Al-'Ali.

Nấm cục là thuốc chữa mắt

Nabi Muhammad ﷺ nói:

{Nấm cục thuộc Manna, nước ép của nó chữa bệnh mắt.} (Al-Bukhari ghi 5708 và Muslim ghi 5244).

Nấm cục (có tên khoa học là truffle) là một loại nấm mọc thành từng nhóm dưới lòng đất ở độ sâu 2-50 cm ở những vùng sa mạc ẩm ướt. Nấm cục không có lá hoặc rễ, có mùi đặc biệt và có thể có màu trắng hoặc nâu. (nấm cục được gọi là "Faqa" ở một số nước vùng Vịnh Ả-rập.

Các phân tích hóa học chỉ ra rằng nước chiếm 77% thành phần của nấm cục và phần còn lại bao gồm protein, chất béo, một số carbohydrate và khoáng chất. Tuy nhiên, những khám phá gần đây đã chỉ ra rằng nước ép nấm cục

có tác dụng chữa lành nhiều bệnh về mắt, đặc biệt là bệnh đau mắt hột, một bệnh truyền nhiễm gây tổn thương tế bào giác mạc.

Lưu ý: Manna là lương thực mà Allah ban từ trời xuống cho con cháu Israel trước đây.

Chà là là sức khỏe và năng lượng

Nabi ﷺ nói: {Nhà mà không dự trữ chà là khiến gia đình bị đói.} (Muslim ghi 2046),

và Nabi ﷺ nói: {Ai mỗi sáng ăn 7 trái chà là 'Ajwah, trong ngày đó không bị độc và bùa.} (Al-Bukhari ghi 5769 và Muslim ghi 5241)

Các phân tích trong phòng thí nghiệm đã chỉ ra rằng chà là chứa 70,6% carbohydrate tiêu hóa nhanh và một lượng lớn khoáng chất như sắt, photpho, kali, magiê và canxi. Một vài quả chà là mang lại cảm giác no nhanh chóng cũng như hoạt động thể chất và tinh thần. Điều này là do chà là có chỉ số đường huyết gần 100, đây là một giá trị rất cao cho thấy quá trình tiêu hóa và hấp thụ nhanh chóng của chúng theo cách làm tăng lượng đường trong máu trong một thời gian ngắn sau khi ăn chúng. Đường chà là tiếp cận các mô và tế bào trong não và cơ bắp với hiệu quả tuyệt vời, mang lại cho chúng sức mạnh và hoạt động theo cách vượt trội so với các loại nước tăng lực đã lan rộng trong thời đại chúng ta.

Chà là tăng cường cơ bắp và dây thần kinh, trì hoãn lão hóa, chống lo âu thần kinh, kích thích tuyến giáp, bảo vệ chống thiếu máu, làm mềm mạch máu, giữ ẩm cho ruột và bảo vệ chúng khỏi nhiễm trùng. Ăn chà là khi bụng đói cũng có tác dụng diệt giun, chà là ngâm có tác dụng chống ho và viêm phế quản, đồng thời chất xơ của nó chống táo bón và muối của nó điều chỉnh độ axit trong máu, nguyên nhân gây ra sỏi thận, túi mật, bệnh gút và bệnh trĩ.

Chà là chứa một nhóm vitamin, trong đó quan trọng nhất là vitamin A, giúp tăng trưởng, bảo vệ da và chống lại bệnh mù lòa (quáng gà) và vitamin B, giúp duy trì sức khỏe của hệ thần kinh và bảo vệ chống lại bệnh thần kinh căng thẳng và cản trở sự thèm ăn. Chà là rất giàu tannin, là chất chống viêm và có tác dụng làm sạch cơ thể. Nó cũng chứa chất làm se tử cung tương tự như oxytocin, giúp tổng thai nhi ra ngoài và giảm chảy máu sau sinh.

Muhammad ﷺ khuyên dùng dầu ô liu

Muhammad ﷺ mô tả dầu ô liu là từ một cây được ban phước và nói: {Hãy ăn dầu và sử dụng nó để thoa vì nó là từ một cây được ban phước.} (At-Tirmizdi ghi 1851)

Những khám phá y học hiện đại xác nhận rằng dầu ô liu rất có lợi cho sức khỏe và hầu hết các axit béo trong đó đều không bão hòa, chiếm 75-85%, trong khi axit béo bão hòa chiếm 10-20% tổng lượng axit béo có trong chế phẩm của dầu ô liu. Những khám phá này chỉ ra rằng dầu ô liu có lợi trong việc bảo vệ chống lại bệnh tim bằng cách góp phần kiểm soát mức độ cholesterol có hại và nâng cao mức độ cholesterol có lợi.

Dầu ô liu làm dịu dạ dày, có đặc tính bảo vệ và có tác dụng hữu ích trong việc điều trị loét dạ dày và viêm màng nhầy. Đối với loại dầu được biết đến trên thị trường là dầu ô liu nguyên chất, nó chứa tỷ lệ chất chống oxy hóa cao, đặc biệt là vitamin E và phenol, vì nó được chiết xuất tự nhiên và trong điều kiện nhiệt thích hợp. Dầu ô liu được sử dụng để điều trị các vấn đề về da ngoài việc là một loại kem dưỡng ẩm da hiệu quả cao.

Những người mắc bệnh tiểu đường và những người có nguy cơ mắc bệnh này nên bổ sung dầu ô liu vào chế độ ăn có chứa tỷ lệ carbohydrate cao.

Các nghiên cứu đã chỉ ra rằng hỗn hợp carbohydrate và dầu ô liu này có khả năng kiểm soát lượng đường trong máu cao hơn so với các loại thực phẩm ít béo.

{Allah

là Ánh Sáng của các tầng trời và trái đất.

Hình ảnh Ánh Sáng của Ngài giống như một ngọn đèn được đặt ở một hốc tường, ngọn đèn nằm trong một chiếc lồng thủy tinh, lồng thủy tinh như một ngôi sao lấp lánh; ngọn đèn được thắp từ một loại dầu của cây ô liu ân phúc, không cần mặt trời ở hướng đông hay ở hướng tây, dầu của nó gần như muốn tỏa sáng mặc dù lửa vẫn chưa chạm đến; ánh sáng bên trên ánh sáng. Allah hướng dẫn đến Ánh Sáng của Ngài đối với ai Ngài muốn. Allah đưa ra hình ảnh thí dụ cho nhân loại bởi vì Allah là Đấng Hằng Biết mọi thứ.)

(chương 24 – An-Nur, câu 35)

Chương

11

LỜI KẾT

Masjid An-Nabawi cao quý tại
Madinah Munawwarah

Muhammad ﷺ là Thiên Sứ của Allah

Câu chuyện của Suraqah Al-Kannani: Lời nói của Nabi trở thành hiện thực sau 20 năm

Vào năm 622 DL, Muhammad ﷺ di cư theo lệnh của Allah từ Makkah đến Madinah cùng với người bạn đồng hành của mình là Abu Bakar, và các thủ lĩnh Quraish đã công bố phần thưởng 100 đầu lạc đà cho bất cứ ai giao nộp Muhammad ﷺ dù sống hay chết. Đây là điều đã thúc đẩy một trong những hiệp sĩ Ả-rập, Suraqah bin Malik, truy tìm Muhammad ﷺ và người bạn đồng hành của Người. Suraqah được biết đến là một hiệp sĩ có tầm nhìn sâu sắc trong việc theo dõi dấu vết, và có sức chịu đựng cao trước mọi hoàn cảnh trên đường đi nên đã phát hiện được hướng đi của Muhammad và người bạn đồng hành. Sau khi tìm kiếm cẩn thận, Suraqah đã tìm thấy Muhammad ﷺ và Abu Bakr, nhưng khi nhìn thấy họ và đến gần họ, Muhammad ﷺ đã cầu nguyện Thượng Đế của mình bảo vệ tránh khỏi mọi điều xấu từ y, và thuận theo ý muốn của Allah, con ngựa của Suraqah vấp phải đất và ngã xuống đất. Điều kỳ lạ là khi y đứng dậy và cưỡi ngựa tiến gần Muhammad ﷺ thì chân ngựa lại bị lún xuống đất lần nữa và y bị té nhào xuống đất, sự việc lặp lại nhiều lần.

Muhammad ﷺ yêu cầu Suraqah quay trở lại Makkah và đừng để ai bám theo sau mình, đồng thời Người đề cập với Suraqah bằng niềm tin chắc chắn nơi Allah rằng tôn giáo của Ngài sẽ lan rộng và phổ biến khắp trái đất, và một ngày nào đó ông sẽ đeo vòng tay của Kisra (Khosrau), Hoàng đế Ba Tư, như một dấu hiệu cho thấy sức mạnh của người Muslim dành chiến thắng trước người Ba Tư trong tương lai, và điều này là phần thưởng sẽ tốt nhiều so với phần thưởng của Quraish. (Theo đường truyền khác ghi là Thiên Sứ ﷺ đã viết thư cam kết cho Suraqah.)

Muhammad ﷺ nói: {Người nghĩ thế nào, hỏi Suraqa việc người đeo vòng tay của Kisra?}
(Al-Baihaqi ghi trong Sunan Al-Kubra 6/357 số 13156)

Suraqah cảm thấy Muhammad ﷺ thành thật nên rút lại lập trường và đồng ý yêu cầu của Nabi ﷺ. Thế là Muhammad ﷺ và Abu Bakar tiếp tục cuộc hành trình cho đến khi đến Madinah. Nhiều năm trôi qua và Muhammad ﷺ qua đời, rồi hai năm sau Abu Bakar lại qua đời và 'Umar bin Al-Khattab trở thành vị Thủ lĩnh của người Muslim, và Nhà nước Islam mở rộng bờ cõi trong thời gian trị vì của 'Umar cho đến khi người Muslim chiến thắng Ba Tư vào năm 642 DL.

Kho báu Kisra bin Hormuz, Hoàng đế Ba Tư, rơi vào tay Thủ lĩnh 'Umar bin Al-Khattab. Lúc này, Thủ lĩnh nhớ lại câu chuyện của Suraqah, người đã trở thành một ông già, và 'Umar đã mời ông đến Masjid. Sau khi dâng lễ nguyện Salah, 'Umar đứng trước mặt những người Muslim và nhắc nhở họ về lời hứa của Thiên Sứ ﷺ với Suraqah nên đã mặc áo của Hoàng đế Kisra cho Suraqah, đội vương miện lên đầu và đeo vòng tay cho ông. Quả thực, đó là một tình huống rất cảm động, Suraqah đã khóc và những người có mặt xung quanh ông cũng khóc khi nhìn thấy lời hứa của Muhammad ﷺ được ứng nghiệm sau 10 năm kể từ khi Người qua đời (và hai mươi năm kể từ khi sự kiện truy tìm của Suraqah).

Bức tranh là tác phẩm của nhà thư pháp Ai Cập 'Isom Abdul Fattah

Câu chuyện về chiếc chìa khóa Ka'bah... là lời giao ước cho đến thời đại chúng ngày nay

Vào năm 630 DL, Muhammad ﷺ đánh bại các thủ lĩnh Quraish và tiến vào Makkah trong hòa bình và không có chiến tranh. Muhammad ﷺ đã không trở về quê hương của mình, Makkah, để dành phần đời còn lại của mình ở đó, mà thay vào đó, Người quay trở lại để thanh tẩy Ka'bah khỏi các thần tượng và biến Nó thành ngôi Nhà thờ phượng Allah, Đấng Duy Nhất, nơi mà mọi người từ khắp nơi sẽ đến. Do đó, khôi phục lại mục tiêu mà Ibrahim đã xây dựng Nó theo lệnh của Allah.

Muhammad dỡ bỏ tất cả các thần tượng xung quanh Kabah, và yêu cầu vị Sahabi Bilal trèo lên nóc Ka'bah và hô gọi, "Allahu Akbar Allahu Akbar, Ash ha du al la i la ha il lol loh wa ash ha du anh na mu hâm ma dar ro su lul loh – ý nghĩa: Allah vĩ đại nhất, Allah vĩ đại nhất, tôi tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và tôi chứng nhận Muhammad là Thiên Sứ của Allah"

Muhammad muốn lấy chìa khóa của Ka'bah nên đã triệu tập 'Uthman bin Talhah Ash-Shaybani, người từng là người trông coi hoặc quản lý Ka'bah theo luật thừa kế từ trước Islam. Trước khi chuyển sang Islam, ông đã ngăn cản Muhammad hành lễ Salah trong Ka'bah, nhưng ông đã chuyển sang Islam trước cuộc giải phóng Makkah.

Ở đây để cập rằng khi Qusay, ông tổ nội thứ năm của Muhammad ﷺ, nắm quyền cai trị Makkah, con trai cả của ông được giao danh dự giám hộ Ka'bah, và sau đó nó được các con trai của ông thừa kế cho đến khi quyền giám hộ được chuyển cho 'Uthman bin Talhah.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

'Uthman bin Talhah không còn lựa chọn nào khác ngoài việc trao chìa khóa Kabah cho Muhammad ﷺ, do đó làm mất đi danh dự của người quản lý, và hàng nghìn người Muslim đang mong muốn biết ai sẽ giành được danh dự của người quản lý sau ông ấy. Muhammad cắt ngang những khoảnh khắc im lặng và chờ đợi, Người mở cửa Ka'bah, bước vào để dọn sạch tất cả thần tượng, sau đó đi ra ngoài và nói với 'Uthman bin Talhah:

{Hôm nay là ngày của lễ phải và thực hiện lời giao ước. Người hãy cầm lấy nó (chìa khoá Ka'bah), hỡi dòng tộc Talhah, mãi mãi vô hạn định, không ai có quyền tước đoạt nó khỏi tay các người ngoại trừ kẻ áp bức, bất công. }
(Ot-Tobari ghi trong Al-Kubra 11/120 số 11234)

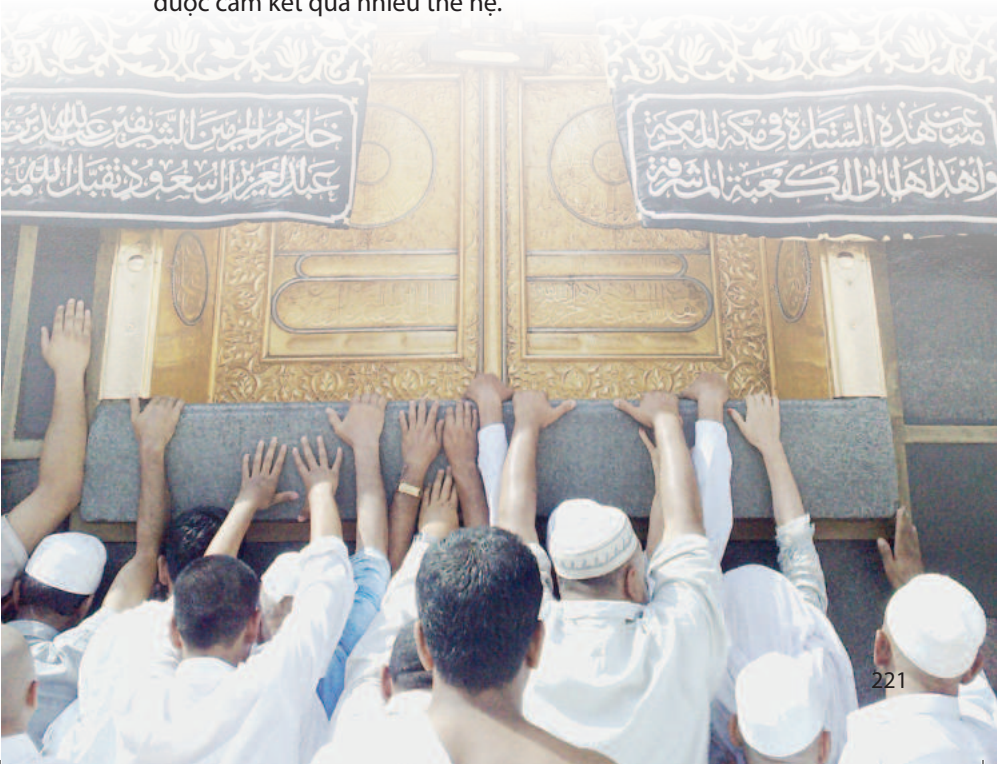
Lời giao ước vẫn tiếp tục được tôn trọng cho đến ngày nay

Chìa khóa của Ka'bah vẫn được truyền lại cho con cháu của dòng tộc Shaybah trong hơn 1.400 năm và cho đến ngày nay, họ cam kết duy trì việc quản lý Ka'bah và hoàn thành tốt trách nhiệm mà Allah đã uỷ thác từ thế hệ này sang thế hệ khác, và không ai dám tranh chấp việc nắm giữ chìa khoá Ka'bah với

họ ngoại trừ đó là kẻ áp bức, bất công như Muhammad ﷺ đã nói. Ở thời đại chúng ta, chính quyền Saudi Arabai (Ả-rập Xê-út) rửa Ka'bah hàng năm và triệu tập một người đàn ông từ dòng tộc Shaybah đến mở cửa Ka'bah để nó có thể được rửa bằng nước Zamzam, nước hoa hồng và các loại nước hoa khác, và bên trong các bức tường Ka'bah được xúc tinh dầu trầm hương.

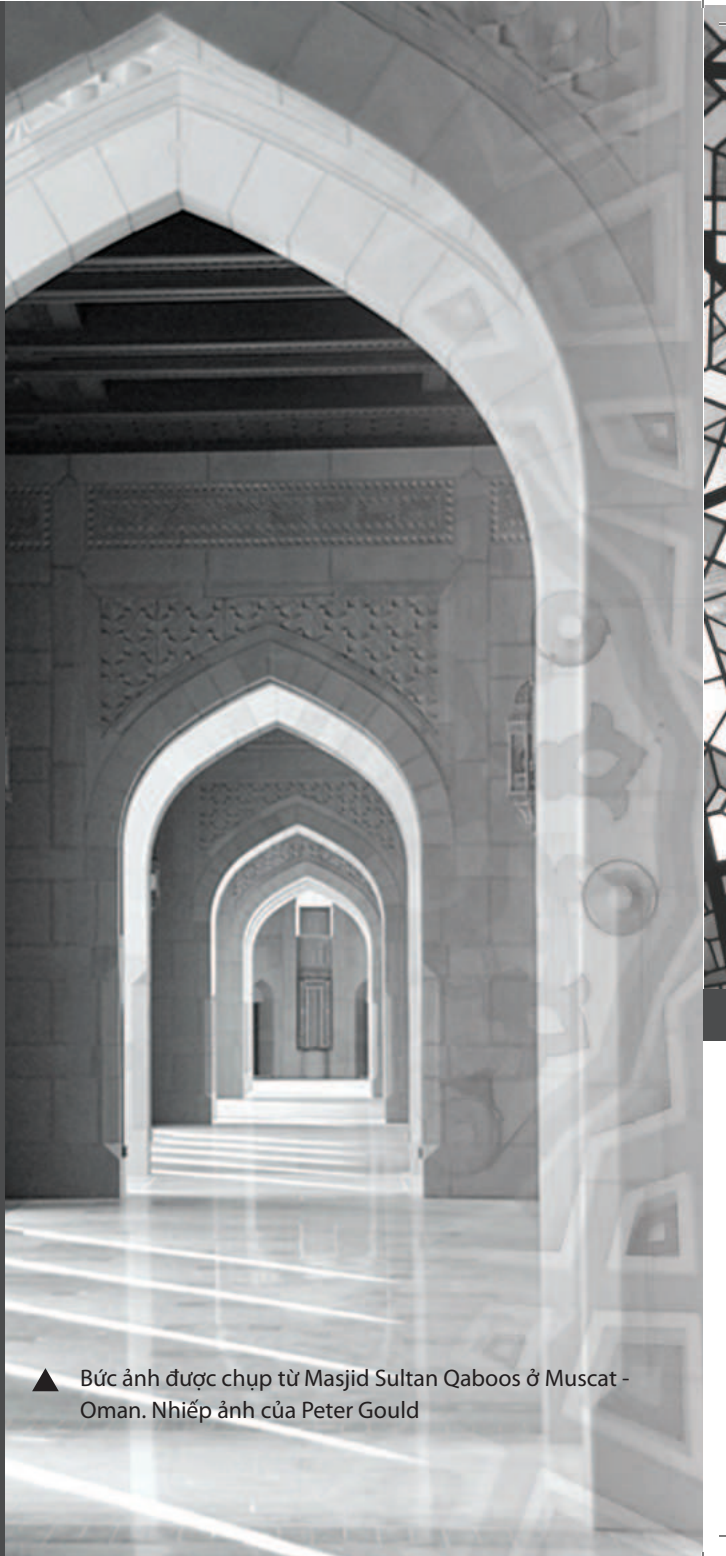
Còn lời lẽ nào miêu tả về sự công chính và duy trì tốt lời giao ước này đây! Mọi sự tôn trọng dành cho từng lời nói của người lãnh đạo được cam kết qua nhiều thế hệ.

Chương

12

KIẾN TRÚC VÀ THƯ PHÁP ISLAM

▲ Bức ảnh được chụp từ Masjid Sultan Qaboos ở Muscat - Oman. Nhiếp ảnh của Peter Gould

Peter Gould, người Úc

Nghệ sĩ và nhà thiết kế người Úc Peter Gould đã thành công trong việc làm nổi bật vẻ đẹp và sự cổ xưa của kiến trúc Islam thông qua các công nghệ kỹ thuật số mới nhất. Những chuyến du lịch của ông đến nhiều quốc gia trên thế giới, đặc biệt là thế giới Islam, là nguồn cảm hứng và sự sáng tạo cho ông, là cửa ngõ cho sự pha trộn văn hóa và văn minh, đồng thời phản ánh ảnh hưởng của kiến trúc Islam đến thiết kế và trang trí kiến trúc trên thế giới.

Peter Saunders, người Anh

Ông là một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp người Anh với bộ sưu tập ảnh chuyên nghiệp lên đến hơn một phần tư triệu bức ảnh được thu thập thông qua những bức ảnh về nền văn minh và văn hóa của bốn quốc gia. Peter yêu thích kiến trúc Islam nên đã hướng tới

phương Đông và chuyên chụp ảnh các kiến trúc và đồ trang trí Islam. Ông ấy có một cuốn sách tranh có tựa đề "Trong bóng cây", trong đó ông ấy trình bày một cách đặc biệt sự đa dạng của nền văn minh Islam phát triển mạnh mẽ ở các khu vực khác nhau trên thế giới, khác nhau về sắc tộc và văn hóa, nhưng bị ảnh hưởng đáng kể bởi nền văn minh Islam.

Chính phủ Maroc giao cho Peter Saunders nhiệm vụ chụp ảnh và ghi lại các Masjid, kiến trúc và đồ trang trí Islam lịch sử ở Vương quốc Maroc.

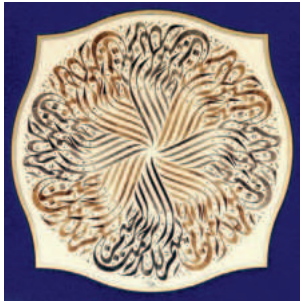

Hasan Shalabi, người Thổ Nhĩ Kỳ

Hasan Shalabi được coi là một trong những chuyên gia nổi tiếng nhất về thư pháp Islam trên thế giới. Kể từ khi bắt đầu dạy thư pháp Islam vào năm 1976, ông đã chứng nhận cho hơn 44 học viên đến từ các quốc gia khác nhau trên thế giới.

Ông cũng thiết kế những bức tranh nổi bật bằng thư pháp Islam cho Masjid An-Nabawi, Masjid Quba ở Madinah Munawwarah, Masjid Sultan Ahmad ở Istanbul, Masjid Fatih ở thành phố Würzheim ở Đức, Masjid Al-Jumu'ah ở Johannesburg ở Nam Phi, cũng như Trung tâm Y học Islam ở quốc gia Kuwait.

Muhammad Zakariya, người Hoa Kỳ

Muhammad Zakariya được coi là đại sứ của thư pháp Islam ở Mỹ. Ông ấy yêu thích thư pháp Ả-rập và thư pháp Islam từ khi còn trẻ, và khi ông ấy 19 tuổi, ông ấy đã đi du lịch để học thư pháp Islam ở Maroc và Thổ Nhĩ Kỳ. Muhammad Zakariya là người Mỹ đầu tiên có bằng thư pháp Islam từ Thổ Nhĩ Kỳ. Ông có nhiều tác phẩm nổi tiếng, trong đó nổi tiếng nhất là thiết kế con tem do chính phủ Mỹ phát hành mang dòng chữ “Eid Mubarak” chúc mừng người Muslim trong ngày lễ của họ.

Bức tranh thể hiện nghệ thuật thư pháp Islam bằng câu Kinh {Chẳng phải phần thưởng tốt là chỉ dành cho cái tốt đó sao?!}

Nuriya Garcisa Masip, người Tây Ban Nha

Muhammad Zakariya được coi là đại sứ của thư pháp Islam ở Mỹ. Ông ấy yêu thích thư pháp Ả-rập và thư pháp Islam từ khi còn trẻ, và khi ông ấy 19 tuổi, ông ấy đã đi du lịch để học thư pháp Islam ở Maroc và Thổ Nhĩ Kỳ. Muhammad Zakariya là người Mỹ đầu tiên có bằng thư pháp Islam từ Thổ Nhĩ Kỳ. Ông có nhiều tác phẩm nổi tiếng, trong đó nổi tiếng nhất là thiết kế con tem do chính phủ Mỹ phát hành mang dòng chữ “Eid Mubarak” chúc mừng người Muslim trong ngày lễ của họ.

Haji Nurud Din người Quảng Giang, Trung Quốc

Giáo viên thư pháp Haji Nurud Din sinh năm 1963 tại tỉnh Sơn Đông, Trung Quốc. Ông là một trong những nhà thư pháp nổi tiếng nhất, người đã tạo ra mối liên kết độc đáo giữa nghệ thuật thư pháp của tiếng Ả-rập và tiếng Trung Quốc.

Hai bức tranh nghệ thuật này thể hiện hai câu chứng ngôn đức tin "La i la ha il lol loh, Mu ham mad ro su lul loh".

Đối với mái vòm ở phần dưới của bức tranh, nó có dòng chữ "Mu ham mad ro su lul loh".

Lặp đi lặp lại hàng trăm lần

Hỏi bạn đồng hành
trước đường, hỏi hàng
xóm trước cất nhà

Nobuko Sagawa, người Nhật Bản

Nobuko Sagawa được coi là một trong những nhà thư pháp Nhật Bản đầu tiên chuyên về nghệ thuật thư pháp Islam. Sau khi tốt nghiệp trường Cao đẳng Nghệ thuật ở Tokyo, cô đến Damascus để học thư pháp Ả-rập cho đến khi thành thạo chữ Kufic và chữ Thuluth. Cô đã tham gia nhiều triển lãm quốc tế và có khả năng kết hợp các văn bản kana của Nhật Bản, chữ Hán của Trung Quốc và ký tự tiếng Ả-rập.

Bức tranh thể hiện nghệ thuật thư pháp Islam bằng font chữ "Thuluth" về câu Kinh {Và TA (Allah) cử phái Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để làm một Người mang tin mừng và một Người cảnh báo cho toàn bộ nhân loại}

Farid Al-'Ali, người Kuwait

Farid Al-'Ali là người đứng đầu Trung tâm Nghệ thuật Islam ở Kuwait và là tác giả của cuốn sách Muhammadiyat, trong đó bao gồm bộ sưu tập thiết kế nổi tiếng nhất về chữ Muhammad. Cuốn sách trưng bày năm trăm thiết kế nghệ thuật được phân bố trong mười một nhóm hình học được xây dựng từ chữ "Muhammad" với các thiết kế hấp dẫn, một số giống như chiếc lá, một số giống hình giọt nước và một số phản ánh các mái vòm trong kiến trúc Islam. Giáo sư Farid Al-'Ali còn có những tác phẩm nghệ thuật tuyệt vời khác, trong đó quan trọng nhất là những tác phẩm nghệ thuật và hình học mô tả về chữ Allah.

Muhammad Al-Mandi, người mang quốc tịch Các tiểu vương quốc Ả-rập thống nhất

Cái tên Muhammad Al-Mandi trở nên nổi tiếng ở Các Tiểu vương quốc Ả-rập Thống nhất sau khi ông thành công trong việc hoàn thành một bộ thiết kế nghệ thuật để tô điểm cho hộ chiếu và tiền giấy của Các Tiểu vương quốc Ả-rập Thống nhất, bên cạnh những đóng góp nổi bật của ông cho nghệ thuật thư pháp Islam trang trí cho Masjid Sheikh Zayed ở Abu Dhabi, nơi đã trở thành một đỉnh thự và địa danh phản ánh những thiết kế kiến trúc Islam Hiện đại đẹp nhất trên thế giới.

Đây là một thiết kế nghệ thuật đặc biệt của chữ "Muhammad" bằng các chữ cái Ả-rập riêng biệt và nó là thành phần chính của bức tranh do nghệ sĩ và nhà thư pháp Muhammad Al-Mandi thiết kế, kết hợp các chữ "Muhammad" bằng tiếng Anh và tiếng Ả-rập. Tác phẩm nghệ thuật này phản ánh sự kết hợp của bốn chữ cái Ả-rập và tám chữ cái tiếng Anh một cách nghệ thuật tuyệt vời

Masjid lớn – quốc gia Kuwait:

Đây là Masjid Lớn ở đất nước Kuwait. Nó nằm ở trung tâm thủ đô và có thể chứa khoảng 30.000 tín đồ. Nội thất gần đây đã được thay đổi mới và trang trí theo phong cách Islam riêng biệt

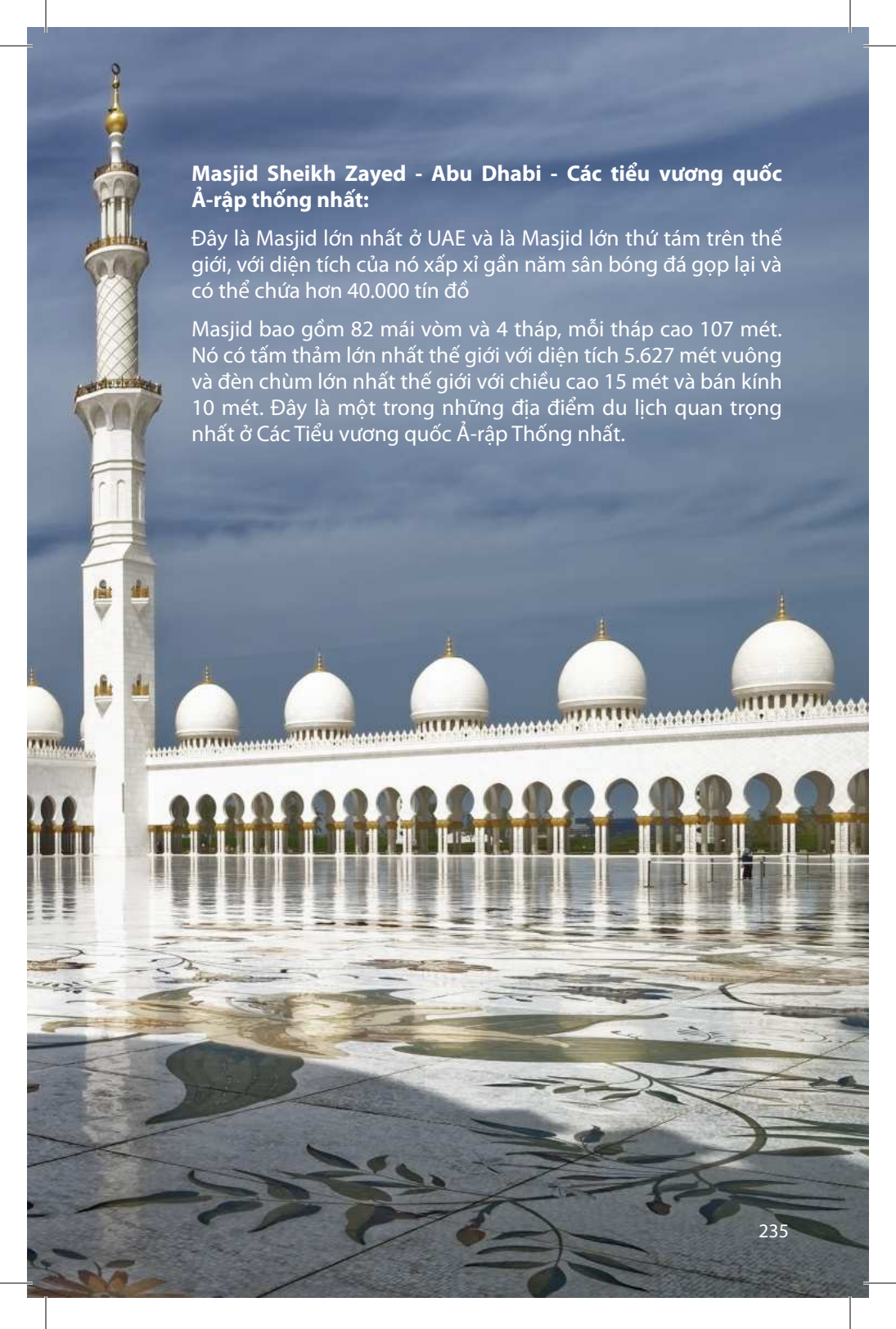

Những bức ảnh này được chụp vào đêm ngày 27 của tháng Ramadan hồng phúc. Được biết, người Muslim nhịn ăn vào ban ngày của tháng Ramadan từ rạng đông cho đến mặt trời lặn và thực hiện Salah Taraweh sau buổi Salah 'Isha và Salah Tahajjud trong mười đêm cuối cùng của tháng Ramadan hồng phúc. Nhiếp ảnh của Ahmad Al-'Umairi

A photograph of the Sheikh Zayed Grand Mosque in Abu Dhabi, UAE. The image shows a tall, white minaret with a golden top on the left side. In the background, there is a long, white wall with several large, white domes and a series of arches. The foreground is a large, polished stone courtyard with intricate floral patterns. The sky is a clear, deep blue.

Masjid Sheikh Zayed - Abu Dhabi - Các tiểu vương quốc Ả-rập thống nhất:

Đây là Masjid lớn nhất ở UAE và là Masjid lớn thứ tám trên thế giới, với diện tích của nó xấp xỉ gần năm sân bóng đá gộp lại và có thể chứa hơn 40.000 tín đồ

Masjid bao gồm 82 mái vòm và 4 tháp, mỗi tháp cao 107 mét. Nó có tám thềm lớn nhất thế giới với diện tích 5.627 mét vuông và đèn chùm lớn nhất thế giới với chiều cao 15 mét và bán kính 10 mét. Đây là một trong những địa điểm du lịch quan trọng nhất ở Các Tiểu vương quốc Ả-rập Thống nhất.

**Masjid Imam Muhammad bin Abdul Wahhab
– quốc gia Qatar:**

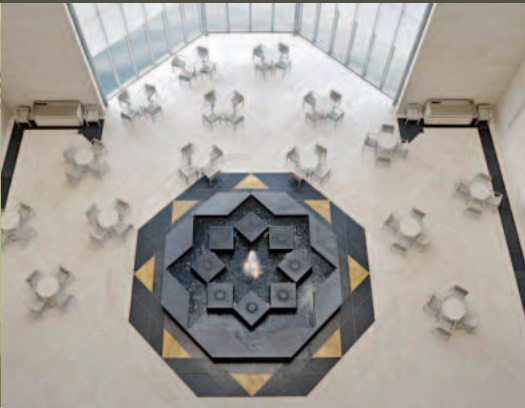
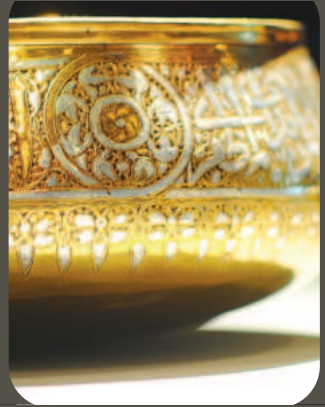
Nó được khánh thành vào năm 2011 và là Masjid lớn nhất ở Qatar. Nó được thiết kế để phản ánh nghệ thuật kiến trúc Islam và đặc điểm xây dựng địa phương ở đất nước Qatar.

Masjid có 28 mái vòm và một tháp lớn, cao 65 mét, có thể chứa khoảng 12.000 tín đồ. Nó được xây dựng trên tổng diện tích ước tính khoảng 175.000 m².

Bảo tàng Nghệ thuật Islam – quốc gia Qatar:

Bảo tàng mở cửa cho công chúng vào năm 2008. Nội dung và hiện vật của bảo tàng phản ánh sự đa dạng nghệ thuật của thế giới Islam. Bảo tàng được thiết kế bởi kiến trúc sư người Mỹ Ieoh Ming Pei, được gọi đơn giản là I.M. Pei là người thiết kế Kim tự tháp Louvre ở Paris, được xây bằng kính và thép

Masjid Al-Saleh - Sanaa - Cộng hòa Yemen:

Đây là Masjid lớn nhất ở Yemen. Nó được khánh thành vào năm 2008 DL. Tổng diện tích của nó lên tới 224.000 m² và có thể chứa khoảng 40.000 tín đồ. Masjid được xây dựng theo phong cách kiến trúc Yemen. Masjid bao gồm 15 cánh cửa gỗ và 6 ngọn tháp khổng lồ

Masjid Lớn Sultan Qaboos - Muscat - Vương quốc Oman:

Đây là Masjid lớn nhất ở Vương quốc, nó được khánh thành vào năm 2001. Nó có tấm thảm dệt bằng tay lớn nhất và đèn chùm lớn nhất. Tổng diện tích của Masjid (gồm cả sân) là 416.000 m², trong khi diện tích của Masjid là 40.000 m².

Masjid Jumairah - Dubai - Các tiểu vương quốc A-rập thống nhất:

Một trong những Masjid đẹp nhất ở Dubai và phản ánh nghệ thuật hiện đại trong kiến trúc Islam. Nơi đây được đông đảo du khách nước ngoài tham quan.

Masjid Vua Husain - Amman - Vương quốc Hashemite Jordan:

Khánh thành vào năm 2005, đây là một trong những Masjid lớn nhất ở Jordan đại diện cho nghệ thuật hiện đại trong kiến trúc Islam. Masjid nhìn ra thành phố Amman và có bốn ngọn tháp. Masjid được xây dựng trên một cao nguyên cao khoảng 1.000 mét so với mực nước biển.

Masjid Ahmad Al-Fateh - Vương quốc Bahrain:

Nó được khánh thành bởi cố Tiểu vương Bahrain, Sheikh Ysa bin Salman Ali Khalifa, vào năm 1988. Nó có diện tích 6.500 m² và có thể chứa khoảng 7.000 tín đồ. Masjid phản ánh sự pha trộn giữa kiến trúc Islam và di sản địa phương.

Masjid Aqsa-Quds

Masjid Al-Aqsa - Jerusalem - Palestine:

Người Muslim tin rằng Masjid Al-Aqsa là Masjid thứ hai được xây dựng trên trái đất sau Masjid Al-Haram ở Makkah để thờ phượng Allah, Đấng Duy Nhất. Đó là một Masjid được người Muslim tôn trọng, và đó là Qibla đầu tiên của họ trong những lần Salah trước khi Allah ra lệnh cho họ quay sang Masjid Al-Haram (Ngôi Đền Ka'bah), được xây dựng bởi Nabi, ông tổ của chúng ta Ibrahim và con trai của Người, Nabi Isma'il ở Makkah.

Mái vòm đá - Quds

Diện tích của Masjid khoảng 144.000 m², và bức tường của Masjid Al-Aqsa bao gồm Masjid Qibli và Masjid Mái vòm Đá, được xây dựng bởi triều đại Umayyah, Thủ lĩnh 'Abdul Malik bin Marwan trong khoảng thời gian giữa những năm 688 và 692 A.H trên đỉnh tảng đá mà người ta tin rằng Nabi Muhammad ﷺ đã lên thẳng thiên tại vị trí này. Đây là một tòa nhà hình bát giác, trên cùng có mái vòm mạ vàng với đường kính 29,4 mét.

Masjid Umawi - Damascus - Cộng hòa Ả-rập Syria:

Masjid này được xây dựng vào năm 86 A.H nhằm năm 706 DL dưới triều đại Umawi, Thủ lĩnh Al-Walid bin 'Abdul Malik. Đây là một trong những Masjid lớn nhất và lâu đời nhất trên thế giới, đồng thời nổi bật bởi kiến trúc quan trọng và vĩ đại. Diện tích của thánh đường bên trong rộng khoảng 4000 m². Người ta đề cập rằng Saladin Al-Ayyubi, người qua đời vào năm 1193 DL, được chôn cất ở phía nam của Masjid Umawi.

Masjid lớn – Samarra - Iraq

Masjid được xây dựng ở triều đại Al-'Abbasi, bởi Thủ lĩnh Al-Mutawakkil Alolloh vào năm 234 AH nhằm năm 851 AD. Masjid Samarra vào thời điểm đó là Masjid lớn nhất thế giới. Nó nổi bật bởi tháp xoắn, cao 52 mét và rộng 33 mét, được xây dựng theo phong cách kim tự tháp Babylon. Masjid có 17 lối đi được trang trí bằng tranh khảm thủy tinh màu xanh đậm

Masjid Sultan Ahmad - Istanbul- Thổ Nhĩ Kỳ:

Được biết đến với cái tên Masjid Xanh, đây là Masjid duy nhất ở Thổ Nhĩ Kỳ có sáu tháp và một loạt mái vòm. Thủ lĩnh Sultan Ahmad, triều đại Uthmani ra lệnh xây dựng nó vào năm 1609 DL.

Masjid Sultan Ahmad (Masjid Xanh) là một địa danh du lịch quan trọng ở Istanbul và được hàng ngàn du khách trong nước và nước ngoài ghé thăm trong suốt cả năm

Bảo tàng Hagia Sophia - Istanbul – Thổ Nhĩ Kỳ:

Trước đây nó là một nhà thờ Byzantine, sau đó được chuyển thành Masjid 'Uthmani trong thời gian kéo dài khoảng 481 năm. Trong thời kỳ hiện đại, dinh thự lịch sử này đã được chuyển đổi thành bảo tàng và địa điểm du lịch (vào năm 1935 DL) và được hàng nghìn du khách nước ngoài ghé thăm trong suốt cả năm.

Taj Mahal - Agra - Ấn Độ:

Taj Mahal được coi là một kiệt tác kiến trúc nổi bật cho đến ngày nay. Masjid được xây dựng bởi Quốc vương Mughal Shah Jahan trong khoảng thời gian từ 1632 đến 1653. Khu phức hợp Taj Mahal bao gồm một Masjid lớn và tòa nhà Taj Mahal được trang trí bằng chương Kinh hoàn chỉnh từ Kinh Qur'an và chứa lăng mộ của Mumtaz Mahal, vợ của Quốc vương, cũng như mộ của ông nằm cạnh mộ của bà. Tuy nhiên, cần lưu ý rằng Nabi Muhammad ﷺ cấm xây dựng Masjid trên các ngôi mộ, tôn kính hoặc cầu xin chủ nhân của chúng, và ngôi mộ không được cao hơn một gang tay (20 cm) so với mặt đất.

▲ Masjid Vua Faisal – Islam Abad- Pakistan

▼ Pháo đài Lahore - Pakistan

▲ Masjid tập trung - New Delhi - Ấn Độ, là Masjid lớn nhất Ấn Độ, được xây dựng vào năm 1656 DL.

▼ Pháo Đài Đỏ - New Delhi - Ấn Độ

▲ Masjid Najmah - Dhaka - Bangladesh

▼ Masjid Auburn Gallipoli - Sydney - Úc

▲ Masjid Istiqlal - Jakarta - Indonesia

▼ Masjid ở tỉnh Pattani - Thái Lan

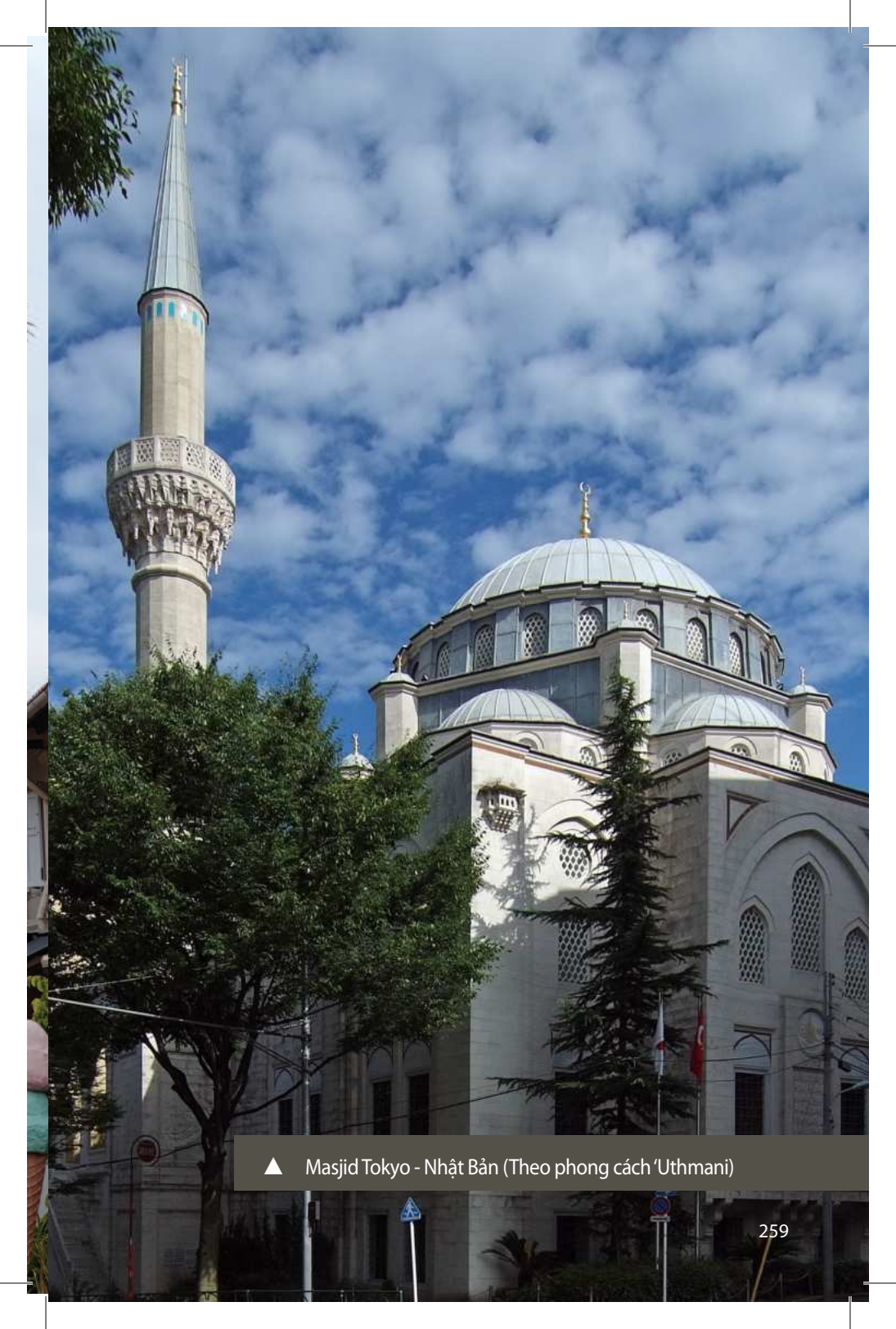

▲ Masjid Quốc vương 'Umar Saifuddin - Brunei

▲ Masjid Sultan - Singapore

A photograph of the Tokyo Mosque, a large white building with a prominent central dome and a tall, slender minaret. The minaret has a decorative balcony and a pointed top. The building features arched windows and a Turkish flag is visible on the right. The scene is set against a blue sky with scattered white clouds, with green trees in the foreground.

▲ Masjid Tokyo - Nhật Bản (Theo phong cách 'Uthmani)

▲ **Masjid Pha lê - Kuala Terengganu - Malaysia:** Masjid khánh thành vào năm 2008 DL. Pha lê là thành phần chính trong việc xây dựng Masjid này nằm trong công viên di sản Islam trên Đảo One Man.

▼ Masjid Putrajaya - Malaysia

▲ Masjid Kuantan - Malaysia

▼ Masjid ở thành phố Perak – Malaysia

Masjid Al-Azhar - Cairo - Ai Cập

Masjid được khởi công vào năm 971 AH và mở cửa vào năm 988 AH. Một trong những trường Đại học lâu đời nhất trên thế giới được gắn liền với nó.zamani katika ulimwengu.

Masjid Ahmad bin Tulun - Cairo - Ai Cập:

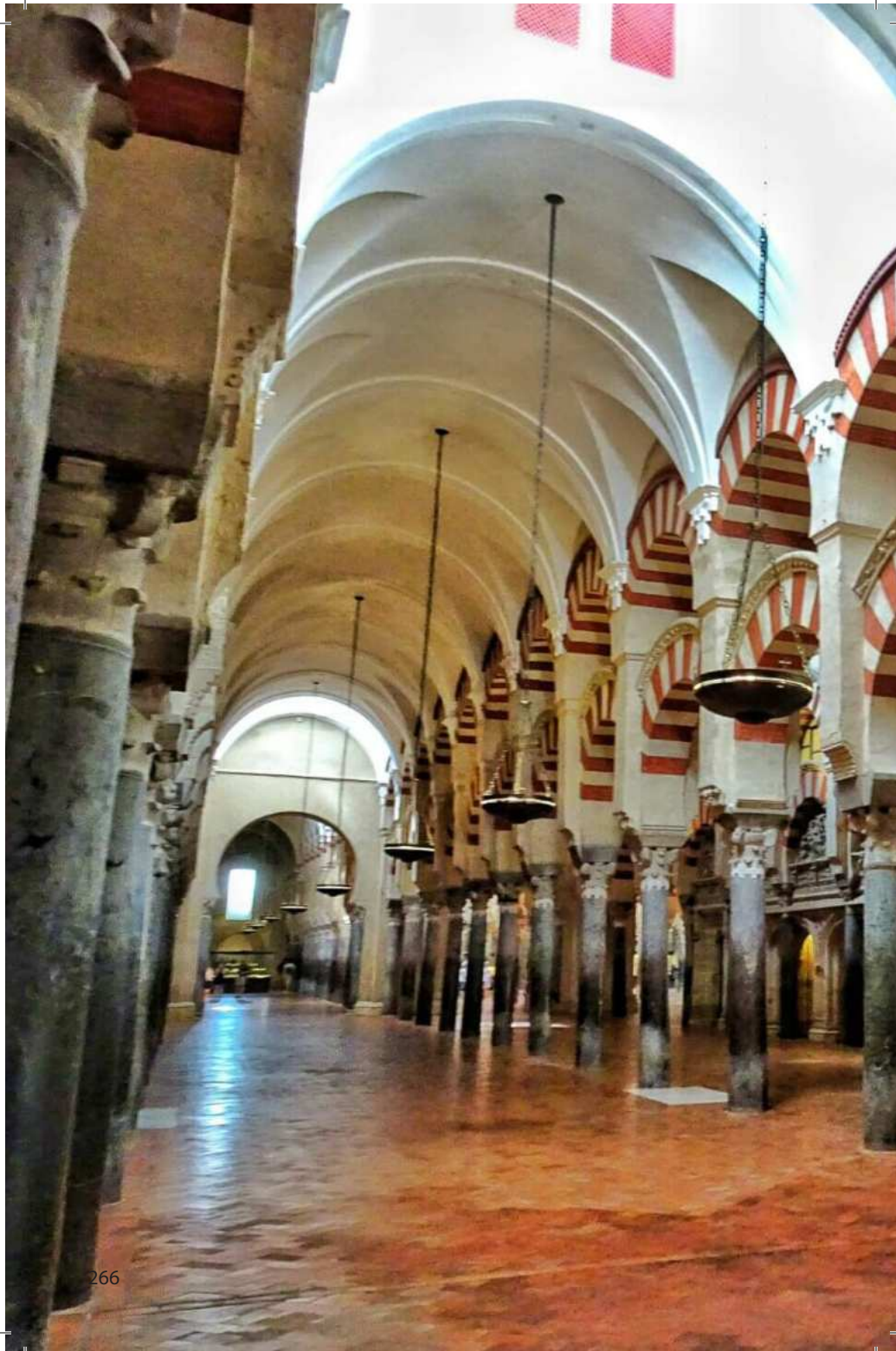
Công trình xây dựng của Masjid được hoàn thành vào năm 879 AH và là một trong những Masjid lớn nhất thế giới (26.318 m²), nổi tiếng với kiến trúc đẹp và tháp độc đáo.

Masjid lớn Cordoba - Tây Ban Nha:

Masjid được 'Abdur Rahman Ad-Dakhil ra lệnh xây dựng vào năm 92 AH nhằm năm 785 DL tại Cordoba, thủ đô của Triều đại Islam ở Tây Ban Nha. Masjid đã được mở rộng nhiều lần trong Triều đại Islam. Cuối cùng Masjid bị chuyển đổi thành một nhà thờ sau sự sụp đổ của Cordoba và hiện được gọi là Nhà thờ Đức Mẹ Lên Trời. Nó còn được gọi là (Mesquita), có nghĩa là Masjid trong tiếng Tây Ban Nha.

Nội thất bên trong của Masjid Cordoba

Cung điện Alhambra (đỏ) ở Granada – Tây Ban Nha:

Đây là một trong những địa điểm du lịch quan trọng nhất ở Tây Ban Nha và trên thế giới. Nó được xây dựng dưới thời cai trị của Quốc vương Islam Granada (1353 - 1391 DL). Nó được xây dựng bên trong Cung điện Alhambra, cung điện của Hoàng đế La Mã Charles V, vào năm 1527 DL.

Masjid Al-Hasan II – Casablanca - Vương quốc Maroc.

Vua Al-Hasan II của Maroc đã ra lệnh xây dựng Masjid này vào năm 1993 DL. Masjid được thiết kế bởi kiến trúc sư người Pháp Michel Bencin. Tháp của Masjid đại diện cho tòa nhà cao nhất Vương quốc Maroc và tháp cao nhất thế giới (210 mét). Vào ban đêm, một chùm ánh sáng laser được phát ra từ đỉnh tháp này về phía Masjid Al-Haram ở Makkah. Masjid này có thể chứa 25.000 tín đồ.

Masjid Kairouan - Fez - Vương quốc Maroc

Được khởi công vào năm 987 DL, đây là Masjid lớn thứ hai ở Vương quốc Maroc sau Masjid của Vua Al-Hassan II. Masjid được coi là một trong những trường Đại học lâu đời nhất trên thế giới, ngoài ra còn là một trong những dinh thự Islam lâu đời nhất ở thành phố Fez.

▲ Masjid Kipchak

▼ Masjid Azadi Ashgabat
- Turkmenistan

▲ Masjid Sher Dor Mardash,
Samarkand - Uzbekistan

▼ Masjid - Bukhara - Uzbekistan

▲ Masjed Gul Sharif - Kazan - Nga

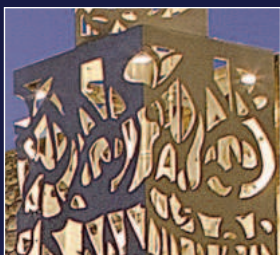

▲ Masjid Jami of Moscow - Nga

Masjid Lớn ở Paris – Pháp:

Masjid lớn nhất ở Pháp, nó được khởi công sau Thế chiến thứ nhất. Masjid được khánh thành vào ngày 15/7/1926 DLvya kwanza vya dunia na kufunguliwa tarehe 15/7/1926 AD.

Lời Azdan được khắc lên trên ngọn tháp này một cách nghệ thuật đặc biệt, gồm:

Allahu Akbar... Allahu Akar

Ash ha du al la i la ha il lol loh

Ash ha hu anh na mu ham ma
dar ro su lul loh

Hay ya 'a los so lah

Hay ya 'a lal fa lah

Allahu Akbar... Allahu Akar

La i la ha il lol loh

Người Muslim hành lễ Salah năm lần trong ngày đêm. Lời kêu gọi mỗi lần Salah được vang lên từ các ngọn tháp Masjid để thông báo bắt đầu thời gian cầu nguyện và lời kêu gọi này được gọi là "Azdan".

Azdan là lời mời người Muslim tạm rời bỏ công việc và sự bận rộn của mình trong một thời gian ngắn để đứng trước Allah hành lễ Salah. Azdan là lời kêu gọi kết nối với Allah vào những thời điểm cụ thể trong ngày, đây là điều lớn lao hơn và quan trọng hơn những nghĩa vụ và mối bận tâm trần thế của một người.

Nhà thờ Hồi giáo Bainazbirgh - Đức.

Tháp của nhà thờ Hồi giáo được trang trí bằng những lời của Adhana Mnara wa msikiti umepembwa kwa maneno ya Adhana ambayo yamebuniwa na mchoraji mbunifu Muhammad Mandiy kutoka Emarete.

▲ Masjid Lớn - Jian - Trung Quốc

▲ Masjid lớn - Indonesia

▼ Masjid Hui - Ninh Gia - Trung Quốc

▼ Masjid Lớn - Touba - Sénégal

▲ Masjid Vua Faisal - Conakry - Guinea

▼ Masjid Djenne - Mali

▲ Masjid Bobo-Dioulasso - Burkina Faso

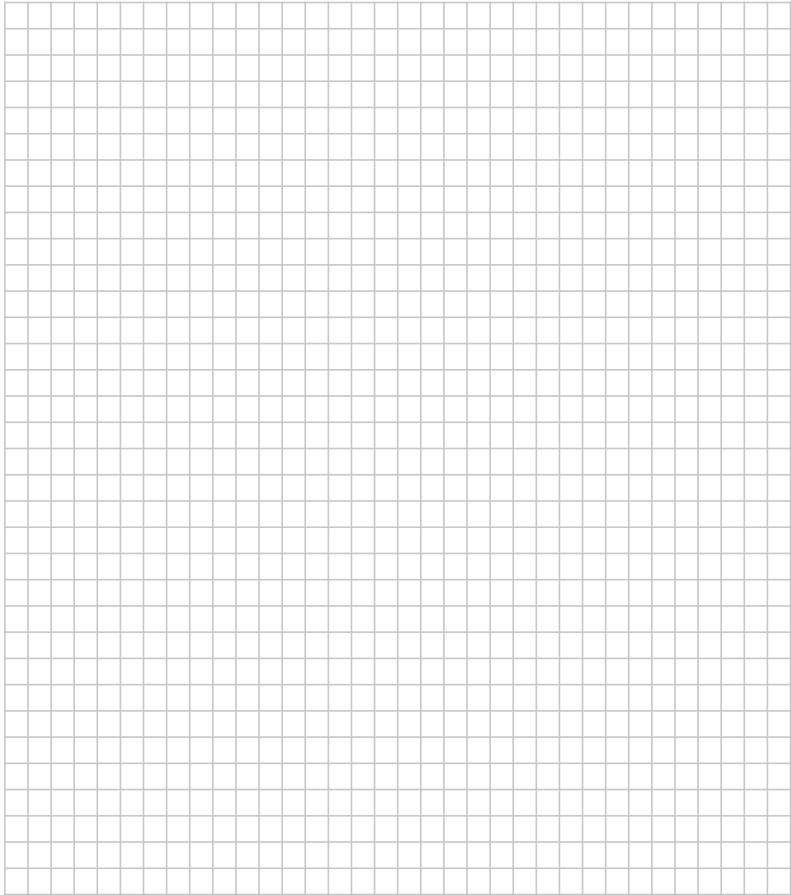

Tại thành phố Djenne, là nhà thờ Hồi giáo lớn nhất thế giới được xây dựng bằng đất sét, mỗi cư dân của thành phố này hai lần một năm mang theo một chiếc ô tô chở đất sét từ sông Bani lân cận và giúp đỡ nhau sửa chữa các bức tường của Nhà thờ Hồi giáo này.

CÁC NGUỒN THAM KHẢO

- Adair, John 2011. Sự lãnh đạo của Muhammad, ﷺ, được dịch bởi Rami Kalawi, Nhà xuất bản At-Turath, Các tiểu Vương quốc Ả-rập thống nhất
- Armstrong, Karen 2002. "Islam, một lịch sử ngắn." HarperCollins, New York
- Armstrong, Karen 2007. "Muhammad, Nabi trong thời đại của chúng ta" Harper Collins, New York
- Islam, Yusuf 1995. Cuộc đời của vị Nabi cuối cùng, Nhà xuất bản Dar Al-Salam, Vương quốc Ả-rập Xê-út.
- Imam An-Nawawi, Yahya 2003. Riyadh Os-Solihin, Cairo, Ai Cập.
- Al-Bukhari, Muhammad bin Isma'il Imam Abu 'Abdullah 1997 Sahih Al-Bukhari, Nhà xuất bản Al-Afkar Al-Dawliyah - Amman - Jordan
- Al-Hajj Ahmad, Yusuf 2010. Phép lạ của Kinh Qur'an, Nhà xuất bản Dar Al-Salam, Vương quốc Ả-rập Xê-út.
- Hammad, Ahmad Zaki 2007. Kinh Qur'an, bản dịch và Tafsir bằng tiếng Anh, Lucent. Phiên dịch Illinois, Hoa Kỳ.
- De Lamartine, Alphonse 2006. Cuộc đời của Muhammad, các tuyển tập được Tiến sĩ Muhammad Qubaa dịch sang tiếng Ả Rập. Người sáng lập Giải thưởng 'Abdul 'Aziz Sa'ud Al-Babitain về sáng tạo thơ ca – Kuwait.
- Ridha, Saleh Ahmad 2000. Phép lạ khoa học trong Sunnah của Nabi, Nghiên cứu Obeikan và phát triển, Vương quốc Ả-rập Xê-út.
- Ridha, Saleh Ahmad 2010. Đó là sứ mạng Nabi: Những hiểu biết sâu sắc và bài học từ Tiểu sử về cuộc đời con người tốt nhất, Nhà xuất bản và phân phối Al-Khail, Các tiểu vương quốc Ả-rập thống nhất
- Ramadan, Tariq 2007, theo bước chân Nabi, Oxford - Anh
- Al-Zayed, Samirah 1995. Bản tóm tắt toàn diện về tiểu sử của Nabi, ấn bản đầu tiên, Damascus - Cộng Hòa Ả-rập Syria.

- Al-Salabi, 'Ali Muhammad 2008. Tiểu sử Nabi, trình bày sự kiện và phân tích các sự kiện, Nhà xuất bản Dar Al-Salam, Vương quốc Ả-rập Xê-út.
- 'Abdul Ghani, Ilyas 2003, lịch sử Madinah Munawwarah, Nhà xuất bản Rashid, Vương quốc Ả-rập Xê-út.
- Al-'Abdu Al-Mun'im, 'Abdullah 2010. Sự phục hưng của nền văn minh Islam, Nhà xuất bản Iqraa – Kuwait.
- Al-Ghazali, Muhammad 2008. Luật học về tiểu sử - Đánh giá và bình luận của Sheikh Muhammad Nasrud Din Al-Albani, Nhà xuất bản Dar Al-Da'wah, Ai Cập.
- Al-'Awdah, Salman bin Fahd 2008. Đây là Sứ giả của Allah, Hội nghị Thế giới lần thứ hai của Tổ chức Quốc tế Nusra, Bộ Tài trợ, Kuwait.
- Al-Mubarakfuri, Safir Rahman 1995, Rawdhoh An-Anwar về Tiểu sử của Nabi được chọn, Nhà xuất bản Dar Al-Salam, Vương quốc Ả-rập Xê-út.
- Al-Musleh, 'Abdullah bin 'Abdul 'Aziz 2006. Đó là Sự thật, ấn phẩm của Ủy ban Quốc tế về Phép lạ Khoa học trong Qur'an và Sunnah, Vương quốc Ả-rập Xê-út.
- Al-Mutawwa', Jasim 2001. Những người vợ của Nabi trong Thực tế Đương đại của Chúng ta. Kuwait
- Al-Maghluth, Sami 2008. Tập bản đồ lịch sử về tiểu sử Nabi ﷺ, Nghiên cứu và phát triển Obeikan, Vương quốc Ả-rập Xê-út.
- Hart, Michael 1992. The 100: Bảng xếp hạng những người có ảnh hưởng nhất trong lịch sử, Nhóm xuất bản Carroll, New Jersey, Hoa Kỳ.

"Việc tôi chọn Muhammad đứng đầu danh sách những người có ảnh hưởng nhất thế giới có thể khiến một số độc giả ngạc nhiên và có thể bị những người khác nghi ngờ, nhưng ông ấy là người duy nhất trong lịch sử cực kỳ thành công ở cả cấp độ tôn giáo và thế tục."

Michael H. Hart

Tác giả cuốn "100: Bảng xếp hạng những người có ảnh hưởng nhất trong lịch sử"

- Nabi Muhammad, tiểu sử, tính cách và lối sống.
- Lời của Nabi và Thông điệp mà Người truyền đạt cho nhân loại.
- Những câu nói của Người liên quan đến đạo đức và vấn đề cuộc sống.
- Những lời dạy của Người liên quan đến phụ nữ, nhân quyền và bảo vệ môi trường.
- Tiêu điểm về Kinh Qur'an và khoa học.
- Nền văn minh Islam chú trọng đến nghệ thuật và kiến trúc thư pháp.

